

הוועדה למשנה לתכנון ובנייה - תב"ע – תמליל

מספר הוועדה : 18

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : ו' בתשרי תשפ"ו (28.9.2025)

מזכיר הוועדה בדיון : רלי חיים

שעת תחילת הוועדה : 9:30

שעות סיום הוועדה : 17:30

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים
עיריית ירושלים וחברת גולד וורק עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם
זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או
השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M I R ג ים

יו"ר אליעזר ראוכברגר:

טוב, בוקר טוב לכולם. היום יום ראשון ו' בתשרי תשפ"ו, 28.9.2025, אני מתכבד לפתוח את ישיבת הוועדה, קודם כל שיהיה לכולם שנה טובה, וגמר חתימה טובה, ושיהיה לנו שנה מוצלחת, שיהיה לנו הרבה עשייה, ובנייה. נוכחים, צחי ברים, חיים כהן, צביקה אסולין, ישראל קלרמן, ואנוכי יושב ראש הוועדה אליעזר ראוכברגר ו - , דרג מקצועי עמנואל, אמני, איפה אילנית? מתחבאת לי, אילנית.

ישראל קלרמן:

בטלפון.

אליעזר ראוכברגר:

מה עם רלי, מיכל? מי נמצא שמה עוד? הדס,

עמנואל זלטס:

יפית.

אליעזר ראוכברגר:

יפית, ו - , שירה. והאדון הזה איתך? הדס. איתך, איך קוראים לו?

עו"ד יוסי לבן:

יוסי לבן.

אליעזר ראוכברגר:

יוסי לבן, הוא איתך, נכון?

עו"ד הדס יצחקי:

כן,

תביעת פיצויים 2024/7 - תוכנית 352096, 20248 - תוכנית

352096

אליעזר ראוכברגר:

טוב. אנחנו מתחילים ב - , תביעת פיצויים, בבקשה הדס.

עו"ד הדס יצחקי:

יש לנו שתי תביעות פיצויים היום על השולחן,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עו"ד הדס יצחקי:

שתייהן בקשר לקו הזהוב, הראשונה, על, הוגשה ע"י מוזיאון ישראל, והשנייה הוגשה ע"י קרקעות ירושלים 2022.

שירה אדרי:

כן, התביעה הוגשה לחלקות 32, 33, 43, 52, וחלק מחלקות 48 ו- 50, בגוש 30/146, התביעה שהוגשה ע"י מוזיאון ישראל, היא בסך הכול כ- 32 מיליון. הם טוענים לירידת ערך כתוצאה מאישורה של תוכנית 352096, עקב שינוי ייעוד של החלקות, או חלק מהחלקות, מייעוד של בנייני ציבור עם הגבלות מוזיאון, וייעוד של דרך, דרך משולבת ורצועת. עו"ד יוסי לבן יציג את הטענות למה אנחנו,

עו"ד יוסי לבן:

אהלן,

שירה אדרי:

דוחים את התביעה.

עו"ד הדס יצחקי:

יוסי, רק שורה תחתונה, ואם יהיה להם שאלות,

עו"ד יוסי לבן:

אז אני אגיד שורה תחתונה, למעשה שתי התביעות חופפות שלושה, בשלוש חלקות, לאחר בדיקה שמאית וגם משפטית עולה שאין פה, ירידת ערך השימוש שנטען בחוות הדעת של התביעה, לא אמור להתבצע, לא יכול להתבצע, יש פה התעלמות מאיזה שהיא תוכנית שמקטינה מאוד את הזכויות. מה ש- , הוצע בתוכנית למעשה לא גורם ירידת ערך, אם רוצים טיפה יותר הרחבה, אני אתן, אבל,

ישראל קלרמן:

אתה רוצה הרחבה?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

ישראל קלרמן:

אתה רוצה להרחיב ב - ?

אליעזר ראוכברגר:

אם יש שאלות לחברים. יש למישהו שאלות?

חיים כהן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

אין, אוקי, אושר בהתאם להמלצת הדרג המקצועי. כן,

עו"ד הדס יצחקי:

תודה רבה.

עו"ד יוסי לבן:

תודה רבה.

שירה אדרי:

תודה רבה,

עמנואל זלטס:

זה שתי תביעות,

אליעזר ראוכברגר:

תביעה אחת,

עמנואל זלטס:

זה שתי תביעות,

עו"ד הדס יצחקי:

שנה טובה.

שירה אדרי:

כן, לגבי התביעה,

עו"ד יוסי לבן:

שתי התביעות ביחד, זה שתי התביעות ביחד.

שירה אדרי:

זה שתי התביעות, גם של קרקעות ירושלים,

אליעזר ראוכברגר:

הפקעות.

ישראל קלרמן:

לא, זה אחד אחר,

שירה אדרי:

זה משהו אחר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, עוברים הלאה בסעיף בסדר היום.

עו"ד יוסי לבן:

בסדר, בסדר, שלא,

אליעזר ראוכברגר:

יש לנו סדר היום ארוך, לא באנו רק בשביל זה.

עו"ד יוסי לבן:

שלא בטעות יהיה כותרת הפקעות, ואז כל הזוה, תודה רבה, שנה טובה.

אליעזר ראוכברגר:

שירה.

שירה אדרי:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה. קדימה.

הפקעה 23/1384

שירה אדרי:

הפקעה ראשונה זה 23/1384,

אליעזר ראוכברגר:

1384, אוקי,

שירה אדרי:

מדובר פה בשכונת בית חנינא, זה, זה כמה רחובות, בהתאם לחמש תב"עות, זה היעוד פה הוא דרך. ומעברים להולכי רגל, ואיזה שצ"פ קטן, בגדול זה הכול דרכים. זה סלילת דרכים, הרחבת דרכים קיימות, שיפור תשתיות, סך הכול שטח להפקעה 22,871,

אליעזר ראוכברגר:

כמה? כמה?

שירה אדרי:

22 אלף.

אליעזר ראוכברגר:

22 אלף, והכול לדרכים?

שירה אדרי:

כן, מעברים, יש פה קצת מעברים להולכי רגל, מה שמסומן פה בירוק. יש פה דרכים, ופה יש איזה חלק משצ"פ קטן.

חיים כהן:

וזה שטח פרטי? זה?

שירה אדרי:

לא,

חיים כהן:

מה?

שירה אדרי:

אין, זה לא שטח מוסדר.

חיים כהן:

אבל זה לא מוסדר, זה אומר שמה? שזה לא פרטי?

שירה אדרי:

לא ידוע עדיין,

חיים כהן:

לא ידוע, צריך להדגיש את זה,

אליעזר ראובברגר:

מה זה? מה זה הצהוב אמרת? הירוק אמרת שזה דרכים, מה זה הצהוב?

שירה אדרי:

הצהוב זה דרך קיימת,

אליעזר ראובברגר:

ומה? מסדירים אותה,

שירה אדרי:

והצהוב זה דרך חדשה,

אליעזר ראובברגר:

דרך קיימת ומסדירים אותה,

שירה אדרי:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

וכמה מתוך הכבישים קיים ומסדירים או שהכול לא קיים?

שירה אדרי:

לא, זה הרוב קיים,

אליעזר ראוכברגר:

הרוב קיים,

שירה אדרי:

כן, אנחנו רואים פה בתצ"א, זה הרוב קיים,

אליעזר ראוכברגר:

הרוב קיים, ורק מסדירים,

שירה אדרי:

כן, רק מרחיבים, משדרגים, כן,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, טוב. אוקי, חברים, יש למישהו שאלות? אין, מאושר תודה.

הפקעה 23/1387

שירה אדרי:

אוקי, הפקעה שנייה, זה 23/1387,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

שירה אדרי:

גם זה יצירת דרך גישה לבית ספר, פה יש גן ילדים, ומסדירים דרך, דרך גישה, זה לפי תב"ע -101
02937143, שכונת ג'בל מוכבר, סך הכול שטח ההפקעה, זה 1313 מטר מרובע.

אליעזר ראוכברגר:

והכול רק לצורך דרך?

שירה אדרי:

כן, פה יש דרך, זה חלק משטח, זה מבנה ציבור, החוס הזה, וזה שצ"פ. ומסדירים פה דרך, עם סובה, ו - ,

אליעזר ראוכברגר:

ואיפה הגן ילדים בשטח חוס?

שירה אדרי:

פה,

אליעזר ראוכברגר:

עוד אחד?

שירה אדרי:

כן, זה כבר הופקע, פה יש גן ילדים,

אליעזר ראוכברגר:

זאת אומרת יש פה שני גני ילדים? בנויים או תוכניות?

שירה אדרי:

לא, פה יש גן ילדים, השטח הופקע.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, את מדברת על למטה,

שירה אדרי:

מסדירים לו את הגישה, מסדירים לו גישה פה, עדיין לא ידוע מה יהיה מתוכנן, זה חלק מהדרך, מסדירים פה,

אליעזר ראוכברגר:

זה שטח חוס,

שירה אדרי:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי, אוקי, חברים, יש למישהו הערות? שאלות? אין, תודה, מאושר.

שירה אדרי:

תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

תצ"ר אף אחד לא הגיע, אז אנחנו נחכה עם זה. ואנחנו,

אמנון ארבל:

גם ניר אני רוצה שהוא יבוא, הוא לא עונה לי.

אליעזר ראוכברגר:

מי?

אמנון ארבל:

ניר לגבי נושא הקמינים.

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה באחד כתוב,

אמנון ארבל:

באחד, סליחה,

אליעזר ראוכברגר:

כתוב באחד. רק הנושא של התיק היתר,

רלי חיים:

היתר, אתה צריך מישהו שיציג?

אליעזר ראוכברגר:

יואל,

רלי חיים:

לא, אז יואל ביקש שאני אגיד למעין, אז אני אגיד,

אליעזר ראוכברגר:

למי?

רלי חיים:

למעין.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא חושב שהיא תתמודד עם מה ש - , עם הנושא.

רלי חיים:

אז להגיד ליואל?

אמנון ארבל:

כן,

תוכנית 1225895

אליעזר ראוכברגר:

כן, יואל, כן, בוא בינתיים נרוץ על השוטף, רק שנייה, אני אגיד רק את ה - , יש פה שתי תוכניות שיורדות מסדר היום, בינתיים תרשמו, ואחר כך, תוכנית מספר 5, ברמת אשכול, בוקר טוב, 1225895, אני זה פעם שנייה שאני מוריד מסדר היום, פשוט עו"ד שרון אבני שמייצג את המתנגדים, הוא אומר שהוא עדיין, הוא באמצע משא ומתן עם עו"ד לומברוזו שהוא מייצג את המבקשים.

רלי חיים:

אריאל גולן,

אליעזר ראוכברגר:

הם ממש בסוף המשא ומתן, שם בנקודה 2, והם אומרים שהם צריכים עוד כמה ימים בשביל להכין את זה, גם החגים, כל זה, אז אם יכולים להסתדר, תמיד אנחנו בעד שיורידו את ההתנגדות, אז הוא שלח הודעה, והוא מבקש גם הפעם להוריד את זה, כדי לתת לעוד כמה ימים להסתדר. ואני כמובן בעד, ואני מאמין שגם החברים בעד.

תוכנית 1261478

אליעזר ראוכברגר:

ותוכנית מספר 7 בסדר היום, 1261478, בשכונת החבשים, זה יורד מסדר היום, לפי בקשת המבקשים. ומהנדס העיר, ואמי ארבל, וכל אגף תכנון שביקשו להוריד את זה, בשביל לשבת בין הצדדים, בין הדרג המקצועי לבין המבקשים, על הנושא הזה. זה 7 בסדר היום,

עו"ד אילנית מיכאלי:

רגע, יש לי הערה,

רלי חיים:

הקודם איזה תוכנית היה?

אליעזר ראוכברגר:

5,

רלי חיים:

5,

אמנון ארבל:

5 – 7,

אליעזר ראוכברגר:

1225895,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לבקשת עוד שרון אבני.

אליעזר ראוכברגר:

ובקשת עו"ד שרון אבני ומי שמייצג את המתנגדים. ו – 1261478, זה לבקשת המבקשים, וגם מהנדס העיר ואמי, כולם ביקשו להוריד, אני לא, לא מתנגד כמובן.

ישראל קלרמן:

יש גם את 44, גם,

אליעזר ראוכברגר:

44? לא, לא ביקשו כלום.

ישראל קלרמן:

יש (לא ברור) לגולן,

צחי ברים:

להגיע עם אמי ארבל,

אמנון ארבל:

הוא שלח מייל,

ישראל קלרמן:

על מה הוא שלח?

אליעזר ראוכברגר:

על מה זה?

צחי ברים:

44,

ישראל קלרמן:

כן, הוא רוצה לדחות.

צחי ברים:

לעניין הקומות,

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה, כנגיש לשמה, נדבר.

ישראל קלרמן:

מה זה? יש לך בעיה עם זה?

צחי ברים:

הוא אומר שנגיע לשם נדבר.

אליעזר ראוכברגר:

נדבר על זה, למה מבין מה אני אומר, ואתם לא?

ישראל קלרמן:

הבנתי, מאה אחוז, הגעת.

אליעזר ראוכברגר:

דבר נוסף מה היה עוד?

אמנון ארבל:

רצית גם,

אליעזר ראוכברגר:

תיק 42, אני חושב יש פה מיילים 5000 סעיפים, אני לא יודע איך אפשר במסגרת הוועדה, שישבו עם אמי, ויגידו, שלחו את זה ביום חמישי ב – 12, לא יודע, מתי בלילה, לא היה מתי לעבור על זה, מתי ביום שישי, בשבת, מתי?

עמנואל זלטס:

אלא אם כן אמי יגיד שהוא קיבל את מה שהם כתבו,

חיים כהן:

לייזר, אולי גם זה, נגיע לזה.

אליעזר ראוכברגר:

אתה יודע לטפל?

חיים כהן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

גם אני לא יודע, אני לא יודע. בוא, כשהם שולחים לך מיליון, מלא סעיפים, ביום חמישי באמצע הלילה, מתי? אתה צריך ללכת באיזה שהוא שלב לשבת על זה, שולחים את זה במייל עם האותיות הקטנות האלה, שאני אפילו לא יכול לראות את זה,

אמנון ארבל:

הגדלתי את זה מה? יש פה הרבה סעיפים,

אליעזר ראוכברגר:

כן, תראה את האורך, נו, מה? אני לא יודע מה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

42,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא,

ישראל קלרמן:

(לא ברור), אנחנו,

אריאל גולן:

לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע,

ישראל קלרמן:

שלחו לגולן, מתי?

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, שלחו לי במייל, קודם כל אותיות קטנות בכלל, עד שאתה קורא את זה, לא יודע מתי, מתי אני אעבור על זה, ביום שישי? אין לי GIS, אני לא יודע על מה מדובר, אתה יודע, זה לא, זה לא עובד ככה.

רלי חיים:

אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

רלי חיים:

יואל לא בארץ, אפשר מעיין תעלה הוא שואל.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, שתעלה,

עמנואל זלטס:

בסדר,

אריאל גולן:

אני תיק 38, בוקר טוב.

אמנון ארבל:

מכיר את זה פשוט.

אליעזר ראוכברגר:

מה היה ב – 38?

אריאל גולן:

קריית בגין,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אריאל גולן:

שיבואו להציג לנו, אני חושב שזה הורדת את זה מסדר היום, כי זה תוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

הורדנו את זה מסדר היום, והיה לנו הערות, וחלק מהדברים שהם, הם, איך קוראים לזה? הערות שלנו הם טיפלו בהם, ונראה אמי,

אריאל גולן:

שיבואו להציג,

אליעזר ראוכברגר:

גם יואל, לא, אמי, יבואו, יבואו,

חיים כהן:

יואל גם מהנדס העיר יבוא להציג.

אריאל גולן:

לא נמצא פה מהנדס העיר.

רלי חיים:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, יואל שלא נמצא זה יואל שבת.

רלי חיים:

לא, יואל שבת.

אריאל גולן:

יואל שבת לא נמצא,

אליעזר ראוכברגר:

זה תיק היתר של הר הרצל.

חיים כהן:

ואייל חיימובסקי גם לא נמצא.

אליעזר ראוכברגר:

השם ישמור,

אריאל גולן:

לא רשום פה,

ישראל קלרמן:

איפה זה כתוב?

אריאל גולן:

רשום?

חיים כהן:

אני לא יודע, ראיתי שהוא היה,

אריאל גולן:

היה רשום,

חיים כהן:

הוא היה חי,

ישראל קלרמן:

לא היה כתוב, איפה כתוב? לא מופיע,

צחי בריס:

הוא לא מופיע,

רלי חיים:

רגע 42 זה בסדר.

אמנון ארבל:

טוב, נתחיל בתיק 4 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

ברשותכם, שניים הראשונים זה התנגדויות שמוזמנים יותר מאוחר, וגם התיק שאחרי זה, היושב ראש לא יכול להשתתף,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אני גם בתיק 1,

רלי חיים:

2, 3 ו - ,

אליעזר ראוכברגר:

גם בתיק,

רלי חיים:

1, 2 ו- 3.

אליעזר ראוכברגר:

צחי,

צחי ברים:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

רוצה להחליף אותי בתיק 1, 2 ו- 3?

צחי ברים:

בשמחה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, תחליף אותי בתיק 1, 2, ו- 3. תיק 1 ו- 2, הבן שלי גר. בתיק 3 זה בית (לא ברור). מה?

ישראל קלרמן:

זה נמצא בתוך האזור?

אליעזר ראוכברגר:

חיים הולך פשוט. חיים, אבל בסדר, צחי, תעשה את שלושת התיקים האלה.

אמנון ארבל:

טוב, אז תיק 4 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

בכל מקרה זה ב- 11. אחד ב- 11, ואחד ב- 12.

תוכנית 995332

אמנון ארבל:

כן, אנחנו מתחילים ב – 4 בסדר היום, תוכנית 995332, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, ברחביה, אתם רואים פה, זה בעצם שני בתי ספר בצומת של עזה, קצה עזה למעשה, שדרות הרצוג, יש פה למעשה שטח שהוא היום שני בתי ספר, (לא ברור) דה – רוטשילד, התוכנית למעשה,

אליעזר ראוכברגר:

היום אני מבין למה קוראים לזה רחוב עזה.

אמנון ארבל:

למה?

צחי בריס:

שהוא יגיד רחוב עזה, הוא אומר עזה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני היום מבין למה קוראים לזה רחוב עזה. הגן, והאנרכיה, וכל מה שיש שמה, זה כמו בעזה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה נראה כמו עזה.

אליעזר ראוכברגר:

לא עובר, איפה שהכול חסום. אז זה גם פתוח, הכול היה חסום, היה, מלא אוהלים, שהלכו דרך מטודלה באתי לשמה, קריית אוהלים.

אמנון ארבל:

יש פה למעשה שני בתי ספר היום בית ספר (לא ברור) דה – רוטשילד, ופולה בן גוריון, רואים פה איזה שהוא מצגת קצרה, זה שני בתי ספר. התוכנית למעשה באה ומציעה, אפשרות להרוס,

אליעזר ראוכברגר:

זה שני בתי ספר נפרדים?

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

שהכול זה (לא ברור),

אמנון ארבל:

זה אחד פולה בן גוריון, ואחד אוולינה דיון הבא רוטשילד.

אליעזר ראוכברגר:

זה על יסודי?

אמנון ארבל:

לא יודע, אני לא יודע, אני חושב ששניהם יסודי, אבל לא בטוח,

אליעזר ראוכברגר:

אני תמיד חשבתי שהכול זה אוולינה, לא ידעתי שיש פה עוד.

אמנון ארבל:

התוכנית למעשה מציעה, נותנת אפשרות להרוס את הבתי ספר, להוסיף את הזכויות בנייה משמעותיות, כמו שמקובל, בניית 6 קומות,

אריאל גולן:

להרוס?

אמנון ארבל:

240%, כמו שבדרך כלל עושים, התוכנית הופקדה למעשה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

בסמכות הוועדה המחוזית, כמו,

אליעזר ראוכברגר:

משהו פינוי בינוי,

אמנון ארבל:

והרבה תוכניות לשטחים כאלה, במקרה הזה התוכנית הופקדה גם בנספחי בינוי בוועדה המחוזית. השינוי הייחודי בכך, אפשר לראות זה המגרש החום, וזה השטח היום בשצ"פ, התוכנית המאושרת קצת הגדלנו פה את השימוש בשטח הזה, שמשמש היום כחצר, שהוא יהיה חלק חום ירוק למעשה, ופה הסדרנו כניסה לחנייה, והסדרה של הדרך, זה למעשה מה שהתוכנית מציעה.

חיים כהן:

מה הם (לא ברור), איפה מעבירים את הבית ספר?

אמנון ארבל:

תראה, אין כוונה להרוס את הבתי ספר, זה רק תוכנית עתידית, אין פה משהו כוונה, ברור שכל שזה יקרה,

אליעזר ראוכברגר:

פינוי בינוי ל - ,

אמנון ארבל:

ככל שזה יקרה כמובן,

חיים כהן:

בית ספר,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

חיים כהן:

ביום שתמצא לבנות, מה אתה יכול, לאיפה אתה מעביר אותה?

אליעזר ראוכברגר:

את מה? את הבית ספר?

חיים כהן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כמו כל בית ספר שאתה רוצה, אבל זה לא פעם ראשונה שאנחנו עושים את זה,

חיים כהן:

זה בית ספר קטן, סתם אני שואל,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

עמנואל זלטס:

צריך להרוס אחד, ואז להרוס את השני.

אליעזר ראוכברגר:

ימצאו איזה שהוא פתרון.

אמנון ארבל:

אני יכול להגיד שהתוכנית התחילה בהתחלה, מאיזה שהיא תוספת קומה אחת, שרצינו לעשות באחד האגפים, אמרנו - תקשיבו, לא שומעים בשביל זה תב"ע, זה לא הגיוני, צריך לעשות תוכנית מלאה, ויכול להיות שבסוף כן יבנו עוד קומה אחת ולא מעבר לזה, אבל מבחינת אופציה,

אליעזר ראוכברגר:

יש פה בתוכנית אפשרות לבנות עוד קומה אחת?

אמנון ארבל:

אליעזר ראוכברגר:

התוכנית קובעת (לא ברור), היא לא מחייבת הריסה כמובן, זה המצב הקיים בתלת – מימד.

עמנואל זלטס:

אבל למה זה לא מחוזית?

אליעזר ראוכברגר:

לא, (לא ברור) לשלביות, זה כל בית ספר, אתה לא בונה בית ספר בחלקים,

חיים כהן:

אז זה יהיה חלק אחד תבנה, ואחר כך אתה מעביר אותו לפה?

אליעזר ראוכברגר:

אבל אם אתה הורס, אתה אומר תהרוס שיבנה, אז אם אתה אומר תהרוס, איפה נשים את הילדים של התהרוס,

אמנון ארבל:

התוכנית לא מחייבת (לא ברור), יש פה למעשה כמה התנגדויות,

עמנואל זלטס:

השאלה אם אפשר לבנות, אני אומר שאי-אפשר לבנות מעל 1900, הוא ישן,

אליעזר ראוכברגר:

שיעשו חיזוקים,

אמנון ארבל:

אפשר,

אליעזר ראוכברגר:

שיעשו חיזוקים, לא יודע, בוא.

אמנון ארבל:

זה בניין מדורג כמו שאתה רואה, בניין יחסית.

אליעזר ראוכברגר:

אין ספק, הבית ספר הזה, הוא בעצם בשביל כל ההרחבות והעיבוי של טשרניחובסקי, ושמעוני, וכל האזור ההוא. כל האזור ההוא,

אמנון ארבל:

מצד שני,

אליעזר ראוכברגר:

רחביה, רסקו, כל האזור הזה. כן, כן.

אמנון ארבל:

יש פה סך הכול,

אליעזר ראוכברגר:

קריית שמואל שמה, כן.

אמנון ארבל:

הוגשו סך הכול כ - 15 התנגדויות. התנגדויות אחת של דיירים, רחובות סמוכים, התיבונים ובן לברט, מדברים על חוסר פירוט, אלה צורכי ציבור מקודם, מקודמת התוכנית. היקפי הבינוי.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה נקרא? לבית הספר, כתוב.

אמנון ארבל:

לא, הם טוענים שכאילו יש פה. אמרתי שוב. ה – 240% זה בנייה על מגרש גדול נותן הרבה מאוד זכות בנייה. אין פה באמת פרוגרמה מסודרת, השבנו את זה כמובן בתשובות להתנגדויות, לא קיים. סקר עצים, פגיעה בתוכנית רחביה.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) פרוגרמה מסודרת לבית ספר? לא כתוב,

אמנון ארבל:

לא, יש,

אליעזר ראוכברגר:

כמות כיתות, כמות,

אמנון ארבל:

לא, אף פעם,

אליעזר ראוכברגר:

שטח לכל כיתה.

אמנון ארבל:

לא רושמים אף פעם מספרים כאלה בתב"ע,

אליעזר ראוכברגר:

בנספח הבינוי,

אמנון ארבל:

לא, אין נספח בינוי,

אליעזר ראוכברגר:

אין נספח,

אמנון ארבל:

כן. פגיעה בתוכנית רחביה, פגיעה באופי השכונה, היקפי בנייה כפולים מהקיים. מטרדי רעש, שכבר היום קיימים במגרשים זה בעיקר, בעיקר הדברים שנמצאים פה מאחורה, בבניינים האלה שבעצם בתוך רחביה וכל השורה הזאתי, בגדול.

אליעזר ראוכברגר:

איפה?

אמנון ארבל:

הבתים יושבים מאחורה, כאן.

אליעזר ראוכברגר:

זה הבחור שהיה אצלנו פה בשבוע שעבר.

אמנון ארבל:

על מה? ברישוי?

אליעזר ראוכברגר:

ברישוי, כן,

אמנון ארבל:

אני לא יודע. חריגה בגובה, הבינוי יחסום אור ואוויר ונוף בנייני המגורים פגיעה בערך הדירות. הבנייה צריכה להתבצע בגוש הסמוך לשדרות חיים חזו, ולא בצד של השכונה. חריגה בתוכנית האב, דרישה שהתוכנית לכלול סעיף להחזיר מעבר ציבורי מרחוב בן לברט שדרות חזו איזה שהוא מעבר שיהיה כאן, שסך הכול גם את זה קיבלנו. התנגדות 2 דיירים בבניין מטודלה 29. הבניין שלהם הוא בניין לשימור מחמיר, ואין התייחסות, ויש חשש,

אליעזר ראוכברגר:

מטודלה זה רחוק,

אמנון ארבל:

זה ל - 29,

אליעזר ראוכברגר:

זה למעלה, למעלה.

חיים כהן:

לא, מטודלה, יש לו כמו ב - ,

אמנון ארבל:

זה זה,

חיים כהן:

(לא ברור) כזה, בדיוק,

אמנון ארבל:

זה,

חיים כהן:

זה זה,

אמנון ארבל:

זה החלק מהמגרש.

אליעזר ראוכברגר:

הסיבוב שמה,

אמנון ארבל:

כן. אז הם טוענים שם, לא התייחסות, לא התקבלה גם התייחסות מבנה לשימור, שיהיה לנו שימור מחמיר, הבנייה תחסום את החזית הדרום מערבית שאינה לשימור, קווי בניין ללא הצדקה, חוסר בהירות בנושאים, כגון סקר, היקפי בינוי בקרבת הסביבה. לא ברור מהיכן נגזרות זכויות הבניה, כי אין פרוגרמה. אדריכלית רונית לומברוזו בשם המנהל הקהילתי, "לא קיים נספח בינוי, לא מוצג לציבור פריטי התוכנית הכולל גבהים, (לא ברור) נפחים, בניה וכדומה. התוכנית מציעה להסב שצ"פ, מבנים ומוסדות ציבור כמו שהראיתי בחלק התחתון, ללא התייעצות עם תושבי השכונה. גובה לא מוגדר לשש קומות, ללא הוראות מפורטות. אין התייחסות בתוכנית על מטרדי רעש המופנים לעבר השכונה". התוכנית מציעה גישה עם רכב בלבד לבית הספר ללא התייחסות, לשבילי הליכה ואופניים בטוחים. לא מוזכר הוראה להעתקת תלמידים בשלב הבנייה, מה שגם חיים אמר. אין קביעת הוראות בנוגע לגישה לציבור, מחיקת כל הוראות מדיניות רחביה 9988, זה ה כמובן לא נכון, כי תוכנית רחביה לא התייחסה לבינוי של מגרשים חומים.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) ציבורי,

אמנון ארבל:

הנוכחים בדירה, לשימוש הציבור לאחר שעות הפעילות. לחדד הוראות אלו בהוראות מפורטות, לסמן מעברים בכניסה לחניון חוצה מעבר להולכי רגל. צפי שלף בשם המועצה לשימור אתרים, "לא קיים נספח בינוי בכדי להבין את גובה הבניין וכן המרחקים הבניינים הסמוכים. אין הוראות מפורטות למנוע פגיעה בבית רוזנברג לאותו בניין, וקביעת קו בניין מרוחק שמבקשים שיהיה 10 מטר לפחות מהבניין", וחברת קרקעות ירושלים מיוצגים על ידי עורך דין אגמון טורצקי. הם טוענים שבכלל כל הקרקע הופקעה בעבר מהכנסייה. פגיעה בזכות הקניין. החברה היום מקדם תכנון כוללני שמדבר כל אדמות הכנסייה, והתכנון הזה הוא תכנון נקודתי שעלול לפגוע בקידומה כתוכנית כוללנית ולא פרטנית.

אליעזר ראוכברגר:

זה היה פה כנסייה?

אמנון ארבל:

זה? לא, הם טוענים שהם מקדמים תוכנית על אדמות הכנסייה, בהסכם שיש,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל מה זה קשור לשטח הציבורי?

אמנון ארבל:

הם טוענים שה - , השינוי פה לכאורה שיש, בשטחים האלה, כאן זה בנייה נוספת בשטחים,

אליעזר ראוכברגר:

איפה?

אמנון ארבל:

לכאורה כאן,

אליעזר ראוכברגר:

מה? על הזה,

אמנון ארבל:

כן, לא באמת,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, נו.

אמנון ארבל:

תראה, אנחנו דחינו את רוב ההתנגדויות, קיבלנו אותם חלקית בהיבט של הגובה, אנחנו חשבנו שאפשר לבוא, באמת בגלל ה - , בגלל הטופוגרפיה שיש פה, שהיא מאוד משמעותית. אפשר לקבוע בינוי שיהיה עד ארבע קומות בחלק העליון, (לא ברור) בחלק התחתון,

אריאל גולן:

החתיכה הזאת,

אמנון ארבל:

כן,

צביקה אסולין:

אני רואה שהיא קיימת. ב – GIS זה קיים,

אמנון ארבל:

הוא שצ"פ, היום הוא שצ"פ. בפועל הוא משמש לחצר של הבית ספר.

צביקה אסולין:

ו - ?

אמנון ארבל:

אז הם טוענים שזה מהווה פגיעה בקרקע שלהם,

צביקה אסולין:

אבל זה כבר קיים.

חיים כהן:

שצ"פ,

אמנון ארבל:

כן, אבל לא,

אליעזר ראוכברגר:

אתה משנה סטאטוס, בסדר גמור.

אמנון ארבל:

משנה ייעוד, אז אומרים,

אליעזר ראובברגר:

לכן אמרנו זה לא,

אמנון ארבל:

לצורך העניין, לצורך העניין אני אקצין, אני אבוא ואקצין באמת, שהם ירצו לבנות פה בפיתוח הנופי בניין,

צביקה אסולין:

כן,

אמנון ארבל:

סתם אני אומר, אני לא יודע. יש להם כמה רעיונות כאלה הרי. אנחנו בהמשך בשצ"פ פה למעלה וכל מיני גם מעבר לכביש אגב בניות בכל מיני מקומות שמבקשים שלא (לא ברור) בשטחים פתוחים בשטחים במסגרת ההסכם הכללי של האדמות כנסייה. חוץ מה - , אמרתי הגובה שהורדנו לארבע קומות בחלק העליון קצת להתחשב בבנייה של רחביה. במעבר שביקשנו פירטנו ודחינו את כל שאר ההתנגדויות, כולל נושא של האדמות הכנסייה, התוכנית פה לא נקודתי וסך הכל יש בתי ספר, הסברנו למה צריך אותם, לתת מענה פרוגרמאטי לשכונה. הסברנו גם לגבי הפרוגרממה, אין פה פרוגרממה מפורטת, אלא יש פה אופציה להגדיל כמו שמקובל לצורכי ציבור את השטחים למקסימום. זה לא אומר שזה יקרה מחר בבוקר, אבל זה אומר שתהיה את האופציה, ולא יצטרכו להגיש כל פעם על כל דבר שירצו לעשות. להגיש תב"ע חדשה זה משקף כמו שעושים הרבה מאוד תוכניות את העיבוי בשטחים חומים, וגם הבינוי שכרגע יהיה ארבע קומות בחזית של הרחוב שהיום שמה מותר לבנות חמש קומות על פי תוכנית רחביה הוא לא משהו חריג ויוצא דופן, ולכן חשבנו שנכון לאשר את התוכנית. זהו. שאלות?

אליעזר ראובברגר:

יש למישהו שאלות? אוקי,

אמנון ארבל:

5 ירד מסדר היום, אמרנו.

אליעזר ראובברגר:

5 ירד מסדר היום, רגע, רק שנייה, בוא נעצור רגע, אולי,

ישראל קלרמן:

מעין,

אליעזר ראוכברגר:

מעין,

מעין זך:

כן,

אמנון ארבל:

את ההיתר בנייה,

רלי חיים:

לגבי ההיתר בנייה,

תיק היתר 2009/0670.04 - הר הרצל הקמת חלקות קבורה חדשות בבית העלמין

אליעזר ראוכברגר:

כן, אנחנו בתיק היתר 2009/670.4, הר הרצל הקמת חלקות קבורה חדשות, בית עלמין הצבאי.

מעין זך:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

רק על מה מדובר, שאני הבאתי את זה בצורה מאוד מאוד חריגה, הרי אנחנו לא בוועדת היתרים, אנחנו וועדת תב"ע. אבל בגלל הדחיפות, כך נטען,

אריאל גולן:

הייתה הערה של,

אליעזר ראוכברגר:

כדי שלא יצטרכו עם זה, אני מקווה שלא יהיה שום צורך בחלקות האלה. אבל בגלל הדחיפות של הבקשה, ומכיוון שהוועדה הבאה של היתרים תהיה רק אחרי החגים, יש לנו עוד הפגרה של החגים, אז הסכמתי להביא את זה באופן חריג. בצורה כזאת, זה לא מעל סדר היום. זה נכנס בתוך סדר היום המקורי, אבל בצורה חריגה כזאת שלוועדת תב"ע. עכשיו מעיין תסביר לנו מה הבקשה.

מעייין זך:

טוב, אז בגדול ככה מה שאני זוכרת זה מהזיכרון. ככה זה. בקשה 2009/670.4, בקשה לחלקות קבורה בהר הרצל שבעזרת השם לא ישתמשו בהם. מוצע שם, זה בעצם מוצע על שטח שמיועד כרגע, נכון לרגע זה הוא שצ"פ. כרגע הבקשה מוצג במסגרת של שימוש חורג. הוא לא שצ"פ, סליחה, כן, הוא שצ"פ, תוגש בהמשך תוכנית לשינוי ייעוד משצ"פ לבתי עלמין במסגרת הבקשה המוצעת גם חדרי שירותים, קירות תמך, כי זה מוצע על גבי מפלסים שונים, ויש שם הפרשי גבהים בין החלקות כמובן גינון, רהיטי רחוב, מה שנדרש,

צביקה אסולין:

מה זה? כל הירוק הזה?

ישראל קלרמן:

מה מדברים על קבורה בקומות? מה?

מעייין זך:

יש לו,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, קבורה רגילה, אבל זה שצ"פ.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) מה?

אליעזר ראוכברגר:

יש ש חלקות שהולכות ככה,

ישראל קלרמן:

כן, החלקות,

צביקה אסולין:

כמו מדרגות,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עמנואל זלטס:

ככה בנוי הר הרצל,

אליעזר ראוכברגר:

רגיל, כמו כל הר הרצל. אני מניח ככה .

מעין זד:

ההמלצה שלנו כעיקרון מן הסתם לאשר את הבקשה בכפוף לשינוי בתנאים. בגלל אילוץ הבקשה ולחץ הזמנים, הוחלט שהתנאים של הבקרה המרחבית יושלמו בשלב היתר, יהיו כתנאי.

אליעזר ראוכברגר:

מה חסר פה? אבל את יודעת מה?

ישראל קלרמן:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אני אשאל משהו אחר, מה יש?

עמנואל זלטס:

אין כלום,

ישראל קלרמן:

גם שמה, שהוא לא קיבל אפילו (לא ברור),

מעין זד:

מה זאת אומרת? לא, אין, אין תנאים,

אליעזר ראוכברגר:

אין כלום.

ישראל קלרמן:

לא קיבלנו חומר.

חיים כהן:

הם לא פתחו תיק אפילו,

אליעזר ראוכברגר:

לאישור?

חיים כהן:

זה הדחיפות,

מעין זד:

זה ב - ,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אם אין תנאים, אז גם ממילא לא תוכל להתקדם.

חיים כהן:

עד שלב ההיתר,

מעין זד:

עד שלב ההיתר יושלמו על התנאים,

אליעזר ראוכברגר:

למה בשלב ההיתר?

ישראל קלרמן:

רוצים לעשות עכשיו דרך, זה כבר דרך.

אליעזר ראוכברגר:

בוא נעשה סדר, קודם מדובר פה בשימוש חורג, צריך (לא ברור) את זה בזמן, זה לא,

ישראל קלרמן:

מה הכוונה?

חיים כהן:

עד (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

שימוש חורג, זה שצ"פ,

אמנון ארבל:

צריכים להגיש תב"ע,

מעין זד:

(לא ברור) תוכנית על השינוי ייעוד,

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא יכול לקבור בשצ"פ,

מעין זד:

יופקד תוכנית על השינוי ייעוד,

ישראל קלרמן:

אז מה? אם אתה עושה תב"ע,

אליעזר ראוכברגר:

אין תב"ע עכשיו,

חיים כהן:

לא, אתה עושה,

ישראל קלרמן:

זה תב"ע,

מעין זד:

הייתה תב"ע,

אליעזר ראוכברגר:

עשו תב"ע,

מעין זד:

לשינוי ייעוד,

חיים כהן:

ועשו שימוש חורג,

ישראל קלרמן:

בגלל השימוש חורג יש גם עבודה,

אליעזר ראוכברגר:

אני, רגע, שנייה, שנייה מה זה נקרא יש שם עוד?

ישראל קלרמן:

הם ביקשו ממך להביא את זה עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

הם ביקשו ממני,

ישראל קלרמן:

תשובה,

אליעזר ראוכברגר:

הם ביקשו ממני להביא את זה עכשיו, אני,

ישראל קלרמן:

למשל איכות סביבה,

אליעזר ראוכברגר:

אני כשביקשו את זה, אני הבנתי שיש את הכול. אחר כך פתאום נחשפתי שיש, שאין כלום, וחסר כלום. אז אני אומר אני גם לא שואל למה, אם, אני שואל, אם נאמר לצורך השיחה, מרגע ש - , מתחילים לטפל בתנאים האלה, ועד הוצאת היתר, עוד שלושה חודשים, אם יעשו את זה לפני הוועדה ויביאו את זה לוועדה, יארך שבועיים.

ישראל קלרמן:

לא, אולי גם, אולי גם האגפים ייתנו לזה תקדימים, אם ישלחו את הכול נגיד, לאשר תוך יום, לעשות את זה,

אליעזר ראובברגר:

אז מה? הם לא יכולים לעשות את זה גם ככה בלי, בלי הוועדה? לתת תקדים,

ישראל קלרמן:

שלושה שבועות, עכשיו,

אליעזר ראובברגר:

אבל שלושה שבועות, זה בכל מקרה יארך.

ישראל קלרמן:

הם לא (לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

בכל מקרה יארך, אין פה משלושה שבועות. הרי גם הם יוצאים לחופש עכשיו של החגים, הוא לא יעבוד על זה בסוכות. הוא גם יש לו חופש.

ישראל קלרמן:

יש לו עוד יומיים שלושה,

אליעזר ראובברגר:

רק יומיים, זה הכול. מערב יום כיפור, עד אחרי שמחת תורה, חופש אחד גדול.

ישראל קלרמן:

נכון. בסדר, מה זה משנה?

אליעזר ראובברגר:

זה דבר ראשון. דבר שני, שימוש חורג לכמה זמן?

מעין זך:

5 שנים.

אליעזר ראובברגר:

5 שנים?

מעין זך:

הם יפקידו תוכנית לשינוי ייעוד, משצ"פ לבתי עלמין.

אליעזר ראובברגר:

ברור על זה מדובר.

ישראל קלרמן:

אם הם יפקידו תוכנית, זה ממילא, זה כבר לא צריך שימוש חורג,

אליעזר ראובברגר:

מי אמר לך שהתוכנית תתקדם?

מעין זד:

במסגרת ה – 5 שנים של השימוש חורג זה כבר התוכנית תאושר,

ישראל קלרמן:

הוא יבוא,

אליעזר ראובברגר:

לא יודע,

ישראל קלרמן:

מישהו יתחיל להריץ.

אליעזר ראובברגר:

למה? לא יודע,

ישראל קלרמן:

כמו שאתה הבאת את זה היום.

אליעזר ראובברגר:

אני הבאתי, בגלל שהייתי בטוח שהכול, הכול נמצא. אם לא הייתי יודע שהכול נמצא, לא בטוח,

ישראל קלרמן:

שסכמות תב"ע אתה צריך, אתה יודע,

אליעזר ראובברגר:

ברור,

ישראל קלרמן:

לא, אני לא מבין,

אליעזר ראוכברגר:

לכן אמרתי נעשה שימוש חורג,

ישראל קלרמן:

שימוש חורג הוא 6 אחר כך, זה מה שאני מסביר לך,

אליעזר ראוכברגר:

לא, שימוש חורג הוא עכשיו, בוודאי,

ישראל קלרמן:

של העבודות.

אליעזר ראוכברגר:

לא, הבקשה היא לשימוש חורג,

ישראל קלרמן:

לא הבאת את זה, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

הבקשה היא לשימור,

ישראל קלרמן:

הבקשה היא (לא ברור), לעבודה, עבור בנייה, עבור עבודות.

אליעזר ראוכברגר:

עבור לעשות דברים,

ישראל קלרמן:

5 שנים, זה לא שימוש, הבקשה לבקשה היא לעבודות,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, שימוש חורג בקרקע, אחרי 5 שנים לא יעשו תב"ע, לא יכולים לקבור שם,

ישראל קלרמן:

נכון,

יוחנן וייצמן:

היום,

ישראל קלרמן:

לא, זה לא שימוש חורג צריך להגביל,

אליעזר ראוכברגר:

זה סוג בקשה, ברישוי בנייה שימוש חורג מתוכנית,

מעין זד:

כן, כן, לבנייה.

יוחנן וייצמן:

אפשר לעשות,

ישראל קלרמן:

מה? מה תיאור הבקשה? תיאור, מה? מבקשים מה לעשות.

אליעזר ראוכברגר:

תיאור הבקשה, על גבי שטח החלקה המוצעות, חלקות קבורה חדשות, פיתוח שטח, גינון, נטיעת עצים,

ישראל קלרמן:

עבודות,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל באיזה כוח אתה עושה את העבודות האלה? מכוח אישור שימוש חורג.

ישראל קלרמן:

נכון,

יוחנן וייצמן:

אפשר לעשות שימוש חורג,

ישראל קלרמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא הפיך?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל בדיוק,

ישראל קלרמן:

בדיוק,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה הפיך,

ישראל קלרמן:

זה לא הפיך.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא מאפשר להם.

אליעזר ראובברגר:

למה זה לא הפיך?

ישראל קלרמן:

כי לא עוזר לו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה לא יכול לאפשר להם לקבור.

ישראל קלרמן:

לאשר,

אליעזר ראובברגר:

אני יכול ללכת איתך יותר מרחיק לכת.

ישראל קלרמן:

זה נכנס לך לירוק.

אליעזר ראובברגר:

לא, בוא, אתה רואה,

ישראל קלרמן:

השם ישמור.

אליעזר ראובברגר:

בוודאי השם ישמור, אבל תיאורטית זה הפיך. מעשי, אתה שואל אותי, זה לא הפיך.

מעין זד:

לא (לא ברור).

אליעזר ראובברגר:

אבל תיאורטית זה הפיך.

יוחנן וייצמן:

דקה,

אליעזר ראובברגר:

למה? תיאורטית,

יוחנן וייצמן:

זה הפיך?

אליעזר ראובברגר:

זה הפיך.

יוחנן וייצמן:

כמו שתגיד שלבנות בניין זה הפיך.

אליעזר ראובברגר:

נכון,

יוחנן וייצמן:

לא, אני חושב שצריכים לאשר את זה, אל תבין אותי לא טוב, לצערנו, אבל,

ישראל קלרמן:

לאשר,

אליעזר ראובברגר:

אני לא אמרתי לא לאשר, אני רק מנתח את הדברים, בשביל שנקבל החלטה מושכלת, זה הכול. החלטה מנומקת,

יוחנן וייצמן:

מנומקת, הנימוק היחיד הוא אין ברירה, אבל מה נעשה?

אליעזר ראובברגר:

לא אמרתי, לא אמרתי,

יוחנן וייצמן:

לפני מלחמת המפרץ הכשירו את שדרות רוטשילד לקברים, אז מה, מה נעשה?

אליעזר ראובברגר:

יללה,

יוחנן וייצמן:

זה מה יש,

אליעזר ראובברגר:

בוא נשאל שאלה, בוא נשאל, אתה יודע מה? בוא נשאל שאלה, מחר בעזרת השם, יש פגישה בין אדון נתניהו, לאדון (לא ברור), הם מכריזים על הפסקת אש ואין מלחמה וברוך השם אין יותר חללים, ואין הרוגים, אין שום דבר. מה קורה בשטח?

יוחנן וייצמן:

לא (לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

לך איתו,

אליעזר ראובברגר:

בתוכנית, יפה.

מעין זך:

זה לא המלחמה היחידה שמחכה לנו.

אליעזר ראובברגר:

הלו, לא דברים כאלה, חס ושלום, חס ושלום, אין יותר מלחמות, אין יותר חללים, אנחנו, ראש השנה, יום כיפור כולם מחדשים חיים. מה זה חתימה טובה שאנחנו (לא ברור), שייכתבו לחיים כולם.

מעין זך:

בוא נעשה דבר כזה, בשלב תנאים בקרה מרחבית, אנחנו נתקלים (לא ברור) כזה או אחר, אז תחזיר את זה עוד הפעם, לאישור של וועדה, לא,

אמנון ארבל:

(לא ברור) במלחמה, יחידות דיור,

אליעזר ראובברגר:

יכול להיות שאנחנו צריכים לעשות פה, יכול להיות שאנחנו צריכים לעשות פה, איך אומרים?

אמנון ארבל:

לוועדה,

אליעזר ראובברגר:

שלביות באישור,

עו"ד אילנית מיכאלי:

צודקת,

מעין זך:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

צריך שלביות באישור, אם מחר אין צורך בזה קברים, אז שלא יעשו עבודות, שיגישו תוכנית,

חיים כהן:

אני רוצה לשאול אותך שאלה, לייזר.

אליעזר ראוכברגר:

שיגיש תוכנית מסוגרת,

מעין זד:

לא, אבל,

חיים כהן:

לייזר, אני רוצה לשאול שאלה,

מעין זד:

זה להיכנס לתוך הקו בניין,

חיים כהן:

אפשר לתת אישור לקדם את התוכנית, ו - , בעוד חודשיים שלוש, להביא את זה לאישור לתקופה של שימוש חורג, כי בינתיים אתה יכול,

אליעזר ראוכברגר:

אין פה, זה לא תוכנית, זה היתר,

חיים כהן:

זה היתר, לא, נקדם את ההיתר,

אליעזר ראוכברגר:

אבל ההיתר הוא רק בשימוש חורג, אין שום אפשרות אחרת,

חיים כהן:

נקדם,

אליעזר ראוכברגר:

אז מה? ניתן היתר לשימוש חורג לחצי שנה? שלושה חודשים?

חיים כהן:

ואז, ואז שלושה חודשים אחרי שנגמר התנאים, ואתה רואה בדיוק מה קורה, מה המצב, מה זה, אתה יש לך שיקול דעת נוסף, (לא ברור) שם.

אמנון ארבל:

אתה עכשיו לא מאשר את ההיתר?

אליעזר ראוכברגר:

לא,

חיים כהן:

הפוך, אני מאשר,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר, הוא אומר בוא נעשה שלביות, ניתן לומר, שימוש חורג בשלושה חודשים, שלושה חודשים נראה, יש צורך, או אין צורך.

חיים כהן:

אין צורך,

אליעזר ראוכברגר:

בעזרת השם תסתיים המלחמה, אין קברים, אין חללים,

ישראל קלרמן:

לא, לייזר,

מעין זך:

אם לא תסתיים המלחמה, מה עושים?

עו"ד אילנית מיכאלי:

(לא ברור) המלחמה.

מעין זך:

הלוואי, שלא ישתמשו בקברים האלה.

חיים כהן:

לייזר, לייזר, אתה צודק, לייזר. לייזר,

יוחנן וייצמן:

אין לנו הרבה ברירות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל אנחנו כבר קיבלנו, כל מיני דברים,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור), עבודות, לפני היתר, אני מדבר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה לא יכול לקבור ואז,

אליעזר ראוכברגר:

אחרי שיוציאו את הדף כחול אז יהיה, עבודות.

חיים כהן:

ארבעה חודשים,

אליעזר ראוכברגר:

אז, בסדר. אם עושים הסדרה, (לא ברור),

עו"ד אילנית מיכאלי:

נכון, הכול נכון,

חיים כהן:

זה מה שאני אומר. כן צריך זה, אני חושב שזה, זה הצעה טובה. כי אז אתה גם שולט בזה, אנחנו מבינים בדיוק מה,

מעין זד:

שלושה שימוש חורג,

אליעזר ראובברגר:

כמה זמן?

מעין זך:

זה לא זה, זה זמן מספיק להפקיד תוכנית ולאשר אותה?

אליעזר ראובברגר:

לא, לא להפקדת תוכנית,

חיים כהן:

רק ל - ,

אליעזר ראובברגר:

לראות, נגמר המלחמה, ולא צריך את זה. למה ללכת בדרך, למה ללכת בדרך מורכבת, אם אפשר לעשות את זה בדרך,

מעין זך:

4 חודשים שומעים את טראמפ, אנחנו מתקרבים להסכים, מתקרבים להסכם,

חיים כהן:

לא, נותנים חצי שנה,

מעין זך:

הסכם, נו. אתם (לא ברור).

חיים כהן:

חצי שנה, אני חושב שאפשר לתת להם חצי שנה,

אליעזר ראובברגר:

מה את אומרת? אילנית.

עו"ד אילנית מיכאלי:

תראה, בכללי,

אליעזר ראובברגר:

רגע, בואי נעשה, ברור שאם לא היה עכשיו מלחמה, ולא היה עלינו את כל הנופלים, אז זה היה בתוכנית, יפה, אז זה בעצם האבן דרך אנחנו (לא ברור).

עמנואל זלטס:

כן, כן, הלאה.

אליעזר ראובברגר:

וכלנו מתפללים שהמלחמה תיפסק ו - , איך אומרים? שלא, שעה משערות ראשו של אף אחד,

עו"ד אילנית מיכאלי:

תראה, אבל אמי אמר, אם לא יצטרכו, אז יצמצמו את השטח, אז יכול להיות ששווה,

ישראל קלרמן:

זה מה שהוא אומר עכשיו, אולי יבקש רק חצי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לתת חלק מהשטח, ואחרי זה בפעימה שנייה,

עמנואל זלטס:

זה חצי כאילו,

ישראל קלרמן:

יותר קרוב להר הרצל,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן, שיהיה תנאי להיתר, תנאי להיתר עוד פעם דיון כאן לראות את הצורך,

חיים כהן:

אני חושב שלתת להם חצי מהזה, זה חמור, אנחנו מתערבים להם בשיקולי,

אליעזר ראובברגר:

כן,

ישראל קלרמן:

מה הכוונה בשיקול הדעת?

חיים כהן:

כמה היום,

ישראל קלרמן:

קרוב לאיפה שקברו כבר,

חיים כהן:

לא,

ישראל קלרמן:

לחלקות, מה?

חיים כהן:

אתה לא יכול להיכנס,

אליעזר ראובברגר:

כמה זמן אורך לעשות תוכנית כזאת?

אמנון ארבל:

כמה? זאת תוכנית מאוד פשוטה, זה לא, זה שינוי ייעוד, זה לא מצריך איזה שהוא,

יוחנן וייצמן:

מה המקום? מה המיקום המבוקש? הוא ליד חלקות, או ליד מה?

מעין זך:

לא, לא,

אמנון ארבל:

הראו מקודם, תראי, תראי את זה עוד פעם,

אמנון ארבל:

את יודעת איפה זה?

מעין זך:

כן,

אליעזר ראובברגר:

מעין, תראי את זה עוד פעם.

אמנון ארבל:

את יודעת איפה זה? או שאני אפתח עוד פעם את ה - ,

מעין זך:

כן, כן, לא, לא, אני יודעת,

רלי חיים:

זה של העירייה,

מעין זך:

זה ה - GIS,

יוחנן וייצמן:

יש סיבה שיהיו מתנגדים לזה? (לא ברור),

עמנואל זלטס:

פה לא היה התנגדויות, פה היה פרסום, היה פה פרסום,

יוחנן וייצמן:

פרסום של שימוש חורג, אתה יודע איך זה, מי רואה את זה ומה,

חיים כהן:

אני לא יודע, אם אני, לא יודע,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

מעין זך:

הנה זה פה.

חיים כהן:

ב - 12 יש לי דיון,

מעין זך:

כאן, זה השטח הזה, שהם מבקשים, יש גם איזה חניית אספלט שהיא קיימת.

יוחנן וייצמן:

תראה היושב ראש, אני לא חושב שאם יבואו בתוכנית לא נאשר את זה,

אליעזר ראובברגר:

נכון,

יוחנן וייצמן:

אין לנו הרבה ברירות.

אמנון ארבל:

על השצ"פ היום. נכון?

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

כל האזור הזה כאן.

מעין זך:

שאלו ברירה,

ישראל קלרמן:

הכשרה עשנו,

עמנואל זלטס:

זה לא הכשרה,

יוחנן וייצמן:

זה צבוע בירוק בתוכנית ההיא,

עמנואל זלטס:

אולי שינוי ייעוד אחרי,

חיים כהן:

מה הייעוד שמה?

ישראל קלרמן:

זה מה שהוא אומר,

אמנון ארבל:

לא, לא.

אמנון ארבל:

אין ברירה,

אליעזר ראובברגר:

כן, כן, אני מסכים איתך, אבל אני הייתי מצמצם את זמן השימוש חורג, אני מציע לשנתיים.

מעין זך:

שנתיים להוציא תוכנית? אמי,

אליעזר ראובברגר:

בגלל זה שאלתי שאותו כמה זמן אורך.

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

אמנון ארבל:

שנתיים לא צריך לאשר תוכנית, מספיק שצריך להגיש תוכנית, להגיש תוכנית אפשר,

אליעזר ראובברגר:

לא, לא, אישור הפקדה,

עמנואל זלטס:

להפקיד.

אליעזר ראובברגר:

אגב בסמכות מקומית או מחוזית?

עמנואל זלטס:

המחוזית,

אליעזר ראוכברגר:

זה שינוי שימוש,

אמנון ארבל:

סמכות מחוזית,

אליעזר ראוכברגר:

שינוי ייעוד, שתהיה, שתהיה תוכנית מופקדת. לדעתי גם לא יוגשו התנגדויות,

מעין זך:

אבל (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

הסיפור, שלושה, שלושה ארבעה חודשים,

מעין זך:

יש שמה אנשים, ועדיין לא מאושרת התוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

זה בעיה, זה בסדר,

מעין זך:

מה אתה (לא ברור) את החללים?

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה בסדר, את יכולה להגיד את זה גם על 5 שנים, אבל 10, בתוך השנתיים האלה הם יקברו, אין בעיה, זה בסדר.

חיים כהן:

שנתיים,

אליעזר ראוכברגר:

מה? נראה סביר, כן, גם הוא 7 סביר. אני גם חושב,

מעיון זד:

שנתיים?

אליעזר ראוכברגר:

שנתיים, כן, ושבמהלך השנתיים האלה, יגישו תוכנית, זה תוכנית שבדול ארבעה חודשים מסתיימת, לא יוגשו תוכניות, לא יוגשו התנגדויות, הפקדה, 60 יום, מקבל תוקף. אוקי, דרך אגב גם לא צריך שיקבל תוקף, מספיק שיהיה.

חיים כהן:

מה ההצעה? סליחה לא שמעתי, מה ההצעה?

אליעזר ראוכברגר:

ההחלטה להפקדה, הפקדה.

מעיון זד:

זה גם מספיק,

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה צ"ק צ"ק אני לא רואה בזה בעיה. זה יבוא לנקודתית גם, זה לא ילך למליאה.

חיים כהן:

מה ההצעה? לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

שימוש חורג לשנתיים. אילנית, מה?

חיים כהן:

כמה הם ביקשו?

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה ייעוד, זה לא משהו שהוא,

מעיון זד:

5 שנים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אנחנו לא עובדים פה.

אליעזר ראובברגר:

מדויק,

חיים כהן:

לייזר, לייזר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה אילוץ.

אליעזר ראובברגר:

שום דבר, הכול בסדר.

(מדברים ביחד ברקע)

אמנון ארבל:

מה?

אליעזר ראובברגר:

מה שאמרת,

אמנון ארבל:

יעשו תוכנית,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה ללכת, נו אז מה?

אליעזר ראובברגר:

בסדר, בוא, רק שנייה בוא נגמור את התיק הזה, ואחר כך נדבר. אין פה בקשה ל – 5 שנים.

חיים כהן:

יש בקשה ל – 5 שנים.

אליעזר ראובברגר:

לא, אין,

חיים כהן:

שאלתי,

ישראל קלרמן:

איפה?

חיים כהן:

שאלתי את,

מעין זך:

(לא ברור) של שימוש חורג הוא ל – 5 שנים.

חיים כהן:

היא אמרה לי זה ל – 5 שנים.

אליעזר ראובברגר:

מי? מאיפה היא יודעת?

מעין זך:

הם לא ציינו,

אליעזר ראובברגר:

זה לא התיק שלה, זה בהיתר. זה עד 5 שנים,

חיים כהן:

מה הם ביקשו?

אליעזר ראובברגר:

עד 5,

חיים כהן:

הם לא ביקשו,

אליעזר ראובברגר:

הם ביקשו שימוש חורג בלי זמן.

חיים כהן:

אני חשבתי שהם ביקשו 5 שנים.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

מעין זך:

לא, הם פרסמו הקלה,

אליעזר ראוכברגר:

כתוב, הבקשה מוגשת כבקשה לשימוש חורג בתוכנית, בסוגריים, הניתנת עד חמש שנים.

ישראל קלרמן:

בלי להסתכל.

אליעזר ראוכברגר:

זהו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

והיא כותבת שככה נהוג פה.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אנחנו לא נוהגים 5 שנים, אומרים לפעמים 3, לפעמים 5, תלוי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

היא ציינה שעד 5 שנים,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, נכון, אני מציע שימוש חורג לשנתיים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, זה כאילו מילים שלה,

אליעזר ראובברגר:

אני מציע לתת שימוש חורג לשנתיים,

ישראל קלרמן:

כן,

אליעזר ראובברגר:

שזה בשנתיים האלה שיגישו תוכנית, ואם אחר כך נצטרך להאריך את זה, אז הם יבואו לכאן, (לא ברור) הבקשה.

חיים כהן:

אנחנו נותנים שנתיים, בתקווה שעד, (לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

אבל אני אומר, ואם יצטרכו להאריך את זה, אנחנו,

חיים כהן:

לא, שייגמר המלחמה, ולא יהיה צורך,

אליעזר ראובברגר:

ואם יצטרכו להאריך את זה, אז אנחנו, יבואו לכאן, וניתן לדון בהארכה. מה שכן, אנחנו מבקשים, א' אנחנו מקווים שלא יצטרכו בכלל, שלא יהיה, לא חללים, ולא מלחמה, ולא נופלים, ולא שום דבר. אבל אם חלילה וחלילה זה יימשך ויהיה צורך, אני חושב ששנתיים מספיק להפקדת התוכנית בפועל, כמו שאמר אמי, שנתיים זה די והותר בשביל להפקיד תוכנית, זה תוכנית פשוטה מאוד. זה לא תוכנית מורכבת, זה רק החלפת ייעוד. אין כאן שום דבר מעבר לזה. ושיהיה תוכנית בפועל, אפילו לא, הפקדה בפועל, לא, לא מתן תוקף, כך שאנחנו מייצרים את לוחות הזמנים.

חיים כהן:

ואם זה עד שנתיים,

אליעזר ראובברגר:

זו ההצעה שלי.

חיים כהן:

אם זה שנתיים, זה יהיה שמה,

אליעזר ראובברגר:

מה?

חיים כהן:

(לא ברור) עד שנתיים.

אליעזר ראובברגר:

לא שומע מה שאתה אומר, דבר בקול.

חיים כהן:

אני אומר שאם, כמו שאמי אומר, שעד שנתיים יהיה תב"ע, אפשר להתאריך, אז מה אכפת לך להם
5? שלא (לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

לא, בגלל שעד שנתיים, אתה בוודאי מקווה שהמלחמה תיפסק, והכול ייפסק, לא, שלא יעשו את זה
בלי תוכנית,

אמנון ארבל:

תמיד אנחנו יכולים לעשות דיון על להאריך את השנתיים,

אליעזר ראובברגר:

אבל אתה יכול להאריך את זה, אבל עוד פעם אבל עוד פעם אני אומר אם, אם המלחמה נפסקת מחר
ולא צריך להשתמש בזה, אתה לא צריך שום תוכנית ולא כלום. יש לך זמן מספיק בעזרת השם שלא
יהיה שום דבר ולא יהיה צורך.

חיים כהן:

בסדר גמור,

אסף:

אמן,

אליעזר ראובברגר:

כן,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) לא עונה לי עכשיו.

אליעזר ראובברגר:

מה זה שימוש חורג? זה חורג. השאלה כמה אתה מותח את החריגה. אז אם אין צורך בחריגה אין צורך בחריגה.

אליעזר ראובברגר:

מה?

ישראל קלרמן:

טלפון,

אליעזר ראובברגר:

אני לא מבין,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

אליעזר ראובברגר:

תפסיק שטויות האלה נו בחייד, בוא, אני לא פחות רגיש ממך. ממש לא, לא רלוונטי. אתם רוצים יותר? רוצים שלוש שנים? יהיה שלוש שנים, מה אומרת אילנית?

עו"ד אילנית מיכאלי:

איך זה נראה לי, לא, מה שאמרת שנתיים, עוד שנתיים נדע מה המצב אז למה לא? מקסימום יהיה עוד דיון מה יכול להיות?

אליעזר ראובברגר:

שנתיים, שנתיים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

שינסו גם לקדם מהר את התוכנית.

אליעזר ראובברגר:

ככה אני חושב.

מעין זך:

יש החלטה או ש - ?

אליעזר ראובברגר:

אני יודע, אני מסתפק בין שנתיים לשלוש.

ישראל קלרמן:

איפה אתה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

שנתיים וחצי.

יוחנן וייצמן:

איזה צחוק. אם חפרת את הקברים, חפרת, זהו, באמת, אפשר לתת חמש שנים. שלום.

אליעזר ראובברגר:

מה זה חפרת? לא חפרת.

יוחנן וייצמן:

הם הולכים לחפור את הקברים.

אליעזר ראובברגר:

לא, הם לא הולכים לחפור את כל השטח.

עו"ד אילנית מיכאלי:

יקדמו תוכנית, אף אחד לא אמר להם שלא יתנו לנו.

אליעזר ראובברגר:

לא, תוכנית לפיתוח, לא חפירה של קברים, גם עכשיו לא חופרים קברים רק לא חלילה. מה פתאום.
אם חלילה,

יוחנן וייצמן:

הם עושים יציקת בטון, סוגרים את זה בחזרה בחול,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

נכון, עושים ככה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל לא יעשו את כל השטח.

חיים כהן:

אסור לך,

יוחנן וייצמן:

אתה רוצה לאשר להם רק חצי מהשטח? גם את זה אתה יכול לעשות, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא אכפת לי,

יוחנן וייצמן:

אין טעם,

אליעזר ראוכברגר:

השטח, אבל אני בעד לעשות תוכנית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

עדיף תקופה קצרה, מאשר,

יוחנן וייצמן:

תקופה קצרה, זה בדיחה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל למה? תראה,

יוחנן וייצמן:

אתה נותן להם מחר לעשות שמה עבודת פיתוח,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה לא בדיחה, הכוונה היא שהם יקדמו תוכנית בינתיים, זה לא, הם יקדמו בינתיים תוכנית, הכול יסתדר, מה?

יוחנן וייצמן:

תראי, זה לא הספורטק או מתחם התחנה או דברים שאתה, אבל חשבנו שעשינו מעקפים.

אליעזר ראובברגר:

מה הקשר?

יוחנן וייצמן:

לא, באת ועשית שימוש חורג בשביל לעקוף. זה לא זה, לא זה. אין לנו פה ברירה, זה המצב לצערנו, וזהו זה.

צחי ברים:

אמי, אתה מציין ש - , הוא אמר שהוא רוצה לפתוח בקשה בהמשך, בין תיק הבקשה, שהוא יגיש בקשה לשינוי יעד משצ"פ לבית עלמין.

רלי חיים:

על ההיתר,

אמנון ארבל:

לא דיברתי על זה,

יוחנן וייצמן:

זה יצא לזה היתר,

אמנון ארבל:

היתר בנייה,

צחי ברים:

לא,

מעיון זך:

יוגש, בהמשך בקשה לשינוי ייעוד,

אליעזר ראובברגר:

מדובר שבהמשך יגישו תוכנית, עכשיו שזה היתר שימוש חורג רגיל.

חיים כהן:

אני חושב, ש - , אתה צודק בגישה, אבל, ככה היינו צריכים לנהוג בכל תוכנית, אפילו טיפה יותר קיצונית, לתת להם פחות. כשמגיע משרד הביטחון בקשה כזאת חריגה, אני לא יודע. יכול להיות שלהם יש תמונה אחרת, יש שיקולים אחרים. אנחנו לא יודעים כל דבר. אנחנו צריכים לשחק לפעמים ראש קטן בדבר הזה, אני חושב, אני אכבד את מה שתחליטו, אבל סוף כל סוף אנחנו לא. אין לנו תמונה ברורה, אין לנו תמונה, באמת מה עומד מאחורי בקשה אמיתית כזאת, אין לה מלחמה, לא מלחמה. אנחנו לא יודעים.

אליעזר ראובברגר:

(לא ברור),

יוחנן וייצמן:

הוא לא יושב המטכ"ל, נו מה לעשות?

חיים כהן:

בסדר, אז לכן,

אליעזר ראובברגר:

התמונה, התמונה מאוד ברורה, לא עלינו. יש חללים וצריך לקבור אותם.

חיים כהן:

אנחנו לא יודעים מה לקראת מה אנחנו נמצאים, ומה מה עומד בפני.

אליעזר ראובברגר:

יש, יש לך מידע? כמה, כמה קברים מדובר?

מעיינן זד:

לא, (לא ברור) אני יכולה לפתוח את התוכנית,

יוחנן וייצמן:

לספור, זה להכפיל זה לא צריכה לספור 1, 2, 3,

מעיון זד:

לא, כי זה,

יוחנן וייצמן:

זה חלקות,

מעיון זד:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה לא כתוב?

מעיון זד:

לא,

חיים כהן:

אני חושב, אני אסביר לך, מה, מה קצת זה, אם (לא ברור) 5 שנים, תוך שנתיים עשו את התב"ע, אז זה לבטל את ה- 5 שנים, אז מה אכפת לי? החשבון הוא מאוד פשוט, אם הם תוך שנתיים,

אליעזר ראוכברגר:

ואם לא יעשו את התב"ע?

חיים כהן:

אבל, לא לעשות את התב"ע, אז מה? אתה תריב איתם,

אליעזר ראוכברגר:

ולא צריך את זה?

חיים כהן:

למה? עוד פעם, זה גם לא שיקול שלי,

אליעזר ראוכברגר:

למה?

חיים כהן:

זה שיקול שלהם.

אליעזר ראוכברגר:

שיישאר שצ"פ. שטח ירוק,

חיים כהן:

אבל אין הסכמה (לא ברור). הרי אנחנו חיים באיזה שהוא מקום שיש לה, לא יעשו את זה היום, יעשו את זה מחר.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, תאשרו,

צחי ברים:

אני אומר אבל גם,

חיים כהן:

אבל יכולים להגיד אמירה, שאנחנו לא נושאים, ולא, שיש בקשה חריגה, אבל אנחנו מבקשים כן לקדם את התב"ע, כדי לעשות את זה. זה מה שאתה כן יכול להגיד, אמירה כזאת שאתה מבקש שתהליך מכיוון שנאמר שתוך שנתיים, אז ברור שאם תוך שנתיים את התב"ע, זה יבטל את זה. אתה יכול להגיד את זה, אבל אתה יכול להגיד את זה בליט ברירה, אבל לא.

אליעזר ראוכברגר:

מעניין אותי מה יקרה אם מישו יגיש על זה ערר.

מעין זך:

על בתי (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

מעין אותי,

מעין זך:

יש פה חללים,

אליעזר ראוכברגר:

מה יקרה אם מישו יגיש ערר, כי במקרה דומה ערר, פסל.

חיים כהן:

אני חותם לך שגם אם ישקלו את הערר הזה.

אליעזר ראובברגר:

במקרה דומה ערר קפא.

יוחנן וייצמן:

מי (לא ברור), זה.

מעין זך:

זה כל הקברים שמציעים,

יוחנן וייצמן:

לא מדבר על איקאה, (לא ברור), המשולש.

יוחנן וייצמן:

מדבר על איקאה אשתאול,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, מעין סורוק, זה מה שהיה,

אליעזר ראובברגר:

זה מקרה, מקרה אחר, בול אותו דבר, אבל, וועדת ערר ביטלה את ההיתר,

יוחנן וייצמן:

כן, וועדת ערר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

וועדת ערר בהחלט מדגישה,

חיים כהן:

למה אחרים, מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא לאשר משהו,

אליעזר ראובברגר:

לא, אנחנו צריכים,

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראובברגר:

שיקול דעת,

מעין זך:

אין, אין,

חיים כהן:

אני חושב ששיקול דעת הוא נכון,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא לאשר דברים,

חיים כהן:

כמו שאתה אמרת, אמרת, שאמי אמר שתוך שנתיים (לא ברור), אז אתה בעצם,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה לא,

חיים כהן:

ע"פ, ע"פ הנוהל אתה היית נוהג לתת להם, עד שנתיים, בגלל (לא ברור), מכיוון שיש כאן בקשה חריגה ממשרד הביטחון, והרגישות של המקום, אתה מבקש, שתוך שנתיים יעשו,

אליעזר ראובברגר:

אז אולי משרד הביטחון, לא היה יכול לתת, בגלל זה, הפסיקה של וועדת ערר,

חיים כהן:

זה גם עשית,

אליעזר ראובברגר:

החלטה של וועדת ערר, בגלל וועדת ערר לא היינו יכולים, אם מישהו ילך לוועדת ערר, יכול לטעון לאיפה ואיפה, למה פה אתם לא הסכמתם, ופה אתם מאשרים.

חיים כהן:

אבל אם,

אליעזר ראובברגר:

אז נראה מה יחליטו ועדת הערר. כמובן שאף אחד פה לא ילך לערער. זה ברור לגמרי.

יוחנן וייצמן:

חוץ (לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

ומי שילך לערר, אז הוא פושע.

יוחנן וייצמן:

זה שהלך לערער על המנחת בברזילי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הכול יכול להיות.

חיים כהן:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

בברזילי,

ישראל קלרמן:

מה?

אליעזר ראובברגר:

בית חולים? בית חולים? מי?

חיים כהן:

(לא ברור) את כל הסיפור הזה.

יוחנן וייצמן:

בעצם אנחנו מאשרים שימוש חורג משצ"פ, לשפ"פ, זה יכול להיות הדבר הכי פשוט,

ישראל קלרמן:

מה?

אמנון ארבל:

משצ"פ לבית עלמין, לא לשפ"פ.

יוחנן וייצמן:

מה?

ישראל קלרמן:

אני שמעתי מה שהוא אמר, זה בסדר,

יוחנן וייצמן:

בשפ"פ אפשר לעשות את זה,

אמנון ארבל:

מה?

יוחנן וייצמן:

מתאר 62.

אמנון ארבל:

לא מכיר, יכול להיות, אני לא יודע, לא מכיר,

מעין זך:

אני גם,

יוחנן וייצמן:

בתי (לא ברור), בתי כנסת, בתי קברות,

אמנון ארבל:

יכול להיות שאתה צודק, אני לא מכיר,

אליעזר ראובברגר:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

בטוח שכן, אני אבדוק את זה, אבל בשביל להיות מאה אחוז,

ישראל קלרמן:

מה?

יוחנן וייצמן:

אני חושב ככה,

ישראל קלרמן:

חשבתי, זה לא חוק, זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

בול, אחד על אחד.

ישראל קלרמן:

אחד על אחד, כן, אבל יש הבדל אחד, (לא ברור). חיים, מה פתאום אני לא מסכים איתך, אני אבדוק מה שאתה אומר, זה שטויות, זה לא אותו דבר,

אליעזר ראוכברגר:

אותו דבר. מה זה משנה? השצ"פ,

ישראל קלרמן:

אחרי זה גם וועדת ערר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אף אחד לא ילך. אף אחד לא ילך פה.

צביקה אסולין:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, תציעו מה שאתם מציעים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בסדר, צריך,

צביקה אסולין:

להשאיר את זה כמו ההחלטה שהגישו,

חיים כהן:

עד 5 שנים,

אליעזר ראובברגר:

לא הגישו,

צביקה אסולין:

לא,

ישראל קלרמן:

לא הגישו,

אליעזר ראובברגר:

לא הגישו,

ישראל קלרמן:

הוא אומר שלוש שנים, שנתיים, אבל זה, אין הבדל, מה אתם רוצים?

חיים כהן:

אני מבקש,

ישראל קלרמן:

מי ביקש 5 שנים?

חיים כהן:

כתוב עד 5 שנים,

אליעזר ראובברגר:

עד,

ישראל קלרמן:

עד,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בהמלצה,

אליעזר ראוכברגר:

עד,

ישראל קלרמן:

עד 5 שנים, (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

נכון, יכול באמצע, 3, 4, של שנתיים,

חיים כהן:

נאמר,

אליעזר ראוכברגר:

אין לי בעיה,

חיים כהן:

נאמר ה - 5 שנים, אז לכן אני חושב שמה נפשך, כמו שאמי שתוך שנתיים ניתן לקדם תב"ע, אז ברור
שאם יקדמו את התב"ע, והכול ייעשה אז אין צורך בחמש שנים.

ישראל קלרמן:

אז נכון, לא, (לא ברור) שלוש שנים,

חיים כהן:

אבל מה אכפת לך?

ישראל קלרמן:

כי יש תב"ע,

חיים כהן:

אבל מה אכפת לך?

ישראל קלרמן:

(לא ברור)

חיים כהן:

אז זה מה שאני אומר, אני,

צביקה אסולין:

אם אין הבדל אז תשאיר את זה,

חיים כהן:

אז תשאיר את זה, זה מה שאני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא להשאיר.

ישראל קלרמן:

זה לא להשאיר,

אליעזר ראוכברגר:

להשאיר הוא אפס,

ישראל קלרמן:

על הנושא של השימוש חורג,

אליעזר ראוכברגר:

הבקשה היא מתחיל מאפס,

צביקה אסולין:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

אין פה להשאיר,

צביקה אסולין:

אז מאפס תגיד שאתה נותן 5 שנים,

חיים כהן:

טוב, אני מקבל את זה,

צביקה אסולין:

בזה נגמר.

חיים כהן:

ולהגיד אמירה, שזה דבר חריג, בגלל שזה מדובר,

צביקה אסולין:

כן, בדיוק.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

מעין זך:

אושר 5 שנים?

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, שיהיה 5 שנים. טוב, הלאה. יש לנו תצ"ר אחד, רויטל,

רלי חיים:

ביי, תודה מעיין.

אמנון ארבל:

תודה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, מאושר ל – 5 שנים. רק אמרנו את המספר של התיק 2009/670.4. אוקי.

תצ"ר 12609

אליעזר ראוכברגר:

רויטל, כן תצ"ר אחד.

רויטל טבדי:

תצ"ר אחד, 12609, בשכונת בקעה, ברחוב דרך חברון, מבקשים לאחד את חלקות 21 ו- 22, בשביל תמ"א הריסה ובנייה. תצ"ר לפי פרק ד'.

חיים כהן:

איפה זה?

רויטל טבדי:

בבקעה,

חיים כהן:

אפשר לראות את זה?

רויטל טבדי:

רלי, את רוצה להעלות את זה?

אמנון ארבל:

כן,

רויטל טבדי:

זה גוש 3001 (לא ברור),

אמנון ארבל:

רגע, רגע, גוש? איזה גוש?

רויטל טבדי:

30013 חלקה 21.

ישראל קלרמן:

בית קברות, (לא ברור).

רויטל טבדי:

להרוס את המבנה הקיים בשתי החלקות,

אמנון ארבל:

פה יש שתי חלקות, הבניין למעשה שתי חלקות, שמאחדים בניין,

רויטל טבדי:

בעצם הם הורסים את הבניין, ורוצים בניין חדש,

אמנון ארבל:

גם היום הבניין אפשר לראות יושב על שתי חלקות, אז למעשה,

חיים כהן:

בקלות, לייזר.

ישראל קלרמן:

זה לא נכון,

אליעזר ראוכברגר:

הוא צריך, מה שאפשר.

חיים כהן:

5 שנים, זהו מה? לא, זה כואב.

עמנואל זלטס:

אין הבדל.

צביקה אסולין:

נתנו פה כמה?

חיים כהן:

שלחת כאן שופר, עצרו אותו.

צביקה אסולין:

סיימת?

רויטל טבדי:

לא, אני מחכה, רציתם לראות,

צביקה אסולין:

אמי. אני סומך עליך, נו.

אמנון ארבל:

אתה מאשר?

צביקה אסולין:

לא,

אמנון ארבל:

הלאה, הנושא הבא.

צביקה אסולין:

יללה.

יוחנן וייצמן:

אני אומר לך, יש דברים שאני לא אגיד לו מה לעשות,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא דיברתי,

צביקה אסולין:

אם אני ואמי נתנו אישור לזה,

יוחנן וייצמן:

יש אותו?

רויטל טבדי:

אז זה מאושר.

אמנון ארבל:

מאושר.

ישראל קלרמן:

שמה?

צביקה אסולין:

אבל בינתיים תסבירי לחיים, מה השאלה? חיים.

אמנון ארבל:

יש פה בניין שהיום יושב על שתי חלקות, אתם רואים כבר היום ולמעשה מאחדים אותם לחלקה אחת, והורסים את הבניין, עושים חנייה תת-קרקעית,

צביקה אסולין:

פינוי בינוי,

אמנון ארבל:

מסודרת, ולכן עושים פה איחוד של החלקות. זה מאושר.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אמנון ארבל:

מומלץ.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, יש למישהו שאלות? הערות? אין, מאושר. תודה רויטל.

רויטל טבדי:

תודה,

אליעזר ראוכברגר:

שנה טובה, גמר חתימה טובה.

צביקה אסולין:

חתימה טובה.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה,

אמנון ארבל:

אנחנו בתוכנית 6 בסדר היום,

אליעזר ראובברגר:

אנחנו ב – 6 בסדר היום,

תוכנית 1268812

אמנון ארבל:

תוכנית 1268812, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית זה דיון. קיבלנו מכתב למעשה שמבקשים להאריך את תקופת ההתנגדויות, ואנחנו כמו בדרך כלל נותנים ארכה, אנחנו מאפשרים ארכה בהתאם, מותר בחוק של עד חודש.

אליעזר ראובברגר:

אוקי, מאושר,

אמנון ארבל:

תוכנית 7 ירד מסדר היום,

אליעזר ראובברגר:

כן, 8.

יוחנן וייצמן:

מה זה?

תוכנית 1008879

אמנון ארבל:

תוכנית 8 בסדר היום, תוכנית 1008879, אני אראה לכם את זה, יש לי מצגת קצרה, הגבעה המערבית. אתם זוכרים שבעצם אושרה תוכנית אב בוואדי ג'וז, שאישרה למעשה תוכנית לכל המתחם של ואדי ג'וז. התוכנית הראשונה שאושרה אחרי זה כתוכנית מפורטת הייתה למעשה תכנית של הסיליקון וואדי, לכל הרצועה הזאת, שבעצם אושרה, קודמה אחרי תכנית האב, תוכנית מפורטת שגם היא בינתיים אושרה, ולמעשה קבעה פה ייעוד שהוא מסחר ותעסוקה לכל האורך של הרחוב הראשי, עם אחוז מסוים של 25 אחוז מגורים. התוכנית גם עברה הליכים משפטיים ובגדול התוכנית אושרה.

יוחנן וייצמן:

כמה מגורים? 20%?

אמנון ארבל:

20% בסוף, זה היה 10% בהפקדה, והוגדל ל – 20%, אנחנו מאוד מקווים שיקרה מזה משהו ויתחילו לקדם פה היתרי בנייה. משהו כרגע מדברים זה שלב שני של תוכנית האב. זה למעשה נקרא הגבעה המערבית. כל השטח הזה שנמצאים פה רואים פה כרגע. למעשה אתם רואים כל הבנייה שיש פה היא בנייה לא חוקית. למעשה התוכנית להתחדשות עירונית, זאת הבנייה שקיימת שמה. היום התוכנית למעשה, זה ייעודי הקרקע. אגב,

יוחנן וייצמן:

הירוק?

אמנון ארבל:

זאת אומרת אתם רואים זה שצ"פ, וכל הבינוי שיש פה למעשה הוא, וידענו והסתכלנו זה כבר בתוכנית האב שהמטרה לעשות פה איזושהו תוכנית התחדשות עירונית.

יוחנן וייצמן:

להכשיר אותו, התחדשות עירונית.

אמנון ארבל:

לעשות פה התחדשות עירונית. כן, התוכנית שהוגשה למעשה מציעה להרוס, א', לעשות פה הסדרה של מערכת דרכים שאני מראה את זה כאן. וכן מציעה לשמור על רוב השטח הירוק, אבל כן לאפשר פה בשטח שצמוד לאזורי תעסוקה אזור מגורים. אנחנו חושבים שתוכנית ראויה, התוכנית מקודמת על ידי הרל"י בתיאום עם מהנדס העיר, שהמטרה שלה בעצם.

יוחנן וייצמן:

הדיירים (לא ברור)?

אמנון ארבל:

להסדיר. אז ככה, היה פה דיונים עם רוב בעלי הקרקע, ורוב בעלי הקרקע מסכימים לתוכנית. יש פה את הכתם הזה שבו כרגע, כמו שמוגשת, אפשר לראות כאן. ופה יש בעלים שדיברו איתו פה יש בעלים שדיברו איתם פה יש בעלים שגם דיברו איתם. פה הבתים האלה לא סומנו להריסה בתכנית וגם לא קיבלו מגורים וזה האפוטרופוס. ואנחנו כן חשבנו שנכון לקדם את זה גם כן. לסמן גם את כל הבתים להריסה.

יוחנן וייצמן:

ומי גר בהם בפועל?

אמנון ארבל:

רוב (לא ברור), כן, ואנחנו מציעים יתוקן עד לדיון להפקדה שבעצם גם כל הבתים יסומנו להריסה, ופה יהיה עוד מגרש מגורים אחד בערך משהו כזה, ומאשרים את הבינוי, בשני הצדדים של הכביש, (לא ברור) פה לכל הבתים.

חיים כהן:

איפה זה? זה הכביש? איזה כביש זה שמה שחוצה?

אמנון ארבל:

זסה עותמאן בן עפאן, זה כביש,

חיים כהן:

זה הפנימי של ה - ,

אמנון ארבל:

זה כביש חדש שלא קיים היום.

יוחנן וייצמן:

איפה שהמרפק של אמי, זה בערך קבר שמעון הצדיק.

חיים כהן:

איפה?

אמנון ארבל:

פה,

יוחנן וייצמן:

לא, שמעון הצדיק זה פה, פה.

חיים כהן:

פה?

אמנון ארבל:

לא, פה יש את הקבר של,

יוחנן וייצמן:

זה הקבר?

חיים כהן:

פה,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

הוא חלק מה - ,

חיים כהן:

אם ככה, זה לא ככה, זה הכביש המרכזי של ואני דיברתי ג'וז,

אמנון ארבל:

כאן,

חיים כהן:

זה אם ככה, זה התחנת דלק,

יוחנן וייצמן:

תראה לו, שיבין,

חיים כהן:

לא, לא, התחנת דלק זה בפינה,

אמנון ארבל:

התחנת דלק זה לדעתי,

יוחנן וייצמן:

פה, אם זה קבר שמעון הצדיק, אז זה התחנת דלק.

אמנון ארבל:

(לא ברור),

יוחנן וייצמן:

כן, בוא נעשה את זה, אם כן, בוא,

אמנון ארבל:

זה לא בקו הכחול כמובן,

יוחנן וייצמן:

צריך להבין מה קורה שמה,

דובר לא מזוהה:

פה שייח ג'ראח.

יוחנן וייצמן:

שייח ג'ראח.

אמנון ארבל:

זה הקו הכחול של התוכנית למעשה, מחזק את זה ככה, הקבר לדעתי הוא נמצא כאן, פה באזור הזה. אם קצת נרחיב את זה, זה כביש 1, רגע, בוא נסגור את הבלכאן הזה.

יוחנן וייצמן:

זה כביש 1,

אמנון ארבל:

זה כביש 1, וזה השכונה, הקבר הוא פה לדעתי, נכון?

יוחנן וייצמן:

זה הקבר, נכון,

אמנון ארבל:

הוא פה,

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

אמנון ארבל:

אנחנו מדברים,

יוחנן וייצמן:

עכשיו תראה לנו את הקו הכחול,

אמנון ארבל:

הקו הכחול, אני עכשיו אחזיר אותו רגע, שנייה

יוחנן וייצמן:

הקבר בכלל לא ב - ,

אמנון ארבל:

לא, לא, הוא לא מגיע לשם כמובן. ההסדרה של כל הבינוי זה כדי לטפל בכל הבתים הלא חוקיים שיש כאן לצורך העניין, ולהסדיר פה כביש חדש שבחלקו הוא קיים כבר היום, ולהסדיר אותו פה סטטוטורית, בעורף של אזור התעסוקה. זה לא נוגע לכל האזור הזה שהוא,

יוחנן וייצמן:

יש פה פה דבר אחד, חיים, אולי אתה יודע את זה, פה יש איזה (לא ברור),

ישראל קלרמן:

מה יש שמה?

יוחנן וייצמן:

פה,

ישראל קלרמן:

מה האירוע?

עמנואל זלטס:

מנהלי אגפים.

ישראל קלרמן:

מנהלי אגפים, מה? לראש השנה?

יוחנן וייצמן:

חיים, אולי אתה יודע.

עמנואל זלטס:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

קבר שמעון הצדיק, יש גישה לכוהנים גם מלמעלה, יש הרי כוהנים מלטה,

עמנואל זלטס:

יפה, אמי.

ישראל קלרמן:

אתה לא מבין את השאלה? מה אתה מתפלא?

אמנון ארבל:

אני לא יכול, על (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

לא משנה, מה?

חיים כהן:

אני לא מתקרב אף פעם,

עמנואל זלטס:

כשהחברים שלי לא דואגים לי,

יוחנן וייצמן:

יש איזה דרך, אתמול הלכתי שמה,

חיים כהן:

יש איזה שהוא,

יוחנן וייצמן:

למעלה יש כוהנים, והשאלה אם אפשר להסדיר רגיל,

אליעזר ראוכברגר:

לא לריב עכשיו, (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

אמי, הבעיה היא כזאתי,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

קבר שמעון הצדיק, יש מלמעלה דרך הר הזיתים (לא ברור) מערב, לכוהנים, (לא ברור).

(מדברים ביחד ברקע)

אמנון ארבל:

הקבר הוא פה,

יוחנן וייצמן:

מה? הקבר פה? הקבר פה, פה,

אמנון ארבל:

מה הבעיה?

יוחנן וייצמן:

הכול בסדר.

אמנון ארבל:

אז מאושר.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמנון ארבל:

תוכנית 9 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

חברים הלאה, 9.

תוכנית 1397850

אמנון ארבל:

תוכנית 9 בסדר היום, תוכנית 1397850, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, בבית צפפה, תוכנית שמציעה שינוי ייעוד, תוספת קומות, סך הכול מוצע מבנה של 4 קומות, 7 יחידות דיור, ממליצים להפקיד בהתאם למדיניות. היה איזה טעות בכותרת, היה כתוב לאשר, בטעות, אז אני תיקנתי את זה להפקדה. ואני אומר שהוספתי בכמה תוכניות הערות של איכות הסביבה, ושל מחלקת נכסים. גם כאן הוספתי הערות של מחלקת נכסים, לגבי יש, יש פה ייעוד דרך שעדיין לא הופקע, ביקשו להשלים את ההפקעה.

תוכנית 142288

אמנון ארבל:

תוכנית 10 בסדר היום, תוכנית 1422880, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, דיון להפקדה בית צפפה, הגדלת אחוזי בנייה, ממליצים להפקיד בהתאם למדיניות. תוכנית 11 בסדר היום,

אליעזר ראובברגר:

תוכנית 11 חביליו ביקש להיות, אני פה, אני מסכים, אז נשאיר את זה פתוח בינתיים.

אמנון ארבל:

תוכנית 11,

אליעזר ראובברגר:

רק אני אגיד שהוא ביקש 7 תוכניות שאני אזיז.

אמנון ארבל:

אוקי,

ישראל קלרמן:

למה הוא לא יהיה פה?

אליעזר ראובברגר:

לא, הוא יהיה אחרי זה, הוא, אמר שהוא הלך עם אבא שלו לבית חולים, אני יודע מה.

אמנון ארבל:

תוכנית 12,

אליעזר ראובברגר:

זה לא, אי-אפשר לעבוד ככה, אבל אחד פה, בגלל שזה ציבורי, זה בית ספר, אני מוכן יותר ללכת לקראתו.

תוכנית 1440437

אמנון ארבל:

תוכנית 12 בסדר היום, תוכנית 1440437, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, רחוב הרב מוצפי 30 רמת שלמה, תוכנית שמציעה, זה מגרש ריק למעשה, שהוא חלק, חצי מדו, התוכנית מציעה פה להוסיף זכויות בנייה, אנחנו המלצנו להפקיד, אבל ביקשנו קצת לצמצם לפי מה שמקובל,

חיים כהן:

קיבלתי פנייה פה,

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

קיבלת?

אמנון ארבל:

אני קיבלתי,

אליעזר ראובברגר:

הם גם קיבלו,

חיים כהן:

כולם קיבלו,

אליעזר ראוכברגר:

דבר, חיים,

אמנון ארבל:

אני יכול לפתוח,

ישראל קלרמן:

מה?

עמנואל זלטס:

זה לכולם או לישראל?

ישראל קלרמן:

זה כולם, אני לא (לא ברור), אף פעם, אף פעם אני לא אביא,

יוחנן וייצמן:

יעשה את זה עם תשובה.

אמנון ארבל:

הנה הפנייה על הלוח,

יוחנן וייצמן:

זה בסדר,

עמנואל זלטס:

לא, זה מהדרין,

יוחנן וייצמן:

זה מהדרין?

עמנואל זלטס:

זה (לא ברור), ירושלים מהדרין, ועוד משהו, בדקתי, בדקתי.

צחי ברים:

אל תוציא להם את התיאבון, בן אדם בא לאכול עם כל (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

לא, לא בעיה.

חיים כהן:

תעלה את הבנייה, אמי.

עמנואל זלטס:

בדקתי, בדקתי.

יוחנן וייצמן:

אם זה מהדרין זה בסדר.

אמנון ארבל:

אני רק אגיד התוכנית למעשה מציעה היום,

אליעזר ראובברגר:

כן,

אמנון ארבל:

היום יש שני יחידות דיור מאושרות, הבקשה למעשה הציעה תוספת של עוד 3 יחידות, גם הרחבות דיור לשתי יחידות דיור, ועוד 3, בעצם בקומת המרתף, שהיא לא בדיוק מרתף, היא מעל הקרקע, אבל מציעים שם 3 יחידות דיור נוספות, ועוד שתי דיוריות שהם עצמאיות לחלוטין, למעשה הם מוסיפים 5 יחידות דיור, אנחנו חשבנו שזה קצת יותר מידי להוסיף 5 יחידות דיור לבניין שיש בו שתיים, באזור שיש בו רק 2 יחידות דיור לכל אחד, ולכן אנחנו ביקשנו,

ישראל קלרמן:

אבל אומרים שיש,

אמנון ארבל:

ולאפשר שתי יחידות דיור, ושתי דיוריות.

אליעזר ראובברגר:

חיים, זה (לא ברור)?

אמנון ארבל:

כן,

חיים כהן:

זה הפנייה שקיבלתי.

ישראל קלרמן:

הם אומרים שיש שמה,

אליעזר ראוכברגר:

אז מה?

חיים כהן:

זה, זה,

ישראל קלרמן:

לא, אבל תגיד, הם אומרים שיש שם הרבה,

חיים כהן:

ההמלצה היא,

ישראל קלרמן:

יש שינויים מאז שקמה השכונה,

חיים כהן:

זה הוא כותב את זה, הוא כותב את זה.

יוחנן וייצמן:

השנה, זה משנה שעברה?

ישראל קלרמן:

שיש שמה לידו, כמה דירות שיש? יש, אמי,

אמנון ארבל:

כן, אני שומע,

ישראל קלרמן:

ליד זה כבר קיבלו,

אליעזר ראוכברגר:

כל מה שיש שמה, זה הכול עבירת בנייה.

אמנון ארבל:

אף אחד לא קיבל ישראל,

אליעזר ראוכברגר:

אף אחד לא בהיתר,

אמנון ארבל:

אף אחד לא קיבל, אין פה מגרש אחד שקיבל עד היום יחידת דיור אחת נוספת,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא בדקתי, אבל אמי אמר לי את זה כבר לפני שבוע,

יוחנן וייצמן:

צריכים להתחיל, אנחנו צריכים להתחיל לשנות את המדיניות,

אמנון ארבל:

להוסיף 2 ל – 7, להוסיף 5 יחידות דיור בחלקה כזאתי, לא, זה לא סביר, חברים, זה חלקות,

ישראל קלרמן:

לא, להוריד אחד, הפוך,

אמנון ארבל:

כל הבתים פה,

ישראל קלרמן:

הם אומרים, לא, זה (לא ברור), שתיים יש (לא ברור), ויהיה קשר ביניהם, אז מדובר בדיוריות,

עמנואל זלטס:

אם זה רק דיוריות,

ישראל קלרמן:

אז כתוב, שהם יצרפו, הם מוכנים לצרף, בנייה, לבנייה.

עמנואל זלטס:

לא, אמי, שהם לא רוצים דיוריות,

ישראל קלרמן:

שנייה,

אמנון ארבל:

זה לא עבודה בעיניים,

ישראל קלרמן:

שנייה, לכן, אבל הם אומרים, מסכים, לכן אומרים, אז תשנה את ההחלטה,

אמנון ארבל:

מה רוצה לשנות בהמלצה?

ישראל קלרמן:

אני אומר,

אמנון ארבל:

תסביר לי,

חיים כהן:

תסתכל מה כתוב, הנה הם כותבים, הם מוכנים לעשות את זה דיוריות,

ישראל קלרמן:

בדיוק,

אמנון ארבל:

אפשר פה דיורית, אבל,

ישראל קלרמן:

איפה זה? איפה? איפה זה? העלית את זה לפני שנייה, רגע.

אליעזר ראוכברגר:

דיוריות יש לזה, וועדת,

ישראל קלרמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

וגם זה משויך לדירה מסוימת.

ישראל קלרמן:

נכון, וגם לגשר, זה מה שהם אומרים,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

ישראל קלרמן:

קודם כל עד שתי יחידות דיור, הם יורדים לשתי יחידות דיור, אחד. ולדיוריות, הם יעשו את הקשר של המדרגות. הטענה הזאת בעצם לא ענו, הטענה של 40, 50 מטר, שרק מעל 100, אז אין לי תשובה על זה, אני לא יודע.

אמנון ארבל:

אנחנו אמרנו,

עמנואל זלטס:

זה התקן שלנו,

אמנון ארבל:

אנחנו אמרנו שאפשר להוסיף שתי יחידות דיור קטנות, ואפשר לעשות,

עמנואל זלטס:

אמי כתב את זה, תסתכל.

אמנון ארבל:

השאלה זה שאלה של פרופורציה, השאלה כמה מטרים הם רוצים להוסיף.

אליעזר ראוכברגר:

שתיים, שתיים, אמי,

ישראל קלרמן:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

בהמלצה שלנו.

אמנון ארבל:

השאלה פה עכשיו בשטחי הבנייה חברים, היום.

אריאל גולן:

לא, אמי,

אמנון ארבל:

כן,

אריאל גולן:

מה הכוונה צריכות להיות קשורות לזה?

עמנואל זלטס:

לא צריך להיות,

אריאל גולן:

מה הכוונה?

אמנון ארבל:

יש הנחיות מאוד ברורות של מינהל התכנון, מה זה דיורית, זה צריך להיות חלק מהדירה,

עמנואל זלטס:

הנחיות מינהל התכנון, לא צריך להיות בתוך הדירה, אבל כן זה (לא ברור) למים, זה לא יכול להיות, נפרד,

אמנון ארבל:

הם רוצים פה דירה נפרדת,

עמנואל זלטס:

והוא פה, זה לא, זה ההבדל.

אמנון ארבל:

אבל השאלה העיקרית פה, זה אחוזי הבנייה, אני חייב להגיד,

עמנואל זלטס:

בוא אני אגיד לך אמי, לגבי האחוזי בנייה, תן לי לענות רגע,

אמנון ארבל:

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עמנואל זלטס:

אחוזי הבנייה דבר שצריך לראות מה הפרופורציות, אם הם מבקשים 5 קומות, וליד שתי קומות, אם אחוזי הבנייה הם יותר, אבל עדיין, אנחנו בתוך אותו סגנון של בנייה באזור, לא דרמטי.

ישראל קלרמן:

אין לי בעיה,

עמנואל זלטס:

זה יהיה יותר, זה מה שאני אומר כאילו,

אמנון ארבל:

אני חושב שזה לא פרופורציונאלי לקחת בניין שהיום מותר 300 מטר, להציע 800 מטר עיקרי, נראה לי מוזר.

יוחנן וייצמן:

אני לא,

עמנואל זלטס:

לא, אבל אם אתה מצמצם להם 3 יחידות דיור, אז זה כבר לא יהיה 800 מטר, יותר.

חיים כהן:

אתה מצמצם לשתיים,

עמנואל זלטס:

אתה מצמצם,

אמנון ארבל:

יחידות דיור קטנות, יש פה גם תוספת קומה גדולה כהרחבה, לשתי הדירות,

עמנואל זלטס:

תראה את הקומות, אז תראה את הקומות, אם הוא מבקש 4, 5 קומות זה נהיה ל – 2,

אמנון ארבל:

הוא לא משנה את הקומות,

עמנואל זלטס:

אז זה מורכב,

אמנון ארבל:

הוא לא משנה את הקומות הקיים,

עמנואל זלטס:

אז איפה? איפה זה נכנס?

אמנון ארבל:

אני יכול להראות,

חיים כהן:

אני הייתי הולך מקל בגובה,

אמנון ארבל:

השאלה, השאלה, אל אני חייב להגיד, זה לא פה, אם נאשר את זה, יגישו פה כל אחד (לא ברור),

עמנואל זלטס:

אני אגיד לך לא,

יוחנן וייצמן:

אני חושב שצריך להחליט על מדיניות (לא ברור),

עמנואל זלטס:

אמי, אני אגיד לך משהו פה גם על זה.

אמנון ארבל:

כן,

עמנואל זלטס:

שיגישו, כי גם ככה זה קיים אצל רובם, אז לפחות שזה יהיה היטל השבחה פה. פה עדיף,

אמנון ארבל:

כן, השאלה מה תעשה פה, שכל, שכל שתי דירות פה יהפכו ל – 7, איך אנחנו (לא ברור).

עמנואל זלטס:

לא 7, אנחנו מצמצמים אבל, אמי,

אמנון ארבל:

אז אתה מוסיף אבל שתי דירות זה 4,

עמנואל זלטס:

2 זהו,

אמנון ארבל:

ועוד שתי דירות שאתה יכול להשכיר אותם ל – 6,

עמנואל זלטס:

לא,

אמנון ארבל:

זהו.

ישראל קלרמן:

זה לא 7. זה לא 7, כן, כן,

אמנון ארבל:

זה 6, להפוך פה כל חלקה ל – 6 יחידות דיור,

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב, דיוריות אתה לוקח מיד, אתה אומר אתה יכול להשכיר אותו, למה להשכיר אותו? זה יכול להיות לאדם מבוגר, יכול להיות לזוג צעיר שמתחתן, בן שלך, הבת שלך.

חיים כהן:

מדובר פה בשכונה שמזדקנת. שנמצאים ואומרים, והצעירים מגיעים להורים.

אמנון ארבל:

אני חושב הכול שאלה של פרופורציה, לקחת 300 מטר להפוך ל – 800 עיקרי,

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה אדם בן 100.

חיים כהן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

אתמול נפטר שם בן אדם בן 100,

עמנואל זלטס:

כן, כן, בטח,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עמנואל זלטס:

באתרוגים,

אליעזר ראוכברגר:

זה באתרוגים.

אריאל גולן:

מהאתרוגים,

אליעזר ראוכברגר:

לדעתי הוא בן 100 היה. אני לפי דעתי הוא באזור,

עמנואל זלטס:

100, 100,

אליעזר ראוכברגר:

הוא יותר מ – 100, כן. לא, אני יודע לפי ה - , הבן שלו, יום כיפור,

ישראל קלרמן:

זה הבן?

אליעזר ראוכברגר:

מה שנהרג,

ישראל קלרמן:

זה הבן?

אליעזר ראוכברגר:

כן, הבן הזה,

עמנואל זלטס:

כמה המשמעות של זה?

אליעזר ראוכברגר:

בן 70, 80, הוא היה צריך.

עמנואל זלטס:

לצמצם את זה,

אמנון ארבל:

אגב זה דיורית, אתה מבין? זה דיורית. הוא נכנס לפה, זה דיורית, (לא ברור), זה דירה, וזה דיורית.

ישראל קלרמן:

לא, הוא עושה,

אמנון ארבל:

הוא עושה דירה של 51 מטר, ודיורית של 50 מטר, כאילו,

ישראל קלרמן:

יעשו חיבור,

אמנון ארבל:

אין,

עמנואל זלטס:

אי-אפשר אגב,

אמנון ארבל:

לאן הם יעשו חיבור?

ישראל קלרמן:

מזה שהם אומרים,

אמנון ארבל:

לאן? אבל תראה לי לאן,

ישראל קלרמן:

זה אותו, זה אותו מפלס?

אמנון ארבל:

לא, זה מפלס,

עמנואל זלטס:

כן, כן,

אמנון ארבל:

זה מפלס, כל זה מפלס חדש, למעשה. שבו יש דירה חדשה, פה יש דיורית חדשה,

ישראל קלרמן:

לא, הדיורית הם רוצים לעשות,

אמנון ארבל:

פה יש (לא ברור).

ישראל קלרמן:

בדירות למטה.

אמנון ארבל:

שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, הדירה החדשה, מה גודלה?

אמנון ארבל:

30 מטר,

ישראל קלרמן:

לא, הם עושים,

אמנון ארבל:

51, זה דיוריות,

ישראל קלרמן:

אבל זאת לדירה למטה, אמי,

אמנון ארבל:

ופה יש עוד,

אליעזר ראוכברגר:

זה דירה אחת,

אמנון ארבל:

פה יש עוד, עוד,

אליעזר ראוכברגר:

שיעשה דירה אחת גדולה, של 100 מטר,

אמנון ארבל:

אפשר לעשות את זה, כתבנו,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

שמותר שתיים, אני רק אומר הבעיה פה היא לא, היא לא, כמות יחידות דיור אלא מטרים, זה דווקא כן לכאורה לפי המדיניות, יש פה היום מאושר 300 מטר עיקרי. לפי המדיניות שעד היום הייתה 50% תוספת, הוא מוסיף עוד 150% עיקרי,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

להגיע ל – 450% עיקרי, תחלקו עכשיו איך שאתם רוצים.

אליעזר ראוכברגר:

אז יהיה 500,

אמנון ארבל:

הם מציעים 800,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני מדבר על להוסיף שתי דירות שכל אחד,

אמנון ארבל:

זה הדירות, אני אומר כמה מטרים הם רוצים לתת פה, הם כרגע מציעים,

אליעזר ראוכברגר:

לא אמרתי מה הם מציעים,

אמנון ארבל:

אז אני אומר אבל,

אליעזר ראוכברגר:

מה אפשר לתת,

אמנון ארבל:

אני שואל מה, הם כרגע מציעים פה,

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי עוד שתי דירות שכל אחד 100 מטר.

אמנון ארבל:

אבל הם עושים גם הרחבה גדולה לדירות שלהם, תראה מעל את זה, זה כל זה הקומה החדשה, אמרתי, שיש פה,

עמנואל זלטס:

שנייה, שנייה, אמי,

אמנון ארבל:

פה 3 יחידות דיור,

עמנואל זלטס:

כמה מטרים כל הקומה החדשה? לא, זה חשוב להבין במטר. כמה מטרים בערך כל זה?

אמנון ארבל:

תחשב, יש לך פה, לצורך העניין 40, נגיד 40, 80, 120,

עמנואל זלטס:

ועוד,

אמנון ארבל:

220,

אליעזר ראוכברגר:

ועוד 100, 220,

אמנון ארבל:

300 מטר.

עמנואל זלטס:

עכשיו במקום,

אליעזר ראוכברגר:

למה?

עמנואל זלטס:

למטה,

אמנון ארבל:

כן,

עמנואל זלטס:

זה (לא ברור),

אמנון ארבל:

הדירות עצמן, כל דירה, זה כל דירה בקומה, מקבלת גם הרחבה, כל ההרחבה הזאתי לכל דירה.

אליעזר ראוכברגר:

כמה יצא בסוף ביחד?

אמנון ארבל:

אמרתי יוצא 800 ומשהו מטרים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני מדבר רק אם עושים שתי דירות,

עמנואל זלטס:

תוריד, תוריד מלמטה נגיד, שתי דירות.

אמנון ארבל:

אבל (לא ברור) המטרים האלה.

אליעזר ראוכברגר:

למה? לא קיימים?

אמנון ארבל:

מה זה לא קיימים?

עמנואל זלטס:

לבטל את כל הקומה, אתה רוצה?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

אני אומר, צריך להיות הגיוני בכמות שרוצים לתת מטרים, תחלק את זה איך שאתה רוצה מבחינתי, אין לי בעיה עם הבינוי פה,

עמנואל זלטס:

אז תגיד כמה מטרים אתה כן נותן,

אמנון ארבל:

אני אמרתי 50%, יותר, תגידו כמה.

עמנואל זלטס:

תיתן יותר,

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב אפשר לתת קצת יותר, בוא,

אמנון ארבל:

למה זה יותר?

אליעזר ראוכברגר:

כשעשו את ה - , את ה - 450, זה לפני, הדברים משתנים, אפשר להגיע, כמה הם רוצים 800?

אמנון ארבל:

818 עיקרי.

ישראל קלרמן:

שזה 600.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

ישראל קלרמן:

650,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, 600, מקובל,

ישראל קלרמן:

650 אפילו,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר, אפשר, רק כן, מה שכן, את הדיוריות לדירה פחות 100 אי-אפשר.

ישראל קלרמן:

אם אפשר ע"פ חוק,

עמנואל זלטס:

בדיוק,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן,

עמנואל זלטס:

זה כתוב, זה כתוב,

אליעזר ראוכברגר:

זה התקנות,

ישראל קלרמן:

לא, אבל מצד שני, צריך לצרף,

אליעזר ראוכברגר:

דירות,

ישראל קלרמן:

אבל תצרף את זה לדירה, ואז תוספת,

אליעזר ראוכברגר:

זה כל דירה, כל דירה של 50, דיורית של 50, תעשה דירה של 100, זה מה שאמרתי.

אמנון ארבל:

סך הכול 600 מטר עיקרי.

אליעזר ראוכברגר:

כן, בסדר.

יוחנן וייצמן:

אני חושב באמת על כל רמת שלמה, אני לא רוצה לדבר נקודתית על זה, אבל, צריכים, המדיניות שמה היא לא,

עמנואל זלטס:

אין בעיה, זה רק תיאור,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

טוב.

יוחנן וייצמן:

השאלה אם,

אליעזר ראוכברגר:

לא בשביל שיהיה עומס, בוא.

ישראל קלרמן:

ה – 700 זה 700 מטר?

אליעזר ראוכברגר:

צריך להיות גם, להתחשב בשכנים, גם להתחשב ברחוב, נגיד שיש שם, לא להחנות, להיכנס. נורא ואיום, עכשיו הוא קנה שמה וילה, הוא קנה בשביל שיהיה לו איכות חיים, הוא שילם המון כסף על וילה, כן,

אמנון ארבל:

הם קנו פה וילה, כדי לגור בוילה, לא לגור בבית עם,

אליעזר ראובברגר:

לא (לא ברור),

אמנון ארבל:

5 דירות של השכרה של 50 מטר,

אליעזר ראובברגר:

נכון. צריך להתחשב, מה?

אריאל גולן:

לשלם את המשכנתא שלה.

אמנון ארבל:

כל אחד (לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

נכון, הבן אדם רוצה איכות חיים, אנשים קנו שמה בשביל איכות חיים. זה לא ה - , הבניינים בנייה רוויה ברמת שלמה, בנייה רוויה, אתה אומר עוד דירה, פחות דירה, שתי דירות, בסדר. אבל בוילות זה, צריך לתת להם את מה שהם רצו, טוב, הלאה.

תוכנית 1306000

אמנון ארבל:

תוכנית 13 בסדר היום, תוכנית 1306000, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית רחוב הארבעה 40, הרחבות דיור. הם מציעים פה למעשה בתיקון החלטה שהתוכנית שהוגשה לנו הייתה מצומצמת

יחסית. הוועדה אמרה תעשו תוכנית נרחבת, תעשו תוכנית יותר נרחבת, תציגו לנו. סך הכול נראה שמתואם, אנחנו בעצם ממליצים להפקיד את התוכנית המתוקנת.

תוכנית 1236520

אמנון ארבל:

תוכנית 14 בסדר היום, תוכנית 1236520, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, תיקון החלטה להפקדה.

אליעזר ראוכברגר:

מחוזית כתוב?

אמנון ארבל:

לא, אני עכשיו ב – 14.

אליעזר ראוכברגר:

כתוב פה מחוזית.

ישראל קלרמן:

כתוב מחוזית בסדר היום, פה בזה.

אליעזר ראוכברגר:

בזה בטבלה כתוב מחוזית.

ישראל קלרמן:

בטבלה, אבל תסתכל בפנים,

אמנון ארבל:

רגע,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, לכן אני שואל, יש פה סתירה,

אמנון ארבל:

טעות, שנייה לא, זה מקומית.

אליעזר ראוכברגר:

מקומית?

אמנון ארבל:

כן, מקומית.

אריאל גולן:

יש שמה החלטה ב – 7 לינואר בזה בסמכות מקומית,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אמנון ארבל:

כן, כן, זה מקומית.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

אמנון ארבל:

מה ההחלטה פה? כן, זה היה מחוזית, עבר מקומית, זה חזר ממחוזית, זה סמכות מקומית, זה תיקון החלטה אמרתי, הם עשו תוספת זכויות בנייה מעבר ל – 50% עבור בריכה בתת-הקרקע, ואנחנו, כאילו אישרנו את זה. הגדלנו את זכויות הבנייה.

תוכנית 1485309

אמנון ארבל:

תוכנית 15 בסדר היום, תוכנית 1485309, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, בטבנקין נווה יעקב, זה שטח שבעצם תוכנית שמקודמת ע"י אגף התכנון, ומבנה דת להקמת מקווה בנווה יעקב. אני אראה לכם את המיקום, רגע.

אליעזר ראוכברגר:

מקווה חדש.

אמנון ארבל:

כן, מקווה חדש.

אליעזר ראוכברגר:

בעצם זה לא הצטרפות, זה הגשה.

אמנון ארבל:

זה הגשה, הגשה.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

הוועדה המקומית.

ישראל קלרמן:

מה זה הגשה ע"י הוועדה,

אמנון ארבל:

כן, הוועדה המקומית,

אליעזר ראוכברגר:

ע"י עיריית ירושלים, כן,

אמנון ארבל:

היום זה ייעודי קרקע, יש פה היום שטח שהיה של חברת חשמל,

אליעזר ראוכברגר:

יש חברת חשמל,

אמנון ארבל:

היה פה תחמ"ש, היה פה תחמ"ש פתוח של חברת חשמל, וזה ייעוד דרך, בעצם המטרה לשנות ייעוד של שני, שני המגרשים האלה לשטח לבנייני ציבור, ולעשות פה מקווה חדש. תוכנית שתגיע לדיון להפקדה וכרגע זה רק החלטה של הוועדה המקומית, כשהתוכנית לאור העובדה שזה קרקע בבעלות עירונית בשטח עבור שימוש ציבורי.

אליעזר ראוכברגר:

זה מקומית או מחוזית?

אמנון ארבל:

זה שינוי ייעוד, לכן סמכות מחוזית.

אליעזר ראוכברגר:

השאלה האם זה שינוי ייעוד של כל השטח.

אמנון ארבל:

זה שינוי ייעוד, כן, השטח הזה היום הוא דרך, ואני לא יכול לבטל דרך בסמכות ועדה מקומית. זה ייעוד הקרקע כאן של,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל אם אתה משאיר אז זה כזה. אני מכיר. אני הייתי שם בשטח הזה,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

מאות פעמים. לא, לא עשרות,

אמנון ארבל:

כן, אני לא יכול שלא דרך בסמכות ועדה מקומית, להרחיב דרך על חום אפשר, חום על דרך אי אפשר.

אליעזר ראוכברגר:

ואני הייתי בשטח הזה מאות פעמים. ישראל היה אלפי פעמים.

ניר מרגלית:

אמי, איפה מתוכנן תחמ"ש פה?

אמנון ארבל:

לא, היה פה תחמ"ש במגרש הזה.

אסף :

טמונה התחמ"ש שמה?

אמנון ארבל :

כן, טמונה.

אליעזר ראוכברגר :

לא, זה כבר לא קיים, יש שמה בצמוד יש שמה מלא בתי ספר ומוסדות ציבור.

אריאל גולן :

(לא ברור),

אמנון ארבל :

כל המגרש זה מגרש חום,

אליעזר ראוכברגר :

המינהל הקהילתי, וברכה, הכול שמה.

ישראל קלרמן :

אבל כבר בנו,

אמנון ארבל :

אני משחק כדורסל ביום שישי.

עמנואל זלטס :

כן, ליד.

אליעזר ראוכברגר :

האולם של המינהל,

ישראל קלרמן :

כן, במינהל.

אמנון ארבל :

זה דרך החנייה פה נכנסים,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן,

עמנואל זלטס:

אמי, שהתוכנית מתקדמת בגלל זה,

אמנון ארבל:

אני אעקוב יום יום שזה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

אמנון ארבל:

ונבנה פה עכשיו בניין חדש אגב כאן לדעתי, פה זה בניין חדש,

עמנואל זלטס:

זה בית כנסת, 202039 זה הבית כנסת.

תוכנית 1230200

אמנון ארבל:

כן, טוב, תוכנית 16 בסדר היום, תוכנית 1230200, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, רחמילביץ'
פסגת זאב, תוכנית להרחבות דיור. הייתה פה בקשה לתקן את הבינוי, הייתה פה בקשה לתקן את
הבינוי. תיאמו אותנו ואנחנו ממליצים להפקיד את תוכנית המתקנת למעשה

ישראל קלרמן:

איפה?

תוכנית 1398130

אמנון ארבל:

תוכנית 17 בסדר היום, היא תוכנית 1398130,

אליעזר ראוכברגר:

כן זה ברשימה, נו בוא נראה מה זה בכלל.

אמנון ארבל:

אה אוקי, אז אני אראה רגע על מה מדובר, יש פה למעשה בקשה, מתחם שנמצא בין דרך חברון לדרך בית לחם. יש תוכנית מאושרת שמה, שמכוחה כבר מבוצע היום בנייה של שני מגדלים. בפינוי בינוי, אני רגע אציג את זה.

יוחנן וייצמן:

זה לא של ברזאני, נכון?

אליעזר ראוכברגר:

לא, עמים טאוורס.

ניר מרגלית:

אנחנו ב – 17, נכון?

אמנון ארבל:

17, 17,

אליעזר ראוכברגר:

16, עכשיו 17.

אמנון ארבל:

17, כן. מצגת של זה? רלי.

רלי חיים:

מצגת של 17?

אמנון ארבל:

עכשיו שקיבלתי, אוקי.

אריאל גולן:

מכפיל קטן מאוד.

אמנון ארבל:

לא, לא, זה לא פינוי בינוי, התוכנית היא לא תוכנית פינוי בינוי, אני אסביר רגע. הייתה פה תוכנית פינוי בינוי שאושרה ומכוחה כבר היום, כמו שאמרתי.

יוחנן וייצמן:

יש 90 יחידות דיור.

אמנון ארבל:

מבוצע היום, הנה רגע שנייה. זה המיקום, זה צומת ברעם, עם דרך חברון, זה נמצא המתחם כאן. בתוכנית הראשונה למעשה שקודמה פה במתחם התוכנית שאושרה בעבר, למעשה הציע להרוס את הבניין הזה, שהוא בניין שיכון אחד של 70 יחידות דיור. היה פה גן ילדים ומרכז מסחרי קטן ושטחים פתוחים וחניות, והתוכנית למעשה הרסה את כל הבניין הזה, והציעה פה שני מגדלים של 30 קומות. ופה יש שני בניינים של 12 קומות ושטח חום קטן כאן. בפועל היום כבר בונים את שני המגדלים האלה כמו שאמרתי, הנה. היום את שני הבנים האלה על דרך חברון בונים. למעשה זה פינוי, זה בינוי פינוי. אחרי שיסיימו את הבנייה של שני המגדלים האלה, אז,

יוחנן וייצמן:

יהרסו.

אמנון ארבל:

יהרסו את הבניין, יעבירו אותם ואז אפשר להרוס את החלק התחתון. וכמו שאמרתי היום, בתוכנית המאושרת, מאושר פה בניין של 12 קומות, פה בניין של 12 קומות על דרך בית לחם. בא היזם ואמר תקשיבו אני, אני, אני רוצה לבטל פה מגרש אחד. לעשות פה מגרש אחד חדש למגורים שיותר מצומצם, לעשות פה עוד מגדל ותמורת זה לעשות פה שטח לבית ספר של שלושה וחצי דונם. בית הספר יכלול גם את בית הספר.

אליעזר ראובברגר:

מה זה (לא ברור) של בתי ספר באזור הזה? בכל תוכנית יש שם בית ספר.

אמנון ארבל:

יש פה (לא ברור) נורא גדול באזור הזה. תחשוב שכל, רק אזור תלפיות אנחנו מדברים על בערך 10,000 יחידות דיור, פה אזור תעשייה, זה צמוד לאזור התעשייה.

אליעזר ראובברגר:

כמה תלמידים יהיה ב – 10,000 יחידות דיור? במגזר הכללי.

אמנון ארבל:

יש מחסור של, כמה וכמה בתי ספר.

אליעזר ראוכברגר:

כמה?

אמנון ארבל:

אני לא יודע בדיוק. אגב עופר אהרון טוען בחוות דעת שלו שלא קיבלנו אותה, שלא צריך בית ספר, צריך שצ"פ,

אליעזר ראוכברגר:

במגזר הכללי כמה? כמה? בוא יש ממוצע.

אמנון ארבל:

אני לא יודע, תראה בגדול כל 700 יחידות דיור זה בית ספר, אני אומר עשרת אלפים יחידות דיור,

אליעזר ראוכברגר:

בית ספר?

אמנון ארבל:

כן. אפילו אם תעגל את זה לאלף,

יוחנן וייצמן:

זה התדריך.

אמנון ארבל:

אפילו אם תעגל את זה לאלף, אז עשרה בתי ספר, 10,000 יחידות דיור שאנחנו מתקשים לייצר אותם כי חלקם הם בתוך שטחים מבונים, במסד, על הגג של קניון הם דורשים, אנחנו לא יודעים איך זה יעבוד. לכן פה יש אפשרות למעשה לייצר בית ספר. למעשה יש מעל מגרש ריק, זה התוכנית המאושרת שהיום מאושרת.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

אמנון ארבל:

זה התוכנית המאושרת, ולמעשה הרעיון לקחת את שני הבניינים הקטנים, לעשות פה מגרש אחד שהוא יותר קטן משני המגרשים ביחד, ולעשות פה שטח שהוא בית ספר שלושה וחצי דונם שנותן

מענה גם לבית ספר וגם למעונות יום וגם לבית הכנסת שנמצא פה היום. הם כבר עשו תיאום תכנון של כל הדבר הזה. עלתה השאלה, בהתחלה דובר על זה שיהיה פה רק תוספת של 100 יחידות דיור עבור דירות להשכרה, והרעיון היה שבעצם נותר פה על דירות להשכרה תמורת זה שהיזם למעשה יבנה את בית הספר, ויבנה את כל המגרש החום. וזה כרגע מה שתואם.

יוחנן וייצמן:

למה?

אמנון ארבל:

מה?

יוחנן וייצמן:

למה שהמדינה לא תבנה את זה?

אמנון ארבל:

כי יותר קשה לנו שהמדינה בונה יותר קל ש - ,

יוחנן וייצמן:

אבל להפסיד 100 דירות להשכרה זה גם שיקול.

אמנון ארבל:

זה לא להפסיד, אז נקבל בית ספר בנוי. אבל התוכנית למעשה מציעה פה מגרש בית ספר שכבר לא, ניתן להשתמש גם במגרשים שלו כמובן כחלק מהשצ"פ, בשעות אחרי הצהריים.

אליעזר ראוכברגר:

נתן לנו תמורת שני מגדלים שכבר קיבל.

אמנון ארבל:

בתוכנית הקודמת?

יוחנן וייצמן:

זה היה פינוי בינוי.

אמנון ארבל:

זה הפינוי בינוי, יחסית, אני מניח.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל הוא נתן לנו את הבינוי הזה.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) בתוכנית,

יוחנן וייצמן:

מה זה שהוא לא יכל לתת,

אמנון ארבל:

מטרים,

יוחנן וייצמן:

תקנים,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

שישלים עכשיו.

אמנון ארבל:

הוא נותן לך כמעט 5000 שטח לצורכי ציבור.

אליעזר ראוכברגר:

בית ספר, בסדר,

אמנון ארבל:

בית ספר מעונות יום, וגני ילדים, סליחה ובית כנסת,

אליעזר ראוכברגר:

שזה עוד 100 יחידות דיור סחירות.

אמנון ארבל:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

אז מה בחיך, אתה יודע מה זה 100 יחידות דיור סחירות?

אמנון ארבל:

תראה, אנחנו, אנחנו גם שם את השאלה רק לא, לא בהיבט אגב, אלא בהיבט של למה, למה הוא הגיע לגובה לאחוזי בנייה שהוא מציע, ולא נגיד להצטמצם ל-1200%, זה מה שמקובל. והוא אמר שזה מה שהדוח הכללי בעצם העלות של הבנייה של בית ספר שכולל שטחים ציבוריים. זה התוצאה, תהיה,

אריאל גולן:

הוא מדבר,

אמנון ארבל:

זה העלות.

אריאל גולן:

בית ספר, או לא מדבר על בינוי של בית ספר?

אמנון ארבל:

על?

אריאל גולן:

הוא בונה את הבית ספר?

אמנון ארבל:

כן, אמרתי, היו שתי חלופות, או דירות להשכרה, ואז זה כאילו והעירייה תדאג לבד לבנייה של השטחים החומים, או שהיזם יבנה את השטחים החומים, (לא ברור).

עמנואל זלטס:

מה מדובר? מה מדובר?

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע מה להגיד.

יוחנן וייצמן:

אני לא מתלהב,

אמנון ארבל:

למה?

יוחנן וייצמן:

כי יש שתי בניינים של 10 קומות, אני רוצה לראות בעיר גם בניינים של 12 קומות,

עמנואל זלטס:

טופל, מטופל.

יוחנן וייצמן:

נראה זה חוכמה גדולה בכל מקום לבוא ולהגיד קח, קח, קח בניין על בניין, בוא נרכיב אותם ונעשה,

אמנון ארבל:

כן, אני מסכים איתך.

מרים סלע:

מרים סלע.

אליעזר ראוכברגר:

סליחה אדוני, מה אתה?

אמנון ארבל:

בית ספר.

דובר לא מזוהה:

אולם 2, דיון של 11.

אליעזר ראוכברגר:

עוד מעט, יקראו לך.

יוחנן וייצמן:

עוד כמה רגעים,

רלי חיים:

אנחנו נקרא לך.

אליעזר ראוכברגר:

יקראו לך.

אמנון ארבל:

זה גילה. אנחנו חשבנו שזה, מאוד הגיוני, כדי לייצר פה בית ספר, שהוא נורא חסר באזורים האלה, והוא לא בית ספר ש - , הוא אילוץ של בינוי בתוך בניין. על בניין בתוך.

אליעזר ראוכברגר:

אז כמה יעשו במגדל עוד 24, 12 ועוד 12?

אמנון ארבל:

לא, הוא מציע, לא, מציע יותר, כי זה עוד יחידות דיור שהוא מוסיף, אמרנו. הוא לקח את היחידות שהיו לו בתכנית.

אליעזר ראוכברגר:

100? זאת אומרת 30,

אמנון ארבל:

היה פה 88 יחידות דיור בתוכנית כיום זה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

בקיצור להגיע ל - 30,

אמנון ארבל:

ל - 32, כן,

אליעזר ראוכברגר:

שלך?

דוברת לא מזוהה:

שלום.

אליעזר ראוכברגר:

סליחה,

עמנואל זלטס:

היא מינהל קהילתי,

אליעזר ראוכברגר:

אתה מה?

אמנון ארבל:

זה החבר'ה מינהל קהילתי,

דובר לא מזוהה:

עבודה חברתית.

אליעזר ראוכברגר:

יכולים להיות פה בבקשה, אבל יש לכם עוד זמן.

דובר לא מזוהה:

איזה תוכנית אנחנו?

יוחנן וייצמן:

17.

דוברת לא מזוהה:

23.

יוחנן וייצמן:

אמי, זה נורא פשטני,

אליעזר ראוכברגר:

עוד שעה לפחות,

יוחנן וייצמן:

ולהגיד את ה - ,

אמנון ארבל:

אנחנו לא עושים את זה בכל מקום, אנחנו לא אומרים את זה בכל מקום.

יוחנן וייצמן:

אבל כל מתחם בעיר תבוא ותגיד, ניקח בניין תרכיב או על בניין, ונוסף לי, נולד לנו השטח.

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב,

יוחנן וייצמן:

המשפט הזה.

אליעזר ראוכברגר:

תגיד לנו, הוא אומר את זה,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

הוא יכול, אומרים את זה בצורה מאוד ברורה, הסיבה היחידה שאנחנו מבקשים,

יוחנן וייצמן:

אני לא בטוח,

אמנון ארבל:

הסיבה שאנחנו מבקשים, להוסיף פה, מה זה מבקשים? הוא מבקש.

אליעזר ראוכברגר:

כמה יש במגדלים היום?

אמנון ארבל:

כמה יחידות דיור?

אליעזר ראוכברגר:

כן, ומה שיש לו כבר.

אמנון ארבל:

צריך לבדוק.

אליעזר ראוכברגר:

וכמה גובה?

אמנון ארבל:

שתיים של 30 נדמה לי.

אליעזר ראוכברגר:

אני הייתי עושה שמה שתיים של 35, ומשאירים פה,

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

בין 30 ל – 35,

אמנון ארבל:

אין אחוזי בנייה אבל,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

אין פה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אז מה הבעיה? הוא הולך להוסיף עוד 5 קומות?

אמנון ארבל:

לא יודע. מה זה, מה זה יעזור לך?

אליעזר ראוכברגר:

ייתן מענה, ייתן מענה למה ש - ,

אמנון ארבל:

לא, זה עדיין יש לי 20 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני לא מדבר על ה-12, ו-12, תעשה גם שם 30, 18,

אמנון ארבל:

מה זה משנה? פה זה מגדל.

אליעזר ראוכברגר:

יותר ידידותי לעין.

אמנון ארבל:

כל האזור הזה הוא מלא מגדלים, כמו שאתם יודעים,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

קומות גבוהים, אני חושב שזה לא, זה לא האישו פה עוד מגדל וכל מגדל,

אליעזר ראוכברגר:

אני מסכים איתך,

אמנון ארבל:

הנושא המרכזי פה זה בית ספר, שאנחנו חשבנו שזה מטרה מספיק טובה וראויה,

אליעזר ראוכברגר:

שמה זה כבר, מנהטן.

חיים כהן:

(לא ברור) גם.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

חיים כהן:

(לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) לדעתי שלא הכול ייבנה, אבל בסדר.

אמנון ארבל:

לא, בפועל היום, היום אני כל יום נוסע הרי מהר חומה, למרכז העיר וחוזר, היום יש פה בפועל בנייה, של 17 מגדלים. רק בציר הזה של, קטן של דרך חברון, לא הרבה, אבל תחשוב שרק,

אליעזר ראוכברגר:

אז בוא, אני מדבר על 50%, אז אם יש מתוך 34, אז זה עומד ב - ,

אמנון ארבל:

לא, פה כרגע כולם בונים, כי תחשוב ש - 10 מתוכם זה 20 בדרך חברון שמן הסתם יוצא בנייה, הבנייה זה עוד 10 מגדלים. כרגע בציר הזה, כל מה שזה, כל מה שיתאפשר נבנה לצורך העניין.

אליעזר ראוכברגר:

טוב מאוד.

אמנון ארבל:

לא, לגבי (לא ברור). מה? אני רק כמה הערות שהאדריכל שלח היום בבוקר.

אליעזר ראוכברגר:

תגיד, תגיד מי,

ניר מרגלית:

אנחנו יש לנו חוות דעת שנשלחה הבוקר בזה.

אמנון ארבל:

הוטמעה,

ניר מרגלית:

הוטמעה?

יוחנן וייצמן:

אתה רוצה, תבטיח לו מה שאתה רוצה,

ניר מרגלית:

יש שם גם דרישות להפקדה,

אמנון ארבל:

כן,

ניר מרגלית:

כן, נכנס?

אמנון ארבל:

כן, אני רק ביטלתי כמה סעיפים שבאמת הוא צודק, האדריכל, היום המעבר, של כל החניון, חניון אחד של דרך השצ"פ, ואנחנו נשאיר את זה, וגם של התקן החנייה יכול להיות יותר נמוך, וגם לבחון את העלייה של השינוי של התכנון של הבית ספר. מעבר לזה, אני חושב שהתוכנית ראויה וטובה, ואנחנו ממליצים, אליעזר.

אסף:

רק אמי, בהמשך לניר,

אמנון ארבל:

כן,

אסף:

צריך פה סקר היסטורי ותוכנית דיגומים,

אמנון ארבל:

כתוב,

אסף:

כתנאי להפקדה,

אמנון ארבל:

כתוב ונרשם. מקובל? אליעזר.

אליעזר ראובברגר:

אני כן, אני חושב, אני מקבל את זה,

אמנון ארבל:

טוב,

אליעזר ראוכברגר:

אבל הוא שלח.

אמנון ארבל:

בסדר.

אריאל גולן:

יש התניה של הבנייה של הבית ספר בשלביות הביצוע? אמי.

אמנון ארבל:

כן, וגם צריך להיחתם הסכם בעניין,

אריאל גולן:

איפה זה נמצא בשלביות הביצוע?

אמנון ארבל:

אני אבדוק.

אליעזר ראוכברגר:

נכתוב לו את זה. תגיד לי, מה לגבי השלביות?

אריאל גולן:

זה מה ששאלתי אותו, לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

כן? לא שמעתי.

אריאל גולן:

שאלתי אותו על שלביות,

אליעזר ראוכברגר:

לא מספיק שיש כאלה שהולכים ביום חמישי ב – 12 בלילה, יש כאלה שהולכים עכשיו.

אמנון ארבל:

תנאי להיתר בנייה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה מבין?

אמנון ארבל:

תנאי להיתר בנייה התקבלה להיתר בנייה שבניין ציבור,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו, אתה מבין? כאילו יש לך זמן לקרוא ולהבין מה רוצים. לא, לא, כן, בהמשך, 15 תיקים. על זה?

אמנון ארבל:

אמציה הנה תסתכל.

אריאל גולן:

יש, יש,

אליעזר ראוכברגר:

מה? מה השלבויות? לא, אני רוצה על הבית ספר.

אמנון ארבל:

תנאי להיתר בנייה יהיה קבלת היתר בנייה של מבני הציבור, לרבות בית ספר, גני ילדים, ופיתוח השצ"פ, תנאי לאכלוס המגורים, יהיה מתקן פרק (לא ברור) למבני ציבור.

אליעזר ראוכברגר:

זה בעיה.

אמנון ארבל:

זה צריך לכתוב בהסכם.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

צריך לחתום עם הסכם,

אליעזר ראוכברגר:

אי-אפשר לעשות משהו יותר שלייקס?

אמנון ארבל:

לא, רק עם ההסכם, אבל לא נחתום על זה, בלי שיסכימו.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא רוצה שיהיה,

אריאל גולן:

למה זה לא מספיק? לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

למה? בגלל שיש לנו המון מקומות בעיר, שבסוף את הנושא הציבורי לא בנו, כן?

צביקה אסולין:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כמו למשל, כמו למשל בטלויזיה.

אריאל גולן:

העירייה הייתה צריכה לבנות, פה זה הוא צריך לבנות.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה משנה? אז לך לגילה,

מרים סלע:

כתנאי לאכלוס,

אליעזר ראוכברגר:

לך לגילה, רגע, ואז באים ואומרים - תשמע, אבל תוציא את הטופס 4, אנשים מפסידים.

יוחנן וייצמן:

משפחות,

אליעזר ראוכברגר:

שכירות 300 משפחות גרים אצל ההורים, גרים במחסנים, משלמים הון עתק, שכירות, בוא תציל אותם, תושיע אותם.

יוחנן וייצמן:

שכירות ומשכנתא ביחד.

אליעזר ראוכברגר:

יש לנו את זה ברמת שלמה, ויש לנו את זה בגילו במורדות גילה,

יוחנן וייצמן:

כל העולם יש את זה. מה?

אליעזר ראוכברגר:

בכל המקומות,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

באים מתחננים, אנחנו שומעים אותך.

אריאל גולן:

אז איך אפשר?

אליעזר ראוכברגר:

אז אני אומר, אני רוצה לנסות לעשות עוד שליקס, כי אם אתה כבר בונה בית ספר, אז שמי ש - ,
הולך לגור שמה, שיהיה לו מוכן בבוקר, איפה לשלוח את הילד. מה?

מרים סלע:

אבל הנה התנאי לאכלוס,

אליעזר ראוכברגר:

אבל הסברתי למה התנאי לא כלוס,

אמנון ארבל:

יכול היזם לבוא ולהגיד,

אליעזר ראוכברגר:

בסוף, בסוף לא עובד,

אמנון ארבל:

לא בניתם, ו - ,

אליעזר ראוכברגר:

מרים, בסוף זה לא עובד.

אמנון ארבל:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

יוחנן וייצמן:

אם אני עושה לו מטלה ציבורית, אז זה קורה שזה לא עובד.

אמנון ארבל:

נכון.

מרים סלע:

אבל יש, יש לך,

אמנון ארבל:

זה מקרה אחד שצריך לחתום הסכם,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) יש לנו אפשרות לעשות שליקס יותר חזקים. הבעיה היא שזה מגדל אחד, ככה אם הייתה עושה שתי מגדלים, הייתי עושה תנאי להיתר, למגדל השני, גם בית ספר, מגדל אחד, מה? תעשה לו עד קומה 20? רק עם הבית ספר, פה הבעיה.

עמנואל זלטס:

זה אמי,

אמנון ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אבל מצד שני, אם אנחנו עושים בית ספר, ואם רוצים לבנות בית ספר, אנחנו רוצים גם שזה יתקיים, שלילדים, שבאים לגור יהיה בית ספר ליד הבית, ולא רק על הנייר.

מרים סלע:

מה לגבי מסחר? יש, יש מספיק מסחר?

אריאל גולן:

קטן, קטן, אמרו שזה קטן.

יוחנן וייצמן:

זה דרך חבורון, מה?

אמנון ארבל:

זה דרך בית לחם, זה לא דרך חבורון, לכן לא צריכים מסחר משמעותי שמה, כי יש הרבה מסחר.

אריאל גולן:

הם כותבים, זה קטן מידי, 450 מטר,

אמנון ארבל:

כבר כלפינו שלא יודעים לעשות את כל החזיתות המסחריות, שגם מאשרים בעיר.

מרים סלע:

לא, אבל מה? מה זה קטן מידי?

אריאל גולן:

450 מטר,

אמנון ארבל:

זה מגדל קטן, יש לנו, רק בחזית,

מרים סלע:

רק בחזית,

אמנון ארבל:

זה דרך בית לחם.

מרים סלע:

אבל אי-אפשר נניח לעשות קומת משרדים, או משהו כזה?

עמנואל זלטס:

תעשה קטן,

אמנון ארבל:

באזור הספציפי, ספציפית באזור הזה, בערך חצי מיליון מטר תעסוקה, זה (לא ברור) להפוך אותו ליותר מורכב, ממה שהוא, בדרך כלל שימוש משרדים צריך גם גישה נפרדת, מהלך מדרגות נפרד, ומעלית נפרדת, אתה לא רוצה לגור בבית שיהיה גם משרדים הולכים במדרגות של המעלית שלך. אנחנו עושים את זה בבניין שהוא חצי חצי או ב - ,

מרים סלע:

בכל הבניינים ברוטשילד, בתל - אביב שיש משרדים, וגם צריך,

אריאל גולן:

אתה יכול לעשות היתר בנייה,

מרים סלע:

כניסה נפרדת (לא ברור)?

אריאל גולן:

של תחילת בנייה של המבנה ציבור?

אמנון ארבל:

בבניינים?

יוחנן וייצמן:

לא עובד,

מרים סלע:

בניינים, כן

אליעזר ראוכברגר:

לא עובד.

אמנון ארבל:

מגדלים,

מרים סלע:

מגדלים,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אני יכול לעשות משהו אחר, אמר, מה אתה אומר? אם אנחנו את סעיף 2 לחלק לשתיים?

אמנון ארבל:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

נגיד שב - , בית ספר הוא יצטרך להוציא קודם היתר חפירה, ואחר כך היתר בנייה, בתנאי להיתר,

יוחנן וייצמן:

לא, קודם כל,

אליעזר ראוכברגר:

בנייה,

יוחנן וייצמן:

הריסה בכל מקרה,

אליעזר ראוכברגר:

אין פה הריסה.

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אין פה הריסה.

יוחנן וייצמן:

אין?

אמנון ארבל:

לא, של הבניין,

אליעזר ראוכברגר:

של הבניין, אבל זה לא על השטח המדובר, השטח המדובר הוא ריק,

יוחנן וייצמן:

כן, זה לא השטח המדובר.

אליעזר ראוכברגר:

לא, השטח המדובר הוא ריק,

יוחנן וייצמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

למה? הוא ריק,

יוחנן וייצמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

כו,

יוחנן וייצמן:

שמה יש של הבניינים של הדיירים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, יש את הבניין הארוך שהוא מאחורה,

אמנון ארבל:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

לא, על זה,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) רגע, הנה פה,

אמנון ארבל:

זה הבניין (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

זה הבניין ייהרס, עכשיו הבית ספר הוא פה,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אמנון ארבל:

עליו, עליו,

אליעזר ראוכברגר:

הוא פה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל איפה ימוקם, הבית ספר, יש לנו גם הרבה שטח ריק,

אמנון ארבל:

אתה לא יכול בלי להרוס אותו, תראה כאן, רגע שנייה, ברור שהבניין ייהרס בשלב ראשון. זה הבניין,

אליעזר ראוכברגר:

זה נכון,

אמנון ארבל:

זה הבניין,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני אגיד לך מה,

יוחנן וייצמן:

פה ברכבת,

אליעזר ראוכברגר:

רציתי לכפות עליו, שיחתום,

אמנון ארבל:

זה הבניין, זה המגרש.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, אז איפה ימוקם הבית ספר?

אמנון ארבל:

כאן, זה המגרש, זה הבניין.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, שיהיה ככה.

אמנון ארבל:

אי-אפשר לקדם פה בלי הסכם.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

אמנון ארבל:

טוב, אנחנו חוזרים לתיק 1 או? אליעזר, מה?

תוכנית 1226166

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אז מה עשינו? בוא נגמור את ה - , טוב, בסדר, צחי, רגע, שנייה, אנחנו הולכים לתיק, 1226166, רלי, התיק הזה, וגם בתיק הבא 1226851, וגם בתיק 1471770, אני לא משתתף, לרשום.

רלי חיים:

רשמתי.

יוחנן וייצמן:

בהתנגדויות בגילה?

אליעזר ראוכברגר:

בשתי ההתנגדויות בגילה, וגם בתיק אחר כך מספר 3, 1471770, ביקשתי מצחי ברים חבר וועדה, מה?

ישראל קלרמן:

לא, ביקשת ממנו בגלל שגם אני לפי,

אליעזר ראוכברגר:

אתה יכול אבל להיות,

ישראל קלרמן:

לא, אני לא יכול להיות היושב ראש,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, כן, כן, זה, זה ניגוד עניינים ב - , בשלושת התיקים האלה. כן.

ישראל קלרמן:

רגע, אז עכשיו, 17 מקסימום?

אמנון ארבל:

אחד, אחד,

ישראל קלרמן:

לא, אבל עד 18 הגענו.

אליעזר ראוכברגר:

18 צריך לעשות, תגמרו את שלושת התיקים האלה, תקראו לי.

אמנון ארבל:

כן, אנחנו בתיק 1 בסדר היום, תוכנית 1226166,

יוחנן וייצמן:

ישראל, אתה עושה את התיק.

ישראל קלרמן:

לא, הוא אומר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא לא יכול,

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

ביקשתי מצחי.

ישראל קלרמן:

הוא ביקש מצחי,

יוחנן וייצמן:

צחי, מצוין.

אליעזר ראובברגר:

הוא לא יכול גם,

ישראל קלרמן:

הוא אומר שאין לי, (לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

הוא לא אמר, הוא כתב גם,

ישראל קלרמן:

כן, כן,

אליעזר ראובברגר:

יש לי במכתב.

יוחנן וייצמן:

מה שבניגוד,

ישראל קלרמן:

מה שרשום,

אליעזר ראובברגר:

מה שבניגוד עניינים שלי, הוא לא יכול להיות, בגלל שהוא חבר סיעה שלי, הוא יכול להשתתף, הוא לא יכול להיות יושב ראש, מה שאני מחמיר על עצמי עוד דברים זה, זה הוא יכול, אבל פה זה בניגוד עניינים. בוא, איפה צחי?

אמנון ארבל:

אז אני מתחיל רגע מההתחלה, תוכנית 1 בסדר היום, 1226166, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית דיון בהתנגדויות. מדובר בבניין ברחוב מבוא הצרי 5 בגילה, זה בניין שעשה תמ"א/38/1. תיכף אני אראה אותו גם בצילום אוויר, אתם רואים שלמעשה התוכנית ביקשה להוסיף יחידת דיור בקומת המרתף. אני, צריך להגיד שבמסגרת תמ"א/38 אי-אפשר לעשות דברים כאלה, כי תמ"א/38/1 מאפשרת תוספת קומות, תוספת 25 מטר וסגירת קומת עמודים אם יש. דברים אחרים שיש, כמו הדבר הזה של שימוש במרתפים או הסבה של מחסנים ליחידת דיור, זה משהו שאי אפשר לעשות במסגרת תמ"א/38,

אריאל גולן:

יש אוורור, וזה?

אמנון ארבל:

כן, יש אוורור, לא, כאילו יש הנמכה של החצר, כמו שאתם רואים, כדי לייצר את האוורור והתוכנית הופקדה, חשבנו שהיא סבירה והגיוני כדי שישמשו בשטחים האלה עבור יחידת דיור נוספת. יש פה למעשה התנגדות של אחת ששמואל עקיבא, בעל דירה במבנן, במבנה סליחה, ונציגות דיירים גם כן במבנה. הם טוענים שהיזם מפר את ההסכמים איתם, וזה לא בסדר ולא תקין וכולה, וכולה, בוא נשמע אותם.

אריאל גולן:

זה יזם.

מרים סלע:

זה יזם?

צחי ברים:

אתה הולך?

דובר לא מזוהה:

סתם התנגדויות קנייניות.

מרים סלע:

הוא רוצה להרוויח עוד.

דובר לא מזוהה:

גם הצד השני רוצה, אבל הוא לא רוצה להסתדר, זה לא כספק יחיד לו. אני מאמין שאפשר לסגור את הכול, את הרוב. מבחינתו הוא רואה חוזה.

(מדברים ביחד ברקע)

צחי ברים:

איפה אמי? אמי.

אמנון ארבל:

חברים, אנחנו רוצים להתחיל, חברים. שמואל עקיבא נמצא?

שמואל עקיבא:

כן,

צחי ברים:

שמואל עקיבא?

אמנון ארבל:

בבקשה.

צחי ברים:

מי עוד?

אמנון ארבל:

בבקשה תציג את התנגדות שלך. התוכנית על הקיר, אם אתה רוצה להתייחס,

צחי ברים:

בבקשה תתחיל.

שמואל עקיבא:

הבחור יתחיל,

אריאל גולן:

מה השם?

צחי ברים:

מי זה הבחור?

שמעון גולדשטיין:

שמעון גולדשטיין.

צחי ברים:

גולדשטיין מי?

שמעון גולדשטיין:

שמעון גולדשטיין, דברים בשם הדיירים,

צחי ברים:

איד? איד?

שמעון גולדשטיין:

בשם הדיירים המתנגדים.

עו"ד אילנית מיכאלי:

שאלת מי נמצא?

דובר לא מזוהה:

דבר, דבר.

צחי ברים:

אוקי,

שמעון גולדשטיין:

טוב, בוקר טוב. קודם כל אנחנו דנים כאן בתוכנית של הרחבת תב"ע,

רלי חיים:

אתה מתנגד?

צחי ברים:

אתה מתנגד?

שמעון גולדשטיין:

כן,

צחי ברים:

את מי אתה מייצג?

שמעון גולדשטיין:

מה?

צחי ברים:

מבוא הצרי 5, 6?

שמעון גולדשטיין:

כן,

צחי ברים:

מי זה רוני (לא ברור)?

שמעון גולדשטיין:

רוני (לא ברור) זה העו"ד, יש לי פה ייפוי כוח,

עו"ד טל ליפר:

אתה מייצג את העו"ד?

שמעון גולדשטיין:

צריך את זה, לא?

אמנון ארבל:

טוב, נו.

שמעון גולדשטיין:

טוב, אנחנו חתמנו על הסכם עם החברת התמ"א, על תוספת של עד 14 דירות בגג הבניין, עד 2.5 קומות, כרגע הרצון של ה - , של התוכנית להוסיף עוד קומה, בעצם עוד חפירה של קומה מתחת לבניין. ו - , בנייה של דירה ב - , בשטח כולל של 190 מטר. ללא שאף אחד מהדיירים אישר את התוספת הזאת. אנחנו אומרים מלכתחילה אין בכלל, היזם רשות להוסיף, אין לו שום רשות להגיש אישור תב"ע, על התוספת הזאת, מאחר שזה לא כלול בהסכם, אין לזה שום, הייפוי כוח גם כן שניתן במסגרת ה - , התמ"א/38 לא תקף פה. מאחר שמדובר בתוספת של תב"ע. לא, למעשה אין לי הסכמה של אף אחד מדיירים בכל אופן לתוכנית הזאת, אפס אחוז, זה לא עבר את כל התהליך הנדרש של, של הודעה לנציגות ודיון בתוך, בדיון של הנציגות ושל הדיירים ביחד. אז קודם כל אנחנו אומרים שאין בכלל סמכות ליזם, בכלל להתחיל את התהליך הזה. גם כן אנחנו פנינו ל - , לחברה, ביקשנו ממנה ל - , לגשת לבוררות בהתאם לחוזה, בכל מחלוקת שקיימת. והחברה לא הגיבה עד עתה. אז כרגע אנחנו מבקשים לעצור את הדיון ולא, לא להתקדם באישורים. קודם כל, עוד נקודה, בניגוד לאמור בסעיף ג', טופס 15914, של החוות דעת של היועצת המשפטית, התוכנית המתאר מבקשת להגדיל באופן פוזיטיבי את היקף השטח המותר לבנייה בבניין. כך שאינה עומדת בתנאי הסעיפים 62/א וכולה. ולכן זה לא בסמכות הוועדה המקומית, אלא צריך להגיע לוועדת ערר. לוועדה המחוזית.

אמנון ארבל:

תסביר עוד פעם,

ישראל קלרמן:

למה?

שמעון גולדשטיין:

מה?

אמנון ארבל:

למה רק תסביר, למה?

שמעון גולדשטיין:

מאחר ומדובר בהגדלה פוזיטיבית של היקף השטח המותר לבנייה בבניין.

אמנון ארבל:

יש סעיפים בחוק, שקובעים מה בסמכות וועדה מקומית, וזה בסמכות מקומית, גם אתם, (לא ברור) של העירייה.

שמעון גולדשטיין:

עוד הפעם, סליחה,

אמנון ארבל:

יש סעיפים בחוק,

שמעון גולדשטיין:

כן,

אמנון ארבל:

סעיף 62/א שקובע איזה תוכניות, איזה סוגי תוכניות הם בסמכות וועדה מקומית, זה נבחן, זה נמצא ככן מתאים, בסמכות הוועדה המקומית,

שמעון גולדשטיין:

בסדר, אנחנו טוענים שזה לא בסמכות הוועדה המקומית, צריך לבחון את זה עוד הפעם.

אמנון ארבל:

מה שאנחנו מנסים להבין,

צחי ברים:

יש לך נימוק?

אמנון ארבל:

נימוק מעבר, אוקי, אבל אם יש לך נימוק, נשמח לשמוע.

שמעון גולדשטיין:

במסגרת תוכנית אושרו בבנין 2716 מטר לבנייה, לפי התוכנית המתאר המקומית מבוקש לאשפר 2780 מטר לבנייה,

אמנון ארבל:

אוקי,

שמעון גולדשטיין:

בנסיבות האלה, הסמכות לאשר הוספת יחידת דיור נוספת בבנין, תוך הגדלת השטח המותר לבנייה בבנין נמצאת בידי הוועדה המחוזית, ולא בידי הוועדה המקומית,

אמנון ארבל:

אוקי,

שמעון גולדשטיין:

זה הטיעון.

אמנון ארבל:

טוב.

שמעון גולדשטיין:

בסדר? אוקי,

אמנון ארבל:

לא, אבל בסדר.

שמעון גולדשטיין:

אין באמור להתנגדות זו, כדי למצות את טענותיהם של מרשינו, בעניין שבנידון, וכדי לוותר על איזה מטענותיהם, לרבות כלפי צדדים שלישיים, וכלפי כל אדם, ושומרים על זכותם להעלות טענות נוספות בפני הוועדה המקומית,

אריאל גולן:

אבל פה הוועדה,

שמעון גולדשטיין:

(לא ברור) אינם רלוונטי, מה?

אריאל גולן:

פה זה הוועדה המקומית,

שמעון גולדשטיין:

בסדר,

אריאל גולן:

אתה אומר ש - , אם יש עוד טענות, אז תטען.

אמנון ארבל:

בינתיים אתה מייצג למעשה את הנציגות דיירים את עו"ד רוני דושינסקי?

שמעון גולדשטיין:

כן.

צחי ברים:

כן, הוא אמר, שאלתי אותו.

אמנון ארבל:

מי? מי משיב?

צחי ברים:

לא, רגע, שמואל עקיבא פה גם,

אמנון ארבל:

זה לא הוא,

רלי חיים:

הוא אמר שהוא ידבר אחרי,

צחי ברים:

לא, שמואל עקיבא, אתה עכשיו?

רלי חיים:

אתה רוצה לדבר?

אמנון ארבבל:

פספסתי את זה סליחה.

שמואל עקיבא:

קודם כל בחוזה, אנחנו קודם כל אני רוצה לפרט, אנחנו, אנחנו בתור דיירים אנשים שרוצים שהחוזה שהוא, רשום בחוזה במפורש, שהוא אמור לבנות רק למעלה. כל בן אדם פשוט בעל היגיון בריא, שרואה, שהסעיף שיש סעיף כזה, הוא קורא את החוזה, רשום שהיזם יכול לבנות דירות רק למעלה. ובדירות למטה הוא יכול להשתמש רק במחסנים. עכשיו גם אם יש איזה פרצה והוא עשה דברים, גם בחוזה יש עוד סעיף שהוא מבטל את הסעיף הזה, שהוא אומר, שהוא יכול לבנות, עם השטח, מבחינת השטח, אתם רואים כמו שהבחור פה הסביר, עדיין זה הסעיף שהוא אומר, שהוא יכול לבנות אך ורק למטה, רק מחסנים. ועם כל זה, להגיש בקשה, להחתים את כל הדיירים, על הבניין הזה, שהוא בא לבנות, עושה תמ"א, הוא בא לעזור ל - , לציבור, לכל הדיירים, הוא מחתים אותנו על חוזה מסוים, ואז שם הוא בעצם אומר, שהוא בא לשנות את ה - , את החוזה הכול בתמ"א, הוא צריך להחתים אותם עוד הפעם, דבר יש פה משהו של שינוי, למה לא רשמת את זה לפני כן? גם אם זה היה מותר או לא. היה צריך להדגיש את זה לפני כן, ולא לבקש רשות מאף דייר, שאף דייר לא אישר, ולא החתים, ולא פנו אליו בכלל. הוא בונה את זה ב - , בעקיפין, הוא עושה את זה בניינים אחרים שכולם מתלוננים עד היום, והוא רוצה את זה בצורה תדירית, בניין, ועוד בניין ועוד בניין, והדיירים לא אישרו לו בכלל. הם לא חתומים על הדברים האלה. הוא בונה, מקבל אישור אחרי זה מהעירייה, הוא בונה עוד פעם אישור, שינוי לטופס תמ"א, תב"ע, הוא רוצה לשנות את הדירות. ואז הוא, זה עניין תהליכי, אם אנחנו לא נעצור אותו עכשיו, הוא ימשיך לעשות את זה לעוד 10 בניינים, הוא מחתים אותם על דברים, מביא להם, מבטיח להם דברים. והוא לא, והיום הוא עומד, ומחזיק את כל הדיירים, וככה הוא עושה לכל בניין, יש תקלה, אנחנו, 10 דיירים בכל בניין. ואני מוכן להביא את כולם, אם אתם רוצים, של כולם,

אמנון ארבבל:

אז מה באמת שאר הבניינים,

שמואל עקיבא:

לא,

אמנון ארבל:

רגע, רגע, אני רוצה לשאול אותך שאלה, למה אתה עוצר אותי? אנחנו רוצים בסוף את ההתנגדות שלכם. עזבו רגע את שאר הבניינים, וזה לא קשור לתוכנית הזאת, אתה יכול להסביר על הבניין שלכם, למה אתם מתנגדים?

צחי ברים:

בדיוק,

אמנון ארבל:

מעבר לזה שמותר לו או אסור לו, למה אתם מתנגדים?

שמואל עקיבא:

למה? כי זה (לא ברור), יש חוסר חנייה מוחלט, (לא ברור) לדירות שלנו, אני הייתי גר שם תקופה, אין שבוע ש - , באזור הזה, שלא מקבלים דוחות, יש שמה אולי, איזה 20, 25 חניות, לבניינים, ל - 4, 5 בניינים, ועוד בניינים ליד. הוא מוסיף פה עוד דירות, עוד שטח, ואני אישית, התלונה שלי האישית, כי אני גר בקומה ראשונה, אני הייתי קומת קרקע, והוא עשה אותי, לקומה שנייה כאילו, יש מתחתיו עוד דיירים,

אמנון ארבל:

הוא הנמיך את הרצפה, את הגינה,

שמואל עקיבא:

כן, הנמיך ללמטה, ועשה. הוא עשה עוד כניסה, כביכול לעשות שמה,

צחי ברים:

ואז מה?

שמואל עקיבא:

זאת הפרטיות שלי, כבר, לא אותו הדבר, כי אני נהיה על הכביש הראשי עוברים שמה, יש שמה מעבר חלונות ודברים, זה פוגע בכל הפרטיות.

דוד עקיבא:

ותהיה דירה למטה, בדרך כלל כל הדירות למעלה, עם סנדוויץ', הם לא כל כך השתנה. הדירה הזאתי היא שהייתה קרקע, אין שכנים למטה, והיא הייתה עם גינה. כרגע היא תהפוך להיות ראשונה, אוקי, עם דייר למטה, למעלה, זה כן הורס את הפרטיות, זה כן מוריד. דבר שני, אנחנו מדברים פה, אנחנו מדברים פה נטו על התב"ע, אין תב"ע לזה, אבל,

צחי ברים:

מה שאמרת, גינה שהיה לו, כרגע אין לו גינה בתוכנית החדשה?"

דוד עקיבא:

כל החצר שהייתה, התבטלה, אדוני עשה שתי מרפסות קטנות כזה, ועוד חצר קטנה. ועוד פעם היה סיכום שהוא עמד מהתחלה, שהוא עושה, זה רשום בסעיף 2.4 שהוא יכול לבנות רק למעלה, למטה זה רק שירות. אנחנו מדברים פה כרגע על התב"ע. אין לו תב"ע, אין לו תב"ע לזה. וכדי לעשות את זה, אנחנו צריכים לאשר לו את זה. אין בעיה והיה אפשרי גם לשבת איתו, ויש רצון והכול, אבל בכיוון השני אין רצון כנראה.

אמנון ארבל:

זה תב"ע,

שמואל עקיבא:

כל התקופה האחרונה אגב, כל החצי השנה האחרונה יש ליקויים בכל הדירות, בבניינים שלנו, אני מדבר, זה בניין צמוד אחד לשני, שתי, שתי כניסות בניין 6, אין דירה שאין שמה ליקויים, אצלי בדירה יש איזה 15, 20 ליקויים,

צחי ברים:

ליקויים זה לא קשור.

שמואל עקיבא:

לא, אבל הוא מחזיק את כל ה - , את כל הוועדה הזאת,

חיים כהן:

אמרת,

צחי ברים:

כן, אבל, אדוני שאמרת על חנייה ופרטיות זה דברים, טיעונים של ליקויים, זה לא, זה לא מן ה - ,

חיים כהן:

אני שואל אותך שאלה, חוץ מה - , אתה גר בקומת קרקע כמו שאמרת, טענת שבעצם הוא הולך לעשות לך שינוי, וזה פוגע בדירה שלך,

צחי ברים:

גם חנייה הוא אמר,

חיים כהן:

בוא נגיד ש - , הוא מסתדר ואומר לך, שזה לא פוגע בפרטיות, יש לך בעיה עדיין שהוא בונה את הזה?

דוד עקיבא:

הוא לא יכול להוכיח את זה,

חיים כהן:

רגע, אני שואל אותך שאלה תיאורטית,

דוד עקיבא:

אז אני עונה,

שמואל עקיבא:

כן,

דוד עקיבא:

הוא לא יכול,

חיים כהן:

אם הוא מראה לך,

דוד עקיבא:

כן,

חיים כהן:

ש - , לא כמו שאתה אומר, שהוא פוגע לך בחצר, לא, לא פוגע,

אמנון ארבל:

זה הבניין, נכון?

חיים כהן:

בוא, בוא נגיד ככה, אתה עדיין מתנגד?

דוד עקיבא:

אבל השאלה שלך, היא לא נכונה. אני דירת קרקע, אני בא לי לקפוץ כל יום, בא לי לרקוד, אין לי שכנים למטה,

חיים כהן:

אתה רוצה,

דוד עקיבא:

לא,

חיים כהן:

לא צריך,

דוד עקיבא:

אני מדבר אמיתי,

חיים כהן:

אז אני שואל אותך שאלה,

דוד עקיבא:

עניתי,

חיים כהן:

הבנתי.

דוד עקיבא:

יש עניין לשבת איתו, אבל הבן אדם,

חיים כהן:

לא אמרתי שתשב,

דוד עקיבא:

אז,

חיים כהן:

שאלתי אותך תיאורטית.

דוד עקיבא:

כן,

חיים כהן:

אם עכשיו, הרי הוא זכותו לענות לך,

דוד עקיבא:

נכון,

חיים כהן:

בוא נגיד, יענה לך שהוא לא פגע בפרטיות, והוא לא נגע בחצר, כמו שאתה אומר, אתה עדיין מתנגד?
זאת השאלה, שאלה מאוד פשוטה, ששאלתי,

דוד עקיבא:

ברור שכן, הוא יכול להגיד מה שהוא רוצה, זה לא הגיוני שיש פה הפרעה.

חיים כהן:

יש פה אנשים,

דוד עקיבא:

יש פה אנשים,

חיים כהן:

קצת מבינים,

דוד עקיבא:

יש לך, נכון, אם אתה גר בדירת קרקע, אוקי, אין שכן מתחתך, פשוט מאוד. כרגע אם יהיה שכן,
זה פגע בפרטיות, ויש לך עוד שכן.

חיים כהן:

אז מבחינתך, אתה מתנגד בכל מקרה, זה מה שאתה אומר?

דוד עקיבא:

אני אומר, אני מתנגד,

חיים כהן:

בסדר,

דוד עקיבא:

תשמע אותו. יש את עניין החנייה, יש את עניין התב"ע,

חיים כהן:

אני לא אומר שלא, בסדר,

צחי ברים:

בוא נשמע אותו.

שמעון גולדשטיין:

רגע, שנייה, אני רק רוצה להוסיף,

חיים כהן:

אני רק רוצה שאתה תענה לי, גם על השאלה הזאת,

שמעון גולדשטיין:

בסדר, שנייה אחת,

חיים כהן:

מה? מה?

שמעון גולדשטיין:

רגע, אני מוסיף עוד עניין, כי,

חיים כהן:

לא,

שמעון גולדשטיין:

נכנסתי לאתר של העירייה, אוקי, אוקי,

חיים כהן:

שאלתי שאלה פשוטה, ההתנגדות שלך,

שמעון גולדשטיין:

כן,

חיים כהן:

ספציפי היא רק כי לא תיאמו איתך את זה? אתה הרי טענת יש חוזה,

שמעון גולדשטיין:

הוא לא אמר, זה לא עבר את התהליך.

חיים כהן:

זה ההתנגדות היחידה? זאת אומרת אם הוא היה עובר, אין לך שום בעיה? שאלה,

שמעון גולדשטיין:

אני אומר את הטענות האלה, שזה יבוא לכדי דיון חדש, נדון בזה מחדש.

אריאל גולן:

זה הדיון,

שמעון גולדשטיין:

לא, כרגע אני אומר, לא התחיל,

חיים כהן:

אתה יודע, הבנו גם את השאלה, הבנו גם את התשובה, הכול ברור. עכשיו אתה יכול לדבר.

שמעון גולדשטיין:

אני רוצה להוסיף שנכנסתי לאתר של העירייה, לתיק תב"ע הזה, ונדהמתי לגלות משהו שלא הופיע בפרסומים. אני רוצה לדעת לברר האם אכן הדיון הוא רק אך ורק כרגע על קומת חפירת קומת מרתף?

אמנון ארבל:

הדיון היום על התוכנית המופקדת.

שמעון גולדשטיין:

בתוכנית המופקדת, אני פתאום רואה שגם רוצים להפוך שטחי מחסנים לשתי יחידות דיור, דברים שלא הוזכרו.

אמנון ארבל:

התוכנית המופקדת, אני לא יודע איפה אתה הסתכלת, אבל,

שמעון גולדשטיין:

זה לא פורסם.

אמנון ארבל:

התוכנית המופקדת,

שמעון גולדשטיין:

זה לא פורסם בפרסומים. בכל אופן, אנחנו נתנגד מצד זה שזה לא פורסם.

אמנון ארבל:

על מה אתה מדבר? סליחה, רגע תסביר עוד פעם שנייה. זה התוכנית. על מה אתה מדבר?

שמעון גולדשטיין:

זה התוכנית של מרתף.

אמנון ארבל:

אז מה? מה יש עוד אתה רואה? איפה יש עוד דברים בתוכנית? תסביר לי.

שמעון גולדשטיין:

אני לא יודע, באתר של העירייה הופיע שרוצים להפוך את קומת מחסנים, חלק מהמחסנים בקומת הקרקע, ולא בקומת המרתף לשתי יחידות דיור,

צחי ברים:

יחידה אחת.

שמעון גולדשטיין:

אני לא יודע אם זו טעות של מישהו בעירייה או.

צחי ברים:

אחת ושתיים,

שמעון גולדשטיין:

בזדון או במכוון,

אמנון ארבל:

אני לא רואה כזאת בקשה.

שמעון גולדשטיין:

מה?

עו"ד טל ליפר:

הבקשה זה,

רלי חיים:

תגיד את שמך בבקשה.

עו"ד טל ליפר:

עו"ד טל ליפר, אני מייצג את ה - ,

רלי חיים:

רגע, שנייה,

עו"ד טל ליפר:

החברה היוזמת. הבקשה היא תוספת של יחידת דיור אחת קודם כל למען הסדר הטוב. אני חייב לבוא ולציין ש - , הנושא הזה של הנושא הקנייני למעשה נדון בפני בית המשפט השלום בירושלים בתא/70860825, הדיירים,

אמנון ארבל:

על מה היה הדיון?

עו"ד טל ליפר:

הדיון היה בקשה לצו מניעה שלא לדון בתוכנית הזו. הדיירים, ביניהם גם המתנגדים, היו מיוצגים על ידי עורך דין רוני זלושינסקי, גם הדיון, העירייה, כלומר, הוועדה הייתה חלק מהדיון הזה כאשר הוועדה הגיעה להסדר דיוני לפיו הוועדה תכבד כל החלטה שתתקבל בבית המשפט. אני מגיש את זה, מי היועץ המשפטי כאן?

אמנון ארבל:

אילנית מיכאלי.

עו"ד טל ליפר:

בבקשה, אני מגיש את ההסכמה הדיונית לפיה הוועדה הגיעה להסכמה עם המתנגדים אם הדיירים שהם יכבדו כל החלטה שתתקבל בבית המשפט.

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה נכבד בלי קשר, תמיד.

עו"ד טל ליפר:

כן, אבל זה הסכמה דיונית. כלומר הוועדה למעשה הייתה שותפה לזה. יש החלטה בצו המניעה שדחתה את הבקשה שלהם לצו מניעה שלא לדון בתוכנית, מאחר ויש כאן קביעה שניתן לראות אותה, שלפיה ליזם מוקנית הזכות לבנות 14 דירות, היזם קיבל בהיתר המקורי רק 13 דירות. עכשיו הוא מבקש את הדירה 14 במסגרת ההסכם, וזה לרבות גם בקומת הקרקע ו/או בחצר הבניין או בכל מקום אחר בבניין וכולה, וכולה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל מה אתה אומר? היה דיון בצו מניעה ולא ניתן צו מניעה.

עו"ד טל ליפר:

ולא ניתן צו מניעה, ברחל בתך הקטנה זה רשום במסגרת ההסכם.

חיים כהן:

זה לא אומר שיש החלטה בנושא.

עו"ד טל ליפר:

לא, לא, זה אומר.

חיים כהן:

אז בואו נחדד את זה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הסכמה.

דובר לא מזוהה:

בינתיים לחכות ...

חיים כהן:

אתה אומר,

עו"ד טל ליפר:

זאת ההחלטה, זאת ההחלטה בצו.

חיים כהן:

צו מניעה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

החלטת, בעצם ההחלטה תהיה בסוף,

חיים כהן:

אנחנו נכבד את ההחלטה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בסוף הדיון.

עו"ד טל ליפר:

החלטה, כלומר, לא, מה שאני אומר מבחינה קניינית. מבחינה רק קניינית, אין כאן איזושהי טענה מובהקת שבא מישו ואומר שאין ליזם זכות, ובית המשפט גם לא נתן צו מניעה.

חיים כהן:

זה לא,

עו"ד טל ליפר:

הם יכולים. נכון, הם יכולים,

חיים כהן:

זה לא נכון, בית המשפט אמר, שהוא לא (לא ברור) שהוא יכול להוציא צו מניעה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא,

חיים כהן:

לעצם הטענה הוא ידון, זה מה שהוא, (לא ברור),

צחי ברים:

ידון אוקי,

עו"ד טל ליפר:

לא, בית המשפט,

חיים כהן:

הוועדה היא הבוררת.

עו"ד טל ליפר:

הגשתי את ההחלטה, הגשתי את ההחלטה.

חיים כהן:

בסדר.

עו"ד טל ליפר:

בית המשפט במסגרת. לצדדים יש התניית הסכם בוררות בהסכם, בית המשפט בא ואמר, אני לא נותן לכם צו מניעה מאחר ויש פה איזשהו נושא של פרשנות והסעיף בהסכם לכאורה מתיר ליזם 14 יחידות, הוא קיבל 13, כולל בקומת הקרקע. אם הדיירים מעוניינים יכולים למצות את הזכויות שלהם במסגרת בוררות יש תנית בוררות.

חיים כהן:

בסדר,

עו"ד טל ליפר:

מאז ההחלטה עבר, עברו כבר חודש וחצי. הם לא פנו להליך בוררות וכמובן שהם יכולים לפעול בהתאם לדין. למצות טענות קנייניות. עכשיו לענייננו מבחינת ה - , זה אני אומר במאמר מסגרת,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הם לא קיבלו צו,

שמעון גולדשטיין:

אנחנו לא פנינו לתהליך בורות,

עו"ד טל ליפר :

אני לא יכול, כולם ביחד.

צחי ברים :

תן לו לסיים,

אמנון ארבל :

יש לכם זכות תגובה אחר כך,

צחי ברים :

תן לו לסיים את הדברים.

עו"ד טל ליפר :

כשמגיעים לוועדה, לאחר שהיית מיוצג על ידי עורך דין במסגרת הליך משפטי. מן הראוי שתציג את העובדות בצורה נכוחה ותבוא ותספר, הייתי כבר בבית משפט, ניסיתי לקבל צו. הוועדה הייתה צו צד לאותו צו ולא לבוא ויש,

אריאל גולן :

הם טענו את הצד, ניסו להכניס אותה כצד, והוציאו אותה, היא נמחקה.

עו"ד טל ליפר :

הוועדה הייתה צד, והוועדה הגיעה להסכמה דיונית שהיא תכבד.

צחי ברים :

לא, הטיעון שלו, לא אם הוועדה הייתה או לא. הוא מתכוון להגיד שלא הוצג הדברים, הלאה.

עו"ד טל ליפר :

יש החלטה, יש החלטה של בית המשפט שאומרת שהוועדה תכבד כל החלטה שהייתה. כלומר, אפשר לדון בבקשה מבחינה קניינית מבחינה חוזית וקניינית, אין כאן כל מניעה לדון בבקשה, זאת החלטה שיפוטית שקיימת מבית המשפט, זו המשמעות שלה. וכאשר באים מתנגדים שהם היו צד למעשה להליך המשפטי. אני חושב שהיה צריך לשקף את זה. ושמענו כאן את המתנגד אומר יש לך יפוי כוח מעורך הדין, שאנחנו מבינים שזה לא ייתכן דבר כזה. עורך הדין בסך הכול ייצג הוא לא דייר בבניין. אולי אתם הוטעיתם לחשוב.

שמעון גולדשטיין:

לא, לעורך הדין יש ייפוי כוח מכל הדיירים והוא עשה ייפוי כוח.

עו"ד טל ליפר:

עורך הדין הוא לא דייר בבניין. ישתמע מזה כאילו,

אריאל גולן:

בסדר היום,

עו"ד טל ליפר:

מייצגים פה את עורך הדין כאילו הוא צד בבניין, עורך הדין ייצג בהליך המשפטי ועכשיו מגיעים המתנגדים ואומרים שיש לנו ייפוי כוח מעורך הדין ומעלים למעשה את אותם טענות קנייניות. אז זה טענה מקדמית.

שמעון גולדשטיין:

עורך הדין הגיש את הטענה, את ההתנגדות הזאת.

אמנון ארבל:

אפשר לתת לו לדבר? ויש לכם זכות תגובה בסוף,

צחי ברים:

יהיה לך זכות תגובה.

עו"ד טל ליפר:

לכן אני חושב שבאים בחוסר ניקיון כפיים לוועדה. בכלל, מלכתחילה,

צחי ברים:

אוקי, את זה הבנתי.

עו"ד טל ליפר:

לא צריך לדון ב - ,

צחי ברים:

עצם הטיעונים.

עו"ד טל ליפר:

עכשיו לגופו של עניין. מדובר כאן וזה מדיניות, אני יודע גם מתיקים רבים אחרים, גם שאני מייצג מתנגדים וגם שאני מייצג יזמים. כאשר מדובר בשטח שהוא מעל פני הקרקע, שיש אוורור מקובל שהוועדות לא מאפשרות איך להפוך את זה למחסנים. אלה הנטייה לאפשר את זה לדירת מגורים. כמו כן, כי אחרת מה יכול לקרות במקרים אחרים? ומדברים על פגיעה בפרטיות, יחלקו את זה להרבה יחידות קטנות ואנחנו חיים בתוך עמנו. ואז, במקום דירה אחת מסודרת גדולה שמשלמים בגינה את המיסים והיטל השבחה והיא חלק מהבניין, ומה אסיפת הדיירים וחלק מסודר מהבניין, נקבל פה מחסנים קטנים שיהפכו לדירות חדר ואז אני חושב שהפגיעה בפרטיות שלהם תהיה הרבה יותר משמעותית וזה יהפוך את כל הבניין הזה לסלמס. לכן, כשרואים שטח כזה פונקציונאלי שהוא שטח של היזם של היזם, זה לא גורע מהשטחים שהובטחו.

אמנון ארבל:

מה הוא של היזם?

עו"ד טל ליפר:

הוא שטח של היזם,

אמנון ארבל:

מכוח מה?

עו"ד טל ליפר:

מכוח ההקצאה, מכוח ההקצאה במסגרת התמ"א מכוח ההקצאה.

אמנון ארבל:

התמ"א לא יכול לתת את השטח הזה, כי זה לא, זה לא מה שניתן לקבל בתמ"א/1/38.

עו"ד טל ליפר:

זה במסגרת, לא, כלומר זה שטח של מחסנים של היזם, היזם מבקש להפוך שטח של מחסנים שלו,

צחי ברים:

(לא ברור) ומחסנים, ואז הוא רוצה להפוך את זה תב"ע.

עו"ד טל ליפר:

ואז הוא הופך את זה. הוא מגיש בקשה להפוך את המחסנים שלו לשטח עיקרי.

אמנון ארבל:

אבל הטענה שלהם הייתה ואפשר לראות את זה כאן, שבעצם הקרקע הונמכה.

אריאל גולן:

הנמכה של החצר.

אמנון ארבל:

זה לא שטח מעל הקרקע, אלא שטח שהיה מתחת לקרקע, ולכן היה שם מחסנים וכרגע התוכנית מציעה להנמיך את זה ולייצר את זה בעצם מעל הקרקע, ואז להציע יחידת דיור.

עו"ד טל ליפר:

לא, זה שטח שלמעשה מיועד למחסנים ואותו שטח.

אמנון ארבל:

תת הקרקע. הטענה שלהם שהקרקע הונחה ואז נוצר, כמו שאמרת מעל פני הקרקע,

צחי ברים:

לא שהונמכה, יש חצר,

עו"ד טל ליפר:

השטח הוא בגלל שהבניין מדורג, השטח הזה הוא למעשה נמצא מעל הקרקע. זה כתוב גם בחוות הדעת שלכם שבדקתם.

אמנון ארבל:

אבל זה לא מה שהם אמרו. הם טוענים שהקרקע הונמכה בשביל לייצר את הקומה הזאת.

עו"ד טל ליפר:

הונמכה.. הונמכה חד משמעית.

עו"ד טל ליפר:

הבניין הוא נמצא בצורה מדורגת, הנה נמצא כאן האדריכל, הוא יכול להסביר את זה,

דובר לא מזוהה:

היה שמה,

עו"ד טל ליפר:

הוא נמצא בצורה מדורגת והשטחים זה לא בגלל ההנמכה והשטח. האוורור נמצא בגלל שהוא נמצא במפלס הקרקע.

אמנון ארבל:

אם עכשיו נפתח את היתר הבנייה, בהיתר הבנייה, מה מופיע שמה?

דובר לא מזוהה:

מפלס,

אמנון ארבל:

לא, אבל מפלס מעל הקרקע או לא?

דובר לא מזוהה:

מפלס שהיה לפני, והוא ירד למטה,

אמנון ארבל:

אני לא צריך עזרה,

עו"ד טל ליפר:

זה בניין מדורג.

אמנון ארבל:

שאלה פשוטה בהיתר הבנייה, המחסנים היו מתחת לקרקע.

עו"ד טל ליפר:

מעל הקרקע. זה בניין מדורג באגף,

אמנון ארבל:

אני יודע,

עו"ד טל ליפר:

בחלק האחורי,

אמנון ארבל:

לפתוח,

עו"ד טל ליפר:

בחלק העורפי הם מעל הקרקע.

אמנון ארבל:

טוב.

עו"ד טל ליפר:

מבחינת הכביש יכול להיות שהם נראים שהם,

אמנון ארבל:

לא, זה לא כביש, זה מחסן אחורי, זה לא בכביש.

עו"ד טל ליפר:

בצד האחורי הם ומעל הקרקע והחצר נשארת רכוש משותף. אין כאן כל גריעה מבחינת חצר.

אמנון ארבל:

אני לא דיברתי על החצר, אני שאלתי כרגע בבקשה. למעשה מנמיכים את החצר. בניגוד להיתר, ואתה אומר שלא.

עו"ד טל ליפר:

לא, לא, לא. אנחנו לא מבקשים במסגרת הבקשה להנמיך את החצר.

אמנון ארבל:

כי זו הטענה שלהם.

עו"ד טל ליפר:

נכון, אנחנו מבקשים בסך הכול להסב את השטחים שיורדו למחסנים ליחידת דיור, לפי ההסכם שלנו, החוזי לטענתנו, ולפי המדיניות ולכן הגשנו. דרך אגב, הם כתבו גם במסגרת ההתנגדות שיש כאן עבירות בנייה. אין כאן כל עבירות בנייה. אף אחד לא עשה שום דבר שהוא בניגוד.

אמנון ארבל:

מה יש היום בשטח הזה?

עו"ד טל ליפר:

כלום, חלל.

אמנון ארבל:

חלל. אוקי,

עו"ד טל ליפר:

כן, חלל קיר. אין שם שום דבר מעבר,

צחי ברים:

לגבי החניה שהוא טען?

עו"ד טל ליפר:

סליחה?

צחי ברים:

לגבי חניות.

עו"ד טל ליפר:

לגבי החניה מדובר בתוספת של יחידת חניה אחת בלבד. תוספת יחסית מצומצמת. לא ביקשנו פה להוסיף כמה יחידות דיור. מדובר ביחידת דיור אחת בלבד ואישרו כופר חניה. כך שאין כאן. אין כאן איזושהו משהו שמבחינה דרמטית תשנה פה את מצבת החניה. יש 33 דירות בבניין.

צחי ברים:

הוא אומר שאין הסכמת שכנים על זה. שמעת את זה שהוא אומר?

עו"ד טל ליפר:

הסכמת השכנים ניתנה במסגרת, זה הרי נבדק מבחינת המחלקה המשפטית הגשנו את ייפויי הכוח. כלומר זו טענה משפטית שנבדקה על ידי העירייה. אם לא היו רואים את כל ייפויי כוח, לא היו בכלל מצליחים לקדם את התוכנית. כלומר, אני לא, אני חושב שיש כאן איזושהי בעיה של אי הבנה משפטית, גם של ההסכם וגם של ייפוי הכוח. בהסכם כתוב ברחל בתך הקטנה שיש אפשרות להוסיף 14 דירות, אז היזם מוסיף 13 ועתה הוא מבקש במסגרת התכנית להוסיף את הדירה 14.

אמנון ארבל:

אני חייב להגיד שזה טענה שלא כל כך מבין אותה. אם, אם היה הסכם ל – 14 יחידות דיור והיזם בקומות של התמ"א, כי בסוף הגשת ההסכם היה על תמ"א/38, בתמ"א/38 אפשר לקבל את 2 וחצי קומות שקיבלתם ובחרתם לעשות שמה 13 ולא 14 יחידות דיור. זה לא מייצר את הזכות לקבל דירה במקום אחר להבנתי, אלא אם כן תסביר אחרת. זה לא אוטומטי. אם אני יכול לקבל דירה אני יכול לשים את איפה שאני רוצה.

עו"ד טל ליפר:

בהרבה מבחינה פרקטית בהרבה, בהרבה מאוד הסכמים אפשר לקבל למצות את הזכויות מכוח התמ"א, מכוח תמ"א/38, והיזמים כותבים שהם שומרים לעצמם את הזכות גם להגיש לאחר מכן תוכנית וזהו.

אמנון ארבל:

אצלכם עכשיו?

עו"ד טל ליפר:

כן, זה גם כתוב אצלנו

אמנון ארבל:

אז תראו את זה, אז תראו את זה.

עו"ד טל ליפר:

כן,

אמנון ארבל:

אם אתה יכול להראות את זה אז תראו את זה.

צחי ברים:

איזה?

אמנון ארבל:

טוב, זה אמנם זה אמנם שאלה קניינית, אבל היא בבסיס,

עו"ד טל ליפר:

זה שאלה קניינית, אבל,

אמנון ארבל:

אבל היא בבסיס השאלה פה למעשה.

עו"ד טל ליפר:

בסעיף 4.1,

צחי ברים:

לגבי המחוזית הזאת זה לא פשוט. אנחנו לא עונים וגם לא יענה.

אמנון ארבל:

לא, לא, הוא יענה, אני אשאל אותך, אבל ברור שזה בסמכות, זה אין בעיה.

(מדברים ביחד ברקע)

צחי ברים:

יש לך את זה?

עו"ד טל ליפר:

כן, אני מגיש לכם את ההסכם. אפשר לראות כאן,

צחי ברים:

תראה את זה,

עו"ד טל ליפר:

אני בבקשה סימנתי את ההסכם.

אמנון ארבל:

תודה.

עו"ד טל ליפר:

אפשר לראות כאן שלזים יש זכות עד למתן טופס 4, להגיש בקשה להגדלת זכויות הבנייה במסגרת תוכנית. זה דרך אגב סעיף די סטנדרטי במסגרת של תוכניות של תמ"א. וגם כתוב במפורש שאפשר לבנות בקומת הקרקע או בחצר או בכל מקום אחר בבניין ולמעט המקומות שמשמשים להרחבת דירות הבעלים על ידי היזם. עכשיו, יתרה מכך, זה גם זה גם חלק מהייפוי כוח התכנוני שנמסר לכם על ידי הדיירים שהם חתומים עליו. אתם איתי?

ישראל קלרמן:

איתך לגמרי.

צחי ברים:

כן, כן,

עו"ד טל ליפר:

בנוסף להסכמה החוזית, זה גם נכתב בייפוי הכוח התכנוני, כלומר למעשה שעורך דין מטעמם אישר אותו,

אמנון ארבל:

של התמ"א?

עו"ד טל ליפר:

ייפוי הכוח המקורי של התמ"א, שבמסגרת ההסכם שנחתם.

אמנון ארבל:

למה הוא תופס גם לזה אבל? בגלל הסעיף שמאפשר להגיש?

עו"ד אילנית מיכאלי:

חוזה איתם,

עו"ד טל ליפר:

(לא ברור),

עו"ד אילנית מיכאלי:

שאומר שאם יהיו זכויות נוספות, זה של היזם.

עו"ד טל ליפר:

כן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל תלוי מה התמ"א נתנה, לאיזה גודל, נתנה לדירה או נתנה ל - ,

אמנון ארבל:

לא,

צחי ברים:

מה אתה מתייחס לגבי הטיעון האחרון שהוא טען שזה לא בסמכות מחוזית, מקומית?

עו"ד טל ליפר:

לפי סעיף 62/א זה בדיוק מקרה שמיועד לסמכות וועדה מקומית. חוץ מנושא הכופר חניה,

צחי ברים :

אבל מה יש לך להגיד ב - ,

עו"ד טל ליפר :

שצריך להיות במסגרת המחוזית בעניין,

צחי ברים :

מייצג השכנים.

דוד עקיבא :

אני רוצה להגיד כמה דברים, אחד קודם כל לגבי קומת הקרקע, דיברנו על המפלס.

אמנון ארבל :

כן,

דוד עקיבא :

אני מכבד את מה שהוא אומר, אבל הוא הרבה מסלף דברים בצורה משפטית יפה ומתיפיץ יפה.

צחי ברים :

אבל לפני שאתה מגיב,

דוד עקיבא :

אבל,

צחי ברים :

אני רוצה שנייה לחדד את מה שאמי שאל. אמי שאל האם בהיתר בנייה (לא ברור) או לא?

אמנון ארבל :

ראיתי את ההיתר בניה,

דוד עקיבא :

היתר בנייה זה קומת הקרקע. אין מפלס למטה. היזם יצר אותו.

עו"ד טל ליפר :

אמי,

דוד עקיבא :

אני מדבר אבל,

עו"ד טל ליפר :

הנה השקופית.

דוד עקיבא :

היזם יצר אותה,

עו"ד טל ליפר :

תזיז אותה קצת ימין, ושמאל. הנה, כן אפשר לראות שפה זה במפלס הכביש ופה זה לא. זה בניין מדורג, פשוט.

דוד עקיבא :

זה לא מדורג, לא היה למטה כלום.

עו"ד טל ליפר :

לא, (לא ברור),

דוד עקיבא :

אתם חפרתם להגיע למטה, לא היה שום דבר.

שמואל עקיבא :

יש לי תמונות שלך,

דוד עקיבא :

עכשיו לגבי, יש לי תמונות הכול. לא היה שום דבר. זה בקומת,

צחי ברים :

איך קוראים לך?

דוד עקיבא :

דודו,

עו"ד אילנית מיכאלי :

דודו מה?

דוד עקיבא :

עקיבא.

עו"ד אילנית מיכאלי :

דודו עקיבא. זה היה בקומת הקרקע. לא היה שם מפלס לא כלום. הוא חפר. הוא עשה את היסודות ובהתאם לזה שהוא חיזק את היסודות הוא גילה חלל שהוא חפר. הוא סגר, הוא בנה, הוא עשה את כל מה שצריך, כדי להכשיר את זה כשיטת מצליח כמו בניינים אחרים. לגבי חנייה, במתחם הזה כבר יש בניין שעבר תמ"א, והוא לא יכול להגיד שזה עוד חנייה אחת, כי זה כבר עומס מטורף. יש עוד בניין שאמור לעבור תמ"א אוקי, אחד כבר עבר לפני. כרגע שני הכניסות האלה שזה 19 נכסים ויש עוד בניין ממול שאמור לעבור. אין סיכוי. לא שאי אפשר להכניס עוד רכב אחד. אתה כבר בחוסר של ארבעים. אוקי. דבר שלישי, הוא אומר שמותר ליזם. אני רוצה שתראו פה את סעיף 2.4 בהסכם שהוא מדבר, מותר לו לעשות חוות דעת,

אמנון ארבל :

שאלה, אני פתחתי אתר בנייה של תמ"א/38, זה היתר בניה.

דוד עקיבא :

כן,

אמנון ארבל :

בהיתר הבניה רואים שהקרקע כבר מונמכת שמה, ורואים שקומת המחסנים מעל הקרקע,

דוד עקיבא :

בהיתר שלו,

אמנון ארבל :

בהיתר של התמ"א/38 של הבניין שלכם.

דוד עקיבא :

אני לא, אנחנו מדברים על מה שהיה לפני זה, אני מדבר.

אמנון ארבל :

לא, לא שנייה,

שמואל עקיבא :

זה הקומת קרקע זה לא המינוס.

צחי ברים:

אני אמרתי את השאלה, לא (לא ברור),

שמעון גולדשטיין:

אבל יש פה דירות קיימות כבר. במחסן, כי הוא חייב להיות במחסנים, זה היה בניין שלו,

דוד עקיבא:

אתה צודק, אתה צודק, הוא רוצה פה,

אמנון ארבל:

זה הקומה שאתם מבקשים כרגע,

דוד עקיבא:

הוא רוצה פה בקומת מרתף,

שמואל עקיבא:

מתחת לדירה שלי. מתחת לדירה.

אמנון ארבל:

(לא ברור) הקודם?

שמואל עקיבא:

תראו בהצעה החדשה שהוגשה,

דוד עקיבא:

אבל משהו שתראה גם, רגע, תסתכל.

אמנון ארבל:

שנייה,

דוד עקיבא:

הוא יכול, רשום פה, שהוא יכול להוסיף בקומה,

אמנון ארבל:

זה?

דוד עקיבא :

מרתף למטה, או ל - ,

אמנון ארבל :

זה?

דוד עקיבא :

(לא ברור),

אמנון ארבל :

זה החתך, פה גם רואים שזה מעל מפני הקרקע,

שמואל עקיבא :

אין פה כלום.

אמנון ארבל :

כן, מעל פני הקרקע, חצר, בניגוד למה שיפוע, חצר פה כבר היום.

שמואל עקיבא :

לא,

דוד עקיבא :

בהיתר כבר,

צחי ברים :

בהיתר בנייה של התמ"א, הוא כבר קיבל את ההנמכה.

דוד עקיבא :

הוא קיבל את ההנמכה בשביל זה. תקרא את הסעיף הזה. הוא קיבל, הוא רשם פה, שהוא יכול לבנות (לא ברור) למעלה, ובמרתף למטה,

עו"ד אילנית מיכאלי :

לא, הוא (לא ברור) מעליו,

דוד עקיבא :

זה מה שציינתי, שהוא יכול לבנות רק שטחי שירות, אני לא יודע מאיפה הוא מביא הנציג שלו שהוא יכול (לא ברור) את הדירה למטה,

עו"ד אילנית מיכאלי :

טוב, תקשיב,

שמואל עקיבא :

הוא ביקש פה, אתה רואה את ההסכם שהוא ביקש?

עו"ד אילנית מיכאלי :

אנחנו רואים פה,

דוד עקיבא :

זה שטחי שירות,

אמנון ארבל :

זה ההיתר בנייה של התמ"א.

צחי ברים :

לא, אמי רצה לדעת תכנונית אם היה להם היתר או לא.

שמעון גולדשטיין :

אבל היה צריך להיות כתוב פה,

שמואל עקיבא :

הוא ביקש לשטחי שירות,

צחי ברים :

אמי,

שמעון גולדשטיין :

היתר בנייה למחסנים,

דוד עקיבא :

אמי, בוא תראה פה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

למפקחת,

דוד עקיבא:

הוא ביקש בהתאם להיתר, זה עניין של קומבינה שנולד,

צחי ברים:

אוקי, הבנתי.

דוד עקיבא:

סעיף 2, תסבירי,

צחי ברים:

בסדר. תמשיך את הטיעונים, תשאיר את זה,

דוד עקיבא:

להשאיר לך? אני רוצה שתראה את 2.4, אוקי, 2.4 זה חשוב, בגלל זה זה בהתאם להיתר, כי הוא ביקש שטחי שירות, הוא רוצה להפסוך את זה לעיקרי, אין בעיה. בוא נהפוך את זה לעיקרי, אנחנו נאשר לו את התב"ע, לא נתנגד, אבל בוא נשב, כי השטח הזה שייך לשכנים,

צחי ברים:

עכשיו אתה, עכשיו אתה עונה תשובה על מה שחבר אמרה, חבר וועדה שאל אותך מקודם, חיים,

דוד עקיבא:

אז הוא שאל אותי,

צחי ברים:

שנייה, שנייה,

דוד עקיבא:

כן,

צחי ברים:

אולי לא הבנת, לא ירדת לסוף דעתו. הוא שואל שאלה עכשיו, העניין הוא שלא מדבר איתך, או העניין הוא תכנוני שמפריע לך?

דוד עקיבא:

תשמע, אני אענה לך,

צחי ברים:

הבנת?

דוד עקיבא:

אני אענה לך על זה. תכנונית זה מה ש - ,

יוחנן וייצמן:

אני חושב שאנחנו הבנו עכשיו.

דוד עקיבא:

אז אני אענה, תכנונית זה מפריע, ברור, שזה מפריע, הופך אותך דירת קרקע שהיא לקומה ראשונה, אבל לכל דבר אפשר להסתדר. אז אני עונה גם אין בעיה,

צחי ברים:

טוב.

דוד עקיבא:

אבל צריך להיות שיתוף פעולה עם הצד השני. בגדול האישור שלו. אני רק אחדד את זה. זה נטו לשירות שהוא אומר שיש לו לעיקרי, מותר לך 14 דירות, תעשה עוד חצי קומה,

צחי ברים:

התגובה שלך, היא תואמת את שלו. יש לך מה להוסיף או אתה חוזר על הדברים?

שמעון גולדשטיין:

כן, יש לי להוסיף, דבר.

אמנון ארבל:

תוסיף, כי חבל על דברים חדשים.

שמעון גולדשטיין:

דבר ראשון, בקשר לבית משפט זה לא רלוונטי, כי באמת בית המשפט אמר שהוא בסך הכול לא מתערב בזה ולא נותן צו מניעה. הוא לא נתן לזה פסיקה מסוימת בנושא. אנחנו עכשיו דנים בוועדה המקומית האם יש לו בכלל רשות לעשות את הדבר הזה.

אמנון ארבל:

זה לא השולחן פה.

שמעון גולדשטיין:

עכשיו פה עוד משהו בקשר למה שהוא אמר שמגיע שהוא רוצה להסב מחסנים ליחידת דיור, זה לא נכון, כי לא מגיע לא מחסנים ולא יחידת דיור. גם כתוב בהסכם מפורש שמגיע לו 2 מחסנים לא, כי לא היו מחסנים בכלל, לא היה את הקומה הזאת, מלכתחילה. עכשיו הוא רוצה לחפור קומה, בעצם לבצע שמה לא חפירה, אבל לבצע שמה, להפוך את זה לקומה, משהו שלא הופיע בהיתר המקורי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

שמה תהיה הכרעה,

רלי חיים:

אז למה אנחנו צריכים?

צחי ברים:

טוב, נו.

שמעון גולדשטיין:

דבר שני, לפי ההסכם מגיע ליזם 2.5 קומות בכל אופן, גם אם כתוב, ארבע (לא ברור) זה לא רלוונטי, בגלל ה – 2.5 קומות, שאותם הוא כבר בנה על גג הבניין, כרגע הוא רוצה להוסיף קומה שלמה, זה עוד, זה 3.5 קומות. זה לא מגיע לו לפי ההסכם. בכל אופן.

אמנון ארבל:

אוקי,

צחי ברים:

תודה.

עו"ד טל ליפר:

אני רוצה לחדד,

צחי ברים:

לא, אבל אחר כך צריך שוב זכות תגובה, אנחנו הבנו את העניין.

עו"ד טל ליפר:

אבל רק מבחינה משפטית, לא מבחינה תכנונית, יש נושא,

אמנון ארבל:

יהיה להם זכות תגובה, אם ירצו, בסדר.

עו"ד טל ליפר:

יש נושא של סעיף כללי, וסעיף ספציפי הסעיף שמפנים אליו. זה סעיף כללי שאומר אפשר לבנות שתיים וחצי קומות ולמטה יכול לבקש שטחי שירות. אבל יש סעיף ספציפי שהוא סעיף ספציפי שמדבר על תמורה ועל תכנית, הסעיף ספציפי שמדבר על תמורה ליום זה 14 דירות.

צחי ברים:

אתה מבין שאנחנו לא נדון פה בעניין הזה.

עו"ד טל ליפר:

נכון, אבל אני רק אומר זאת טענה משפטית מובהקת.

עו"ד אילנית מיכאלי:

מבינים, אבל (לא ברור) שלא תהיה פה הכרעה משפטית,

צחי ברים:

טוב, תודה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתם תקבלו אותה בבית משפט,

צחי ברים:

ויום טוב.

עו"ד טל ליפר:

אם הם מעוניינים, הם יוכלו ללכת לבוררות, הם לא הלכו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבלם אתם כבר בדיון משפטי,

שמעון גולדשטיין:

כבר מזמן,

עו"ד טל ליפר:

אין, אין.

עו"ד אילנית מיכאלי:

סגרתם את הטיפול?

עו"ד טל ליפר:

כן, אין דיון משפטי, לא, לא קיבלו את הצו מניעה וזהו. הם יכולים ללכת לבוררות עם.

עו"ד אילנית מיכאלי:

(לא ברור) חוזה.

אמנון ארבל:

אני הבנתי. הדיון הסתיים. תודה.

עו"ד טל ליפר:

תודה רבה.

אמנון ארבל:

תודה.

עו"ד טל ליפר:

יש לנו עוד דיון.

אמנון ארבל:

תיכף נקרא לכם.

צחי ברים:

תצאו החוצה, נקבל החלטה, בסדר. אתה,

דוד עקיבא:

אתה צריך את זה, להשאיר לך?

אמנון ארבל:

זה אותם טענות גם.

צחי ברים:

אני אומר, אתה לא יכול עכשיו, יש לך צילום?

דוד עקיבא:

יש לי צילום,

צחי ברים:

אז תיתן זה לא אילנית, ליועצת המשפטית פה. טוב, תודה.

דוד עקיבא:

תודה רבה.

אמנון ארבל:

ההסכם הזה, שהיזם (לא ברור) את הגג הזה.

צחי ברים:

טוב, נתכנס לזה, רגע, חברים, תתנו לנו לקבל, להתקדם.

אמנון ארבל:

למען הסר ספק, זכויות הבנייה העתידיות שיינתנו לאחר,

רלי חיים:

אחרי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אחרי,

אמנון ארבל:

כל הזכויות בנייה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אבל, אמי, יש פה, תראה יש פה סעיפים סותרים.

צחי ברים:

אמי, חכה שנייה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה לא,

צחי ברים:

חכה שנייה

אמנון ארבל:

תקראי את הסעיף הזה רגע, אני מבין שלפי הסעיף הזה, כל עוד אין טופס 4 יכול לעשות מה שהוא רוצה.

צחי ברים:

לא, אבל,

אמנון ארבל:

זה זכויות בנייה,

צחי ברים:

תנאי מתלה?

אמנון ארבל:

ואחרי שיש טופס 4, זה של כל הדיירים, תסתכלי את הסעיף,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה מה שאני קראתי כבר, אני, זה מה שאני חשבתי, אבל עדיין,

צחי ברים:

לא, אבל יש, 2.4,

עו"ד אילנית מיכאלי:

עדיין יש לו עוד סעיף, שהוא מפנה אליו.

צחי ברים:

2.4,

אמנון ארבל:

זה (לא ברור) רשום, אבל תראה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

את הסעיף הזה, אתה צודק, זו הפרשנות שלו.

אמנון ארבל:

למען הסר ספק,

צחי ברים:

אתה צודק,

אמנון ארבל:

זכויות בנייה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה נכון, זה ברור,

צחי ברים:

2.4, תראה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הסעיף הזה ברור,

אמנון ארבל:

זה מה זה אבל?

עו"ד אילנית מיכאלי:

כמו שאתה אומר, יש לפני ואחרי.

אמנון ארבל:

זה ההתנגדות, זה ההתנגדות, זה ההסכם אבל, מה זה משנה? זה חלק, זה מצורף, להתנגדות שלהם.

צחי ברים:

זה מתוך ההסכם שלהם,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, כן, כן, אבל הוא מפנה לסעיף אחר,

רלי חיים:

2.4,

חיים כהן:

אני צריך, אני מציע היושב ראש,

עו"ד אילנית מיכאלי:

שתי דקות.

אמנון ארבל:

תנאי מתלה שישי,

חיים כהן:

אבל אני מציע, אני אגיד לך הצעה, תגיד לי אם זה מקובל,

צחי ברים:

לא, אבל חשוב שתראה את זה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא רוצה,

חיים כהן:

בסדר, אני רוצה להציע הצעה מאוד פשוטה, הרי בסופו של דבר צריך להיות כאן בורר שיבדוק אותנו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

ברור.

חיים כהן:

אז מה שאני מציע הוא לקבל את המלצת מהנדס העיר בכפוף להחלטת בורר. זאת אומרת שאם הבורר מחר יחליט שהם צודקים, (לא ברור) אותו לדיון. אם לא יחזור, שזה.

רלי מההצעה שלך? חיים, אני רוצה לכתוב,

אמנון ארבל:

זה ישנה את ההחלטה, מה זאת אומרת?

חיים כהן:

זה לא ישנה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, זה ברור, צריך להגיע לזה, השאלה,

חיים כהן:

תכנונית, אנחנו לא מחליטים קניינית, אבל והיה אם הבורר יחליט שקניינית זה לא נכון, וזה ההחלטה היא לא תקפה, מאוד פשוט.

אמנון ארבל:

תראה, אין דבר כזה,

חיים כהן:

למה אי-אפשר? למה אי-אפשר?

אמנון ארבל:

להתנות החלטה של וועדה לבורר?

חיים כהן:

לא לבורר, אנחנו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כמו שאתה מתנה החלטה של וועדה למפקח על בתיים משותפים,

חיים כהן:

אותו דבר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן, עושים את זה,

אמנון ארבל:

לא, אם זה אומר שתהיה, לא תהיה בנייה, זה מה שהוא אומר,

חיים כהן:

לא, לא,

אמנון ארבל:

אני עכשיו מאשר את התוכנית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה יכול,

אמנון ארבל:

הבורר בא ואומר, זה לא זכויות בנייה שלו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה אומר אני, מבחינה תכנונית,

אמנון ארבל:

אתה לא יכול אבל,

חיים כהן:

למה?

אמנון ארבל:

כי התוכנית קיבלה תוקף.

עו"ד אילנית מיכאלי:

למה? לא,

חיים כהן:

לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה אומר זה אני, יש תנאי,

חיים כהן:

בכפוף להחלטת הבורר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

צריכים להתחשב (לא ברור), אני רוצה לאשר אותה, אבל מבחינה קניינית שילכו ויביאו לנו אישור,

אמנון ארבל:

זה לא לאשר אותה,

חיים כהן:

זה לא לאשר אותה, נכון,

אריאל גולן:

תרשום את זה ככה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא יודעת,

אמנון ארבל:

לא, זה לא לקבל את ההמלצה שלי, זה בכפוף לבורר, זה ככה לצורך רגע,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

חיים כהן:

איפה כאן הבעיה? מהצד השני, לא ילך לנגוע בהם, ואז תקעת את התוכנית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אז שזה ילך לבורר,

חיים כהן:

אבל הוא לא ילך לבורר, לא ילכו לבורר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז שהשני ילך,

אמנון ארבל:

למה? לא הבנתי למה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם אף אחד לא ילך,

אמנון ארבל:

למה זה סותר?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם היזם לא הולך לבורר,

חיים כהן:

לא, היזם ילך, השני לא ילך.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל אם היזם ילך,

חיים כהן:

והצד השני לא יבוא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז הוא יקבל פסק דין (לא ברור), כי יש לו מה ללכת (לא ברור),

חיים כהן:

בסדר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה? הוא לא יכול לעשות מה שהוא רוצה,

אמנון ארבל:

עכשיו רוצים לשנות, תוספת זכויות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא אומר לדחות את ההכרעה, בגלל שאנחנו אמורים, נכון, אנחנו לא אמורים להכריע בתקנות.

חיים כהן:

נכון,

אמנון ארבל:

אני, אני מסכים איתך, אני לא מבין,

צחי ברים:

אני יכול לשאול שאלה?

אמנון ארבל:

אני לא חושב שסעיף 2.4 סותר, כי הוא מדבר על היתרי בנייה בלבד, אני כן חוזר לסעיף 4.4, ל – 4, פה לא הבנתי אני אומר שוב, אילנית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן, ולדעתי הם צודקים. פה הסעיף אומר שכל עוד לא קיבל טופס 4 לבניין יכול כל הזכויות בנייה שלו ואז רשום. למען הסר ספק, זכויות הבנייה העתידיות שיינתנו לאחר טופס 4 והזכויות שלא תנוצל במסגרת הפרויקט, תהיינה שייכות לכל הדירות הקיימות והחדשות,

ישראל קלרמן:

בסדר,

צחי ברים:

בתוך הבניין, כמה דיירים יש? אילנית,

אמנון ארבל:

הוא אומר שלא,

צחי ברים:

אילנית, כמה דירות בבניין?

חיים כהן:

20,

אמנון ארבל:

למרות זאת,

צחי ברים:

כמה הגישו התנגדות?

חיים כהן:

אני מענה לך,

אמנון ארבל:

זה לא קשור,

עו"ד אילנית מיכאלי:

תן לי רגע את ה - ,

אריאל גולן:

שמה (לא ברור) לבנין,

עו"ד אילנית מיכאלי:

את מה שהוא נתן לי,

חיים כהן:

בית המשפט, כשהם פנו לבית המשפט, כשהם פנו לבית המשפט, הם ביקשו צו מניעה. בית המשפט לא הסכים,

אמנון ארבל:

נכון,

חיים כהן:

אבל,

אמנון ארבל:

הוא לא דן לגופו של עניין, אבל,

חיים כהן:

אבל מה הוא כן אמר? הוא אמר מכיוון שיש בורר, אז ילכו לבורר שיחליט,

אמנון ארבל:

והם לא הלכו.

חיים כהן:

אני לא יודע, לא הלכו, מציאות שלא הלכו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא אומר שהם לא הלכו.

צחי בריס:

הם לא הלכו,

חיים כהן:

עכשיו זה מגיע לפה, אז אני רוצה שזה יהיה אותו דבר, אני מבקש מהם. לכאורה אנחנו אומרים שאנחנו כן מוכנים לעשות את זה, זה מכיוון שיש כאן בורר שאמור להחליט,

ישראל קלרמן:

כמה?

אמנון ארבל:

הבעייתיות בזה לצורך העניין,

חיים כהן:

כי יש בוא נאמר,

אמנון ארבל:

שהבורר,

חיים כהן:

יש פה מחלוקת, מה אתה,

אריאל גולן:

ואם יש להם,

חיים כהן:

מה שתחליט מחר, הוא יחליט הפוך, מה? הם לא הלכו לבורר,

ישראל קלרמן:

סיימו את הבורר,

חיים כהן:

הם לא הלכו לבורר, מה אתה אומר?

אמנון ארבל:

(לא ברור) חברים,

חיים כהן:

הם לא הלכו לבורר,

ישראל קלרמן:

מי אמר ללכת לבורר?

חיים כהן:

בית משפט, אמר להם,

צחי ברים:

לא,

ישראל קלרמן:

הוא אמר שהם יכולים,

אריאל גולן:

חיים, הוא אמר שהם יכולים,

חיים כהן:

לא יכולים, מכיוון שיש חתימת, שאתם צריכים ללכת לבורר, הבורר אמור להחליט, ולכן אני גם
נותן לכם את הצו מניעה,

צחי ברים:

נכון לעכשיו,

חיים כהן:

אבל הוא אומר, אתם, עם אם יש מחלוקת קניינית, צריך ללכת לבורר, נכון?

צחי ברים:

כן,

חיים כהן:

הוא אומר את זה, עכשיו אתה,

ישראל קלרמן:

אתה לא מוסיף את זה אבל,

חיים כהן:

מה?

ישראל קלרמן:

אתה מסכים תכנונית, הוא אומר,

חיים כהן:

אבל אתה עכשיו הולך להחריג במשהו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כתוב שלא,

חיים כהן:

שמחר שהבורר יחליט שהאחוזים הם לא שלך. נו מה? אז מה החלטת?

ישראל קלרמן:

הוא יכול (לא ברור) יש לי חוזה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוועדה המקומית,

חיים כהן:

אבל אתה מבין עכשיו אתה מתערב על נושא שאתה לא צריך להתערב בו.

צחי ברים:

אחרי שאתה מאשר את היחידה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לאשר,

צחי ברים:

מה שהוא טוען,

חיים כהן:

מה שאני אומר,

צחי ברים:

מה שהוא טוען, שאחרי שאתה מקבל החלטה שתתקף,

אמנון ארבל:

מה תיתן?

עו"ד אילנית מיכאלי:

למען הסר ספק,

צחי ברים:

הבורר יכול להגיד 10 פעמים לא (לא ברור) בקשה,

אמנון ארבל:

נכון, יש לך סעיף 4,

חיים כהן:

אז עוד יותר,

אריאל גולן:

אז אנחנו יכולים להחליט,

ישראל קלרמן:

נביא את זה עוד פעם,

אמנון ארבל:

(לא ברור), ויגיד אותו דבר.

רלי חיים:

לדחות את ההחלטה,

צחי ברים:

מה שאמי אמר,

אריאל גולן:

שמה? אין להם שום זכות.

ישראל קלרמן:

אמי, אתה אומר לדחות את ההכרעה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה יודע מה? אמי,

אריאל גולן:

אין להם שום זכות.

אמנון ארבל:

אני להבנתי את סעיף 4, אני לא עו"ד,

עו"ד אילנית מיכאלי:

רגע,

אמנון ארבל:

כתוב בסעיף 4, עד, עד שיש טופס 4 בבניין זה זכויות שלו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אמי,

אמנון ארבל:

אחרי שיש טופס 4, זה זכויות של כולם.

ישראל קלרמן:

אנחנו יכולים (לא ברור),

רלי חיים:

כל הדיירים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בתיק הבא הם אותו חוזר,

רלי הם יבואו,

אמנון ארבל:

תשמע,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז בוא,

צחי ברים:

נקבל החלטה ב - ,

אמנון ארבל:

אוקי,

צחי ברים:

אחרי זה נקבל החלטה אחרי זה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן, אני,

צחי ברים:

אוקי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

נקבל אחר כך לדעתי אם זה אותו דבר,

צחי ברים:

אוקי,

ישראל קלרמן:

בסדר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לפחות הוא יהיה, יראו את העיניים שלנו (לא ברור),

צחי ברים:

בסדר. אוקי, תכניסו אותם.

אמנון ארבל:

אז אני רגע, רק את,

רלי חיים:

אז אתה לא (לא ברור),

אמנון ארבל:

תוכנית מספר 2,

רלי חיים:

בסדר, אמרת כבר.

אמנון ארבל:

תיק מספר 2 בסדר היום, זה תוכנית מספר 122,

ישראל קלרמן:

בסדר, מאה אחוז, האמת שאתה צודק.

תוכנית 1226851

אמנון ארבל:

1226851,

חיים כהן:

אני יוצא ל - ,

ישראל קלרמן:

הבנתי, מה יהיה עם הדיון הבא?

חיים כהן:

אז (לא ברור) אתה.

ישראל קלרמן:

בסדר, מאה אחוז אילנית.

אמנון ארבל:

תוכנית 1226851, תוכנית במבוא הקציעה 2 בגילה, זה לא רחוק משמה. גם פה הגישו (לא ברור) יחידת דיור, גם פה יש התנגדויות של, שתי התנגדויות של דיירים מהבניין שבגדול טוענים, די, די אותו דבר למעשה. הפסקת פיפי דקה.

ישראל קלרמן:

כן.

אריאל גולן:

אפשר לקרוא להם, תקראו להם וזהו, מה?

צחי ברים:

אמי, ברגע שאתה נותן להם, אז אתה לא יכול, אתה עכשיו מכניס את זה בתוקף. הבורר אין לו סמכות אחרי זה להוריד את זה. אז מה עשית? תקבל את ההחלטה,

אמנון ארבל:

מה הבעיה?

צחי ברים:

שניהם ביחד לא הולך, זה מה שבעצם.

אריאל גולן:

קראו להם או לא?

אמנון ארבל:

הפסקת פיפי דקה.

(מדברים ביחד ברקע)

צחי ברים:

המתנגדים פה? מיכאלי בלילי פה?

מיכאל:

כן,

צחי ברים:

מי?

ישראל קלרמן:

זה לא פקחית, זה פקח.

צחי ברים:

אילן כהן?

אורנה בללי:

אילן כהן, כנראה הוא עוד לא הגיע,

צחי ברים:

יפית כהן?

אורנה בללי:

גם אשתו לא.

צחי ברים:

משה מיכאלי.

מיכאל:

פה, הוא בחוץ.

אורנה בללי:

משה הוא צריך להגיע.

צחי ברים:

אז אפשר להכניס אותו, תגידו לו שייכנס?

ישראל קלרמן:

לא, אין לי זמן עכשיו להגיד.

צחי ברים:

יצחק הלל?

אורנה בללי:

יצחק הלל פה.

צחי ברים:

מי?

אורנה בללי:

יצחק פה.

צחי ברים:

את מייצגת אותם עו"ד?

אורנה בללי:

אין, אני לא, אני הבת זוג של מיכאל, אני לא מייצגת אותם, אבל יכול להיות שאני אדבר,

אמנון ארבל:

יכול להיות.

מיכאל:

היא גם בלילי, זה בסדר.

אמנון ארבל:

מתי נחליט?

מיכאל:

זה הבת זוג שלי.

אמנון ארבל:

מי רוצה, מי רוצה לדבר?

צחי ברים:

מי מציג את ההתנגדות?

אריאל גולן:

לפי הסדר.

אמנון ארבל:

הם לא פה אבל,

צחי ברים:

אבל אני אתחיל לשאול, אין ברירה,

אמנון ארבל:

מי רוצה לדבר?

צחי ברים:

מי זה רות פז?

עו"ד טל ליפר:

רק שנייה, יש אדון אחד.

אמנון ארבל:

כולם התנגדות אחת, מי שרוצה לדבר.

צביקה אסולין:

את רוצה לדבר גברת?

אורנה בללי:

מה? אני אדבר? כן,

צביקה אסולין:

תגידי את שמך.

עו"ד טל ליפר:

שנייה, אדון (לא ברור) הסיר את ההתנגדות,

מיכאל:

אורנה בללי.

אמנון ארבל:

זה התנגדות אחת שכולם ביחד,

צחי ברים:

לא מופיע ההתנגדות,

אמנון ארבל:

אשל?

אורנה בללי:

להתחיל?

צביקה אסולין:

כן,

צחי ברים:

כן, בבקשה.

צביקה אסולין:

את יכולה להתחיל.

אורנה בללי:

אנחנו דיירים בבניין, שחתמו על התמ"א/38,

אמנון ארבל:

אוקי,

אורנה בללי:

בבניין עצמו בנו 15 יחידות דיור, כשל - 15 יחידות דיור. היו צריכים לעשות 6 חניות כתוספת לבניין כדי שיהיה, שזה לא יהיה צפיפות.

דוברת לא מזוהה:

איך קוראים לך?

אורנה בללי:

אורנה. הקבלן בנה ומשום מה. הוא התחיל בזה שהוא בנה למטה קודם כל בקומת כניסה, שני ממ"דים משני הכיוונים. ואז הוא התחיל לעלות קומה ראשונה, שנייה שלישית. ואז לא התייחסנו לזה, כי לא חשבנו שזה קשור, וכשהוא סיים לבנות בעצם הוא החליט שהוא רוצה לשנות את, את התוכנית ולבנות שם עוד יחידת דיור גדולה, שזה בעצם על חצי קומה שיש בה שני ממ"דים, שהוא אומר שזו דירה אחת. בעצם יש שם שלושה, כי יש שם את המקלט של הבניין עצמו ועוד שני ממ"דים שהוא בנה עם חלונות והכול, וזה מופיע בהתנגדות שלו.

צחי ברים:

מה הטיעון שלך? מה?

אורנה בללי:

מה?

מיכאל:

חריג,

צחי ברים:

כל הסיפור של הממ"דים, אז מה את רוצה להגיד?

אורנה בללי:

מה זה אומר? שאנחנו לא רוצים שיהיה תוספת של עוד דיירים בבניין, כי גם ככה אין לנו תוספת של חניות.

צחי ברים:

אז את טוענת שיש בעיה עם חניה,

אורנה בללי:

מה?

אמנון ארבל:

את אומרת שהתוספת יחידת דיור תביא בעיה של חניה.

אורנה בללי:

היא בעיה של חניה, כי גם את ה-6 יחידות, את ה-6 חניות שהוא היה צריך לעשות הוא לא עשה. ובשביל השתי היחידות, היחידה הזאת צריך לעשות עוד שתי חניות שזה שמונה יחידות. ובנוסף לזה מאחורי הבניין יש עוד שניים, שלושה בניינים שבונים אותם והם עדיין לא התאכלסו, שגם שם אין אישור לחניות. אז זה אומר שברגע שהבניינים האלה יתאכלסו, לא רק שלא יהיה לנו איפה להחנות. אנחנו פשוט, חוץ מזה שעכשיו מחנים בתחנות אוטובוסים באדום לבן, בכחול, לבן, שחור לבן. לא יודעת מה.

אמנון ארבל:

חוץ מחנייה, יש לך עוד איזשהו טיעון?

אורנה בללי:

כן, את הדירה הזו שהוא בונה, הוא בונה על מחסנים שהוא הבטיח לנו בחלוקה. והוא לא בנה אותם. את המחסן, הוא שם לנו איפה שהוא רוצה, ולא במקום שהוא הבטיח לנו.

אמנון ארבל:

וגם מחסנים ואין לכם?

צביקה אסולין:

מה שאת מדברת זה כבר בנוי?

אורנה בללי:

כן, בנוי, אני אראה לך את התמונות,

רויטל הלל:

זה בנוי והוא ביקש יותר,

אורנה בללי:

זה בנוי עוד לפני שזה נהיה בנוי, זה כבר בנוי עוד לפני שהדירה שלנו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לפני שהדירה שלהם הסתיימה.

עו"ד טל ליפר:

זה לא בנוי כדירה,

אורנה בללי:

זה בנוי,

עו"ד טל ליפר:

חלל,

אורנה בללי:

יש שם, הוא עשה תשתיות לאינסטלציה,

צחי ברים:

רגע, רגע, בסדר, נו,

אמנון ארבבל:

זה השטח הזה פה למטה, נכון?

אורנה בללי:

זה חשוב, כי,

דובר לא מזוהה:

זה השטח למטה, כן,

צחי ברים:

הוא אמר שלא, שהוא יחכה, כן, דברי.

אורנה בללי:

הוא בנה שם למטה תשתית לאינסטלציה ברמה של, לא יודעת מה, עם מנולים בנפרד, צינורות בנפרד, רק ליחידה הזו.

אמנון ארבבל:

אז למה, למה הדירה הזאתי בהנחה שמותר לו בהסכם, למה היא מפריעה, למה אתם?

אורנה בללי:

זה לא,

אמנון ארבל:

(לא ברור) גם לשאלת החנייה,

אורנה בללי:

רגע,

צחי ברים:

א', היא אומרת שהיא לא מקבלת את המחסנים שהובטח לה,

אורנה בללי:

אז קודם כל בהסכם הוא עשה קצת, מישמש עם כל התוספת בנייה, עם הוויתור על החניות, הוא ניסה להחתים את הדיירים, על זה שמוותרים על החניות בתמורה לזה, שהוא עושה את התוספת של הבנייה, ובתמורה לשני אלה,

אמנון ארבל:

רגע, אבל שנייה,

אורנה בללי:

הם יקבלו תוספת של איזה סכום של 20 אלף שקל,

אמנון ארבל:

אבל רגע, שנייה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל חתמתם עם הסכם,

אמנון ארבל:

יש הסכם, נו אז מה?

אורנה בללי:

אבל זה על ה – 400 אלף שקל, זה לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אז לא אמרת לו כלום.

צביקה אסולין:

זה לא היה בסוף ההסכם,

עו"ד אילנית מיכאלי:

חתמתם עם הסכם שמה, מה הוא יכול לבנות?

אורנה בללי:

רק על ה – 15 דירות.

צחי בריס:

אילנית, אבל היא טוענת,

עו"ד אילנית מיכאלי:

את יכולה להראות לנו?

צחי בריס:

אילנית, היא טוענת, שהובטח לה, רגע,

אמנון ארבל:

זה טענה אחרת,

צחי בריס:

לכן אני רוצה להביא אותם לנקודה,

אמנון ארבל:

בהסכם יש איזה שהוא, משהו כתוב,

אורנה בללי:

אני אראה לך,

אמנון ארבל:

שהוא יכול להגיש, הוא לא יכול להגיש, בקומה למטה?

אורנה בללי:

רגע, זה מה שאנחנו הגשנו בתוך הזה, הגשנו, צילמנו גם את זה, פה הוא מתייחס לזה. שהוא רוצה לוותר על ה-6 (לא ברור),

עו"ד אילנית מיכאלי:
לכל היותר 15 דירות,

אורנה בללי:
לכל היותר.

אמנון ארבל:
זה לא אומר כלום,

אורנה בללי:
ואז הוא רושם, שאם יהיה את התוספת של השתי דירות, הדירה הזו, אז זה 8 חניות,

אמנון ארבל:
אוקי,

אורנה בללי:
ובתמורה לזה שנוותר על החניות, ויהיה עוד שתי דירה, אז הוא ישלם לנו לכל הדיירים 400 אלף שקל, זה אומר איזה 20 אלף שקל לא יודעת מה, 19 אלף שקל לכל דירה. שבעצם אחרי זה, במקום שיהיה לנו רווחה בחיים שלנו, כל לילה, יהיה לנו סיוט לבוא ולמצוא. לא למצוא חניה.

אמנון ארבל:
אבל אם כל אחד יקבל 20 אלף שקל זה לא יהווה את אותו מטרד?

אורנה בללי:
הוא אומר שאתם תוותרו על הדירות, אתם תוותרו על החניות ואני אוסיף לעצמי את הדירה.

אמנון ארבל:
אני שואל, אבל חתמתם על זה?

מיכאל:
לא,

אורנה בללי:

זה, זה החוזה עצמו שהוא עשה את זה.

אמנון ארבל:

חתמתם על החוזה?

מיכאל:

לא חתמנו על זה, לא.

אמנון ארבל:

היא אמרה כרגע, שבחוזה רשום שהוא מקבל עוד דירה נוספת, כל דייר,

אורנה בללי:

לא,

דובר לא מזוהה:

לא,

אורנה בללי:

זה בנפרד,

דובר לא מזוהה:

דבר כזה בחוזה, מה פתאום,

אמנון ארבל:

לא (לא ברור),

מיכאל:

זה הוא בא להחתים אותנו בנפרד,

אריאל גולן:

על החניות, על החניות, על ויתור החניות.

מיכאל:

אני יכול להסביר, גולן.

אריאל גולן:

רגע, שנייה, לא, לא, לוועדה, לא לי,

אמנון ארבל:

מוסכם (לא ברור),

אריאל גולן:

אבל חכה רגע, אבל שנייה, אני קורא רגע,

אורנה בללי:

היושב ראש,

אריאל גולן:

תנוח, בסדר,

אמנון ארבל:

זה לא מההסכם הקיים?

מיכאל:

לא, הוא ניסה להחתים אותנו,

אמנון ארבל:

אני כרגע לא מדבר על זה, היה צריך (לא ברור),

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, איזה הסכם חתום?

יצחק הלל:

הוא נתן לנו אופציה אחת,

אורנה בללי:

חלק מההסכם,

אמנון ארבל:

מה?

יצחק הלל:

או חניות צמודות לתוך הבניין,

עו"ד אילנית מיכאלי:

איפה ההסכם החתום?

אמנון ארבל:

רגע, אבל אחד אחד, אז זה חתום, אתם חתמתם על זה?

אורנה בללי:

על זה חתמנו.

אמנון ארבל:

אז כן חתמתם,

אורנה בללי:

אבל, תקרא את כל הסעיף,

אמנון ארבל:

לא, היא אמרה שלא חתמתם על זה,

דובר לא מזוהה:

זה כן,

אמנון ארבל:

שנייה חברים,

אורנה בללי:

בוא נקרא את הסעיף, תקרא את הסעיף,

אמנון ארבל:

זה כן, חלק מההסכם החתום,

אורנה בללי:

כן,

אמנון ארבל:

כתוב פה ככה - מוסכם על הצדדים, כי היזם יהיה רשאי לבנות בבניין לכל היותר 15 דירות חדשות,

דובר לא מזוהה:

הוא בנה,

אמנון ארבל:

למרות האמור לעיל, מוסכם כי ככל שהיזם יעשה (לא ברור), בבניין, מכל סוג שהוא, (לא ברור) על הבניין, יתווסף היזם, אוקי,

יצחק הלל:

הוא בנה כבר,

אמנון ארבל:

אוקי, בהיתר הבנייה, בהיתר הבנייה של התמ"א כמה יחידות דיור התבקשו?

אורנה בללי:

15,

אמנון ארבל:

אז היום זה דירה 16?

מיכאל:

כן,

יצחק הלל:

בלי קומת מחסנים,

אמנון ארבל:

על זה אתם,

יצחק הלל:

הוא רוצה להפוך את זה לדירה.

אמנון ארבל:

וזה בניגוד להסכם שאתם טוענים,

מיכאל:

בדיוק,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אין הסכמה, וזהו.

יצחק הלל:

רגע, ויותר מזה, הדירה הזאתי הוא רוצה,

אמנון ארבל:

תיכף הוא ישיב, בסדר.

יצחק הלל:

יותר מזה, הדירה הזאתי, הוא רוצה לחלק אותה לשתיים, שכבר יש הכנה לשתי (לא ברור),

אורנה בללי:

לשלושה.

יצחק הלל:

יענו זה תוך כדי תנועה, תוך כדי הוא משנה את ה - ,

צחי ברים:

אוקי, אז את מדברת על חניות, דיברת על זה ש - ,

אורנה בללי:

אני מדברת על חניות, עכשיו בנוסף,

אמנון ארבל:

הוא רוצה (לא ברור),

אורנה בללי:

גם בבניינים למעלה, אין חניות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

עכשיו הוא רוצה מעבר ל -15,

אורנה בללי:

אין חניות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

1, 2, 3,

אמנון ארבל:

את זה הוא רוצה לפצל לשתיים? אתם אומרים?

אורנה בללי:

כולם חולשים אלינו,

צחי ברים:

יש מישור שרוצה להוסיף משהו על זה? לא, להוסיף, לא את אותם נתונים.

צביקה אסולין:

כן, כן, דבר.

צחי ברים:

חכה, אבל בוא נחכה היו לפניך, שנייה.

רלי חיים:

מה השם? מי שמדבר שיגיד את השם.

צחי ברים:

מה השם?

יצחק הלל:

יצחק הלל,

צחי ברים:

יצחק הלל, כן,

יצחק הלל:

בהמשך, אני מצטרף לדברים של אורנה. הוא עשה, כמו שאמרתי, הוא עשה כבר הכנה, לדירות, רואים שם שיש שם שתי פתחים, אפשר לבוא לראות, לעשות שם סיור.

מיכאל:

מחסנים,

יצחק הלל:

מגיע לנו דברים, נגיד, לפי ההסכם,

ישראל קלרמן:

אנחנו מה?

יצחק הלל:

אם לפי ההסכם של 15 דירות, מגיע לנו 6 חניות, מכפלות, והוא עדיין לא עשה את זה, גם יש עוד דברים שהוא זה, בהסכם חוזה, הוא לא עושה, הוא עושה רק לטובתו,

אמנון ארבל:

זה לא קשור לתוכנית אבל,

יצחק הלל:

מה?

אמנון ארבל:

זה לא קשור לתוכנית,

יצחק הלל:

זה לא קשור לתוכנית, אבל כן קשור, הוא פועל למען האינטרסים שלו,

אמנון ארבל:

זה ברור שהוא פועל למען האינטרסים שלו.

יצחק הלל:

כן, אבל הוא, יותר מזה, זאת אומרת הוא אומר דירה אחת, ובעצם הוא מתכנן לעשות את זה, שתי דירות, (לא ברור),

אמנון ארבל:

מאיפה אתה יודע את זה?

אורנה בללי:

רואים את הפתחים,

יצחק הלל:

רואים את זה, יש את הפתחים,

אמנון ארבל:

הנה, הנה התוכנית,

אורנה בללי:

הנה אני אראה לך שם,

אמנון ארבל:

נראו לי את התוכנית שכולם יראו, לא בתמונות.

מיכאל:

בבקשה כניסה אחת,

אמנון ארבל:

כן,

מיכאל:

וכניסה אחת פה,

אמנון ארבל:

זה כניסה למחסנים אבל,

מיכאל:

לא,

אורנה בללי:

לא,

מיכאל:

מחסנים זה פה, היה צריך להיות,

אמנון ארבל:

רשום פה, מוצע לי שלושה מחסנים,

מיכאל:

כניסה,

אמנון ארבל:

כניסה לדירה,

ישראל קלרמן:

כי זה תוכנית של מחסנים,

אורנה בללי:

משהו אחר, זה מה שהוא הגיש לכם,

מיכאל:

זה מה שהוא הגיש,

צחי ברים:

אמי, אמי,

אמנון ארבל:

זה מה שהוא הגיש, זה מה (לא ברור),

אורנה בללי:

כן, יש פה, יש פה חלון לממ"ד, ופה עוד חלון לממ"ד שהוא עשה, זה משני הצדדים של הבניין,

מיכאל:

ופה הממ"ד,

אמנון ארבל:

חבר'ה שנייה, הוועדה לא יכולה לדעת מה יעשו אחרי שהתוכנית תאושר, בסדר, כרגע זאת התוכנית, כרגע שמדובר עליה, שפה יש גישה אחת לדירה הזאת, זה גישה למחסנים, זה לא שלוש גישות לדירה הזאת.

צחי ברים:

אמי, אמי זה עניין שהם חושבים, צריך לתת דוגמא,

אמנון ארבל:

זה מענה אבל.

מיכאל:

איפה המחסנים שלנו?

אורנה בללי:

אבל סליחה, הוא שינה את זה לפי איך שהוא רוצה, זה גם לא בסדר, מה?

צביקה אסולין:

לא, אז (לא ברור) לזמן אותם, שיסבירו.

אמנון ארבל:

אוקי, בוא נמשיך,

צחי ברים:

בוא תמשיך,

אמנון ארבל:

שנייה, תעשו רגע הפרדה, בין ההסכם שדיבר על התמ"א, לבין כרגע ההתנגדות לדבר הזה, כי הרי כל מה שמבוקש בבקשה הזאתי, תוספת יחידות דיור אחת, במקום הזה, זה הכול. וכל שאר ההסכמים שהוא כן עשה, או לא עשה, או כן מתוכננות לעשות, שנייה, זה בבית משפט זה לא פה, כרגע אתם צריכים להסביר לוועדה, למה לצורך העניין,

צחי ברים:

הבקשה הזאתי (לא ברור),

אמנון ארבל:

מה היה בבנייה הזאתי, אז נושא אחד של חנייה הבנו, נושא של מחסנים תסבירו למה, כי אתם צריכים להסביר למה אתם חושבים, לטענתכם, לפי ההסכם שלכם היה פה מחסנים שלכם, ולא שלו, אז זה תסבירו.

מיכאל:

הוא רצה לעשות,

אמנון ארבל:

אבל השאלה היא למי זה אבל,

משה מיכאלי:

יש את כל ה - ,

אורנה בללי:

יש,

משה מיכאלי:

כל השטח הוא 160 מטר בערך,

אמנון ארבל:

של מה?

משה מיכאלי:

כל השטח הזה, מצד של הבניין למטה, הצד,

אמנון ארבל:

אוקי,

משה מיכאלי:

זה חצר,

יצחק הלל:

הוא כבר בנה אותה.

אמנון ארבל:

כן,

משה מיכאלי:

עכשיו למעשה בסופו של דבר, לנו יש פה נקודת מחסנים קטנה 30 ומשהו מטר, שהיא גם בהיתר הראשון, היא בוודאי שלנו, הוא חייב לתת לנו אותם. חוץ מזה, הוא הגיש את ההיתר הראשון כמחסנים, באופציה להעביר את זה ליחידת דיור גדולה, לדירה גדולה. בהתאם למה,

אמנון ארבל:

שזה (לא ברור),

משה מיכאלי:

בהתאם למה, מכובדי, תקשיבו גם אתם, שהוא ייתן לנו חניות צמודות לבניין, אפשר, איפה, איפה תשאל אותו, לחפור,

אורנה בללי:

לא, אבל,

אמנון ארבל:

לא נשאר לו כלום.

משה מיכאלי:

רק שנייה,

מיכאל:

זה מה שהוא היה צריך לעשות,

משה מיכאלי:

זה מה שהוא היה צריך לעשות, זה היה, זה התנאי זה ההסכם שאני חתום מולו. אני יודע דבר אחד, יש בעיית חנייה גדולה מאוד בגילה. אני חוטף המון דוחות אישית, אנשים חוטפים דוחות שמה, כי אין מקומות חנייה, אין לזה פתרון כעת, אם היה לנו לבניין שלנו צמודים, עוד 8 חניות, אז לפחות היינו טיפה נושמים, הייתי מגיע גם באמצע היום, אין לי איפה להחנות.

אמנון ארבל:

נושא החנייה הובן,

משה מיכאלי:

שנייה, אז אני רוצה, אני לא יודע מה הם אמרו לפני, כי באתי באיחור,

רויטל הלל:

הנושא של החנייה,

משה מיכאלי:

אבל חשוב לי, שנייה, שנייה, אבל חשוב לי,

מיכאל:

רק שנייה, אני רוצה,

משה מיכאלי:

מאוד חשוב לי, שזה יובן פה לפני חברי הוועדה, יש לנו הסכם, מאוד ברור, מול היזם, שהדירה הזאתי תאושר כדירה, ולא כקומת מחסנים, זאת אומרת למכירה לדיירים, בתנאי שהוא יעשה חניות, אין חניות, אין מחסנים, זה החוזה,

אמנון ארבל:

אין דירה,

צחי ברים:

אין דירה.

משה מיכאלי:

אין דירה, סליחה, אין דירה, יש מחסנים, השטח הוא שלו,

אמנון ארבל:

בוא נשמע אותו, יש לכם אחרי זה זכות תגובה, בסדר?

צחי ברים:

רגע, אבל שאלה אחרונה,

אורנה בללי:

רגע, אבל יש עוד משהו שאני רוצה להגיד, סליחה,

רלי חיים:

מה שמך? תגיד רק את השם.

משה מיכאלי:

משה מיכאל, דייר (לא ברור) 40.

אורנה בללי:

התנאי היה לאישור שבכלל לכל הבניין הזה, זה שהוא כן נושא החניות בתוך, תנאי להיתר בנייה הוא הגשת תוכנית חנייה מפורטת, בתוך המגרש. או תנאי להיתר בניה הוא הגשת פתרון חניה בתכנית והסדר תנועה מפורטת לדרך גישה למגרש בגבולות שייקבעו. זה שני, זה תנאי היה,

משה מיכאלי:

והוא לא מתכנן,

אורנה בללי:

לתוספת הזו של ה - 15 קומות של ה - 15 דירות.

אמנון ארבל:

אוקי.

יצחק הלל:

אוקי, אני רוצה להוסיף בבקשה ברשותך, התכנית הזאתי שיש, היא תוכנית ישנה והוא מנצל את התכנית הישנה. אם תשלחו שם סייר או, או שתגיעו לשם אתם תראו שיש שם הכנה שהוא מתכנן לבנות את זה שזה שתי, זה שתי דירות. זה השטח הזה הוא גודל של שתי דירות, זה לא של דירה אחת. זה נראה על פניו בשרטוט כביכול דירה אחת, אבל זה לא מה שרואים את זה שזה הולך להיות שתי דירות ויותר.

אמנון ארבל:

אוקי.

יצחק הלל:

וגם,

רויטל הלל:

הוא לא עומד בחוזה.

יצחק הלל:

לא עומד בחוזה. יש לנו הסכם בחוזה שהוא אמור,

צחי ברים:

שוב אנחנו חוזרים לשום דבר.

יצחק הלל:

שיש (לא ברור),

צחי ברים:

של 15 יחידות, שתמורת זה יש עוד דירה הוא צריך לתת חניות צמודות. בסדר? זה,

יצחק הלל:

היה אמור לתת כבר.

מיכאל:

כן,

יצחק הלל:

6 חניות צמודות,

צחי ברים:

אני רק מסביר להם את העניין שזה פחות או יותר,

צביקה אסולין:

זה הטענה, זה הטענה.

צחי ברים:

אומרים כולם.

צביקה אסולין:

זה הטענה.

צחי ברים:

בסדר? זה הטענה.

יצחק הלל:

הוא לא עומד בהסכמים.

צחי ברים:

אני רוצה רק להבין דבר אחד, את מקודם אמרת, שאם הוא מוסיף יחידת דיור, הוא לא מחלק את המחסנים,

אורנה בללי:

הוא לא, הוא לא, הוא היה אמור לתת לנו מחסנים,

צחי ברים:

איך? אבל אם הוא היה מביא לך את החניות, איך הוא מחלק לך מחסנים?

משה מיכאלי:

לא, לא, מחסנים,

אורנה בללי:

לא, בלי שום קשר למחסנים, המחסנים זה בנפרד הוא היה צריך לתת,

משה מיכאלי:

30 מטר מתוך כל המתחם.

אורנה בללי:

עכשיו הוא נתן לנו איזה פינה של, באיזה מקום בבניין, כאילו ש - , אבל זה,

צחי ברים:

הוא נותן מחסן,

אמנון ארבל:

זה,

צחי ברים:

רק במקום אחר.

אמנון ארבל:

זה הקומה בהיתר.

אורנה בללי:

לא לפי מה שהוא הבטיח בתוכנית,

אמנון ארבל:

זהה קומה בהיתר הבנייה,

יצחק הלל:

הוא נותן, אבל הוא לא נתן את המחסן, זה הוא מחזיק את זה יענו כמו בן ערובה.

צחי ברים:

טוב, בוא נשמע את העו"ד, יש לכם זכות תגובה אחרי זה,

רויטל הלל:

וזה גם לא ברור איך הוא בונה כבר, לפני שהוא מבקש היתר כאילו הכול,

יצחק הלל:

כאילו תוך כדי תנועה שהוא זה,

רויטל הלל:

הכול בדיעבד,

אורנה בללי:

עוד משהו, הוא עושה, הוא עושה,

יצחק הלל:

השאלה אם אנחנו בתור אזרחים, גם יכולים לעשות את זה,

צחי ברים:

עכשיו כשהוא מדבר, אתם לא מגיבים באמצע, מחכים עד הסוף ואז מגיבים, אם אתם רוצים תרשמו את הטענות ואחרי זה תגיבו. בבקשה.

עו"ד טל ליפר:

קודם כל, ניתן היתר בנייה לתוספת של 15 יחידות דיור, היתר בנייה חלוט, כבר נבנה, לפי ההיתר בנייה כולל האישור של החניות כפי שאושר בהיתר הבנייה. הנושא שלהם עם היזם זה הנושא החוזי, שאומר שהוא יכול לבנות 15 יחידות דיור נוספות, ואם הוא רוצה לבנות את היחידה ה - 16 הוא צריך לעשות להם להתקין עוד 6 מקומות חניה.

יצחק הלל:

עוד 8, תלוי איך.

עו"ד טל ליפר:

6.

צחי ברים :

חברים, לא להפריע לו באמצע.

ישראל קלרמן :

(לא ברור),

צחי ברים :

הוא מדבר,

אמנון ארבל :

הוא יגיד מה שהוא רוצה,

עו"ד טל ליפר :

שנייה,

אמנון ארבל :

הוא יגיד מה שהוא רוצה,

צחי ברים :

הוא יגיד מה שהוא רוצה, אחרי זה תגיב.

יצחק הלל :

אין שום בעיה.

עו"ד טל ליפר :

בוא נגיד, מותנה בתוספת מקומות חניה,

אמנון ארבל :

כן,

צחי ברים :

אוקי,

עו"ד טל ליפר :

באה הוועדה במסגרת ההיתר המקורי ואמרה שלא ניתן להתקין שם מכפילים. השכנים גם התנגדו למכפילים, אמרו שזה לא ניתן והם נתנו את היתר הבנייה ללא תוספת מקומות חניה האלה שעליהם מדובר.

צחי ברים :

כן,

עו"ד טל ליפר :

ליזם יש זכות מוקנית בהסכם כנגד התקנת מקומות חניה הללו בשווי של לפחות 400 אלף ש"ח, כתוב ברחל בתך הקטנה,

ישראל קלרמן :

ואין מקומות חניה.

דובר לא מזוהה :

מה?

עו"ד טל ליפר :

לא, אני אומר מה כתוב בהסכם.

משה מיכאלי :

לא, לא, זה לגבי המכפיל.

ישראל קלרמן :

שנייה, שנייה רגע, לא, אני רוצה, אני חייב להבין אותו. אתה אומר שכתוב בהסכם כנגד מקומות חניה לקבל,

אמנון ארבל :

יחידת דיור,

ישראל קלרמן :

אותה יחידת דיור הזאת. אתה אומר שאנחנו אמרנו שאי אפשר, אז נגמר הסיפור, אז אין את הדירה הזאת.

עו"ד טל ליפר :

לא,

ישראל קלרמן:

בוא תסביר לי, למה כן,

צחי ברים:

(לא ברור),

ישראל קלרמן:

זה אני רוצה להבין,

עו"ד טל ליפר:

עכשיו, המצב, הלכה למעשה עובדתית ניתן היתר בנייה, הוספו 15 יחידות דיור. עכשיו היזם בא ואומר קודם כל, למען הסר ספק מדובר בשטח קנייני של היזם, ונרשם בית משותף על המחסנים הללו. הוא רוצה להפוך את השטח של המחסנים של היזם ליחידת דיור. באו הדיירים ואמרו ליזם כנגד תוספת של לא כל הדיירים, אבל רוב הדיירים כנגד תוספת.

אמנון ארבל:

(לא ברור) חניות, בסדר.

עו"ד טל ליפר:

לא,

אמנון ארבל:

מה?

עו"ד טל ליפר:

כנגד תוספת של, הם לקחו את הסכום שעליו דובר,

ישראל קלרמן:

איזה סכום?

עו"ד טל ליפר:

כל דייר יקבל 400 אלף שקלים. עשו הסכם, הנה הדיירים חתומים, כאן אני מגיש את זה,

ישראל קלרמן:

400 אלף שקלים, והוא נותן להם, והוא בונה דירה?

עו"ד טל ליפר:

(לא ברור) להסכם.

ישראל קלרמן:

ואז הוא לוקח דירה.

עו"ד טל ליפר:

במקום,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) דייר, הוא קונה דירה,

משה מיכאלי:

מחסן, אין לי איפה לשים דברים,

אמנון ארבל:

רגע, חברים.

אריאל גולן:

שמענו אותו אבל,

צחי ברים:

נספח להסכם,

ישראל קלרמן:

שמה?

אמנון ארבל:

אפשר לקבל את הנספח?

ישראל קלרמן:

בגלל הכסף?

אמנון ארבל:

רגע, ישראל, בוא נבין, אפשר לקבל את הנספח?

צחי ברים :

בדיוק, בוא נבין את זה,

עו"ד טל ליפר :

אני אביא לכם את הנספח, ואני אתן לכם אותו.

צחי ברים :

קודם כל תבין את מה שהוא אומר,

אריאל גולן :

רוצים להבין,

עו"ד טל ליפר :

זה הנספח עם החתימות, בבקשה.

צחי ברים :

יש לו חתימות על זה,

עו"ד טל ליפר :

זה הנספח המאוחר להסכם, שנחתם בשלב מאוחר יותר. וכתוב כאן - למרות האמור בסעיף 4.4 להסכם שנחתם בין היזם לדיירים, שהיזם יוכל לבנות את ה - 15 דירות חדשות בבניין, רק אם היזם יעשה לכל הפחות 6 מקומות חנייה, בבניין, שעלותם לא תפחת מ - 400 אלף שקל,

משה מיכאלי :

והם לא עשו,

עו"ד טל ליפר :

יוכל היזם לבנות 16 דירות חדשות בבניין כולל בקומת הקרקע, מוסכם על ידי הצדדים, כי עקב חוסר האפשרות לבנות חניות בבניין מבחינה תכנונית, יוכל היזם לבנות 16 דירות חדשות בבניין כולל בקומת הקרקע, בכפוף להעברת 400 אלף ש"ח לכלל דיירי הבניין.

משה מיכאלי :

לא חתמנו על זה,

עו"ד טל ליפר :

תחליף למקומות החניה.

משה מיכאלי:

לא חתמנו פה,

עו"ד טל ליפר:

הנה יש פה, יש פה חתימות,

משה מיכאלי:

לא חתמנו על דבר כזה,

צחי ברים:

מי אומר שאתה חתמת?

ישראל קלרמן:

(לא ברור)

צביקה אסולין:

למה לא?

ישראל קלרמן:

אז כמה דיירים?

צביקה אסולין:

אתם לא מסכימים לזה?

ישראל קלרמן:

400,

צביקה אסולין:

הוא לא חתם, כל אחד 400 אלף שקל,

משה מיכאלי:

לא, כל אחד 20 אלף שקל.

צביקה אסולין:

לכולם 400?

ישראל קלרמן:

,418

משה מיכאלי:

זה צחוק מהעבודה, באמת. לוקח דירה של 5 מיליון, אומר לכל אחד 20. אז אני לא מוכן לחתום על זה. אני לא אחתום על דבר כזה,

אורנה בללי:

הוא אמר,

ישראל קלרמן:

רגע,

צחי ברים:

והם לא חתמו,

ישראל קלרמן:

הוא אומר שלא, יש להם חתימות? אמי.

עו"ד טל ליפר:

רגע תנו לי להשלים את, מתוך 19 דיירים בבניין חתמו 12 שהם מסכימים להסדר הזה. היתר לא, עדיין מתנדנדים, הם כנראה מתנגדים לזה. עכשיו ממה נפשך? אין בעיה, תבוא הוועדה ותגיד לנו - תתקין לנו מכפילים. הרי הם לא רוצים את המכפילים. תתקין לנו מכפילים.

דובר לא מזוהה:

למה? למה אתה,

משה מיכאלי:

סליחה,

עו"ד טל ליפר:

הם לא מעוניינים במכפיל,

משה מיכאלי:

סליחה, תתקין לנו מכפילים בתוך הבניין.

עו"ד טל ליפר :

אני לא יכול להתנהל ככה.

משה מיכאלי :

תודה רבה.

עו"ד טל ליפר :

אני לא יכול לדבר,

אמנון ארבל :

תתנו לו לדבר, בבקשה.

ישראל קלרמן :

לא, לא,

אורנה בללי :

תתנו לו לדבר.

אמנון ארבל :

הוא מדבר עכשיו, ולא אתם, תרשמו,

צחי ברים :

שנייה את הטיעונים,

אמנון ארבל :

קשה אחד מול שישה. תתנו לו,

צחי ברים :

נכון,

אמנון ארבל :

גם אם אתה לא מסכים איתו,

צחי ברים :

דבר איתנו,

אמנון ארבל:

זה קורה שלא מסכימים.

עו"ד טל ליפר:

אני לא יכול, אני לא שומע את עצמי.

אמנון ארבל:

אנחנו מנסים לעזור לך.

עו"ד טל ליפר:

כמו שאמרתי, ניתן היתר בנייה, 15 ולא הוספו יחידות חנייה, כי קבעו שיהיה שם בעיה להוסיף את היחידות חנייה. עכשיו ליזם יש את הזכות הזאת בתנאי שהוא יוסף, עכשיו הוועדה אומרת לו, אין מקום להוסיף את ה-6 מקומות חנייה האלה, והדיירים אומרים לו, תוסיף לו 6 מקומות חנייה, יש כאן במקרה הזה, אם אפשר לראות את החתך, אפשר להציג את החתך של ההיתר של הדירה?

צחי ברים:

עד שהוא מציג. אתה היית עורך דין שהצגת אותם בהיתר בנייה?

עו"ד טל ליפר:

לא, אני, אני מייצג רק בנושא של הדיון הזה. אני לא הייתי בהסכמים. היה להם עורך דין דיירים, שייצג אותם בהסכם הראשון.

צחי ברים:

רק שאלתי את היזם, אם אתה ייצגת אותם.

עו"ד טל ליפר:

זה היה עו"ד של היזם, שני עורכי דין ממשרדים אחרים לא קשורים אליי לחלוטין. אני משקף את המצב העובדתי, את המצב העובדתי,

משה מיכאלי:

מי כבודו? מה השם שלך?

אמנון ארבל:

זה?

עו"ד טל ליפר:

איפה זה, אריק איפה החתך?

אריק בודקוב:

בצד שמאל,

אמנון ארבל:

שמאלה?

אריק בודקוב:

כן, שמאלה. כן, שמה רואים את ה - , את הכול,

עו"ד טל ליפר:

זה הדירה,

אריק בודקוב:

לפני הממ"ד, כן,

עו"ד טל ליפר:

זאת הדירה, אפשר לראות שזה דירה, אפשר לראות שזה חתך של דירה כפולה,

אריק בודקוב:

החתך השמאלי,

עו"ד טל ליפר:

כולה נמצאת מעל הקרקע, בשטח פרטי, אי-אפשר רגע, חבר'ה, אי-אפשר, אני לא שומע את עצמי.

אריק בודקוב:

הכול מעל הקרקע, גם רואים בחזית,

עו"ד טל ליפר:

מדובר בשטח של המחסנים של היזם, שהוא רוצה להפוך אותו לדירה, זה לא גורע מאום מהמחסנים שמיועדים לדיירים, זה שטח קנייני,

אמנון ארבל:

איזה מפלס זה? מה? איזה מפלס? זה זה?

עו"ד טל ליפר:

זה המפלס, זאת הדירה העליונה מעל הקרקע,

אריק בודקוב:

הנה בצד ימין רואים,

אמנון ארבל:

פה יש שם גינה,

אריק בודקוב:

את האדום,

אמנון ארבל:

מה זה? תקום ותראה רגע,

אריק בודקוב:

בצד ימין, בצד ימין, זה השטח הזה, שאנחנו הופכים ממחסן,

צביקה אסולין:

לדירה.

אריק בודקוב:

לדירה,

משה מיכאלי:

לא, לא, זה,

אורנה בללי:

זה לא השטח, זה חצי, לא נכון,

משה מיכאלי:

לא, זה לא נכון, (לא ברור) זה הצד השני, זה החזית, אתה מדבר על העורף. זה לא נכון, (לא ברור)
היום בחזית, ואתה מדבר על עורף.

צחי ברים:

אמי, (לא ברור) היה להם, כשהם מדברים על הדירה, הם מדברים על הצד הזה?

אמנון ארבל:

לא, לא, זה בסדר, זה מאחורה, זה לא משנה, זה לא היה.

אריק בודקוב:

זה ההיתר בנייה,

אמנון ארבל:

אני חייב לשאול רגע שאלה, שלא כל כך ברור לי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

טל ליפר.

אמנון ארבל:

עו"ד ליפר,

ישראל קלרמן:

טל ליפר, ליפר,

אמנון ארבל:

יש לי שאלה רגע,

עו"ד טל ליפר:

כן,

אמנון ארבל:

אני באמת מנסה להבין את זה גם בתוכנית הקודמת, הדיירים בעצם אומרים, עשינו הסכם לתמ"א/38, תמ"א/38 היזם מקבל את הדירות החדשות, הוא מקבל זה, ואנחנו מקבלים את ההרחבה שלנו, וכנראה גם מחסנים,

אריק בודקוב:

זה עוד (לא ברור),

אמנון ארבל:

שנייה, רגע,

עו"ד אילנית מיכאלי:

שנייה,

אמנון ארבל:

כשיזם עושה כזאת זה מייצר קומת מחסנים שיש פה בהיתר בנייה. מה ההיגיון ששומר את המחסנים לעצמו? לא כל כך מצליח להבין.

עו"ד טל ליפר:

לא, הוא נותן מחסנים גם לדיירים, וגם יש לו,

אמנון ארבל:

יש עכשיו הרבה דיירים שישארו בכל הבניין,

עו"ד טל ליפר:

לא, יש מספיק, אריק, כמה מחסנים יש שמה?

דובר לא מזוהה:

כל דייר מקבל מחסן,

עו"ד טל ליפר:

כל דייר מקבל מחסן,

אורנה בללי:

הוא לא יהיה,

עו"ד טל ליפר:

כל דייר מקבל מחסן,

רויטל הלל:

ממש זה לא נכון,

אמנון ארבל:

חברים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לכל אחד יש מחסן,

צחי ברים:

לא אתמול נולדנו.

משה מיכאלי:

אבל אני אומר, אני לא רוצה, אני רוצה להרוויח עוד דירה, אז אני אתן לכם חניות, אבל אם אתה לא נותן לי חניות, תן לי לקנות מחסן, אין לי מה לעשות עם כל הבלגאן בבית.

אמנון ארבל:

איפה יש שמה מחסנים לכל הבניין? אתה יכול להראות לי רגע,

משה מיכאלי:

חלק של 30 מטר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה (לא ברור) את זה?

צביקה אסולין:

לא, בתוכנית,

אמנון ארבל:

בתוכנית, בתוכנית,

משה מיכאלי:

30 מטר,

צביקה אסולין:

תוכנית,

אמנון ארבל:

מה זה?

משה מיכאלי:

אתה לא עושה לי חניות, אני רוצה מחסן,

רויטל הלל:

לא חדר עגלות,

אורנה בללי:

אולי,

רויטל הלל:

בניין של אנשים עם הרבה ילדים צריך חדר עגלות.

עו"ד טל ליפר:

כל הדיירים,

משה מיכאלי:

על מחסנים, יש לנו (לא ברור).

עו"ד טל ליפר:

אין חולק שכל הדיירים,

אמנון ארבל:

אתה רוצה שנקשיב לך, ונבין, לא? זה שאתה צועק, זה לא עוזר.

רויטל הלל:

לא נכון,

משה מיכאלי:

זה לא מדויק,

רויטל הלל:

איזה מחסן?

אמנון ארבל:

בבקשה להפסיק להפריע? אי-אפשר ככה לנהל דיון.

משה מיכאלי:

בסדר.

אמנון ארבל:

הבנו שלא מסכימים, אז תכבדו, תשמעו,

משה מיכאלי:

כן,

אמנון ארבל:

תקשיבו, תרשמו אם אתם רוצים, יהיה לכם זכות תגובה אחרי זה,

משה מיכאלי:

אני רוצה שישלפו.

אמנון ארבל:

אבל הוא יכול להגיד מה שהוא רוצה,

משה מיכאלי:

אין בעיה,

רויטל הלל:

בסדר, אז אנחנו,

יצחק הלל:

אז תיתן לנו בבקשה זמן,

צחי ברים:

יש,

אמנון ארבל:

יש לכם זכות תגובה,

צחי ברים:

יש לכם זכות תגובה, אמרתי בתחילת דברי, יש לכם זכות תגובה.

אמנון ארבל:

כן,

עו"ד טל ליפר:

יש הסכם חוזי שצוין ברחל ביתך הקטנה, את שטח המחסנים לדיירים, הגשתי אותו. וכל השטחים הנוספים הם שטחים ששייכים ליזם, זה כתוב.

אמנון ארבל:

שטח נטו של 32 מטר לכל הדיירים יחדיו,

עו"ד טל ליפר:

נכון,

עו"ד טל ליפר:

זה המחסנים לדיירים,

צביקה אסולין:

מחסן של מטר?

עו"ד טל ליפר:

זה הסכמה חוזית.

אמנון ארבל:

בסדר,

משה מיכאלי:

לדיירים למעלה אין מחסנים.

אמנון ארבל:

אבל די אמרנו, לא, אל תדבר איתו.

עו"ד טל ליפר:

תדבר איתי. הנה האדריכל מציג לכם איפה המחסנים של הדיירים,

משה מיכאלי:

יש, יש שם שני מחסנים,

אמנון ארבל:

פה יש שלושה מחסנים לפי התוכנית?

אריק בודקוב:

כן, אבל זה חולק,

אמנון ארבל:

איך אפשר לחלק את זה ל – 20?

אריק בודקוב:

זה מחסן של בערך,

משה מיכאלי:

הוא יהיה מטר על מטר,

אריק בודקוב:

(לא ברור) משהו כזה,

עו"ד טל ליפר:

זאת ההסכמה החוזית.

אמנון ארבל:

נראה לכם סביר אבל?

עו"ד טל ליפר:

זאת ההסכמה החוזית.

אמנון ארבל:

זה נשמע סביר אבל?

עו"ד טל ליפר:

לא, על זה הם חתמו,

אמנון ארבל:

לא שאלתי אם הם חתמו, שאלתי אם נשמע סביר.

עו"ד טל ליפר:

תשמע, אנחנו עכשיו בפרויקט אחר במקרה עם אריק, אנחנו עושים גם מחסנים,

אמנון ארבל:

מחסן של מטר על מטר?

אריק בודקוב:

לא היה לפני כן מחסן,

עו"ד טל ליפר:

1.20 מטר, על 80, כן,

אמנון ארבל:

אני שואל,

צביקה אסולין:

איך מאשרים כזה דבר?

אמנון ארבל:

אני לא חושב שזה אושר, בהיתר בנייה אומרים משהו אחר.

יעקב שוב:

דרך אגב אפשר להוסיף מילה?

אמנון ארבל:

(לא ברור),

יעקב שוב:

חברי אפשר להוסיף?

עו"ד טל ליפר:

אני שואל, אני שואל שאלה אחרת, אני שואלת שאלה אחרת,

צביקה אסולין:

הייתה טעות.

עו"ד טל ליפר:

לפעמים, לפעמים הדיירים באים ואומרים, אנחנו לא חתמנו, כן חתמנו. פה כתוב ברחל ביתך
הקטנה (לא ברור),

אמנון ארבל:

לא, אני לא חושב שזה (לא ברור), אין מחלוקת.

עו"ד טל ליפר:

אני לא ייצגתי שמה, היה להם עו"ד שייצג אותם.

אמנון ארבל:

אני לא בטוח, אני לא בטוח,

עו"ד טל ליפר:

הוא אומר שזה כלכלי, אולי,

צחי ברים:

היזם מפסיד פה כסף היזם.

אמנון ארבל:

זה 32 מטר, שלושת המחסנים האלה?

אריק בודקוב:

כן,

צחי ברים:

מי אתה?

יעקב שוב:

יעקב.

עו"ד טל ליפר:

הוא גם היזם.

צחי ברים:

אז תן לי שנייה להבין, מי ייצג אתכם בהיתר בנייה?

יעקב שוב:

דיירים או את היזם?

צחי ברים:

לא, את היזם, אני שואל, תמ"א,

יעקב שוב:

עו"ד שני זמר,

צחי ברים:

שני זמר?

יעקב שוב:

כן,

עו"ד טל ליפר:

ואותם ייצג?

עו"ד אילנית מיכאלי:

מי ייצג אותם?

יעקב שוב:

עו"ד אמיר קלויזנר. אם אתם שואלים איך הגיע המחסן הקטן הזה, אז באמת זה מצחיק, פשוט מה שקורה בבניינים ליד, קיבלו מחסן גדול של 32 מטר משותף לכל הדירות ובעלי הדירות פה התעקשו לקבל מטר על מטר ולא מחסן משותף של 32. אז הוא אמר להם, תחלקו איך שאתם רוצים, אין בעיה. החלטה שלכם.

אמנון ארבל:

אבל זה עדיין לא הגיוני מחסן של מטר,

יעקב שוב:

זה מה שהם רוצים, אני אראה לכם,

אמנון ארבל:

לא אמרתי שזה מה שהם רוצים, אני אמרתי,

צחי ברים:

מה עם חנייה?

עו"ד טל ליפר:

זה מה שאפשר לעשות,

צחי ברים:

איפה רציתם? בהיתר בנייה איפה רציתם?

יעקב שוב:

מכפילים, כבר אז נעצרנו, כי הדיירים מה שקורה, זה, אותם 11 דיירים שיחלקו, לא פנינו אליהם,

ישראל קלרמן:

לא, זה לא,

צחי ברים:

שנייה שנייה, ישראל, ישראל,

עו"ד אילנית מיכאלי:

סוכס,

צחי ברים:

אילנית, שנייה, שנייה, שנייה,

יעקב שוב:

אותם דיירים, בעניין המכפילי חנייה לא הספקנו אפילו להגיש, היה איזה שלב שהגשנו והחזרנו, מיד העירייה לא הסכימה, מה שקורה זה, ה – 11 דיירים שחתמו פה על 12, אפילו יותר מזה באו אלי ואמרו, אנחנו לא רוצים,

משה מיכאלי:

יש את ה - , באמת.

צחי ברים:

שנייה, אבל תן להבין.

יעקב שוב:

הדיירים אמרו שהם לא רוצים מכפילי חנייה, למה? כי הם אומרים אנחנו, החנייה שייכת לבניין פה, ולעוד ארבעה בניינים מסביב. אם יהיה פה מכפילי חנייה, זה עלות האחזקה. מה שקורה שזה יעמוד, בסוף גם נפסיד את החנייה שזה עומד, וגם לא נוכל להשתמש בזה. אני לא רוצה מכפילים, תן לנו את הכסף בתמורה, ככה אמרו אותם דיירים. לעומת זאת הדיירים שפה אומרים, לא, אנחנו רוצים את המכפילים. אנחנו כיזמים, אין לנו מה לעשות פה. רוב הדיירים אומרים, פה הבעיה,

עו"ד טל ליפר :

אבל הרוב רוצה את ההסכם שהוא חתם עליו. הנספח הזה.

משה מיכאלי :

אפשר עכשיו לומר משהו?

עו"ד טל ליפר :

זה טענה משפטית, שאלה משפטית, הרוב, רוב הדיירים, הנושא של החנייה זה רכוש משותף, ורוב הדיירים בבית המשותף, מעוניינים בהסדר הזה,

רויטל הלל :

לא מעוניינים,

עו"ד טל ליפר :

הם חתמו עליו,

צחי ברים :

עכשיו מתנגדים, אבל לא לחזור אחד על השני, על דברים, זהו, פחות או יותר,

משה מיכאלי :

משפט אחד, ישמע את זה גם העו"ד, גם שוב תשמע, אנחנו גם דיברנו על זה,

צחי ברים :

לא, אתה מדבר אליהם, לא פה, הוועדה,

משה מיכאלי :

אני אתקרב לוועדה,

צחי ברים :

לא, לא תתקרב, דבר לוועדה.

משה מיכאלי:

מעולה, אנחנו בתור דיירים, הסכמנו לוותר על חדר עגלות, הסכמנו לבטל על אופציה לקניית מחסנים פרטיים לכל דייר שיכול כלכלית לקנות. יש שמה המון מקום למחסנים, בשביל מה? בשביל שייתן חניות, עקב המצוקה הגדולה שישנה בגילה, ידוע, הדברים ידועים. כשהיזם, עשה מה שעשה, ולא חפר מתחת, ולא בנה שמה חניות, ואמר, אי-אפשר, אי-אפשר כן, אפשר, אז אנחנו רוצים את מה שיבטח לנו, שזה אופציה לקניית מחסנים גדולים, למי שרוצה, ולמי שהיזם ימכור במחיר שהוא ידרוש. היזם לא רוצה למכור מחסנים, למה, כי זה כלכלי לו. הוא רוצה לעשות שם דירה שתהיה השווי שלה כ – 5 מיליון.

אמנון ארבל:

ברור שזה יותר כלכלי,

משה מיכאלי:

עכשיו, אם אתה לא עומד בהסכם שלך.

אמנון ארבל:

יש לי שאלה אליך, עד עכשיו.

משה מיכאלי:

רגע, אני יכול רק לסיים משפט?

אמנון ארבל:

לא, בנושא הזה, אחרי זה נמשיך,

משה מיכאלי:

לא, זה אותו נושא,

אמנון ארבל:

אבל יש פה כרגע הסכם שהוא הציג לנו ש - 12 מתוך 19 דיירים,

משה מיכאלי:

שנייה, שנייה,

אמנון ארבל:

מסכימים למשהו אחר.

משה מיכאלי:

שנייה, אני אגיע להסכם, רק תן לי להשלים משפט.

אורנה בללי:

זה ה – 12,

משה מיכאלי:

שנייה, עכשיו אני, עכשיו תנו לי להשלים משפט, שנייה אחת מיכאל,

ישראל קלרמן:

רגע, תנו לו לסיים משפט.

משה מיכאלי:

עכשיו, כעת שאנחנו מגיעים למצב שהוא לא יכול לעשות חניות כי הוא לא חפר מראש כי הוא עשה. לא יודע מה הוא עשה, מה היה מותר, מה לא, אני לא. אני גם לא נכנס לזה. אז הוא הציע לנו בהתחלה או שתחתמו לי על המסמך הזה, וכל אחד ייקח 20 אלף שקל, או שבחוץ בשטח של העירייה, זאת אומרת, של שאר הבניינים, אני אעשה לכם שם מכפילים, אמרנו לו ההסכם שלנו שאין לנו חניות בתוך הבניין. זאת אומרת שלנו דיירי הבניין או שש או שמונה חניות זה ההסכם, זה כתוב, על זה חתמנו. אם אתה לא מעוניין לעמוד בדבר הזה, תן לנו לפחות שהבניין ייראה נורמאלי. ולמה? כל הדיירים החדשים, להם אין בכלל מחסן. זאת אומרת שגם אם אנחנו נקבל את השלושים מטר האלה של המחסנים המחולקים, לדיירים למעלה אין מחסן. זאת אומרת שאנחנו נגיע למצב של תוך תקופה לא קצרה, מאות עגלות שמה בכניסה. עכשיו בקומה הזאת יכול לעשות שם גנים, כי עושים גנים בתוך בניינים בגילה, אין שם מוסדות חינוך, אין מקומות,

אמנון ארבל:

איפה?

משה מיכאלי:

בכל מיני מקומות,

אמנון ארבל:

איפה הוא יעשה פה אבל?

משה מיכאלי:

בשטח הזה הוא יכול לעשות שם גן, יש לו שם.

אמנון ארבל:

מה זה בשטח הזה?

משה מיכאלי:

באיפה שהוא רוצה לעשות דירה, כן, הוא יכול להיות שיעשו שם גן שנייה ויעשו שם גנים,

עו"ד טל ליפר:

לעשות מהמחסן גן, מה?

צביקה אסולין:

לא,

משה מיכאלי:

במקום שהוא רוצה לעשות דירה, יכול להיות שיש שם גן, תיאורטית גן כי זה שכירות גבוהה ומי שיקנה את זה יהיה שווה לו להשקיע שם. למה יש שם חצר מטורפת של 70 מטר,

צחי ברים:

אבל איפה יהיה לך חנייה?

משה מיכאלי:

איך? ועם חניה. אני אומר מה, מה אני הולך להפסיד אם אני מאשר לו את הדירה הזאת. זאת אומרת שמה, שיכול להיות שיהיה שם גן יכול להיות שם ש - , מיליון ואחד דברים יכול להיות שיפצלו אותה לשניים ויהיה לנו עוד עומס על חניות. אני לא מעוניין. אני קבעת איתי או מחסנים או חניה. אתה לא נותן חניה בבקשה, יש לנו מחסנים

אמנון ארבל:

שנייה,

משה מיכאלי:

תמכור לנו אותם,

אמנון ארבל:

אני רוצה עוד פעם,

משה מיכאלי:

יהיה לנו רווח בבניין, יהיה לנו קצת אור בבניין. לך תראו איך הבניין נראה. עגלות, בלגאן בכניסות, אנחנו לא רוצים,

צחי ברים:

ואם מאשרים את הדירה וזה רכוש משותף, זה בסדר?

משה מיכאלי:

מה הפירוש רכוש משותף?

צחי ברים:

אני שואל, אם מאשרים את הדירה,

אמנון ארבבל:

כל החניות היא שלכם,

צחי ברים:

החלק הזה.

משה מיכאלי:

לא הבנתי, לא הבנתי, מה אתה אומר, אם מאשרים את הדירה לדירה, הוא מוכר את הדירה. אין מקום, יש שטח שלושים מטר,

צביקה אסולין:

מה?

משה מיכאלי:

שלכל אחד יש שם מטר לקומות למעלה. זאת אומרת כמעט 20, 15 דיירים ועוד הדייר למטה, אין מחסנים, אין להם מחסנים. איפה אנשים מגיעים עם עגלה שיש לך 8 קומות, דוחפים אותה בכניסה. אני לא צריך לספר לכם. אתם גרים אתם גרים בירושלים, דוחפים בכניסה את העגלות ונגמר, ועולים לבית. עכשיו מה קורה? אתה לא יכול אפילו להיכנס לבניין שלך אם היה לנו חדר עגלות קטן, אם היה לנו, אם היה לנו שם כמה מחסנים לאנשים, אז לפחות היה שם רווח. יש תראו תעלו למעלה כבר יש אנשים שכבר התחילו להשתלט,

אמנון ארבבל:

אני חייב לשאול, יש משהו שלא מבין,

משה מיכאלי:

כן,

אמנון ארבל:

יש דברים שהם לא במחלוקת, ודברים כן במחלוקת.

משה מיכאלי:

כן, מה?

אמנון ארבל:

בהסכם שאתם חתומים עליו רשום שכל הדיירים מקבלים 32 את המחסן.

משה מיכאלי:

זה לא קשור,

אמנון ארבל:

לא, זה כן קשור.

משה מיכאלי:

זה לא קשור ל - ,

צביקה אסולין:

אמי,

ישראל קלרמן:

לא, זה לא קשור,

צביקה אסולין:

אמי, אז הוא אומר, אז הוא אומר, אז תן לי את זה,

אמנון ארבל:

רגע,

צביקה אסולין:

אז תן לי את זה,

דובר לא מזוהה:

זה אני נותן לו,

אמנון ארבל:

שנייה.

צחי ברים:

זה שלו,

אמנון ארבל:

אתה לא יכול לבוא ולטעון כנגד זה שאין מספיק שטח למחסנים, שאתם חתומים על הסכם שכל רגע, אל תגיד לי נו, יש לכם הסכם, בהסכם רשום שאתם מקבלים 32 מטר,

צחי ברים:

יפה.

אמנון ארבל:

עזוב רגע, כן דירה, לא דירה. הדיירים הסכימו שייבנה הבניין של תמ"א/1/38 וכל הדברים קיבלנו 32 מטר. עד כאן נכון?

משה מיכאלי:

עד כאן, פה תן לי להשלים.

אמנון ארבל:

לא, לא, עד כאן, נכון?

משה מיכאלי:

אוקי, כן,

אמנון ארבל:

עכשיו לגבי החניות אתה חוזר על זה כל הזמן. מי שביטל את החנויות זו העירייה, ולכן העירייה כרגע חשבה שלא נוכל לעשות חניות. לכן זה לא קשור ליום כן או לא. (לא ברור) את הסכם שלכם רשום שיש 32 את המחסן והשאלה כרגע מה עושים בשטח.

אריאל גולן:

לא,

משה מיכאלי:

אם אין, רגע, שנייה,

אמנון ארבל:

מה לא?

משה מיכאלי:

אם אין,

אריאל גולן:

רגע, שנייה, תן לי רגע, היה 32 את המחסנים של הדיירים ועוד שטחי מחסנים, שהוא מוכר לדיירים,

ישראל קלרמן:

לא,

אריאל גולן:

זה גם מחסנים,

צביקה אסולין:

כן, כן, כן, לדירה, בטח. זה של הדירה.

אמנון ארבל:

(לא ברור),

צביקה אסולין:

כן,

אמנון ארבל:

אופציה,

צביקה אסולין:

לא,

אמנון ארבל:

איפה?

משה מיכאלי:

אם אין דירה, יש מחסנים,

צביקה אסולין:

אם אין דירה, זה של המחסנים,

אמנון ארבל:

איפה זה כתוב?

משה מיכאלי:

זה ההיתר שהוא הגיש בהתחלה,

אמנון ארבל:

איפה זה כתוב?

משה מיכאלי:

אבל זה מה שהוא הגיש,

אריאל גולן:

יש לכם את זה בהסכם?

אמנון ארבל:

איפה זה כתוב?

ישראל קלרמן:

כן, בהסכם הראשון, מה כתוב,

צחי ברים:

לא,

משה מיכאלי:

אם אני יזם, יש לי שטח למחסנים, מה אני עושה איתם? שומר אותם למי?

אמנון ארבל:

השאלה מה חתמתם,

צחי ברים:

זה שאלה אחרת, אבל לא כתוב,

אמנון ארבל:

איפה רשום בהסכם, לא, איפה כתוב בהסכם שיש לכם רוב (לא ברור), אין, אין,

רויטל הלל:

גם בהסכם שלנו,

אמנון ארבל:

זה כתוב פה לא בהסכם,

משה מיכאלי:

לא צריך להיות כתוב דבר כזה,

אמנון ארבל:

לא צריך להיות כתוב?

משה מיכאלי:

אתה יודע מה? אם הוא לא כתב דבר כזה, אז הוא הטענה אותנו.

אמנון ארבל:

אבל אתם צריכים לכתוב את זה,

משה מיכאלי:

לא, שנייה, שנייה, מה? אני עו"ד? מה אני? הטענה לא מקובלת.

ישראל קלרמן:

למה?

משה מיכאלי:

היא לא מקובלת,

ישראל קלרמן:

למה?

צחי ברים:

אבל למה?

משה מיכאלי:

זה תמ"א,

דובר לא מזוהה:

כי את השטח הזה מכל הדיירים,

משה מיכאלי:

עשה פה מחסנים, אתה אומר לי תשמע, אם אתה לא עושה את זה לחניות, יש לכם מחסנים,

עו"ד טל ליפר:

לא שטח שלהם,

משה מיכאלי:

זה לא כתוב בהסכם,

ישראל קלרמן:

לא בהסכם,

משה מיכאלי:

אתה אל תגיד לי, אתה,

עו"ד טל ליפר:

זה שטח של היזם, הוא קנה אותו, זה לא שטח של הדיירים. שים לב,

צביקה אסולין:

איך הוא קנה?

עו"ד טל ליפר:

הנה,

ישראל קלרמן:

מה השם שלך?

משה מיכאלי:

מיכאלי,

עו"ד טל ליפר:

עם האישור של הטאבו,

ישראל קלרמן:

משפחה הייתה? אילנית, אילנית,

צביקה אסולין:

לא,

אמנון ארבל:

שנייה,

משה מיכאלי:

שום משפחה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז מה?

ישראל קלרמן:

רגע, שנייה,

משה מיכאלי:

לי אישית, לי אישית היזם אמר, לא, לא תגיד לי, לא (לא ברור), לי הוא אמר - אם אני לא אעשה
שם זה, אתה הראשון שתקנה מחסן, אני רוצה מחסן,

צחי ברים:

אבל יש מישהו שיש לו מחסן?

ישראל קלרמן:

לא, אבל הוא לא התחייב.

משה מיכאלי:

כו,

ישראל קלרמן:
הוא צריך להתחייב,

צחי ברים:
טוב, שמענו.

משה מיכאלי:
גם הוא לא התחייב לנו שימכור את הדירות למעלה,

צחי ברים:
בסדר, נו,

משה מיכאלי:
הוא לא התחייב שהוא ימכור את הדירות למעלה,

צחי ברים:
שמענו.

משה מיכאלי:
(לא ברור), אז למה הוא בנה? למה הוא בנה? כדי לא (לא ברור), נו, באמת אל תעשו פה דמגוגיה.

צחי ברים:
בבקשה דבר.

אורנה בללי:
אפשר עוד משהו?

משה מיכאלי:
זה דמגוגיה מה שאתם עושים פה?

ישראל קלרמן:
זהו?

אורנה בללי:

אז זה הולך לפי החוזה, ולפי מה שכתוב, אז בחוזה שחתמנו עליו, הוא, חתמנו גם על החוזה, שהוא נותן לנו מחסנים בצד השני, איפה שהוא עשה לעצמו יחידת דיור, ועם חלוקה, ועכשיו הוא משנה את התוכנית, ונותן לנו במקום אחר. אנחנו חתומים, הוא חתום על זה בהסכם,

אמנון ארבל:

תראה לי איפה,

משה מיכאלי:

בהסכם מה רשום?

אורנה בללי:

בהסכם הראשון, לא בהסכם הראשון לא, ההסכם פה אצלך? תביאי לי את ה - ,

אמנון ארבל:

תביאי לראות, כן, אתה רצית לדבר?

יצחק הלל:

קודם כל,

אורנה בללי:

סליחה,

אמנון ארבל:

נעשה אחר כך בפנימי,

יצחק הלל:

אני יכול להגיד?

אמנון ארבל:

כן, בבקשה. אבל הוא מדבר, חבר שלכם.,

יצחק הלל:

כן, רגע אורנה שתסיים,

אורנה בללי:

רגע,

יצחק הלל:

אני לא,

אמנון ארבל:

כן, מה זה?

אורנה בללי:

זה התוכנית החתומה, אתה רואה? ופה המחסנים שלנו. זה חתום, זה בפנים בתוך החוזה,

אמנון ארבל:

אז איפה המחסנים?

אורנה בללי:

פה,

אמנון ארבל:

מה המיקום?

אורנה בללי:

זה בתוך החוזה, הוא עושה שם מישים, שהוא יכול לתת איפה שהוא רוצה, אז ה גם חוזה. זה גם חוזה,

צחי בריס:

השאלה אם בחוזה רשום מיקום?

אורנה בללי:

הוא יודע שאנשים לא קוראים,

צחי בריס:

השאלה אם זה נספח לחוזה, או שזה טכנית שהוא נתן להם.

עו"ד טל ליפר:

זה מראה שהם מודים שהם קיבלו 32 מטר,

דובר לא מזוהה:

אין חלוק שזה (לא ברור),

עו"ד טל ליפר:

הנה הם חתמו על זה.

אריאל גולן:

כן,

אורנה בללי:

זה היה 32 במחסנים,

(מדברים ביחד)

דובר לא מזוהה:

הם יכולים גם לקבוע (לא ברור),

צחי ברים:

יש פה עוד עו"ד שנייה, בבקשה.

עו"ד טל ליפר:

זה משא ומתן, זה לא ענייני.

צחי ברים:

בבקשה. דבר.

יצחק הלל:

לגבי מה שהעו"ד, איך השם שלך?

עו"ד טל ליפר:

לא משנה, אתה מתנגד, נו.

יצחק הלל:

חשוב לי לדעת את השם שלך,

עו"ד טל ליפר:

אם לא תתנגד, אז אני כנראה צריך לעבור לצד שלך,

יצחק הלל:

בגלל זה,

עו"ד טל ליפר:

לא,

יצחק הלל:

לא חשוב, בכל אופן 32 מטר מרובע מגיע לנו, בלי קשר.

צחי ברים:

כן,

יצחק הלל:

עכשיו לגבי הוא אומר 12 דיירים שחתמו ויותר, מי? איפה החתימות של ה – 12 דיירים?

אורנה בללי:

יש פה 9,

יצחק הלל:

אין לנו,

עו"ד טל ליפר:

הגשנו,

יצחק הלל:

תציג לנו, כמה? יש 9, לא 12,

אורנה בללי:

9, יש 9,

יצחק הלל:

זה כבר הוא, כאילו הדברים,

צחי ברים:

בסדר, טוב שאתה אומר את זה.

יצחק הלל:

וגם חשוב שהיזם, החברה (לא ברור), זה העבודה שלהם, זה המקצוע שלהם. ואנחנו, אנחנו דיירים, אנחנו אנשים פשוטים, שאנחנו לא כל כך, והוא מנצל את ה - , את המקצוע שלו, ואת ה - ,

אורנה בללי:

גם חוסר התאמה.

משה מיכאלי:

את העליונות,

יצחק הלל:

את ה - ,

רויטל הלל:

מנצלים את זה,

יצחק הלל:

את הדבר הזה,

רויטל הלל:

לעליונות ובריונות,

יצחק הלל:

תוך כדי תנועה, תוך כדי תנועה, שהוא משנה את ה - , משנה את התוכניות, שאם היינו יודעים שהוא הולך, שהוא מצא עוד שטח, והולך לבנות אותו, והוא הולך להשתלט עליו, ואנחנו לא מקבלים על זה שום דבר, ואנחנו, ואנחנו רק סובלים מבחינת חניות ודברים שהיינו אמורים לקבל, ולא קיבלנו, לא קיבלנו, גם את השטח של המחסן ה - 32 מטר, עדיין לא קיבלנו אותו, עד היום זה,

צחי ברים:

אבל הוא טוען רק,

יצחק הלל:

סגור, (לא ברור),

צחי ברים:

אני רק מחדד, הוא טוען, שאת השטח הזה שהוא כרגע מציג לדירה הוא קנה מימכם.

יצחק הלל:

במה קנה?

מיכאל:

מה קנה?

אורנה בללי:

ממי הוא קנה?

יצחק הלל:

לא, שיראה לנו,

אורנה בללי:

ממי הוא קנה?

עו"ד טל ליפר:

הגשתי אישור,

משה מיכאלי:

מה זה קנה?

יצחק הלל:

מי? (לא ברור),

אורנה בללי:

ממי?

עו"ד טל ליפר:

הוא קנה את זה במסגרת ההסכם של התמ"א, זה שטח שהועבר אליו.

אורנה בללי:

ממי הוא קנה,

אורנה בללי:

לטובת היזמים, לצורך מחסנים,

אורנה בללי:

הם קנו את המחסנים,

יצחק הלל:

שיראה הוכחה.

משה מיכאלי:

לצורך מחסנים,

עו"ד טל ליפר:

שהוקצה לו במסגרת ההסכם של התמ"א,

יצחק הלל:

סליחה,

עו"ד טל ליפר:

זה לא שטח משותף, זה שטח של היזם, הדירה מתבקשת על שטח של היזם, לא על השטח שהוא רכוש משותף,

משה מיכאלי:

נכון, אבל שטח של מחסנים,

עו"ד טל ליפר:

בסדר, הוא הגיש תמ"א,

משה מיכאלי:

אתה עו"ד אתה יודע את החוקים יותר טוב ממני, אבל אי-אפשר למכור מחסנים למישהו מבחוץ, רק לדיירי (לא ברור), אי-אפשר למכור מחסנים למישהו מבחוץ, לא לדיירי הבניין, זה החוק.

צחי ברים:

בסדר, אבל זה, זה נידון עכשיו, שהוא מדבר על זה, ואתה רוצה מחסנים, על זה נידון, כן.

יצחק הלל:

אם הוא טוען שהוא קנה שיוכיח משהו, יש קבלה, יש משהו, אסמכתא שחתמנו לו,

אורנה בללי:

ממי הוא קנה?

יצחק הלל:

ממי הוא קנה, אם נתן לנו כסף או משהו כזה, לא קיבלנו כלום. ויש פה הערמה, יש פה הערמה שהוא הערים עלינו, זאת אומרת כמו חתול בשק, ש - , שהוא תכנן תוך כדי, כי הוא זה המקצוע שלו כמו שאני אומר,

צחי ברים:

אם הוא יביא עכשיו מקום לחנייה, או מחסנים במקום אחר שימצא?

משה מיכאלי:

לא, למה במקום אחר.

צחי ברים:

רגע, אני שואל אותך,

יצחק הלל:

מה זה קשור לחניות?

צחי ברים:

אם הוא מייצר מקום,

יצחק הלל:

חניות,

צחי ברים:

אם הוא מייצר מקום, הדירה מפריעה לך?

משה מיכאלי:

בוודאי,

יצחק הלל:

כן, בוודאי,

משה מיכאלי:

בוודאי, אני לא רוצה,

צחי ברים:

מה?

משה מיכאלי:

אני רוצה בבניין שלי,

צחי ברים:

אני שואל,

משה מיכאלי:

למה (לא ברור),

צחי ברים:

רגע,

יצחק הלל:

כן, מפריע לי, כן,

צחי ברים:

מה הוא מפריע לך?

יצחק הלל:

מפריע לי מבחינת חנייה שכבר יש לחץ.

צחי ברים:

הוא מביא לך חנייה, אני שואל במידה והוא מביא לך חנייה, ומביא לך מחסנים, תכנונית, הדירה מפריעה לך?

משה מיכאלי:

לא בשטח הבניין, אם לא, אני לא מוכן לזה,

יצחק הלל:

אז אני אסביר, שווי של מחסן, ערך של מחסן, זה לא ערך של דירה, אוקי, השטח הזה שייך,

אורנה בללי:

אם הוא יביא חנייה,

יצחק הלל:

השטח הזה שייך לנו, הדיירים הוותיקים,

משה מיכאלי:

בתוך הבניין,

יצחק הלל:

הדיירים ה - 19 הדיירים הוותיקים שנתנו לו אפשרות,

אורנה בללי:

(לא ברור) בחוזה,

משה מיכאלי:

בתוך הבניין,

יצחק הלל:

מעל הבניין,

משה מיכאלי:

שיחפור מתחת לבניין,

יצחק הלל:

לא את השטח הזה.

משה מיכאלי:

שיחפור מתחת לבניין,

יצחק הלל:

אוקי, זה לא אותו ערך, זה לא אותו משקל, הוא מוכר לנו נגיד עם עדשים, תמורת, תמורת,

צחי ברים:

יש מה להוסיף עליו?

משה מיכאלי:

בגלל שחבר הוועדה טען טענה, לדעתי קצת הייתה דמגוגית, אבל אני רוצה להגדיר אותה, החוק מחייב את היזם, למכור מחסנים לדיירי הבניין לבד. זאת אומרת אתה לא יכול לקנות אצלי בבניין שלי, מחסן, אז זאת אומרת שאם היזם לא נותן חניות, והוא צריך לתת מחסנים, הוא חייב למכור אותם למי מה – 30 וקצת דיירים שיש לנו בבניין, הוא לא יכול למכור אותם למישהו מבחוץ,

הוא לא יכול להשכיר אותם למישהו מבחוץ. זה החוק, והוא לא יכול לזוז מהחוק הזה, זה חוק, חוק עזר ממשלתי של כל המדינה. זאת אומרת שאם הוא לא עושה חניות, אז הוא מחזיר לנו מחסנים, כי זה היה הבקשה הראשונית. באנו לקראתו, תעשו לנו חניות בתוך הבניין, תחפור כמו. כמו שהתחייבת, שנייה. תחפור כמו שהתחייבתי לתוך הבניין 6 או 8 חניות במכפילים בתוך שטח הבניין שלנו, פרטי. אנחנו מוכנים לוותר על מחסנים. אתה לא נותן לנו את הדירות, אנחנו לא מוכנים לוותר על המחסנים, וגם יש לנו אופציה חוקית לקנות אותם. הוא לא יכול למכור אותם לאף אחד חוץ מאיתנו. אז זה מהדברים. כל, כל החלטה שתתנגד לחוזה שהוא עשה איתנו, ניפגש קדימה במחוזות האחרים, זה מה שאני אומר לכם.

אורנה בללי:

לא, אני גם חושבת,

צחי ברים:

תודה רבה,

יצחק הלל:

אני רוצה להוסיף עוד דבר נוסף שהקבלן הוא לא עובד בצורה מקצועית. זאת אומרת לגבי בודק חשמל שמגיע אלינו בתוך הדירות, וזה חשוב לתכנון ובנייה.

אמנון ארבל:

אבל זה לא, לא קשור לפה הנושא.

יצחק הלל:

זה כן קשור, כי זה חשוב מאוד שהעירייה, העירייה יש הרבה, יש תמ"אות כמו פטריות אחרי הגשם. זה לא פטריות, זה כבר היום זה תופעה, שהוא לא עובד, הוא לא עומד בסטנדרטים של הבנייה. אני מבקש שיש לעירייה יש לה את הכוח סמכות כמו שאנחנו פה בוועדה. לגבי גבי בודק חשמל, לגבי גם יש קונסטרוקציה, מהנדס קונסטרוקציה שיבדוק, שיבדוק את הדברים. אתם גם מוזמנים לבוא לשלוח שם מהנדס שיבוא יבדוק, שיראה שהוא עשה שם (לא ברור), כי הוא מתכנן שם. יענו זה כמו פלישה.

אמנון ארבל:

מה זה שני פתחי קשור?

יצחק הלל:

שני פתחים להפוך את זה לשתי דירות,

אמנון ארבל:

מה שני פתחים,

יצחק הלל:

הוא לא,

אמנון ארבל:

לא, זה לא (לא ברור), זה המחסנים,

מיכאל:

זה ככה בנוי כאן.

יצחק הלל:

הוא קורא לזה דירה, דירה אחת, אבל בהמשך זה יהפוך לשתי,

אמנון ארבל:

מה זה קשור קונסטרוקציה?

אורנה בללי:

הנה גם פה, יש לנו שלושה ממ"דים,

אמנון ארבל:

מה זה קשור לקונסטרוקציה, מה שאמרת?

יצחק הלל:

מהנדס קונסטרוקציה, לגבי זה, לגבי הבנייה עצמה.

אמנון ארבל:

זה הפתח?

יצחק הלל:

לגבי ה - , עבודת הבנייה, שאני לא יודע אם הוא, שמחר מחרתיים יגיד,

צחי בריס:

בסדר,

יצחק הלל:

הבניין יקרוס בעקבות רעידת אדמה, או בעקבות זה, שזה לא היה,

צחי בריס:

תודה רבה,

יצחק הלל:

זה לא היה (לא ברור),

אמנון ארבל:

מה שהבאת לי, יש, רק 9 חתימות מה שהבאת לי.

יצחק הלל:

אני מבקש לרשום את זה בפרוטוקול, שנשלח שמה את זה, לדרוש ממנו.

אמנון ארבל:

רק, רק כדי להסביר, גם אתם, אתם בעצם טוענים,

אורנה בללי:

יש 9,

אמנון ארבל:

שנייה, אני גם, אמרתי לפני רגע, תקשיבו גם, אז זה יעזור לכולנו. גם אתם למעשה מבינים, לצורך העניין שבלי ההסכם הזה, הם צודקים, נכון?

עו"ד טל ליפר:

לא, אני אומר.

אמנון ארבל:

כל זה, שאם, שבהסכם שהם חתומים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

ברור שלא,

אמנון ארבל:

ההסכם לדירה 16 החניות, ואין חניות אז אין דירה, אז היכולת לייצר דירה זה ההסכם החדש הזה שכרגע פה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בשביל זה צריך אותו,

אמנון ארבל:

אין מספיק חתימות לכאורה לפי ה - ,

עו"ד טל ליפר:

מה שאני אומר זה כזה דבר.

אמנון ארבל:

כן,

עו"ד טל ליפר:

כשבאים לוועדה, אם לא רוצים שתהיה דירה אז זה כמו הסיפור הזה עם העם פילטר, בלי פילטר, לא, מה שלא יהיה, לא רוצים עוד דירה זה משהו אחד. אבל כשהם באים לוועדה ולא עונים ליושב ראש ששואל שאלה מאוד פשוטה, ואם יעשו לך חניות ויתנו לך מחסנים איפה שאתה רוצה כן תסכים? ועדיין,

צביקה אסולין:

אבל אתה (לא ברור),

משה מיכאלי:

חניות,

צביקה אסולין:

אתה לא יכול לתת חניות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

חבל,

משה מיכאלי:

דמגוגיה, ואל תזמינו אנשים ב - , אל (לא ברור) מטומטמים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא לא יענה,

צביקה אסולין:

למה לא נתת עד עכשיו? כי אי-אפשר, אז איך תיתן עכשיו? אתה לא יכול,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בשביל מה אתה צריך את החוזה,

אמנון ארבל:

סליחה, זה לא מה ששאלתי,

רויטל הלל:

חנייה אם אי-אפשר,

עו"ד טל ליפר:

לא, אני מבין מה שאלת, אני אומר כזה דבר, אם ההחלטה תהיה, שאם היזם יתקין מקומות חנייה יהיה זכאי לדירה, או אם יסתדר עם הדיירים,

צחי ברים:

אמי שואל אותך שאלה פשוטה,

אמנון ארבל:

השאלה היא נורא ברורה,

צחי ברים:

האם אתה יודע להביא לו את החתימות האלה, שאתה אומר שיש 12, יש לך יותר?

צביקה אסולין:

אין, 9 יהיה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אין לו, הוא אומר שכרגע אין לו.

משה מיכאלי:

לא ברור לך שיש,

צביקה אסולין:

לא, אין,

רויטל הלל:

הוא אמר שהוא ימציא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

(לא ברור) תנאי סף.

מיכאל:

אני יודע, אין בבנין,

יצחק הלל:

מה שקורה, סליחה, מה שקורה, הכוונה,

עו"ד טל ליפר:

התשובה היא כן, אנחנו נמציא את החתימות, יש שמה גם דירת עמידר אחת, שאני יודע שלפי המדיניות של עמידר,

יצחק הלל:

מה זה להמציא?

עו"ד טל ליפר:

אם יש רוב הם מצטרפים, זה מה ש - , כן, ואנחנו נמציא את זה,

צחי ברים:

תודה רבה.

יצחק הלל:

רגע סליחה, אני רוצה להוסיף, מה זה להמציא? להמציא מה? שיבואו, הוא תופס אותנו, תופס את הדיירים, לא, קודם כל הוא אמר דברים לא מדויק, רגע, שנייה, שנייה, אני רוצה לסיים, הוא אמר 12 דיירים, ויש 9 חתימות, זה אחד, זה לא מדויק. דבר שני, מה זה להמציא? שהוא תופס אותנו (לא ברור) כגיגית? יענו הוא אומר, אני לא מסיים לך את הדברים ב - , מסיים את הדברים, בדירות,

משה מיכאלי:

הוא לא נותן לנו, תופס אותנו מהגרור?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אנחנו לא מתעסקים בזה.

אמנון ארבל:

הבניין לא גמור?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אנחנו צריכים לבדוק,

יצחק הלל:

יש שטחים שיוורדים לכביש,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אנחנו גם צריכים לבדוק את ה - , תביני.

(מדברים ביחד)

עו"ד אילנית מיכאלי:

לוועדה אין סמכות, 11,

רויטל הלל:

11,

ישראל קלרמן:

שכנעת, אבל יש פה,

צחי ברים:

חברים,

מיכאל :

(לא ברור) את הצדדים,

ישראל קלרמן :

לא,

משה מיכאלי :

אבל יש חוזה חתום.

ישראל קלרמן :

נכון, (לא ברור).

(מדברים ביחד)

צחי ברים :

אני שאלתי שאלה תיאורטית, שאלה תיאורטית,

צביקה אסולין :

יללה, הסתיים,

צחי ברים :

הדיון הסתיים, תודה רבה.

יצחק הלל :

לא, כי שאלת, אז אני עונה.

רויטל הלל :

אני רק לא מבינה איך בונים,

יצחק הלל :

יש דברים שלא סימנו.

אורנה בללי :

(לא ברור) אבל. עכשיו רק סתם שאלה.

רויטל הלל:

זה כבר בנוי, זה בנוי.

אורנה בללי:

אישרו לבניינים אחרים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אנחנו לא יכולים לדבר עם צד אחד, אסור לנו.

אמנון ארבל:

טוב, בסדר.

אמנון ארבל:

טוב, חברים, תודה רבה. הדיון הסתיים.

רויטל הלל:

איך בונים לפני שמבקשים, מותר לי לעשות את זה?

ישראל קלרמן:

יש כזה דבר,

צחי ברים:

יש מחלקת פיקוח,

ישראל קלרמן:

יש פיקוח בעירייה,

אורנה בללי:

למה לא פונים?

ישראל קלרמן:

מה הם עשו, מה הם עשו? מה הם עשו?

עו"ד אילנית מיכאלי:

שייפנו לפיקוח,

מיכאל:

הם בנו את הממ"דים,

ישראל קלרמן:

לא, מה עשו הפיקוח?

מיכאל:

כלום, הם ישר באו, כלום, סגר את זה,

יצחק הלל:

אני רק צריך להעיר לו, של קיר של,

ישראל קלרמן:

מה? 16 כבר, 16 בנוי כבר?

צחי ברים:

הבנו,

ישראל קלרמן:

הדירה הזאת בנויה?

רויטל הלל:

זה לא בסדר,

ישראל קלרמן:

הדירה הזאת בנויה?

צביקה אסולין:

יללה.

מיכאל:

הכול בנוי,

יצחק הלל:

תבואו לראות, זה לא יענו הוצאות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בסדר, בסדר, אבל עכשיו במקום לדבר.

צביקה אסולין:

שנה טובה.

צחי ברים:

אנחנו רוצים להתקדם, חברים, תודה רבה. תודה.

צביקה אסולין:

שנה טובה.

אורנה בללי:

עוד 10 דקות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

שמענו את הכול,

דובר לא מזוהה:

יש משהו שאני צריך להגיד?

צחי ברים:

לא, לא, תודה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אנחנו לא נכנסים לסכסוכים, זה לא (לא ברור),

צחי ברים:

תודה רבה,

אורנה בללי:

תודה רבה לכם.

צחי ברים:

תודה רבה, חג שמח, שנה טובה.

יצחק הלל:

תודה רבה לכולם.

צביקה אסולין:

כל טוב, כל טוב.

רויטל הלל:

שיהיה משפט צדק.

ישראל קלרמן:

זה מה שאמרתי לך,

יוסי חביליו:

הקמינים היה?

צביקה אסולין:

עוד לא, עוד לא. יוסי, הם עובדים עליך.

יוסי חביליו:

לא, אבל הקמינים אני בעד לאשר אותם.

צביקה אסולין:

טוב, אמי.

צחי ברים:

רגע, רגע.

יוסי חביליו:

הר הרצל היה, לא?

רלי חיים:

היה,

ניר מרגלית:

היה,

יוסי חביליו:

למרות שבסדר, אני לא מתנגד. בגלל שגם היה (לא ברור),

ישראל קלרמן:

אבל מה?

רלי חיים:

היה רשום ללא (לא ברור), זה היה,

ישראל קלרמן:

אילנית,

צחי ברים:

מה את אומרת? אני אענה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

על התיק השני אני חושבת שזה קל מאוד, אין חתימות,

צביקה אסולין:

עכשיו התיק הזה, האחרון,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אין לדירות הנוספות חתימות,

צחי ברים:

לא, אז שנייה, שנייה,

ישראל קלרמן:

לא הבנתי מה אתה אומר?

צחי ברים:

שנייה, שנייה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה תנאי סף ל - ,

אמנון ארבל:

כמו שאמרתי לו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא אמר שהוא,

צחי ברים:

יש ככה, יש, יש,

ישראל קלרמן:

(לא ברור),

צחי ברים:

קלרמן, יש סעיף בחוזה, שאומר, שאם הוא רוצה להשתמש בשטח הזה, הוא צריך לתת להם חניות, הוא ניסה להגיש חניות, לא הצליח בהיתר,

אמנון ארבל:

לכן אין דירה,

צחי ברים:

אבל הוא הלך,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אין חתימות שישתדרו,

צחי ברים:

הוא הלך, הוא הלך לשכנים, אמר להם תשמעו,

ישראל קלרמן:

הוא דיבר על כסף. יש לו רק 12,

צחי ברים:

אבל אם הוא יצליח,

ישראל קלרמן:

19?

אמנון ארבל:

אין לו 12.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוועדה הזאת, כשהיא מאשרת,

ישראל קלרמן:

יש לו 12,

צחי ברים:

אם אנחנו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל גם תכנונית, אחד הדברים,

ישראל קלרמן:

75%?

עו"ד אילנית מיכאלי:

(לא ברור) לתמ"א זה מחסנים,

אמנון ארבל:

יחידת דיור חדשה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז בעצם אומרים, שמאפשרים לו,

צחי ברים:

אפשר לעשות, אני חושב ככה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אנחנו בדרך כלל מבקשים מחסנים,

צחי ברים:

ככל והוא יביא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז עכשיו,

צחי ברים:

ככל והוא יביא שני שליש,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מחסן, (לא ברור),

ישראל קלרמן:

שנייה, אז אומר לך היושב ראש,

עו"ד אילנית מיכאלי:

רגע, רגע,

צחי ברים:

ככל ויביא שתי שליש,

ישראל קלרמן:

ככל ויביא, הנה,

צחי ברים:

שני שליש חתימות,

ישראל קלרמן:

זה 60%,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, הוא לא, זה תנאי סף, וזה גם היה לפני,

ישראל קלרמן:

60%,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז עכשיו,

ישראל קלרמן:

אמי, כמה צריך?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לדעתי זה מאוחר,

אמנון ארבל:

להגיש תוכנית, בשביל רכוש משותף צריך 60% הסכמות,

צחי בריס:

60% הסכמות,

ישראל קלרמן:

לא,

צחי בריס:

אם הוא מציג את זה, אז זה בסדר.

ישראל קלרמן:

לא, זה בהיתר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה חושב שזה נכון וראוי לעשות דירה במקום מחסנים? הרי תמ"א תמיד אנחנו דורשים,

ישראל קלרמן:

למה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

בתמ"א אנחנו רוצים מחסנים, זה חשוב לוועדה, תמיד שיהיו מחסנים, צריך לתת לו מחסנים,

צחי בריס:

אבל הוא לא מחויב, (לא ברור) את המחסנים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה זה לא מוכן?

אריאל גולן:

ואז שיהיה מחסנים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

חייב, אם הוא לא,

אריאל גולן:

(לא ברור) אותם הדיירים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא יהיה חייב למכור לדיירים, כי אין לו,

ישראל קלרמן:

לא נכון, שטחים נוספים,

ניר מרגלית:

אהלן מה קורה?

ישראל קלרמן:

תשאל את אילנית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה?

ישראל קלרמן:

אילנית,

אמנון ארבל:

לא כדאי לך. מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה אתה רוצה?

צחי ברים:

מה? מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה?

ישראל קלרמן:

כמה חתימות הוא צריך להביא בשביל?

אמנון ארבל:

מה שאומרת אילנית, שבעצם הוא לא עמד בתנאי סף, זה לא בסדר, זה מה שאת אומרת בעצם,

ישראל קלרמן:

למה? איזה תנאי סף?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אני אומרת שזה היה תנאי סף,

אמנון ארבל:

שעל פי ההסכם הקיים היום, הוא לא יכול להגיש את הדירה הזאתי, ועכשיו הוא אומר, אני,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא אמר בעצמו,

אמנון ארבל:

בינתיים יש הסכם חדש, אני אשיג,

צחי ברים:

לא,

פנחס רוטנברג:

הוא אמר שהוא ימציא את זה,

צחי ברים:

מה שהוא אומר הוא ימציא, שאלתי, הוא ימציא את זה,

פנחס רוטנברג:

הוא אמר שהוא ימציא את זה, הוא לא אמר שהוא ישיג,

צחי ברים:

אני שואל במידה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא,

צחי ברים:

אילנית, במידה ויש לו עכשיו 12 חתימות, זה היה בסדר?

אריאל גולן:

גם לא,

ניר מרגלית:

חזרתי מסביב,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה אתה אומר? עכשיו אתה רוצה לתת לו?

אמנון ארבל:

אם הוא יביא, תגיש תוכנית מחר בבוקר, ויש לו את הרוב להגיש תוכנית, כן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל השאלה גם מתי זה עכשיו, עכשיו זה לא (לא ברור).

אמנון ארבל:

(לא ברור) נדחה את התוכנית,

צחי ברים:

לא, אני שואל קודם כל, תיאורטית בשביל להבין,

יוסי חביליו:

מה זה כל האוכל הזה מהיום?

צחי ברים:

רגע, רגע, יוסי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה תנאי סף, זה לא אמור להגיע לדיון,

צחי בריס:

אני רוצה להבין,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה הגיע לדיון,

צחי בריס:

הרי הוא לא היה, כשהוא מגיע לפה, הוא לא ידע אם זה משהו שיקבע לו כן לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה?

אמנון ארבל:

רוצים (לא ברור) זה לא שהוא עושה את זה לבד, את יודעת,

צחי בריס:

לכן אני שואל, אם זה משהו שהוא לא בעיה תכנונית רק בעיה קניינית?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא את החוזה, ולא,

צחי בריס:

ניתן לו את הכמה ימים להתארגן.

ישראל קלרמן:

מה זה כמה ימים?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני לא יודעת מה זה כמה ימים להתארגן, אני לא, לא מבינה את זה.

יוסי חביליו:

אמי, אני חושב,

צחי ברים:

נכון, והוא לא (לא ברור) לזה,

דובר לא מזוהה:

של עמידר,

צחי ברים:

ככל ו - , ככל והוא, ככל ואין לו את הרוב,

יוסי חביליו:

אם הוא יביא, שיביא נדבר.

אמנון ארבבל:

זה מה שהוא אומר,

צחי ברים:

זה מה שאני אומר,

יוסי חביליו:

מה? אתה מוריד את זה מסדר היום?

אריאל גולן:

זה לדחות,

צחי ברים:

לא (לא ברור),

אריאל גולן:

לדחות את ההכרעה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לדחות את ההכרעה, זה או לתת לו זמן, אתה צריך לקבוע זמן, לא יודעת.

צחי ברים:

בסדר, אפשר,

אריאל גולן:

בוא ניתן לו 60 יום, 45 יום.

צביקה אסולין:

לא, יש חגים, עכשיו, איך? מה?

אריאל גולן:

60 יום,

צביקה אסולין:

תן לבן אדם להתארגן.

אמנון ארבל:

שנתיים.

צחי ברים:

לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל הוא היה צריך,

צביקה אסולין:

30 אתה לא יכול,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה תנאי סף,

צביקה אסולין:

זה חגים. תן לו עוד קצת,

אריאל גולן:

הוא אמר שיש לו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בתנאי סף,

אריאל גולן:

צריך להמציא אותם,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה זה לתת לו להתארגן? זה תנאי סף, הוא לא עמד בו. הגענו לדיון הוא לא עמד בזה, עכשיו שיתחיל להתארגן, באמת אנחנו צריכים,

אריאל גולן:

לא, הוא אמר להמציא שיש לו, שימציא לנו 14 יום.

עו"ד אילנית מיכאלי:

(לא ברור) זמן,

צחי ברים:

אני חושב ש - ,

עו"ד אילנית מיכאלי:

וזה כבר בנוי, וזה כבר בנוי, אתה מבין את זה,

צחי ברים:

אילנית, אז אילנית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בואו,

צחי ברים:

ניתן לו זמן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני (לא ברור),

צחי ברים:

חודש אחרי החגים,

צביקה אסולין:

לדחות,

צחי ברים :

למה? אבל אני גם חושב כמוהו,

עו"ד אילנית מיכאלי :

אנחנו תמיד מאשרים מחסנים, ורוצים מחסנים, ו - , אז כאילו הכול פה פשוט מצחיק, הוא עשה מה שהוא רצה, הוא עושה מה שהוא רוצה בניגוד לכולם, לדיירים, ולוועדה ולחוק,

צחי ברים :

אז את,

עו"ד אילנית מיכאלי :

ועכשיו הוא יהיה לו זמן להתארגן קצת, למה לא?

אריאל גולן :

אמי (לא ברור) שמה איזה משהו,

אמנון ארבל :

לא, אבל,

צחי ברים :

היא אומרת את זה אבל,

רלי חיים :

אתה מביא את זה,

עו"ד אילנית מיכאלי :

זה נראה לי ממש מוגזם, לדעתי אם אתה נותן לו זמן,

אמנון ארבל :

אני מסכים שזה לא סביר, שיהיה מחסן בדירה, וכל השטויות האלה,

עו"ד אילנית מיכאלי :

נכון,

אמנון ארבל:

אבל זה מה שהם חתמו,

צחי ברים:

הם חתמו על זה, לכן אני אומר שיש פה בעיה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל הם,

צביקה אסולין:

הם חשבו שיש חניות,

אריאל גולן:

לא,

צחי ברים:

לא, לא, צביקה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הם חתמו בתנאי שיהיה חניות,

אריאל גולן:

הם ידעו שיהיה עוד מחסנים שיוכלו לקנות.

אמנון ארבל:

על המחסנים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, לא, אמי, לא,

צחי ברים:

לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אמי,

אריאל גולן:

בידיעה שאולי אפשר לקנות את המחסנים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל יש עוד (לא ברור),

אריאל גולן:

יש עוד מחסנים שאפשר לקנות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

יש עוד מחסנים שאין בהם כלום,

אמנון ארבל:

אבל שלו אבל,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בסדר,

אריאל גולן:

הם חתמו על דעת זה שיש עוד מחסנים שאפשר לקנות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לעצמו מחסנים,

צחי ברים:

אני חושב אילנית, שזה דבר מאוד, אילנית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

נכון, ברור,

צחי ברים:

לתת לו עכשיו 60 יום, אם הוא מצליח להביא, רוב חתימות, בסוף זה, ואם לא, אז לא. אז באמת, לא?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז אפשר לדחות את התוכנית,

ישראל קלרמן:

לדחות את התוכנית?

עו"ד אילנית מיכאלי:

רגע,

ישראל קלרמן:

הכרעה,

אמנון ארבל:

שערוריה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

ביום,

צחי ברים:

עוד דקה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בתאריך, רגע, שנייה, תקשיבו.

צביקה אסולין:

תקשיב, תקשיב.

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה יידחה, אלא אם כן, הוא תוך 60 יום יגיש את ההסכמות,

ישראל קלרמן:

בדיוק,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה ה - , שכבר לא (לא ברור) כל פעם,

צחי ברים:

ברור, ברור.

ישראל קלרמן:

אז גם בשני?

צחי ברים:

לא, בשני אין,

צביקה אסולין:

זה השני,

ישראל קלרמן:

גם בראשון,

צחי ברים:

והראשון זה בסדר? זה לגבי השני.

רלי חיים:

אז לדחות את ההכרעה, מה אנחנו רושמים?

צחי ברים:

לגבי הראשון,

רלי חיים:

קבלת,

אמנון ארבל:

הראשון אני חושב גם בעייתי, אבל,

רלי רגע, לדחות את ההכרעה ל – 60 יום?

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא בעייתי, כי הם צריכים בורר.

צחי ברים:

אבל יותר קל (לא ברור). מה זה? מה שאנחנו מדברים כרגע זה,

דובר לא מזוהה:

על השני,

ישראל קלרמן:

רגע ה-60% כבר יש לו? כמה, כמה יש לו?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לדעתי מוכן,

ישראל קלרמן:

50? 9 מתוך כמה? שזה 10, יש שמה 10, יש שמה,

צחי ברים:

רגע, אילנית,

ישראל קלרמן:

אמי, 10 מספיק לו, או הוא צריך 11? כמה הוא צריך?

אמנון ארבל:

11,

עו"ד אילנית מיכאלי:

את אחוז החתימות הנדרש.

אמנון ארבל:

60% מ-19, (לא ברור) כמה.

צחי ברים:

אז רגע, בוא נעשה ככה, מספר תוכנית 1226851, ההחלטה היא, חברים, ב-122,

עו"ד אילנית מיכאלי:

שנייה, היא כותבת,

רלי חיים:

רגע, רגע, אני ארשום את זה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

שנייה אחת, אנחנו, שנייה,

רלי חיים:

במידה ולא אמרנו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

ולא ימציאו במועד,

אמנון ארבל:

אני רגע, אני כותב את זה פה שנייה, רלי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אמי כותב את זה,

רלי חיים:

אני אקח ממך,

עו"ד אילנית מיכאלי:

שנייה,

צביקה אסולין:

טוב,

רלי חיים:

לדחות את ההכרעה ל – 60 יום,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אבל אמי כותבת אחרת, שנייה, שנייה, הוא כותב משהו.

רלי חיים:

במידה ולא ימציא. כן.

צביקה אסולין:

וייצמן איפה אתה?

רלי חיים:

איפה היית בדיון הקודם?

ישראל קלרמן:

בדיוק, אתה אומר את זה גם על הראשון,

צחי ברים:

התוכנית איפה הבעיה גם בראשון?

פנחס רוטנברג:

לא, אבל שמה היה לו חתימות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

שנייה. שנייה, אני מסיימת.

פנחס רוטנברג:

הדברים שמה, רק שרוצים (לא ברור),

עו"ד אילנית מיכאלי:

ניסיון, אם זה לא יהיה רשום טוב, זה לא טוב.

צחי ברים:

כן, כן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

שתי דקות.

צחי ברים:

בסדר.

צביקה אסולין:

מחוזית, התנגדויות במחוזית.

ישראל קלרמן:

איפה פנחס? תשאל את פנחס.

פנחס רוטנברג:

אסור לו,

צחי ברים:

אמי, סיימת את זה?

יוחנן וייצמן:

שלום הרב יוסף.

יוסי חביליו:

מה נשמע? יוחנן.

צחי ברים:

חנייה גם,

אמנון ארבל:

לא, (לא ברור) בעיני, אני,

צחי ברים:

זה אותו דבר,

אמנון ארבל:

לא, זה לא אותו דבר, אני עדיין, אילנית, אני בראשון, אני אמרתי אני מבין את ההסכם, כמו שאמרתי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

רגע, הראשון אנחנו ראינו שההסכם,

יוסי חביליו:

אבל בכל מקרה זה חוזר לפה, למה צריך?

עו"ד אילנית מיכאלי:

שנייה,

ישראל קלרמן:

מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

הראשון ההסכם שונה, הם חתמו על הסכם אחר, הם לא חתמו על הסכם דומה כמו כאן, כאן הם חתמו.

אמנון ארבל:

אבל להבנתי שם בהסכם רשום אחרי שיש טופס 4 בבנין,

אריאל גולן:

אז כל הזכויות של הדיירים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

שמה הם חתמו שכל הזכויות שלו?

צחי ברים:

אני שואל, מה הבעיה שהוא יביא, שילך יגיד,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, בראשון, הם חתמו,

צחי ברים:

רוב השכנים יסכימו,

אמנון ארבל:

הוא לא יכול אבל, כי הם,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, בראשון,

צחי ברים:

גם השכנים,

אמנון ארבל:

התיק הראשון,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בראשון הם חתמו לו שהכול הזכויות שלו,

אמנון ארבל:

מה (לא ברור)?

עו"ד אילנית מיכאלי:

ואחרי טופס 4, כבר לא, זה כבר שלהם.

אמנון ארבל:

הוא היום אחרי טופס 4,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה שונה.

פנחס רוטנברג:

הוא עדיין לא טופס 4,

עו"ד אילנית מיכאלי:

המקרה הזה, הם חתמו על הסכם אחר.

אמנון ארבל:

טופס 4 בניין הראשון?

צחי ברים:

לא, אין לו,

אמנון ארבל:

איך יכול להיות?

פנחס רוטנברג:

אז עושים,

צחי ברים:

מה שהוא טען,

אמנון ארבל:

הוא קיבל טופס 4, זה לא, הוא לא טען שיש טופס 4,

צחי ברים:

לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

יש או אין טופס 4?

צחי ברים:

אחרי הטופס 4 אני זה, אבל לפני זה, אני לא,

אמנון ארבל:

אני לא הבנתי שיש שם טופס 4 אבל,

רלי חיים:

לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הם אמרו שהוא קנה את ה - ,

ישראל קלרמן:

אין, אין,

עו"ד אילנית מיכאלי:

את כל השלד, ולא בנה את שלהם.

צחי ברים:

בדיוק, נכון, גם אני,

עו"ד אילנית מיכאלי:

את שלהם הוא עוד לא בנה,

אמנון ארבל:

לא, אבל זה נראה גמור, מה זאת אומרת? לא, מה זה הוא בנה? לא, לא הבנתי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז תחליף (לא ברור),

אריאל גולן:

(לא ברור) מאוכלס,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לתואם טופס 4,

אריאל גולן:

אמרו שזה מאוכלס כבר,

אמנון ארבל:

על מה אתם מדברים?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז צריך לבדוק אם יש, או אין,

אריאל גולן:

מאוכלס,

אמנון ארבל:

רגע, רגע, שנייה.

אריאל גולן:

הוא אמר, היזם.

פנחס רוטנברג:

לא, לא,

רלי חיים:

(לא ברור), וזה, הם אמרו,

אמנון ארבל:

לא,

צחי ברים:

אם זה אחרי טופס 4, זה בעיה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם אחרי טופס 4, זה גם אין לו חתימות, צריך חתימות. גם אותו דבר.

צחי ברים:

אז ההחלטה היא, שאם זה לפני טופס 4,

אמנון ארבל:

אפשר גם להוריד את זה מבחינה משפטית, זה גם לא יקרה שום דבר,

אריאל גולן:

אז תוריד את זה לבחינה, זה טוב.

אמנון ארבל:

היועץ המשפטי כאילו כבר זה,

צחי ברים:

למה צריך להוריד את זה לבחינה אם אנחנו יכולים עכשיו לקבל את זה?

אמנון ארבל:

אני לא יודע, אין לי תשובה,

צחי ברים:

לא, צריך לבדוק אם זה לפני טופס 4, אם זה טופס 4, אם זה לפני טופס 4, והוא מביא רוב חתימות, אז זה בסדר.

אמנון ארבל:

איפה רשום טופס 4? לא רשום פה.

אריאל גולן:

לא, לא רשום.

צחי ברים:

אילנית,

אריאל גולן:

צריך (לא ברור),

רלי חיים:

איד אנחנו,

צחי ברים:

אני חושב להציע, קלרמן,

ישראל קלרמן:

מה?

צחי ברים:

אני חושב להציע בתיק הראשון, תיק מספר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

שנייה, אבל צריך לבדוק אם יש או אין טופס 4,

צחי ברים:

אין טופס 4, אמי עכשיו בדק,

אמנון ארבל:

לא, אני לא בדקתי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא לא בדק,

צחי ברים:

התשובה שלי תהיה כוללת את השאלה הזו, בתיק 1226166, במידה ו - , זה ברור שאם, יש טופס 4, אין לו כבר זכות בכלל לגעת בזה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם, אז ככה,

צחי ברים:

אם יש טופס 4,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם הטופס 4, אז לדחות את התוכנית,

צחי בריס:

לדחות את הבקשה. אם אין טופס 4, והוא ימצא,

ישראל קלרמן:

מה זה? אתה לא יכול, מה זה החלטה כזאת? לבדוק אם יש או אין,

צחי בריס:

(לא ברור),

עו"ד אילנית מיכאלי:

אולי צריך (לא ברור) בכמה (לא ברור), עכשיו,

ישראל קלרמן:

נבדוק את זה תוך כדי, אמי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הבעיה שיואל שבת לא פה.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) איתנו אבל,

עו"ד אילנית מיכאלי:

ומיטל, אולי משהו מהפיקוח, יואל יכול להגיד לך. הוא נותן את הטופס 4,

ישראל קלרמן:

כן, שיבדקו במחשב, תן לו מספר תיק, ושיגיד לך.

עו"ד אילנית מיכאלי:

תוך כדי דיון, הוא יעשה את זה,

ישראל קלרמן:

לא, זה בנייה חדשה זה צריך להיות גם, לא, מה זה תמ"א?

אמנון ארבל:

איפה זה מופיע בדרך כלל? אני אפתח את המערכת,

ישראל קלרמן:

נכון, במערכת יש לך את זה,

אמנון ארבל:

איפה זה?

ישראל קלרמן:

זה פיקוח,

אריאל גולן:

לא, זה פיקוח,

אמנון ארבל:

נו,

פנחס רוטנברג:

תפתח את ייעודי קרקע,

ישראל קלרמן:

יש לו, מה יש לך (לא ברור)?

צחי ברים:

הוא מברך.

ישראל קלרמן:

עכשיו הוא לא אמר את זה, הוא אמר את זה עליך. אבל תבדוק במחשב רגע. תפתח את המחשב רגע, תפתח את המחשב שנייה.

רלי חיים:

הוא מברך.

ישראל קלרמן:

ברכת המזון.

רלי חיים:

לא תהיה,

ישראל קלרמן:

הלו.

רלי חיים:

מה יש לך?

ישראל קלרמן:

תן לו מספר תיק,

עמנואל זלטס:

הנה רשום לך,

אמנון ארבל:

זה המספר תיק, מה לפתוח עכשיו?

ישראל קלרמן:

יופי, תיכנס לזה,

רלי חיים:

לא, זה היתר אבל,

ישראל קלרמן:

הנה הפיקוח,

אמנון ארבל:

זה ההיתר,

ישראל קלרמן:

לא, הפיקוח.

אריאל גולן:

זה אותו מספר בדרך כלל של הפיקוח.

רלי חיים:

זה אותו מספר?

ישראל קלרמן:

מה?

יוסי חביליו:

הוא לא הביא את התיק.

אמנון ארבל:

התכלת דחוף וחלק לא דחוף.

ישראל קלרמן:

אתה רואה ש - , בסטאטוס אין לך עדיין.

רלי חיים:

הפקדת התוכנית טופס 4,

ישראל קלרמן:

איפה?

אריאל גולן:

יש טופס 2,

רלי חיים:

(לא ברור) שהוא מוצע ב – 24 ליוני,

ישראל קלרמן:

טופס 2,

פנחס רוטנברג:

טופס 2,

ישראל קלרמן:

טופס 2, לא לטופס 4. כן, יש עוד, יש עוד?

צחי ברים:

אז תרשמי ככה, אילנית, בואי נרשום את זה ככה, היות ובדק,

ישראל קלרמן:

אין טופס 4,

צחי ברים:

ולא קיים טופס 4,

ישראל קלרמן:

מה?

רלי חיים:

מה הוא רשם?

ישראל קלרמן:

טופס 2 ביקשו מהם את זה, אין טופס 4, אין טופס 4, זה נכון. (לא ברור) והיזם לגבי התב"ע והכנה לבינוי והתחייבו,

רלי חיים:

כן, מצוין.

ישראל קלרמן:

על זה, על זה הם מדברים טופס 2, אין טופס 4, זה בסדר גמור, אין טופס 4, זה אמי הקריא את זה,

אמנון ארבל:

לבקש טופס 4,

ישראל קלרמן:

לא, להיפך, טופס 2, אפילו (לא ברור) הוא לא הביא, הוא עוד לא הביא את ההיתר הזה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה זה לא,

ישראל קלרמן:

הטופס 2, הסכימו לתת לו כפוף לזה, שהוא יקבל את ההיתר הזה.

פנחס רוטנברג:

זה הטופס 2 זה להתחלה,

ישראל קלרמן:

הקצאת מערכות,

אמנון ארבל:

מי אתה?

ישראל קלרמן:

זה הרצת מערכות.

אמנון ארבל:

אין, אני שואל, טופס 4,

ישראל קלרמן:

אין טופס 4, חד-משמעי אין.

צחי ברים:

אנחנו בדיון פנימי,

פנחס רוטנברג:

טופס 4 אפשר,

ישראל קלרמן:

אין טופס 4, חד-משמעית, לא, אבל אי-אפשר,

אמנון ארבל:

אז יפה, אז להבנתי אם אין טופס 4, הוא צודק,

צחי ברים:

אם אין טופס 4, אז מה?

אריאל גולן:

מה כתוב בהסכם? למתן טופס 4?

אמנון ארבל:

שאלתי היה טופס 4,

ישראל קלרמן:

תן לו לדבר,

אמנון ארבל:

יחידת דיור ו - ,

ישראל קלרמן:

שנייה, תעשו את זה מסודר, אל תהיה זה.

צחי ברים:

אמרתי,

ישראל קלרמן:

תעני גם למה שחיים אמר, אל תהיה זה, הבורר וכל הזה, מה עם זה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

צריכים,

צחי ברים:

אז היות,

ישראל קלרמן:

שהיא תדבר על זה, אני לא, אני לא,

צחי ברים:

אז היות וזה, לא,

ישראל קלרמן:

לא, לא, אל תעשו,

צחי ברים:

התקבל בבית משפט, צו מניעה שלא,

אריאל גולן:

לא התקבל,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא התקבל, התבקש,

צחי ברים:

התבקש, ולא קיבל,

עו"ד אילנית מיכאלי:

התבקש, ולא קיבל,

ישראל קלרמן:

למה לא קיבלו?

צחי ברים:

הם לא קיבלו את הצו מניעה, אולי ללכת להסתדר ביניהם.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא יודעים, למה, להסכמה, הם לא,

ישראל קלרמן:

לא, לבורר.

צחי ברים:

אמרו ללכת לבורר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כרגע אין צו מניעה.

צחי ברים:

הם לא הולכים לבורר,

ישראל קלרמן:

מה זאת אומרת?

עו"ד אילנית מיכאלי:

כרגע אין צו מניעה.

צחי ברים:

שניהם היו פה שאלנו אותם, הם לא הלכו.

ישראל קלרמן:

והם לא ילכו גם?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, כרגע אין צו מניעה,

צחי ברים:

היא לא יכולה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

גם אם הוועדה, הוועדה התחייבה לכבד את כל החלטה (לא ברור), של בורר גם,

צחי ברים:

הם לא הלכו, כבר לפני חודש,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לבורר,

ישראל קלרמן:

את רוצה לתת להם עכשיו ללכת? עכשיו ללכת לבורר? או שבלי זה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם הם רוצים, אנחנו,

ישראל קלרמן:

אני שואל, מבחינתנו לאשר היום, או שניתן להם 30 יום,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הם יכולים ללכת לבורר,

רלי חיים:

60,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם הם רוצים, אבל,

ישראל קלרמן:

60 יום בגלל החגים, אמי, מה אתה אומר?

אמנון ארבל:

אני חושב ש - , אמרתי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

גם להם פה 60 יום,

ישראל קלרמן:

גם פה? מה יקרה ב - 60 יום?

צחי ברים:

לא, פה,

ישראל קלרמן:

שיגידו לנו הם הולכים לבורר או לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני לא יודעת מה רוצים,

אמנון ארבל:

אז אני אומר, אני כמו שכבר אמרתי,

צחי ברים:

לא,

אמנון ארבל:

אמרתי מקודם, אני להבנתי, אם אין טופס 4, אז הוא יכול להגיש תוכנית,

צחי ברים:

הוא יכול להגיש תוכנית, הם רוצים שילכו לבית משפט, לעצור את זה,

אמנון ארבל:

נכון,

ישראל קלרמן:

ויש הסכמה, אני אומר? יש הסכמה מספיקה?

אריאל גולן:

הם אמרו,

אמנון ארבל:

לדעתי כן,

ישראל קלרמן:

אז מי בא לפה?

אמנון ארבל:

בחוזה רשום שהוא יכול להגיש תוכנית, עד לקבלת טופס 4, והוא הגיש.

עו"ד אילנית מיכאלי:

השניים לא נתנו לו לחתום, (לא ברור), זה חוזר, חוזה אחר,

צחי ברים:

נכון,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה זה משנה?

אמנון ארבל:

הוספתי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

העו"ד שלהם לא נתן (לא ברור) בזה.

ישראל קלרמן:

אז למה הם התנגדו?

צחי ברים:

הם מתנגדים, כי הם,

ישראל קלרמן:

אבל הם חתמו על חוזה,

צחי ברים:

נכון, היה פה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

התיק השני, העו"ד,

ישראל קלרמן:

למה, למה הם באו לפה? אבל מה הם רוצים?

צחי ברים:

הם גמגמו בזה, הם טוענים ש - , הם טוענים שזה, לא היה הנמכה, כל מיני דברים ש - ,

עו"ד אילנית מיכאלי:

שהוא לא סיים (לא ברור),

צחי ברים:

לא סיים את העבודות.

ישראל קלרמן:

אין את הסיפור הזה של החנייה.

צחי ברים:

לא, שמה אין את הסיפור של החנייה. אבל אילנית, אני חושב, שזה יהיה ב - , אין טופס 4, אז הוא יכול להגיש את התוכנית, במידה ויש להם בעיות קנייניות, שיפנו למפקח על הבית המשותף,

עו"ד אילנית מיכאלי:

במידה ותתקבל החלטה, החלטת, החלטה אחרת בבית משפט, נכבד אותה, בוודאי.

צחי ברים:

ברור.

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה מה שיש.

יוסי חביליו:

אז אתם תמשיכו לעבוד, אני,

צחי ברים:

בסדר?

אמנון ארבל:

טוב, זהו. בסדר, כן.

ישראל קלרמן:

אז מה עשית?

צחי ברים:

כן, שבמידה ותתקבל החלטה אחרת,

אמנון ארבל:

מעבר למה שכתבתי, לא, זה לא כתבתי. כתבתי בנוסף למה שהיה כתוב כבר. שבסעיף 1 לגבי לדחות, לגבי ההסכם של, זה כן הוצג החוזים לדיירים, היזם, שמופיע בצורה מפורשת, עד לקבלת טופס 4 לבניין, יכול היזם להגיש, בקשה,

רלי חיים:

אתה לא רושם בסעיף (לא ברור),

אמנון ארבל:

זכויות בנייה, מכיוון שטרם התקבל טופס 4 לבניין, כי היזם יכול להגיש את התוכנית,

צחי ברים:

לגבי הטיעונים שהוא טען,

אמנון ארבל:

והוספתי לגבי הנמכת החצר, שראינו שזה כבר נעשה במסגרת היתר הבנייה,

צחי ברים:

ולכן הפגיעה בפרטיות שהוא טען השכן, זה לא נכון, כי זה כבר קיבל בהיתר בנייה,

אמנון ארבל:

תנאי סף, זה לא נכון.

צחי ברים:

נכון? אמי,

רלי חיים:

אבל אמי, כתוב שם איזה סעיף זה?

צחי ברים:

(לא ברור) את הדיון אמי,

ישראל קלרמן:

אתה לא רוצה לכתוב, להתייחס לזה, של הבורר?

אמנון ארבל:

לא, ילכו לבית דין, ילכו לבית משפט,

ישראל קלרמן:

אם ילכו לבורר?

אמנון ארבל:

בית משפט יהיה משהו אחר, משהו אחר.

ישראל קלרמן:

התיק השוטף תעשה,

תוכנית 1471770

אמנון ארבל:

תיק 3. תיק 3 בסדר היום, תוכנית 1471770,

יוסי חביליו:

איזה סעיף?

אמנון ארבל:

3. 1471770,

יוסי חביליו:

למה עכשיו 3? מקודם קפצו לתוכניות אחרות?

ישראל קלרמן:

לא קפצו, עברנו לפי הסדר, הלאה,

צחי ברים:

לפי הסדר, 1,

יוסי חביליו:

למה? דנתם ב – 17,

אמנון ארבל:

היושב ראש לא יכל להשתתף בשלושת התיקים הראשונים, אז כרגע הוא לא פה, ואנחנו דנים בהם.

יוסי חביליו:

ואחרי 3 מה?

ישראל קלרמן:

18,

אמנון ארבל:

4 עשינו, עד 17.

יוסי חביליו:

4 עשיתם, אני צריך לראות מה היה,

אמנון ארבל:

אנחנו בתיק 3, 1471770, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית רחוב זילברג משה, בית וגן, תוכנית ש - ,
אני אראה לכם איפה זה נמצא, התוכנית למעשה מציעה להוסיף מעל בניין מגורים קיים של 3
קומות, 3 קומות עבור בית מדרש ושתי קומות של חדרי פנימייה. אנחנו חושבים שזה לא סביר, ולא
ראוי, להגיש על בניין מגורים באזור הזה, בנייה של 3 קומות של ישיבה, וחדרי פנימייה מעל בניין
מגורים, ללא הפרדה של כניסות, ומעליות או מדרגות, אנחנו ממליצים לדחות את התוכנית.

ישראל קלרמן:

מה?

יוסי חביליו:

אני מסכים להמלצה,

אמנון ארבל:

מה? מה?

ישראל קלרמן:

(לא ברור) שאתה מסכים,

אמנון ארבל:

מה הבעיה? מה לא הגיוני מה שאמרתי? ישראל.

ישראל קלרמן:

איפה אמרת בעיה? לא, אמרת לנו שתראה לנו איפה זה, אני עוד לא רואה איפה זה, בית וגן איפה?

אמנון ארבל:

ליד הבניין,

ישראל קלרמן:

ליד מה?

יוסי חביליו:

על כל מה שהיה שלא,

ישראל קלרמן:

ליד מה?

צחי ברים:

מה הבעיה בזה?

ישראל קלרמן:

אם כל התושבים רוצים, אז מה הבעיה?

אמנון ארבל:

אם כל התושבים רוצים,

ישראל קלרמן:

בלי, בלי, מי בעל הבית? אז לא הבנתי, מה? מה יש לו גג?

אמנון ארבל:

זה בניין מגורים, וזה שכונת המגורים,

ישראל קלרמן:

איפה?

אמנון ארבל:

שיש בה,

צחי ברים:

בית וגן,

אמנון ארבל:

זה בעלייה מרמת שרת, זה בניין הכוכב אם אתה מכיר, זה הבניין הכוכב,

ישראל קלרמן:

עכשיו אני רואה,

אמנון ארבל:

מרמת שרת. עלייה לכיוון בית וגן, זה המתחם של,

ישראל קלרמן:

לא, לא, זה לא העלייה לכיוון בית וגן, זה הצד הזה, זה לא עלייה,

אריאל גולן:

זה רמת שרת.

אמנון ארבל:

זה בית וגן,

ישראל קלרמן:

זה רמת שרת, לא, העלייה,

אמנון ארבל:

מפה עולים לבית וגן,

ישראל קלרמן:

לא, אבל (לא ברור),

אמנון ארבל:

מה לא?

ישראל קלרמן:

איפה זה (לא ברור)?

אמנון ארבל:

מי?

ישראל קלרמן:

איפה זה קריית נוער?

אמנון ארבל:

קריית נוער זה כל זה,

ישראל קלרמן:

ואתה מדבר עכשיו על איפה?

אמנון ארבל:

פה.

ישראל קלרמן:

פה?

אמנון ארבל:

מה? אתה הקשבת למה שאמרתי?

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

נראה לך הגיוני בבניין מגורים, באותו חדר מדרגות ומעלית לבנות 3 קומות של ישיבה ומעונות סטודנטים מעל מגורים? אז מה שהם רוצים? זה לא הגיוני.

ישראל קלרמן:

המעלית של הדירה,

אמנון ארבל:

אז מה זה של דירה?

צחי ברים:

מה? הישיבה?

ישראל קלרמן:

לדחות, אני לא הייתי,

אמנון ארבל:

מעל 3 קומות, מעל הבניין הזה שאתם רואים פה, זה בניין, יש בו 8 יחידות דיור, חנייה קיימת, מגרש,

צחי ברים:

לא, מבחינת הגובה,

אמנון ארבל:

גובה הוא לא הבעיה,

יוסי חביליו:

זה נראה בית, מה זה הבית הזה?

אמנון ארבל:

אי-אפשר לעשות את הבניין מגורים ל – 3 קומות, ישיבה, מעל, ועוד שתי קומות של מעונות סטודנטים מעל זה, מה ההיגיון בזה?

ישראל קלרמן:

אבל תראה בניין ליד הוא גם כן 7 קומות,

אמנון ארבל:

אין לי בעיה עם הגובה, שיעשו מגורים בגובה,

צחי ברים:

של שימוש,

ישראל קלרמן:

אז אל תדחה את התוכנית, אז אל תדחה,

אמנון ארבל:

הנה פה,

צחי ברים:

לא, שיציג,

אמנון ארבל:

אז הוא לא יכול,

ישראל קלרמן:

לא, לא, אמר, אז לנסח את זה אחרת,

אמנון ארבל:

אין לי המלצה אחרת. מה מאיזה נימוק? תסביר,

צחי ברים:

אני רוצה להציע הצעה,

אמנון ארבל:

שמה?

צחי ברים:

ישראל, ישראל, אני רוצה להציע,

ישראל קלרמן:

אמרת עכשיו,

צחי ברים:

היות והחדר מדרגות,

ישראל קלרמן:

בניין ציבורי על הזה, תציע מגורים, אין לי בעיה.

אריאל גולן:

אמי, יש לנו מחסור גדול בכל השטחי ציבור,

ישראל קלרמן:

לא, לא,

אמנון ארבל:

חבר'ה זה רמת שרת,

צחי ברים:

אמי, אמי,

אמנון ארבל:

אין פה שום היגיון לעשות,

ישראל קלרמן:

זה לא רמת שרת, זה בית וגן,

אמנון ארבל:

זה לא בית וגן,

ישראל קלרמן:

אתה אמרת זה בית וגן, לפני שנייה,

צחי ברים:

לא, אני מקבל את טענתך, שלעשות מדרגות,

ישראל קלרמן:

זה בעלייה לבית וגן,

צחי ברים:

אתה מבין את הטענה שלי, אמי, לעשות מדרגות של,

אמנון ארבל:

כן, אני מבין שנורא מפחיד אתכם לדחות את התוכנית, תעשו את זה פעם אחת, תראו שזה לא כזה נורא.

צחי ברים:

אבל שנייה,

ישראל קלרמן:

אז מה הבעיה?

אמנון ארבל:

שזה לא נורא,

ישראל קלרמן:

אתה יודע מה הבעיה?

יוסי חביליו:

יש יזם,

ישראל קלרמן:

של שנה, (לא ברור),

צחי ברים:

אמי, תנסה פעם דחייה במילים אחרות,

אמנון ארבל:

לא, אי-אפשר,

ישראל קלרמן:

לא, לא דחייה, אין דחייה, מה דחייה?

אמנון ארבל:

אם הוא יגיש תוכנית למגורים, נבחן את זה, מה?

רלי חיים:

שיגיש,

צחי ברים:

היות וזה אותם גרם מדרגות, במידה והוא יציג, ש - , כניסה נפרדת לשימושים למעלה,

ישראל קלרמן:

בדיוק,

צחי ברים:

נכון,

ישראל קלרמן:

למה לא?

אמנון ארבל:

חבר'ה זה לא הגיוני,

ישראל קלרמן:

למה לא? למה לא?

אמנון ארבל:

כמה הוא? היית רוצה לגור, שמעל הראש שלך יש ישיבה ושתי קומות של,

ישראל קלרמן:

הלוואי, חלום,

אמנון ארבל:

בחיים שלך לא היית רוצה לגור.

ישראל קלרמן:

שנייה, אני רוצה לשאול אותך שאלה אמי,

אמנון ארבל:

זה לא (לא ברור) חבר'ה די, זה לא רציני,

ישראל קלרמן:

לא, אבל אתה לא,

אמנון ארבל:

מה? אבל, אבל מה?

ישראל קלרמן:

כל השכנים מסכימים,

אמנון ארבל:

מי זה כל השכנים?

ישראל קלרמן:

אני שואל אם זה שלו בכלל,

אמנון ארבל:

גם אם כל הבניין,

ישראל קלרמן:

מי שגר למטה, איפה הבעיה? אני לא מבין את זה,

אמנון ארבל:

הבעיה שאין היגיון בעירוב שימושים כזה,

ישראל קלרמן:

כמה דיירים יש שמה? זה נשמע לי מוזר.

אמנון ארבל:

מה מוזר? אני אסביר לך,

ישראל קלרמן:

לא, הגשה, לכן אני, מתוך ההגשה, שזה מדובר בראש הישיבה שבונה מעליו ישיבה.

אמנון ארבל:

4 יחידות דיור קיימות.

ישראל קלרמן:

4 יחידות דיור קיימות, (לא ברור) שראש הישיבה, הוא רוצה ישיבה מעליו, אין לי שום בעיה עם זה.

יוחנן וייצמן:

איזה מספר אתם?

ישראל קלרמן:

כל היום, וועדה מקומית, (לא ברור) גם בשטיבל שלה, לא מייצג מה?

אמנון ארבל:

לא סביר, לא הגיוני, ישראל.

ישראל קלרמן:

בתוך הישיבה,

רלי חיים:

אסור להם,

אריאל גולן:

יש צורך גדול,

אמנון ארבל:

מה זה קשור לצורך גדול?

אריאל גולן:

(לא ברור),

אמנון ארבל:

צורך גדול מה? בחדרי פנימייה פה?

צחי בריס:

אבל תסתכל את סעיף 3,

אריאל גולן:

הציבור,

צחי בריס:

אמי סעיף 3 אומר,

אמנון ארבל:

בהמלצה?

צחי בריס:

כן, סעיף 3 בהמלצה.

אמנון ארבל:

כן,

צחי בריס:

סעיף 3 בהמלצה, תסתכל שנייה,

אמנון ארבל:

כן.

צחי בריס:

אמנם עירוב שימושים הוא דבר מקובל ונפוץ, אבל לא יכול להיות בבניין כל כך קטן ללא הפרדה של מדרגות ומעליות בין (לא ברור),

ישראל קלרמן:

ברור,

צחי בריס:

אני אומר,

ישראל קלרמן:

כן, זהו, הוא צודק,

צחי בריס:

הוא יציג שיש,

ישראל קלרמן:

למה? למה? כדי שיהיה מקום?

אמנון ארבל:

כי זה בניין קטנצ'יק.

אמנון ארבל:

לא יכול להיות,

צחי בריס:

עכשיו זה באישי.

ישראל קלרמן:

לא, לא דוחים,

אמנון ארבל:

לא, זה לא אישי, חבריה יש תוכנית לא טובה, לא ראויה, דוחים אותה, מה קרה? אפשר לכתוב שכל,

ישראל קלרמן:

נדחה עם מבני ציבור, אני לא אדחה מבני ציבור.

אמנון ארבל:

זה לא מבני ציבור, אבל זה מגרש מגורים.

ישראל קלרמן:

אבל בסדר, למה הוא רוצה לעשות, לערב שימושים,

אמנון ארבל:

אז שיקנה מגרש לישיבה,

ישראל קלרמן:

אבל הוא קנה את זה, זה שלו, אני מאמין שראש הישיבה גר למטה,

יוסי חביליו:

הוא לא קנה ישיבה.

צחי ברים:

אם הוא יציג את זה,

אמנון ארבל:

חבר'ה, תעשו מה שאתם,

יוחנן וייצמן:

המגרש שלו הוא, ומה הייעוד שלו?

אמנון ארבל:

מגורים,

יוחנן וייצמן:

ומה הוא רוצה לעשות את זה?

ישראל קלרמן:

ישיבה,

צחי ברים:

ישיבה,

יוחנן וייצמן:

אז בוא נשק לו את הידיים,

אמנון ארבל:

תנשקו לו,

צחי ברים:

לא, אמי צודק שאי-אפשר באותו חדר מדרגות, גם מגורים, וגם ישיבה, זה לא עובד,

אריאל גולן:

בסופו של דבר קונים שמה,

צחי ברים:

במקום לדחות, אני אומר שיציג, הוא יכול לעשות הצגה של שני,

אמנון ארבל:

אבל זה מה שאני אומר, אבל למה אנחנו יכולים,

יוחנן וייצמן:

אפשר להנחות אותו,

אמנון ארבל:

למה זה (לא ברור), במקום הזה? למה להפוך את המקום הזה להפוך אותו לישיבה?

אריאל גולן:

כל זה גם מוסדות ציבור, זה גם מוסדות ציבור,

אמנון ארבל:

נו, אבל זה שכונה של שכונה של בתים פרטיים קטנים.

רלי חיים:

הוא גם שכונה,

אמנון ארבל:

אני יודע מה יש ממול זה,

אריאל גולן:

הכול קריית נוער,

אמנון ארבל:

אני יודע מה יש ממול, אני מכיר מצוין את המקום הזה.

אריאל גולן:

יש שמה בצד, יש שמה ישיבות, (לא ברור) זה מוסדות ציבור,

אמנון ארבל:

טוב, מה אתם רוצים להחליט? חברים.

ישראל קלרמן:

ככל ו - , זה בסעיף 2,

יוחנן וייצמן:

להפוך את ההחלטה,

אמנון ארבל:

מה זה אומר?

ישראל קלרמן:

ככל ויציג,

יוחנן וייצמן:

תשלים את התנאים שלך,

ישראל קלרמן:

כן,

צחי ברים:

באותם תנאים,

ישראל קלרמן:

לאשר,

אמנון ארבל:

זה המדיניות,

ישראל קלרמן:

להמליץ להפקיד בתנאים האלה, שיהיה, שיהיה גישה נפרדת, ושיהיה,

צחי ברים:

היות והשימוש עירובים, לא מופרד, ושה יהיה כניסה נפרדת לשימוש,

ישראל קלרמן:

גם זה הציבורי,

צחי ברים:

הוא צריך גם במדיניות לרדת קומה.

ישראל קלרמן:

לא, לא חייב,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) שטויות, אם הוא עושה ציבורי,

ישראל קלרמן:

כרגע לידו בניין 8 קומות,

יוחנן וייצמן:

זה מוסד ציבור,

אמנון ארבל:

חבר'ה אני לא מסכים אתכם באמת.

יוחנן וייצמן:

למה?

אמנון ארבל:

כי אתם מאלצים את התכנון, למשהו שהוא לא סביר, ולא הגיוני. רוצה להגיש מגורים, שיגיש מגורים, אין בעיה, יקבל 6 קומות מגורים, הכול בסדר. לעשות את זה במקום הזה, זה לא סביר, זה לא מאה שערים, זה לא גאולה, זה רמת שרת, אין היגיון להקים ישיבה על גג של בניין מגורים,

ישראל קלרמן:

מול יש קריית נוער,

אמנון ארבל:

יחידות דיור,

ישראל קלרמן:

כל סוד,

אמנון ארבל:

אז שיבנה בקריית נוער, מה קרה?

ישראל קלרמן:

(לא ברור),

אמנון ארבל:

אבל זה אזור מובהק, מה קרה? אפשר לחשוב,

צחי ברים:

כן, אבל לא נורא שיש מגורים עם בית כנסת מלמעלה.

אמנון ארבל:

(לא ברור) בית כנסת למעלה,

צחי ברים:

אבל השכנים לא מתנגדים לזה.

ישראל קלרמן:

יש את זה גם במטסדוף,

אמנון ארבל:

מי זה השכנים?

ישראל קלרמן:

זה שלו הכול.

צחי ברים:

אז,

אמנון ארבל:

יכול להיות שהוא הבעלים שלה כול, אז מה?

אריאל גולן:

לא, השכנים לא התנגדו,

אמנון ארבל:

(לא ברור) זה סתם.

יוסי חביליו:

ברור שכל השכונה תתנגד, ואני אהיה בראשם גם כן,

ישראל קלרמן:

מי זה שכונה? זה רחוק ממך, זה רחוק ממך,

יוסי חביליו:

בסדר,

ישראל קלרמן:

זאת העלייה לבית וגן,

יוסי חביליו:

תראה את זה בצד, תראה את זה בתצ"א,

ישראל קלרמן:

כן, זה בעלייה, יוסי, למה?

יוסי חביליו:

זה מול רמת שרת שמה,

ישראל קלרמן:

זה לא, זה בעלייה,

יוחנן וייצמן:

זה זילברג, בחייד.

ישראל קלרמן:

זה אחרי (לא ברור).

אמנון ארבל:

למגורים ונאשר את זה, אבל זה, לא,

ישראל קלרמן:

שזה בעלייה, זה בעלייה זה לא קשור, אתה לא תתנגד לזה גם.

יוסי חביליו:

אמי, תראה בתצ"א,

אמנון ארבל:

אני לא חושב שזה נכון,

צחי בריס:

אין בעיה, (לא ברור) איתך, ככל ויהיה,

ישראל קלרמן:

לא לדחות,

צחי בריס:

לא, הוא אומר, בסדר, שזה אותו, להביא את זה במצב שככל,

אמנון ארבל:

זה הבנתי,

צחי בריס:

הוא יציג את זה בצורה כזאת.

יוסי חביליו:

לא, תראה לי את האזור, שאני מבין, איפה קריית נוער? איפה ה - ? הבית כנסת? (לא ברור),

אמנון ארבל:

זה הבניין הכוכב ברמת שרת,

יוסי חביליו:

נו אז זה סוף שלך גבול חלקי,

ישראל קלרמן:

לא, אבל זה עולה לבית וגן, תסתכל איפה זה נמצא.

יוסי חביליו:

זה בתחילת העלייה,

ישראל קלרמן:

לא, בסוף. אחרי,

יוסי חביליו:

יש שם את הבית כנסת של ההוא של עוזר ראש העיר שמה, לא?

אריאל גולן:

לא, זה,

ישראל קלרמן:

אחד אחרי זה, נכון, אחד אחרי זה.

יוסי חביליו:

הקצאה, לא משכורת, (לא ברור).

אריאל גולן:

לא לא, זה זה זה זה,

אמנון ארבל:

זה זה, זה מגרש לבית כנסת, אל תגיד לי, זה היה בוועדה לפני,

יוסי חביליו:

כן, כן, לא, היה בהקצאות,

ישראל קלרמן:

יפה, נו ואיפה זה?

יוסי חביליו:

(לא ברור) גם,

ישראל קלרמן:

זה יותר למעלה,

יוסי חביליו:

ומה זה המגרש שמתחתיו?

ישראל קלרמן:

מה זה המגרש הגדול?

יוסי חביליו:

מה זה המגרש,

אמנון ארבל:

תעשו מה שאתם רוצים,

יוסי חביליו:

מה הייעוד של המגרש מתחתיו?

אמנון ארבל:

זה?

ישראל קלרמן:

כן, לידו,

יוסי חביליו:

לא, זה זה,

אמנון ארבל:

מגורים,

ישראל קלרמן:

גם מגורים?

יוסי חביליו:

אז זה לא מתאים, חבר'ה, זה לא מתאים.

יוחנן וייצמן:

למה?

יוסי חביליו:

שמה,

צחי ברים:

למה לא מתאים? (לא ברור) בשימוש, בשימוש כניסות נפרדות, מעלית נפרדת, מה הבעיה?

יוסי חביליו:

אין לו גם כניסות נפרדות,

צחי ברים:

זה מה שאנחנו מבקשים,

אמנון ארבל:

כל האזור הזה זה אזור מגורים,

צחי ברים:

לכן אנחנו אומרים שיגיש את זה בצורה נפרדת.

ישראל קלרמן:

מה זה ירוק?

אמנון ארבל:

מה זה ירוק?

ישראל קלרמן:

מה זה שמה?

אמנון ארבל:

לא, לא ירוק.

צחי בריס:

אתה רואה כל דבר ירוק פה.

אמנון ארבל:

טוב, החלטה.

צחי בריס:

אני מציע,

ישראל קלרמן:

להמליץ להפקיד,

צחי בריס:

להפקיד את זה בצורה שזה יהיה, העירוב שימושים מופרד.

יוחנן וייצמן:

לא, לי לא אכפת לי,

צחי בריס:

זאת אומרת כניסות נפרדות למגורים, כניסות נפרדות למבני ציבור. בעצם את סעיף 3 להנחיה.

יוסי חביליו:

אני מצטרף לעמדה של מהנדס העיר, אני נגד.

צחי בריס:

מה? להעלות את זה להצבעה?

ישראל קלרמן:

כן, כן, אם הוא מצביע נגד, כן.

דובר לא מזוהה:

רק יוסי.

ישראל קלרמן:

יוסי לא, (לא ברור),

צחי ברים:

את ההצעה.

ישראל קלרמן:

אתה לא נמנע?

יוסי חביליו:

לא,

ישראל קלרמן:

למה?

יוסי חביליו:

ככה, הצבעתי, אני מצטרף לנימוקים של מהנדס העיר,

ישראל קלרמן:

זה רחוק ממך,

צחי ברים:

הצבעה,

יוסי חביליו:

זה לא שייך לקרוב או לא, זה לא ממש לידי, אבל זה לא מתאים שמה,

צחי ברים:

מי בעד? אריאל,

יוחנן וייצמן:

אני מחליט לפי זה,

צחי ברים:

ישראל,

ישראל קלרמן:

כן,

צחי ברים:

יוחנן,

ישראל קלרמן:

כן.

יוסי חביליו:

צחי,

צחי ברים:

נגד יוסי חביליו.

יוסי חביליו:

מה?

צחי ברים:

ממשיכים?

אריאל גולן:

אתה עומד כבר, מה? תעשי סלפי. נו.

יוסי חביליו:

בטלפון שלי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

תביא את הטלפון.

אסף:

תבקש מגורם עירוני לצלם אותך,

יוסי חביליו:

כן, מה יש?

עו"ד אילנית מיכאלי:

תביא את הפלאפון, לצלם אותך. לא, הוא לא (לא ברור) אליך, הוא צילם את היושב ראש. עם כל הוועדה,

אסף:

לא, הוא רוצה גם את אריאל.

עו"ד אילנית מיכאלי:

מותר לנו, בהפסקה.

צחי ברים:

הפסקה של שתיים, שלוש דקות.

יוסי חביליו:

מה זה הפסקה? מתי ממשיכים?

צחי ברים:

שתיים, שלוש דקות.

(הפסקה)

אליעזר ראוכברגר:

קדימה,

אמנון ארבל:

מי זה התושבים שם?

עמנואל זלטס:

הנה,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים,

רפאל:

הפעלתי.

אליעזר ראובברגר:

תודה, אנחנו ממשיכים בסדר היום, אנחנו ב - , בתיק,

רלי חיים:

רוצים לחזור ל – 11?

אליעזר ראובברגר:

לא, אני רוצה לעשות עכשיו את ה - ,

יוסי חביליו:

את הקמינים,

אליעזר ראובברגר:

את הקמינים,

יוסי חביליו:

כן,

החלטת מדיניות וועדה מקומית בדבר שימוש בקמינים מקוצר

אליעזר ראובברגר:

עכשיו באחד קבענו, עכשיו אחד ורבע, אנחנו נעבור להחלטה, לקבוע מדיניות עירונית על שימוש בקמינים, שמוסקים בעץ. ניר, אתה רוצה, אמי, ניר, מי רוצה? ניר קדימה. כן, אני רק אדגיש שהיה כבר, היה בוועדה כבר שתי דיונים בעבר, בקדנציה הקודמת. ואז לא אישרנו את זה, היה פה השגות של החברים, במשך זה היה נדמה לי משהו כמו לפני 4 שנים, בערך פלוס מינוס. במשך הזמן היה הרבה שיח איתך, איתי, עם אחרים, היה לנו פה, מה שנקרא הלוח ושוב, כמה דברים, עד שהצלחנו להגיע לאיזה שהיא נוסחא, שאני חושב שהיא מאוזנת. שמצד אחד, מאוד מאוד מגבילה, מצד שני, לא חונקת לגמרי, ואנשים ש - , עושים וילות, ורוצים את הדברים האלה, יש להם את האופציה איכשהו בכל זאת להשתמש. בהתאם להצעה שלכם, וכמובן תציג אותה, רק נציין שזה קדימה לא רטרו – אקטיבי.

יוסי חביליו:

רגע, קדימה זה מוחלט, לא? לא הבנתי מה, כלומר מה אמרת בסוף שרוצים, לא רוצים,

אריאל גולן:

המדיניות,

אליעזר ראובברגר:

לא, אמרתי המדיניות, היא מאוד מאוזנת, היא לא אוסרת לגמרי, היא מאוזנת, לפרט אפשר,

יוסי חביליו:

היא לא אוסרת לגמרי?

אליעזר ראובברגר:

לא, היא לא אוסרת לגמרי.

יוסי חביליו:

היא אוסרת לגמרי,

אליעזר ראובברגר:

לא, היא לא אוסרת לגמרי. היא משאירה פתח לאנשים שלמשל רוצים וילות, רוצים בכל זאת קמינים מעץ, אז יש תנאים איך כן, ואיך לא. אז עוד שנייה, ואת זה הוא יציג,

יוסי חביליו:

למה לא לאסור לגמרי? זה מזהם.

ניר מרגלית:

בוא, בוא תקשיב, תראה מה אנחנו מציעים,

יוסי חביליו:

מחזיק התיק יונתן פלג?

ניר מרגלית:

כן.

יוסי חביליו:

אני אשמע, ואז אני אתקשר אליו.

ניר מרגלית:

הוא מעודכן בזה,

יוסי חביליו:

אני הבנתי ש - ,

ניר מרגלית:

בקיצור,

יוסי חביליו:

הבנתי שזה לא אחורה , ובירכתי על זה, אבל כעת (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

לא יכול אחורה, מה? אתה יכול להרוס לאנשים את הסלון בבית?

יוסי חביליו:

אמרתי שזה בסדר, אבל כעת, עם כל החלטה,

ניר מרגלית:

יוסי,

אליעזר ראוכברגר:

תבוא תן לו,

יוסי חביליו:

אמרתי שהזיהום הוא גדול מאוד,

ניר מרגלית:

תקשיב את ההצעה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

ניר מרגלית:

ואז נדון ל - ,

אליעזר ראוכברגר:

כן, תוכל להביע את דעתך כמובן.

ניר מרגלית:

אז אני לא ארחיב על רמת הזיהום, הזיהום מקמינים, שהם מוסקים בעץ הוא גבוהה בשלושה סדרי גודל מסולר, ו - , שזה השני הכי מזהם, זה,

יוסי חביליו:

מה זה הראשון?

ניר מרגלית:

עץ, עץ הכי מזהם. סולר בא אחריו, אבל הביא,

יוסי חביליו:

הוא מקום ראשון, לא הבנתי מה שאתה אומר,

ניר מרגלית:

בשלושה סדרי גודל יותר מזהם,

יוסי חביליו:

הרבה יותר מהמקום שני.

ניר מרגלית:

הרבה יותר ממקום שני,

יוסי חביליו:

צריך לאסור עליו לחלוטין,

ניר מרגלית:

הוא ממש, הוא באמת, הזיהום פה הוא, הוא מהותי ומשמעותי, גם כלפי פנים למשתמש, וגם מה שמעניין אותנו בעצם, גם כלפי הסביבה,

יוסי חביליו:

גם למשתמש? לא ידעתי.

ניר מרגלית:

גם למשתמש מאוד, מאוד, אפילו הוא הכי הרבה למשתמש.

יוסי חביליו:

מטומטם שעושה את זה,

ניר מרגלית:

זה אף פעם לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא תאשר אותה,

יוסי חביליו:

בסדר, אם הוא פוגע באחרים, עם כל הכבוד,

אליעזר ראוכברגר:

זה משהו אחר, לא דיברתי על (לא ברור),

יוסי חביליו:

קמין אלק, אז שלא יהיה לו קמין,

ניר מרגלית:

בסדר. עכשיו אז דנו על ה - , דנו כבר על ה - , על ההשפעות של זה, הבריאותיות, הסביבתיות וכולה. ברשות לאיכות הסביבה בעיריית ירושלים, מתקבלות תלונות רבות בחורף, בגין מטרדי ריח וזיהום אוויר עקב הסקה בעץ,

יוסי חביליו:

קמין עם גז זה בסדר, מקובל עליך?

אמנון ארבל:

כן,

ניר מרגלית:

יש להם עם גז,

יוסי חביליו:

מסולר?

ניר מרגלית:

יש להם תקנים וכולה,

יוסי חביליו:

זה פחות מסולר?

ניר מרגלית:

המרחקי בטיחות של גז הם מאוד קטנים במטרים בודדים,

יוסי חביליו:

לא, מבחינת הזיהום זה פחות מסולר?

ניר מרגלית:

הרבה פחות, לא, לא אגיד לך זה בריאות, אבל זה הרבה פחות מזהם, וזה מתנדף באוויר, ונמהל באוויר, ברמה סבירה שלא פוגעת בסביבה, המרחקי בטיחות לפני התקנים, זה כמטרים בודדים מחלונות. בעירייה מתקבלות הרבה מאוד תלונות,

יוחנן וייצמן:

סליחה שאני קוטע,

ניר מרגלית:

כן,

יוחנן וייצמן:

יש,

ישראל קלרמן:

צריך להחריג, צריך להחריג,

יוחנן וייצמן:

מאפיות של מצות,

אליעזר ראוכברגר:

חימוץ, לא מאפיה.

ניר מרגלית:

מאפיות, אני סיפרתי ללייזר,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא מאפיה,

ניר מרגלית:

כל,

יוחנן וייצמן:

בוא נגדיר את זה,

כל אפריל אנחנו מקבלים מכה של תלונות,

אליעזר ראוכברגר:

זה חד – פעמי, זה חד – פעמי,

ישראל קלרמן:

אז בסדר, אז החריגו אותם פה אבל,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

ניר מרגלית:

לא, דיברנו,

אליעזר ראוכברגר:

לא על אפיה,

ניר מרגלית:

אני הולך לסוף, לאור האמור אנחנו ממליצים לוועדה המקומית לקבוע מדיניות עירונית שלפי התכנון והבנייה רוויה חדשה, ובקשות חדשות להיתרים, בסוגריים בניינים עם 4 יחידות דיור ומעלה, זה בנייה רוויה, לא יאושר, מה?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, חכה, חכה,

ניר מרגלית:

לא יאושר תכנון קמינים המוסקים בעץ, ובבנייה שאינה רוויה, ההתקנה בעמידה במרחק מינימאלי של 50 מטרים ממבנים סמוכים. זה מה שאנחנו מבקשים, בנייה רוויה, קוטג' פרטי, עצמאי בפני עצמו שמרוחק מספיק מהשכנים שלו, לא ניגע בו, לא נתייחס אליו. בינינו כולנו יודעים מה, מה, כמה בניות מאושרות כאלה יש בעיר הזאת, אפסי.

אליעזר ראובברגר:

על יד אחת,

ניר מרגלית:

גם לא בטוח, גם אם יקטעו לך שתי אצבעות,

אליעזר ראובברגר:

גם לא את כל היד,

ניר מרגלית:

גם אם יקטעו לך שתי אצבעות.

אריאל גולן:

חס ושלום.

עו"ד אילנית מיכאלי:

חס ושלום,

ניר מרגלית:

כן, זה מה שאנחנו מציעים, אני חושב שיש לזה ערך, יש לזה ערך סביבתי ובריאותי, יש לזה ערך הצהרתי, משמעותי, להראות שהעיר אכפת לה מאיכות האוויר שלנו, ומהבריאות של התושבים. אנחנו עושים הסברה כנגד קמינים, אז גם שנראה שאנחנו רוצים איזה שהוא צעד סטטוטורי בנושא, מי שכבר מפעיל קמין, ורואה את הפרסומות שלנו נגד קמינים, או של המשרד להגנת הסביבה, הוא גם, הוא גם ישראל מה העירייה עושה, הוא יודע שהעירייה עושה גם אם זה, לא קורה הרבה, לפחות שהפרסומים יהיו גם מגובים באיזה שהוא מעשה.

יוסי חביליו:

בסדר, יללה הסכמתי.

אריאל גולן:

מה אתה אומר?

אליעזר ראוכברגר:

ראית 50 מטר עשינו על וילות, בסדר, 50 מטר זה רחוק. בוא נאמר,

יוסי חביליו:

יש מעט, וגם לא יהיה להם את ה – 50 מטר לפי דעתי,

אליעזר ראוכברגר:

וגם, לא, אני אומר מה שהוא עושה נזק לעצמו, אני לא יכול, הוא מעדיף את היופי,

יוסי חביליו:

זה צריך להגיד,

אליעזר ראוכברגר:

מה יכול לעשות, אין לי מה לעשות, אבל לפחות לשכן, שזה לא להזיק, 50 מטר זה סביר, ובנייה רוויה כמו ש - , כמו שנאמר כאן. דרך אגב ומה שפחות מ – 4 יחידות, גם צריך 50 מטר.

ניר מרגלית:

כן, לא יאושר קמינים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, גם (לא ברור),

ניר מרגלית:

שאינה רוויה כתוב, בבנייה שאינה רוויה תותנה התקנה בעמידה של 50 מטר.

יוסי חביליו:

4 ומעלה, או פחות מ – 4?

אליעזר ראוכברגר:

לא, בפחות מ – 4 אפשר, אבל גם שם 50 מטר,

ניר מרגלית:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

כן, גם שם 50 מטר התניה, שלא יובן שזה רק על וילות,

עמנואל זלטס:

אגב צריך לחדד את כל,

אליעזר ראוכברגר:

וצריך לחדד את זה,

ניר מרגלית:

איך את המנסח את זה? בוא תקריא, בנייה שאינה רוויה,

עמנואל זלטס:

שתהיה בנייה,

אליעזר ראוכברגר:

בו המדיניות (לא ברור) בנייה רוויה חדשה,

עמנואל זלטס:

עוד פעם,

אליעזר ראוכברגר:

ובנייה שאינה, לא, לא יאושר תכנון קמינים מוסקים בעצם, בנייה שאינה רוויה,

יוסי חביליו:

אז תכתוב,

אליעזר ראוכברגר:

או בנייה, או בנייה רוויה כנ"ל, או בנייה רוויה כנ"ל,

יוסי חביליו:

או בנייה רוויה עד 4,

אליעזר ראוכברגר:

עד 4, בסדר, תפרט יותר, לא, יהיה פעמיים, לא יקרה שום דבר, תותנה, מאה אחוז.

ניר מרגלית:

ככה?

יוסי חביליו:

כן,

יוחנן וייצמן:

כן,

יוסי חביליו:

למען הסר ספק, זה בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר גמור.

יוסי חביליו:

אוקי, בסדר.

מרים סלע:

איזה תוכנית?

אריאל גולן:

קמינים, הקמינים.

אסף:

קמינים, זה בהתחלה,

אליעזר ראוכברגר:

בעצם זה 4 יחידות או 3?

ניר מרגלית:

4 יחידות זה כבר, זה כבר בנייה רוויה,

אליעזר ראוכברגר:

עד 3,

יוסי חביליו:

אז תעשה עד 3, עד 3 כולל,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, 4, 4, זה 3,

ניר מרגלית:

4 לא כולל,

אליעזר ראוכברגר:

4 לא כולל, לא, 4 מעלה זה כולל, בסדר, אוקי, טוב. חברים, מקובל עליכם?

יוסי חביליו:

לא, אבל תקשיב, 4 יחידות ומעלה אסור בכלל,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

יוסי חביליו:

אז למעשה אתה צריך להגיד עד 3 יחידות כולל, תסתכל פה,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

יוסי חביליו:

תסתכל, תעשה תשנה,

ישראל קלרמן:

למה? זה 4,

אליעזר ראוכברגר:

לא, ב – 4 לא,

יוסי חביליו:

ב – 4 לא,

ישראל קלרמן:

זה אסור,

אליעזר ראוכברגר:

ב – 4,

ישראל קלרמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

4 אסור לגמרי, גם עד ה – 200 מטר,

ישראל קלרמן:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

ו – 3 עד 50,

יוסי חביליו:

נכון, הנה הוא תיקן את זה, בסדר, היה פה ספק, וטוב להסיר את הספק.

אליעזר ראוכברגר:

רגע,

יוסי חביליו:

תחזיר, תחזיר לו,

יוחנן וייצמן:

בוא נחריג מאפיית מצות, במילים,

אמנון ארבל:

רק מגורים אבל,

ישראל קלרמן:

מגורים, כתוב מפורש,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כתוב.

ישראל קלרמן:

בנייה רוויה חדשה בקשות חדשות להיתרים,

יוסי חביליו:

תחדד פה,

עמנואל זלטס:

בבניית מגורים חדשה,

יוסי חביליו:

רגע, ואם זה תעשייה, קמינים?

אליעזר ראוכברגר:

כאן למעלה,

יוסי חביליו:

רגע, אם זה תעשייה אתה נותן קמינים?

ישראל קלרמן:

בבנייה למגורים, בבנייה למגורים,

יוחנן וייצמן:

מצות תופסים בעץ, הרבה.

אמנון ארבל:

בבנייה למגורים,

יוחנן וייצמן:

זה אי-אפשר פה כעת להתחיל לסגור את כל המאפיות מצות.

אמנון ארבל:

זה בנייה למגורים,

ישראל קלרמן:

זה בנייה למגורים,

יוסי חביליו:

כתוב,

ישראל קלרמן:

בנייה למגורים,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר. בסדר.

ישראל קלרמן:

וייצמן, זה בסדר גמור,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, מקובל על כולם? אוקי, מאושר, יופי, ניר, תודה לך,

ניר מרגלית:

תודה לכם,

ישראל קלרמן:

תודה,

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה, שיחיה לנו באמת, אוויר נקי.

ניר מרגלית:

אוויר צלול כיון,

אליעזר ראוכברגר:

צלול כיון, יופי. אנחנו, אתם רוצים לעשות, עכשיו לרוץ, או לעשות הפסקה?

ישראל קלרמן:

לרוץ.

אליעזר ראובברגר:

למה לרוץ? מתי יהיה הפסקת אוכל? לא רוצה? יש לך פה איזה 30, 40 תוכניות, 30 תוכניות,

ישראל קלרמן:

לא, יש גם,

עו"ד אילנית מיכאלי:

נתקדם עוד קצת, אולי (לא ברור) לפחות. לפחות עד שתיים כן,

ישראל קלרמן:

לא הגיע,

אליעזר ראובברגר:

תבקש שיביאו, נתחיל לרוץ, עד שיביאו, בסדר.

ישראל קלרמן:

לא, אני הייתי שמה, לא,

אליעזר ראובברגר:

בוא נחזור, מה? עכשיו עכשיו 11, אוקי, אמי,

אמנון ארבל:

תוכנית 11 בסדר היום,

אליעזר ראובברגר:

מה שחיכינו לחביליו,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראובברגר:

כן,

תוכנית 1451699

אמנון ארבל:

תוכנית 11 בסדר היום, תוכנית 1451699, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, רחוב הצפירה 27, זה תוכנית שמציעה, למעשה, אני אראה לכם רגע פה ב - , ב - GIS,

יוסי חביליו:

תראה גם בתמונה.

אריאל גולן:

יוסי, אתה מתנגד? יוסי.

יוסי חביליו:

כן,

אמנון ארבל:

מדובר, למעשה זה רחוב הצפירה, יש פה היום תוכנית שאושרה לפני בערך 3 שנים ולהקמה של בית ספר במגרש הזה, והיום יש צורך להגדיל את הבית ספר לכן מבקשים לעשות,

יוסי חביליו:

רגע, מה זה?

אמנון ארבל:

זה רחוב הצפירה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא יודע איפה זה,

יוסי חביליו:

זה (לא ברור),

אמנון ארבל:

זה רחוב הצפירה,

יוסי חביליו:

שנייה,

אמנון ארבל:

להרחיב קצת?

יוסי חביליו:

רגע, איפה יש את ה - , את הבית חינוך לשעבר?

ישראל קלרמן:

הוא הביא לך, אז מה הבעיה?

אמנון ארבל:

פה, זה בית חינוך.

יוסי חביליו:

כן, כן, הנה. קונסרבטוריון, בית הצייר,

אמנון ארבל:

זה כאן למטה, פה,

יוסי חביליו:

כן, כן, זה רחוב הצפירה.

אמנון ארבל:

פה יש תוכנית מאושרת שאושרה נדמה לי 3 שנים לבית ספר, ויש צורך להגדיל את הבית ספר, ולכן עושים כרגע בתוכנית מציעים לעשות איחוד וחלוקה למגרש החום שמשמאל פה, גם זה כאן, זה הקו הכחול נועד לכאן, כדי להגדיל את המספר כיתות לבית הספר, זה התוכנית למעשה,

יוסי חביליו:

רגע, הבית ספר זה לא קיים שם כיום.

אמנון ארבל:

אין בעיה, אמרתי יש תוכנית מאושרת,

יוסי חביליו:

הוא קיים בכלל באמצע המצלבה, אז איך זה הולך?

אמנון ארבל:

מה זה?

יוסי חביליו:

אוולינה פולה,

אמנון ארבל:

אוולינה פולה זה בארבע,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, יש אוולינה יסודי, יש יסודי, יש,

אמנון ארבל:

זה תיק 11, לא 4,

מרים סלע:

נכון,

עו"ד אילנית מיכאלי:

יש תיכון ויש יסודי,

אמנון ארבל:

תיק 11, לא 4,

יוסי חביליו:

הרטמן,

מרים סלע:

יש שם גנים,

יוסי חביליו:

זה כרגע מה זה 4?

אליעזר ראוכברגר:

אתה ביקשת את זה,

יוסי חביליו:

4 גם ביקשתי, אבל 4 לא דחיתם.

אליעזר ראוכברגר:

4 כבר עשינו,

אמנון ארבל:

כן, נכון, הם ישולבו בבניין החדש.

יוסי חביליו:

מה?

מרים סלע:

הם ישולבו ב - ,

אמנון ארבל:

ישולבו בבניין החדש,

אליעזר ראוכברגר:

אבל מקודם שאלת את אמי על אוולינה, איך אתה עכשיו חוזר לזה?

יוסי חביליו:

רגע, בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

הוא גם ענה לך,

אמנון ארבל:

טעות, טעות.

יוסי חביליו:

טעות, אני בודק. ופניתי גם ל - ,

אליעזר ראוכברגר:

הוא גם עונה לך על זה,

יוסי חביליו:

שנייה שנייה,

מרים סלע:

אבל מה יהיה בזמן הבנייה לגנים?

אמנון ארבל:

שאלה טובה, יצטרכו לזה פתרון,

מרים סלע:

לא, זה מצוקה גדולה בעניין של הגנים, אז צריך,

אמנון ארבל:

אפשר להוסיף סעיף שצריך למצוא לזה פתרון, בתקופת הבנייה.

מרים סלע:

חובה,

יוסי חביליו:

שנייה רגע.

(מדברים ביחד ברקע)

רלי חיים:

מה רצית אמר? שבזמן הבנייה יהיו?

מרים סלע:

שבזמן הבנייה ימצאו פתרון לגנים, יש שם גנים, גני ילדים,

אמנון ארבל:

רשום פה שבשלביות הביצוע בשלב הראשון אני יכול להוסיף פה ש - , לתת מענה לגני ילדים,

מרים סלע:

יופי, תודה. ויש עצים, יש עצים שהולכים? להזיז שם?

אריאל גולן:

יש, יש עצים לעקירה גם כן,

מרים סלע:

כמה?

אסף:

השאלה אם יש סקר עצים.

אריאל גולן:

כתוב, יש להגיש סקר עצים,

מרים סלע:

מה זה להגיש סקר עצים, זה תנאי?

יוסי חביליו:

רגע, וכמה קומות מציעים פה? אמי,

אריאל גולן:

יש לקבוע חובת נטיעה של לפחות (לא ברור) אחד לכל 50,

אמנון ארבל:

יש (לא ברור), בינתיים,

אריאל גולן:

יש פה סעיפים על עצים,

אמנון ארבל:

4 קומות מעל הכניסה הקובעת ושתיים מתחת לכניסה הקובעת,

מרים סלע:

הנה לפני מתן היתר בנייה.

אמנון ארבל:

התוכנית למעשה מרחיבה את המגרש, היא לא מעלה בגובה, היא משאירה אותו גובה קיים, והיא מרחיבה את הבניין, לקבל יותר כיתות. הנושא המרכזי שהיה פה, גם בדיונים הקודמים במסגרת התוכנית, לתקן את הנושא של התנועה והגעה למקום, ואני מניח שזה יהיה גם פה, אותם טענות, כי

זה בסוף רחוב הצפירה, הוא רחוב ללא מוצא, אז זה הרחבה של בית ספר קיים, שיש לו ביקוש, וחשבנו שנכון לקדם את זה,

יוסי חביליו:

רגע, איפה הבית ספר הזה היום?

אמנון ארבל:

זה, זה עוד לא בנוי, זה זה, זה המגרש הזה,

יוסי חביליו:

לא,

אמנון ארבל:

פה אושרה תוכנית להקמת בית ספר,

יוסי חביליו:

לא, הבית ספר הזה פולה, הוא היום איפה הוא נמצא?

אמנון ארבל:

זה לא קשור, אתה עוד פעם מבלבל,

מרים סלע:

איזה בית ספר זה?

אריאל גולן:

הרטמן, הרטמן,

יוסי חביליו:

הרטמן, הרטמן, סליחה, זה ליד הרטמן,

אמנון ארבל:

איפה נמצא הרטמן היום? אני לא יודע,

יוסי חביליו:

לא, הוא שמה ליד, לא?

מרים סלע:

הוא נמצא ברחל אימנו.

אריאל גולן:

המושבה הגרמנית שמה,

מרים סלע:

ברחל אימנו.

אמנון ארבל:

התוכנית המאושרת זה קרקע שהוקצה להם להקמת בית ספר חדש,

יוסי חביליו:

הרטמן זה מול הגן, בפינה שמה.

מרים סלע:

לא,

אסף:

מתחת לתיאטרון,

יוסי חביליו:

מתחת לתיאטרון,

מרים סלע:

כן,

יוסי חביליו:

לא ברחל אימנו, אני מוכן להתערב איתך, הוא לא ברחל אימנו.

מרים סלע:

בטח שברחל אימנו בבניין שמה,

יוסי חביליו:

בוא נתערב על ארוחה.

מרים סלע:

יללה,

יוסי חביליו:

תעשי בית ספר הרטמן,

מרים סלע:

יללה הרטמן בנות.

אריאל גולן:

שלום הרטמן,

יוסי חביליו:

אני יודע מה זה הרטמן הכללי,

מרים סלע:

לא, יש הרטמן בנים, והרטמן בנות.

אמנון ארבל:

יש בנים, ויש בנות, כן.

רלי חיים:

זה של הבנות,

יוסי חביליו:

אני לא יודע,

מרים סלע:

לא,

אסף:

הבנים אתה צודק,

עו"ד אילנית מיכאלי:

נכון, בפינה,

יוסי חביליו:

הנה תעשי,

מרים סלע:

לא, הרטמן בנים, זה לא בגדוד העברי, זה (לא ברור),

יוסי חביליו:

תעשי תמונות, לא בגדוד העברי,

מרים סלע:

הנה מוסד חינוכי, רחל אימנו 18, חביליו, אתה חייב לי ארוחה.

יוסי חביליו:

יללה.

מרים סלע:

שמעתם? תודה.

אמנון ארבבל:

כולם, מה זאת אומרת? הוא,

אליעזר ראוכברגר:

מי חייב לו? מי חייב לו?

עו"ד אילנית מיכאלי:

מסעדה פה למטה,

מרים סלע:

לא סגול.

אסף:

תן לי המקום, אם לא, זה לא יעבוד.

מרים סלע:

צריך כשרות.

יוסי חביליו:

לא, זה עכשיו בדיון,

עמנואל זלטס:

יוסי עשה דברים לערב יום כיפור הכול נמחק.

יוסי חביליו:

לא, רחוב הצפירה.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוסי חביליו:

אתם לא מכירים?

אליעזר ראוכברגר:

מינהל קהילתי זה אותו דבר,

אמנון ארבל:

יללה נמשיך.

מרים סלע:

רגע, אז הרטמן הולך לעבור?

יוסי חביליו:

למה?

אמנון ארבל:

כן, לפה,

יוסי חביליו:

מה?

אמנון ארבל:

יללה תיק 18.

אליעזר ראוכברגר:

זה ממש יעזור לו.

יוסי חביליו:

למי?

מרים סלע:

מה יהיה?

יוסי חביליו:

אמי, יש את התוכנית הזאת, שרוצים להפוך,

אמנון ארבל:

לא,

מרים סלע:

אבל מה יהיה במקום הרטמן?

ניר מרגלית:

רגע, אמי,

מרים סלע:

או שלא יודעים?

אריאל גולן:

רגע, רגע,

ניר מרגלית:

אמי,

יוסי חביליו:

איזה חלקה זה פה?

אמנון ארבל:

כן, ניר.

ניר מרגלית:

על 11 מה, מה,

יוסי חביליו:

רגע, אמי זה חלקה 70 פה, או לא?

אליעזר ראוכברגר:

שנייה,

יוסי חביליו:

מה אני אעשה?

אריאל גולן:

רשום, רשום פה יוסי. רשום,

אמנון ארבל:

מה? ניר.

ניר מרגלית:

שאנחנו לא יצא בחוות דעת, כי לא היו, לא ראינו חומרים במבא"ת.

אמנון ארבל:

זה מגרש חום, של מגרש ריק מרחביים אותו על שטח של גן ילדים, לבית ספר יותר גדול, מה כבר איכות סביבה פה?

אריאל גולן:

יוסי החלקה 71,

ניר מרגלית:

לא יודע, לא ראינו את התוכניות בכלל,

אריאל גולן:

חלקה 71,

ניר מרגלית:

בגלל זה אני אומר,

אמנון ארבל:

אז מה? ניר, אז מה אתה רוצה שאני אגיד לך?

יוסי חביליו:

אז מה טענו, למה אתה מתנגד?

אמנון ארבל:

כמו שאמרתי לו, תתכוננו יותר טוב, יללה תיק, הלאה? אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

כן, מה?

יוסי חביליו:

זה חלק (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

הצבעה,

יוסי חביליו:

טוב, אמר, אמר, הוא טוען במינהל שממול, אתם רוצים לעשות חניון על מגרש חוס, זה קשור לתוכנית הזאת?

אמנון ארבל:

לא,

יוסי חביליו:

אז אולי בתוכנית אחרת,

אליעזר ראוכברגר:

ואם רוצים, אז מה?

מרים סלע:

איזה תוכנית?

אמנון ארבל:

הוא אמר אחרת,

יוסי חביליו:

זה כאילו לא במסגרת התוכנית הזאת,

אליעזר ראוכברגר:

טוב. אפילו לא יצביע לך,

אמנון ארבל:

תוכנית 18 בסדר היום, תוכנית,

יוסי חביליו:

אני נמנע פה, אני לא, לא בטוח,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

יוסי חביליו:

לקבל,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

יוסי חביליו:

אם היינו מקבלים את העמדה של המינהל מראש, כמו שאני מבקש בהפקדות,

אמנון ארבל:

אתה אומר את זה לי?

יוסי חביליו:

לך, בטח, אז למי אני אגיד את זה?

אמנון ארבל:

למינהל,

יוסי חביליו:

יואל אבן,

צחי ברים:

לא הבנתי,

יוסי חביליו:

אני אומר את זה להם,

אליעזר ראוכברגר:

אבל מי זה, אבל אתה יודע שעל פי חוק אין לו בכלל זכות להגיש התנגדות,

צחי ברים:

יוסי, מה אתה רוצה ממנו?

אליעזר ראוכברגר:

אתה יודע שעל פי חוק, אין לו בכלל זכות עמידה?

צחי ברים:

לא, לא הבנתי,

אליעזר ראוכברגר:

לוועדה המחוזית, כל,

אריאל גולן:

הפקדה,

אליעזר ראוכברגר:

תיק שיש מינהל, הם אומרים אין לו זכות עמידה ע"פ חוק,

יוסי חביליו:

מי אומר?

אליעזר ראוכברגר:

הוועדה מחוזית,

צחי ברים:

לייזר,

יוסי חביליו:

על מי הם אומרים?

אליעזר ראוכברגר:

על המינהל,

צחי ברים:

ופה המינהל (לא ברור),

יוסי חביליו:

הוועדה מחוזית,

אליעזר ראוכברגר:

שאין לו זכות עמידה ע"פ חוק, והיועץ המשפטי אומרת, זה נכון, מה אפשר לעשות?

אריאל גולן:

העניין של הבחירות, לא?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אריאל גולן:

כולם או רק אלה שלא היה בחירות?

אליעזר ראוכברגר:

כולם, יש, כי יש בחוק רשימה של עמותות, של גופים שיש להם זכות, כל השאר אין להם זכות. סעיף 100 בחוק. בוודאי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הם,

אליעזר ראוכברגר:

מינהל קהילתי זה פיקציה, זה המצאה של עיריית ירושלים, זה לא,

אריאל גולן:

עמותה אבל,

יוסי חביליו:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

אבל לא כל עמותה יכולה להגיש,

יוסי חביליו:

שנייה, יש רשימה בחוק, יש פסיקה,

אליעזר ראוכברגר:

יש רשימה בחוק, ויש פסיקה מסודרת (לא ברור) מנו.

יוסי חביליו:

שמומלץ מאוד לשמוע,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אין להם זכות עמידה, לשמוע אני יכול לשמוע מי שאני רוצה,

יוסי חביליו:

לא, לשמוע,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה לא מבחינה חוקית, זה מבחינה וולונטרית,

יוסי חביליו:

בסדר.

זה לא שאסור לך,

אליעזר ראוכברגר:

התנדבותית, לא אמרתי אסור,

יוסי חביליו:

אז זהו,

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי שאין להם זכות עמידה בחוק.

יוסי חביליו:

אני מבקש לשמוע,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא אמרתי שאסור, אמרתי שאין להם זכות עמידה בחוק. זה הכול.

יוסי חביליו:

לא חייבים לתת להם, אבל רצוי לתת להם.

אליעזר ראוכברגר:

זה משהו אחר,

צחי ברים:

הם לא הגישו, מה אתה רוצה?

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

מרים סלע:

זה הפקדה.

יוסי חביליו:

זה רק ההפקדה, אני רוצה שישבו איתם מראש שיתאמו איתם דברים,

אליעזר ראוכברגר:

זה בכלל אתה נסחף, נסחף, כן,

יוסי חביליו:

זה אני רוצה שזה יהיה כלל עירייה,

אליעזר ראוכברגר:

יתחילו להיות ריאליים, לדבר איתם, הלאה.

יוסי חביליו:

שזה יהיה כלל בעירייה.

אליעזר ראוכברגר:

יתחילו להיות ריאליים, אני לא ראיתי אף פעם מינהל קהילתי שאומר כן, רק - לא, לא, לא,

יוסי חביליו:

שמענו אותך, בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, שמעתם אותי,

יוסי חביליו:

הם מצוינים, והם אומרים מה שצריך,

אליעזר ראוכברגר:

בטח.

יוסי חביליו:

אני רוצה שכולם יהיו,

אליעזר ראוכברגר:

אפילו מי שאתה מדבר איתו, לא יצביע לך בסוף, הוא יצביע למרים.

יוסי חביליו:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוסי חביליו:

בוא נראה בינתיים אני הבאתי ארבע, הם הביאו שלושה, נראה, אנחנו לא,

אליעזר ראוכברגר:

בפוקס הבאת את זה, אנחנו (לא ברור) הקולות העודפים שלהם,

יוסי חביליו:

היה 2000 יותר קולות מהם, מה אתה רוצה?

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, מה זה 2000 קולות?

ישראל קלרמן:

אבל אתה מבין לבד, שהתהפך המגמה.

אליעזר ראוכברגר:

אני היה לי יותר ממך, 20 אלף, אז מה?

ישראל קלרמן:

חביליו, אתה יודע לבד שזה,

יוסי חביליו:

מקווה שלא רק (לא ברור),

ישראל קלרמן:

(לא ברור) יש אנשים,

אמנון ארבל:

תוכנית 18 בסדר היום,

יוסי חביליו:

רגע, שמתי אותם שאני נמנע.

אליעזר ראוכברגר:

כן, לכתוב שיוסי נמנע, הלאה.

תוכנית 1453349

אמנון ארבל:

תוכנית 18 בסדר היום, תוכנית 1453349, בסמכות הוועדה המקומית, דיון להפקדה, רחוב מאיר נקר 10 בתלפיות, זה הבניין הזה, שאתם רואים כאן, יש פה בקשה להרחבה של דירה אחת בבניין, הבניין הזה, שזה בפני עצמו לא מקובל, אבל על המתחם הזה הוגשה תוכנית לבינוי פינוי, שכוללת את הבניין הזה וכבר נפתח תיק לפינוי בינוי, בא לפה לוועדה, כי היה צריך להצטרף בגלל ה - , השטח הזה, לכן אנחנו מציעים לדחות את התוכנית,

ישראל קלרמן:

אבל שנייה, אבל שנייה,

אמנון ארבל:

מה זה שנייה, מה?

ישראל קלרמן:

(לא ברור) תוכניות, הוא היה אתכם הרבה פעמים,

אמנון ארבל:

מה?

ישראל קלרמן:

הוא היה, הוא לא עשה את זה לבד. הרבה פעמים,

אמנון ארבל:

ראשון אמרנו, זה דיור מקובל ולא ראוי, ולא צריך.

ישראל קלרמן:

אני שואל שאלה נוספת, הוא לא מפריע,

אמנון ארבל:

הוא מפריע,

ישראל קלרמן:

פינוי בינוי, שנייה, פינוי בינוי יהיה בכל מקרה, (לא ברור).

אמנון ארבל:

מתי שהוא,

ישראל קלרמן:

מתי שהוא, בינתיים אתה יודע,

אמנון ארבל:

מה יהיה אם לא יהיה פינוי בינוי?

ישראל קלרמן:

אני לא רוצה להגיד את זה,

אמנון ארבל:

ברחוב (לא ברור) בפסגת זאב, שאתם כולכם בסדר, אין סיבה להגיש תוכנית להרחבת דיור של דירה אחת בבניין,

אליעזר ראוכברגר:

פסגת זאב יש סיבה.

ישראל קלרמן:

פסגת זאב יש סיבה,

אמנון ארבל:

אני לא מסכים גם עם הסיבה, בסדר.

ישראל קלרמן:

טוב, בסדר.

אמנון ארבל:

אני לא מסכים,

ישראל קלרמן:

אבל בלי קשר, אבל בלי קשר, אני לא רוצה להגיד דבר,

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה, זה מקרה הומאני.

אמנון ארבל:

יש שיקולים שלכם כוועדה,

ישראל קלרמן:

נכון, נכון,

אמנון ארבל:

אני לא מתווכח,

ישראל קלרמן:

אבל גם פה, וגם פה.

אמנון ארבל:

מה השיקול ההומאני פה?

ישראל קלרמן:

אני לא יכול לתת לך שיקול,

אמנון ארבל:

כי אתה לא יודע,

ישראל קלרמן:

לא, אני יודע, אני אגיד לך אבל למה לא,

אמנון ארבל:

כן, בוא נשמע,

ישראל קלרמן:

כי אתה תסתכל יותר חזק, ואני לא, אני לא אוהב את זה,

אמנון ארבל:

(לא ברור),

ישראל קלרמן:

לא, אתה לא תאהב את זה, אבל,

אמנון ארבל:

תספר לוועדה אבל,

ישראל קלרמן:

לוועדה אני אספר,

אמנון ארבל:

עשית עבודה על זה כאילו,

ישראל קלרמן:

זה הכשרה, עכשיו תגיד לי, (לא ברור), אני אומר תמיד אמרתי לך, בוא נפעיל שכל, בן אדם יש לו את זה,

אמנון ארבל:

מה השכל?

ישראל קלרמן:

אז אני מסביר, ובאמת לייזר דווקא, לייזר, אני יכול להגיד, לייזר יודע, גם בנווה יעקב, אותו דבר, אותו סיפור, ולכן התעקשנו כל כך אם אתה זוכר, בכף החיים, שגם הצטרפו לזה, אבל בינתיים הוציאו את הבן אדם מהבית, אז אישרנו את זה, אני אומר, אין פה, אין פה נזק, אני לא מזיק פה לפינוי בינוי,

אמנון ארבל:

איך אתה יודע?

ישראל קלרמן:

ועושה את זה רק, זה המציאות. מה?

אמנון ארבל:

פינוי בינוי גבולי, ורק זה,

ישראל קלרמן:

אני יכול גם לתת תנאי שהוא יחתום, ולא יפריע ולא זה, אבל להכשיר לו את זה, אני חושב ש - ,

אמנון ארבל:

הגיע הזמן ישראל שתבין,

ישראל קלרמן:

אבל הגיע הזמן שילמו את האגרות, עמנואל שהגיע הזמן שישלמו היטל השבחה, ושיהיה דברים מאושרים, מרתף זה לא מפריע גם,

אמנון ארבל:

הגיע הזמן שאתה כחבר וועדה תבין, שזה שמי שעושה עבירת בנייה לא מגיע לו פרס.

ישראל קלרמן:

יפה, אז זה רציתי לשמוע ממך.

אמנון ארבל:

גם לא מגיע לו עונש, אבל בטח לא מגיע לו פרס.

ישראל קלרמן:

זה (לא ברור), זה מה שאמרתי לך,

עמנואל זלטס:

הוא ביקש שאתה (לא ברור),

אמנון ארבל:

אבל זה,

ישראל קלרמן:

לא, אני אמרתי לך,

מרים סלע:

זה המדינה היחידה זה עובד ככה,

ישראל קלרמן:

שנייה, אני רוצה להגיד,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא חושב תגזימי, יש עוד כל מיני המדינות,

ישראל קלרמן:

דרך אגב, עם איזה מדינה מצביעים, שלך או שלי,

אמנון ארבל:

עבירות בנייה?

אליעזר ראוכברגר:

כל המדינות של האו"ם את (לא ברור)?

ישראל קלרמן:

עכשיו אני רוצה להגיד לך, אמי, אמי,

אליעזר ראוכברגר:

איזה 70 מדינות.

ישראל קלרמן:

אני אומר דבר אחד,

אליעזר ראוכברגר:

חוץ מאיזה כמה, אולי שתיים שלוש,

מרים סלע:

זה מדינות שאנחנו רוצים להיות,

ישראל קלרמן:

לא, אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

אולי שתיים שלוש, כל השאר,

ישראל קלרמן:

לא הורסים, אבל זה נשאר, לא הורסים,

אמנון ארבל:

יהרסו,

ישראל קלרמן:

אבל אתה אומר לא הורסים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, רגע, רגע, סליחה, בוא, פה בכלל לא מדובר על הריסה, יש פה תוכנית פינוי בינוי שהיא כבר עמדה בתנאי סף, אם היא עמדה בתנאי סף, זאת אומרת תוך חודש, עד 60, אני לא יודע מתי עמדה בתנאי סף, אבל עד 60 יום היא חייבת לבוא לפה, לא הולכים 60 יום האלה,

ישראל קלרמן:

יהיה זמן להתנגדויות,

אליעזר ראוכברגר:

אבל לא יחרסו ב – 60 יום האלה,

ישראל קלרמן:

ברור שלא יחרסו, (לא ברור) להפקדה, אני אומר, אני אומר אמי, איפה הבעיה? אז מאשרים, הוא השקיע כל כך הרבה, והשקיע כספים, לעשות את התב"ע, והיה פה איתם בקשר, תיקן ותיקונים, למה לא?

אליעזר ראוכברגר:

מה? מה דעת היזם של הפינוי בינוי?

אמנון ארבל:

אני לא דיברתי,

צחי ברים:

כנראה זה לא עושה לו נזק.

ישראל קלרמן:

לא עושה לו נזק.

עמנואל זלטס:

אגב ואולי אפשר לבדוק את זה,

אמנון ארבל:

לא, (לא ברור) שהוא לא יודע,

אליעזר ראוכברגר:

אחרת זה שאלה מאוד,

עמנואל זלטס:

אולי אפשר לבדוק, אולי אפשר לבדוק את זה,

אליעזר ראוכברגר:

זה שאלה אקוטית כאן, מה דעת היזם. אבל שמה זה היה משהו אחר.

עמנואל זלטס:

קמינים מעץ בשביל קצת ל - ,

יוסי חביליו:

קמין מעץ, לא,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל הוא פינוי בינוי פתוח,

ישראל קלרמן:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

לא, שמה זה לא היה.

עמנואל זלטס:

לא יודע איך מגיעים לפה,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

עדיף שלא תיגע,

אליעזר ראוכברגר:

כן, שמה, שמה זה משהו אחר, משהו אחר, לא היה עבירת בנייה, היה משהו שרצינו לתת לו, שהוא היה לו תיק משלו, אמרנו בוא נחבר אותו, זה משהו אחר,

ישראל קלרמן:

זה תיק שלו, והוא יתחבר.

אליעזר ראובברגר:

נכון, פה יש יזם, שמה עקבו אחרי היזם,

ישראל קלרמן:

לא,

אליעזר ראובברגר:

כן, השטח שלו הוא היזם, אמרנו שהוא קטן מידי, ויש פינוי בינוי שיחבור עם היזם ההוא, זה הכול.
אבל פה הוא לא יזם,

ישראל קלרמן:

זה זה, יותר טוב, אז בסדר, בסדר. זה במרתף, לא, יש פה משהו ש - ,

יוסי חביליו:

מה הולך?

אריאל גולן:

תסכים עם ישראל, לא יודע,

אליעזר ראובברגר:

אני הייתי,

ישראל קלרמן:

כן,

אליעזר ראובברגר:

אני הייתי, אני הייתי (לא ברור),

אריאל גולן:

הוא מעלה את היזם,

צחי ברים:

אמרתי אם זה לא עושה נזק.

אליעזר ראוכברגר:

אם זה לא עושה לו נזק.

ישראל קלרמן:

אז (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

ליוזם, מה דעת היוזם,

ישראל קלרמן:

או לאשר, הלאה, אתה לא יכול לדעת?

אליעזר ראוכברגר:

שלא יעשה לו נזק, בוא, אתה לא רוצה לגרום נזק,

ישראל קלרמן:

לא עושה נזק לפינוי בינוי,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע,

יוחנן וייצמן:

אם התוכנית לא עושה לו נזק.

ישראל קלרמן:

לא, אני אומר, אני לא רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

היא עמדה בתנאי סף,

יוחנן וייצמן:

גם על זה, זה לא משנה. גם על זה הוא מביא את השמאות שלו,

אמנון ארבל:

ברור שהוא יגיד, שהוא נגד, מה?

יוחנן וייצמן:

הוא יגיע שהוא בעד,

אמנון ארבל:

ואם אתה עוד תראה, זה לא זה, זה לא איזה ממ"ד,

יוחנן וייצמן:

כן, כן, הוא יקבל גם על זה, 2.5,

ישראל קלרמן:

לא (לא ברור), זה הרחבה, זה לא דירה.

אריאל גולן:

אמי, אבל תראה,

אמנון ארבל:

3 חדרים,

ישראל קלרמן:

מה? מה שהוא מבקש זה שלושה חדרים?

אריאל גולן:

זה המכפיל.

אמנון ארבל:

(לא ברור) בהר חומה,

ישראל קלרמן:

אז למה לא? מה?

אליעזר ראוכברגר:

כמה מטר?

יוסי חביליו:

את המכפיל?

אליעזר ראוכברגר:

כמה מטר זה?

ישראל קלרמן:

40,

אמנון ארבל:

לא, (לא ברור), לא יודע להגיד,

ישראל קלרמן:

שתי חדרים?

יוחנן וייצמן:

בוא נבדוק את זה,

ישראל קלרמן:

לא, אבל הוא צודק וייצמן, אם זה (לא ברור), אבל פה אתה יכול להגיד, אבל אתה לא מזיק, פה אתה לא מזיק לו, אלא מה הוא צריך לתת לו עוד חדרים, אז ניתן לו עוד שתי חדרים,

אמנון ארבל:

ברור, שאם עכשיו הוא יצטרך לתת לדייר הזה, שיש לו היום 70 מטר לצורך העניין, תמורה של 25 מטר,

ישראל קלרמן:

110.

אמנון ארבל:

ויהיה לו 140 מטר, זה כפול הדירה.

ישראל קלרמן:

הוא מקבל גם (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

השמאות,

אמנון ארבל:

(לא ברור) את היזם,

אליעזר ראוכברגר:

זה ישבש לו את כל, זה ישבש לו את כל השמאות,

יוחנן וייצמן:

אם הוא עשה היום את השמאות, אבל אם הוא יעשה את השמאות אחרי זה יאושר?

צחי ברים:

מה? מחוזית?

אמנון ארבל:

אז מה ההיגיון בזה?

ישראל קלרמן:

רגע מה (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

לא, בוודאי, הוא יגיש תנאי סף נספח שמאות.

עמנואל זלטס:

אתה מקדם באותו,

אליעזר ראוכברגר:

אחרת ע"פ מה הוא הגיש, מה המכפיל, מה מספר יחידות הדיור, כמה מטרים הוא מבקש,

ישראל קלרמן:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

העדכנית נכון, מסכים איתך שמעדכנים, אבל הוא הגיש.

עמנואל זלטס:

שנייה אחת, כי הורדת את כל מה שכתבו,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

עמנואל זלטס:

אחרת תשים,

אמנון ארבל:

זה סתם לא סביר, בוא ישראל.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא, אני לא הייתי הולך ככה, אני קודם כל,

יוחנן וייצמן:

לא, אם זה עמד תנאי סף, הם לא יכולים לחסום, רק זה אם יש החלטה,

עמנואל זלטס:

הוא אומר שהוא (לא ברור),

ישראל קלרמן:

בדיוק.

יוחנן וייצמן:

הם לא יכולים,

אמנון ארבל:

הפקדה.

יוחנן וייצמן:

רק החלטת הפקדה.

אמנון ארבל:

אחרי ש - ,

עמנואל זלטס:

מה פתאום,

אמנון ארבל:

לא החלטה להפקדה.

עמנואל זלטס:

אחרי הפקדה, בהפקדה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, על זה,

אמנון ארבל:

נשלח להם, ואז יכולים לקבוע את זה טעון אישור שר,

עמנואל זלטס:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

עמנואל זלטס:

תבדוק, כדי שזה יהיה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל בוא, אני מציע, אם, אם אנחנו נביא אישור גם הסכמה מהיזם,

עמנואל זלטס:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אפילו נאמר, שלא יצטרך לשפות,

ישראל קלרמן:

החצי, נותן לו התחייבות,

אליעזר ראוכברגר:

על החלק, נותן לו התחייבות, אז זה גם יבוא במחוזית. אני מציע זה ההצעה שלי,

רלי חיים:

לקבל הסכמה מהם?

אליעזר ראוכברגר:

לדחות, לדחות את ההכרעה, כדי לברר את עמדת היזם. לקבל הסכמה,

עמנואל זלטס:

לברר,

אליעזר ראוכברגר:

לברר, לקבל הסכמה ממילא.

אמנון ארבל:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, 19. 19 ואחרי זה נעשה הפסקה. זה ברחוב רשב"א.

אריאל גולן:

לא, המגיש זה רשב"א, אהליאב.

אליעזר ראוכברגר:

19,

יוסי חביליו:

רחוב האהליאב.

אריאל גולן:

המגיש, המגיש זה רשב"א.

יוסי חביליו:

רשב"א זה השם של החברה.

אליעזר ראוכברגר:

למה לא אומרים? למה לא אומרים, (לא ברור),

רלי חיים:

אין לי בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

הבן אדם רוצה עוד קומה? מה קרה?

רלי חיים:

בסדר, מצוין.

ישראל קלרמן:

איפה?

אליעזר ראוכברגר:

ברחוב אהליאב,

יוחנן וייצמן:

כן, בניין ליד זה רצו לאשר 17 קומות שבוע שעבר,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

מרים סלע:

איזה תוכנית זאת?

יוסי חביליו:

18.

תוכנית 1449339

אמנון ארבל:

טוב, 19 בסדר היום, תוכנית 1449339, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, אהליאב 20, ברוממה, דיון להפקדה, תוכנית שמבקשת תוספת לקומה וחצי למעשה מעל בניין קיים, הגדלת יחידות דיור מ – 18, מ – 16 ל – 18, קומות מ – 8 ל – 9, זה בערך פעם שלישית שהתוכנית מוגשת לבניין הזה,

יוחנן וייצמן:

הוא כבר בנוי?

אליעזר ראוכברגר:

חלק,

אמנון ארבל:

חצי קומה לדעתי בנויה,

אליעזר ראוכברגר:

לא דעתך, זה כתוב פה,

אמנון ארבל:

נכון, לא, גם אני מכיר את ה - , הסתכלתי בסדר, ברור. אנחנו לא חשבנו שיש מקום לאשר את זה, זה נדחה בעבר, גם בוועדה המחוזית, זה חוזר פעם שלישית, אני מסכים שאין פה שום דבר מהותי מבחינת מה שיש בסביבה, שיש פה,

יוסי חביליו:

אבל למה המלצנו לדחות את זה?

אמנון ארבל:

כי היה,

אליעזר ראוכברגר:

תוכנית אב זה 8 ולא 9,

אמנון ארבל:

כן, אחוזי בנייה,

אליעזר ראוכברגר:

רק עכשיו, רק עכשיו שבוע שעבר, איך קוראים לזה? בג'רוזלם פוסט, גם כן אדון יוחנן וייצמן, בוועדה המחוזית אמר תוכנית האב 10, למה אתם הבאתם 15? בסוף התפשרנו על 12, ועוד טריפל, בוא, תמיד חורגים, נו אז מה? זה מה יש,

יוסי חביליו:

למה תמיד חורגים? כדאי שלא יחרגו,

אליעזר ראוכברגר:

כי אנחנו רוצים יחידות דיור, אנחנו רוצים להוסיף, ואם זה לא אסון, כי יש ליד גם כן, אז זה לא סוף העולם, לא קרה שום אסון.

יוסי חביליו:

אם יש מדיניות צריך לעמוד בה, זה לא נכון,

אריאל גולן:

הם לא עומדים בה,

אליעזר ראוכברגר:

הכול טוב ויפה, אבל אתה לא פה הראשון שפורץ, כבר יש,

יוסי חביליו:

אז ההוא השבוע השלישי והרביעי. רגע פה אין מינהל?

אליעזר ראוכברגר:

הוא יבוא אליך ויגיד - איפה ואיפה. מה תגיד לו?

יוסי חביליו:

אז למה אישרתם את ההוא?

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, אישרתי, אני לא יודע מי אישר, מתי אישר, כמה אישרו, זה היסטוריה, זה לא, לא זה לפנינו עכשיו. עכשיו אם הוא היה בא מבקש משהו גרנדיוזי, כולה עוד קומה, מספר יחידות דיור מ – 16 ל – 18, עוד שתי יחידות דיור, אז מה?

יוסי חביליו:

רגע, אז ההמלצה שלכם הייתה לדחות, כי זה חורג מהמדיניות?

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אני חושב,

אמנון ארבל:

ונדחה כבר פעמיים,

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב זה לא סוף העולם. אני חושב שאפשר לאשר.

יוסי חביליו:

טוב, אני נגד, אני מצטרף להמלצה של (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, כן. חברים, חוץ מיוסי?

צחי ברים:

אני בעד,

אליעזר ראוכברגר:

בעד, אז בוא תעשה הצבעה, מי בעד בהתאם,

אריאל גולן:

כמה יחידות דיור זה חדשות? סתם,

אליעזר ראוכברגר:

שתיים,

אריאל גולן:

שתי יחידות?

אליעזר ראוכברגר:

כן. בסדר, בסדר, אוקי. יוחנן, בעד? ישראל,

ישראל קלרמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בעד. מרים בעד, אריאל?

אריאל גולן:

בעד,

אליעזר ראוכברגר:

בעד וחצי בעד, כולם בעד, למעט יוסי, שהוא נגד, אנחנו מאשרים. עכשיו נעשה הפסקה לאוכל, תפילת מנחה.

יוסי חביליו:

רגע, תגיד באיזה שעה חוזרים, בשתיים וחצי נגיד?

אליעזר ראוכברגר:

שתיים ורבע, שתיים עשרים, משהו כזה.

יוסי חביליו:

שלא יהיה מצב שהתקדמתם.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אתה הולך?

יוסי חביליו:

בלשכה שלי,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

חצי שעה מספיק.

ישראל קלרמן:

אבל מנחה לקרוא לך?

יוסי חביליו:

שתיים ועשרים,

ישראל קלרמן:

יוסי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בסדר, שתיים עשרים.

אליעזר ראוכברגר:

שתיים ועשרים.

ישראל קלרמן:

יוסי חביליו, לקרוא לך למנחה?

אליעזר ראוכברגר:

אפשר רק לסגור את ההקלטה בבקשה? רפאל.

(הפסקה)

תיק 431477

אליעזר ראוכברגר:

טוב, תיק 21, 431477, אני מוריד מסדר היום.

אריאל גולן:

איזה, איזה?

רלי חיים:

אה, רגע.

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה לבדוק את זה עוד.

אריאל גולן:

איזה מספר זה?

רלי חיים:

21.

אליעזר ראוכברגר:

20 בסדר יום.

אמי ארבל:

20, 20.

אליעזר ראוכברגר:

20.

רלי חיים:

20.

אליעזר ראוכברגר:

צריך לבדוק את התכנית עם העתיקות שם. אנחנו ב-21.

ישראל קלרמן:

אז 20 לא יורד?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

ישראל קלרמן:

מה 20?

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה להוריד, אני מוריד את זה,

רלי חיים:

מוריד.

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה לבדוק את זה עוד עם הנושא של העתיקות.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) לא יהיה. היום לא יהיה.

אמי ארבל:

אנחנו שמרנו (לא ברור) כמובן.

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה שטחים לעתיקות גדולים מאד.

דובר לא מזוהה:

חבל על הזמן.

אליעזר ראוכברגר:

קדימה, הלאה.

דובר לא מזוהה:

במיוחד שזה ילדון אחד.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

דובר לא מזוהה:

במיוחד עם ילדון (לא ברור) .

אמי ארבל:

תראו.

ישראל קלרמן:

מה זה, מה זה?

אמי ארבל:

זה, מפה חצבו את האבנים להר הבית. סתם.

ישראל קלרמן:

מה זה, באגרות משה?

אמי ארבל:

כן.

עמנואל זלטס:

כן, כן.

אמי ארבל:

זה בתוך (לא ברור) זה המפלס של בית הספר. זה כביש 21.

מרים:

איפה זה?

אמי ארבל:

זה כביש 21 שבין רמת שלמה, זה כביש 9.

ישראל קלרמן:

מה זה?

אמי ארבל:

צומת הגבעה הצרפתית. מה, מה קרה?

אילנית:

מה הסיפור?

אמי ארבל:

לא דוחים כלום, ישראל, תירגע. בית ספר.

ישראל קלרמן:

איזה?

אמי ארבל:

איזה בית ספר?

ישראל קלרמן:

מה זה?

אמי ארבל:

תשאל את יהודה עמר.

תיק 1437110

אליעזר ראוכברגר:

הלאה, 21. 1437110.

אמי ארבל:

כן, תכנית 21 בסדר היום, תכנית 1437110, תכנית בסמכות הוועדה המקומית, דיון להפקדה, הרחבות דיור, תוספת קומה רביעית, המלצנו להפקיד.

אריאל גולן:

יש עוד (לא ברור) בבנין, יכול להיות?

אמי ארבל:

לא.

אריאל גולן:

יש להם מספיק חתימות?

אמי ארבל:

תכנית, וייצמן, זה יש לך, אתה צריך להסביר משהו.

יוחנן וייצמן:

כן.

תיק 1338623

אמי ארבל:

תכנית 22 בסדר היום, תכנית 1338623, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, רבינו גרשום 4 בבוכרים, תכנית שהייתה פה בוועדה, היא הציעה למעשה בנין של תשע קומות מעל שלוש קומות מרתף, מגרש של בערך 468 מטר. התכנית נדחתה בוועדה ולבקשת יזם התכנית, זה חזר לדיון בעקבות החלטה של וועדת שימור.

יוחנן וייצמן:

כן.

אמי ארבל:

וועדת שימור כתבה בהחלטה של הוועדה שהיא מאשרת את החריגה בגובה מתכנית מאושרת לאור הצורך בבתי ספר יסודיים בשכונה,

חיים כהן:

(לא ברור) העתיקות, אני לא יודע מה אתה רוצה.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

חיים כהן:

עתיקות, נו מה.

אריאל גולן:

מה זה, אז מה הגישו שם?

חיים כהן:

לא יודע מה הגישו.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אמרתי שאני רוצה לבדוק את כל נושא העתיקות, זה הכל, שלא פוגעים בהם, לא שמעת מה שהוא אמר? משמה היו לוקחים את האבנים לבית המקדש.

יוחנן וייצמן:

יש לך הרבה מקומות כאלה בירושלים.

אליעזר ראוכברגר:

אה?

אריאל גולן:

(לא ברור) זה מהר חוצבים.

ישראל קלרמן:

בסדר, אבל זה קרקע מיוחדת, זה מה שהוא מסביר לך. מה, אי אפשר לבדוק את זה?

אליעזר ראובברגר:

כן, לא מכיר את זה. דרך אגב, ראיתי מקודם באבינו מלכנו, סתם, בטלפון, שכתוב כתבנו בספר החיים, בנעילה חתמנו. מי שקורא בטלפון בנעילה, יותר טוב שלא יגיד בכלל.

(צוחקים)

אמי ארבל:

א קיצר, כמו שאמרתי, התכנית נדחתה בוועדה כי זה אזור של חמש קומות ומע"ר צפון, התקיים דיון בוועדת שימור, וועדת שימור קיבלה החלטה שהיא מאשרת את החריגה בגובה רק לצורך בית ספר יסודי.

עמנואל זלטס:

אה, אוקי.

אמי ארבל:

וייצמן, תסביר בבקשה איך אפשר לעשות בית ספר יסודי במגרש של 480 מטר.

יוחנן וייצמן:

אני לא,

אריאל גולן:

זה מה שהוא הגיש, זה מה שהוא,

אמי ארבל:

זה לא מה שהוא הגיש.

יוסי חביליו:

אמי, אפשר לראות את זה בתצ"א? אני קצת איחרתי.

אריאל גולן:

זה מה שהוא אמר בוועדה.

ישראל קלרמן:

איזה תיק?

יוסי חביליו:

הזה, של הבוכרים.

אמי ארבל:

אז מה אם הוא אמר בוועדה? אז אני אגיד, מחר ירד שלג.

יוסי חביליו:

מה?

ישראל קלרמן:

למה זה קשור אליך?

יוחנן וייצמן:

לא יהיה בית ספר, לא יאושר.

אמי ארבל:

אבל לא יכול להיות בית ספר, התכנית לא (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

בא בן אדם, רוצה לעשות בית ספר,

אמי ארבל:

אי אפשר לעשות בית ספר,

יוסי חביליו:

(לא ברור) כבוד הרב חיים כהן.

אמי ארבל:

במגרש של 460 מטר בתשע קומות. כאילו, על מי אנחנו עובדים?

יוחנן וייצמן:

בסדר, הוא יעשה שתי כיתות בקומה, שלוש כיתות בקומה.

אמי ארבל:

אין דבר כזה, וייצמן.

אליעזר ראוכברגר:

זהבית ספר?

יוחנן וייצמן:

כן, זה מה שהוא אמר, זה מה שהוא אמר בוועדה,

אמי ארבל:

אני אומר עוד פעם, אני חוזר על מה שאמרנו עוד פעם. הוועדה המקומית,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) מבנה ציבורי.

אמי ארבל:

הוועדה,

אליעזר ראוכברגר:

יש לך מבני ציבור שאפשר לעשות.

יוחנן וייצמן:

אני חוזר, אני חוזר על מה שאמרתי.

דוברת לא מזוהה:

התרגלתי.

יוסי חביליו:

התרגלתי? מצוין.

אמי ארבל:

בבקשה, יוסי, אתה מפריע לי.

אליעזר ראוכברגר:

שניה.

אמי ארבל:

התכנית הייתה בדיון בוועדה,

יוסי חביליו:

אפשר לראות על התצ"א? כן, סליחה.

אליעזר ראוכברגר:

רגע.

אמי ארבל:

התכנית הייתה בדיון בוועדה, והוועדה קיבלה את המלצת מהנדס העיר לדחות את התכנית כי מציעים פה בנייה של תשע קומות במגרש של 460 באזור שלפי המדיניות הוא חמש קומות.

אליעזר ראוכברגר:

אז למה זה חוזר עכשיו?

אמי ארבל:

היזם פנה ואמר, אני הייתי בדיון בוועדת שימור, וועדת שימור קיבלה החלטה ואני מבקש להחזיר את זה לדיון. זה אגב התכנית שאני מציג בינתיים. המגרש הוא 460 מטר. וועדת שימור אמרה, אני מאשרת את החריגה בגובה רק לצורך הקמת בית ספר יסודי. אני לא יודע איך אפשר לעשות בית ספר יסודי בתשע קומות ב-460 מטר.

חיים כהן:

זה המלצת הוועדה או זה המלצת,

אמי ארבל:

זה החלטת וועדת שימור, כן.

יוחנן וייצמן:

החלטת הוועדה.

יוסי חביליו:

הוועדה לא מחייבת אותנו, מה.

אמי ארבל:

החלטת וועדת שימור.

אריאל גולן:

יוחנן, אתה רוצה להסביר?

אליעזר ראוכברגר:

לא, בוא נאמר שהיא כן מחייבת, אפשר להקים בית ספר יסודי,

יוסי חביליו:

לא.

אליעזר ראוכברגר:

בתשע קומות ב-460 מטר?

יוסי חביליו:

ברור שלא.

אריאל גולן:

במאה שערים (לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

בוא הנה, בחיך, 300 מטר מזה הרי יצטרך לחצרות, מה נשאר, 100 מטר?

אמי ארבל:

אין חצרות.

אליעזר ראוכברגר:

מה תרים, כיתה אחת על תשע קומות, זה מה ש-

אמי ארבל:

לא, (לא ברור) החצרות.

אילנית:

זה לא מעשי.

אליעזר ראוכברגר:

אין בית ספר, זה לא שאין חצרות.

אריאל גולן:

אז לייזר, לייזר, בוא אני אסביר לכם מה היה בוועדת שימור, הייתי שם (לא ברור),

אמי ארבל:

תסביר לנו, יאללה.

יוחנן וייצמן:

כן.

אריאל גולן:

הוא בא והציג, אמר, חבר'ה, אני רוצה פה, עשה משהו, מישמש כזה, השכרה לסטודנטים או בית ספר או עוד איזשהו משהו ציבורי.

אמי ארבל:

התכנית מציעה הכל.

אריאל גולן:

ככה הוא עשה איזה משהו, ניסה לערבב אותנו במה מדובר. אז יוחנן בחכמתו אמר, חבר'ה, בואו נגיד ככה. אם הוא רוצה, (לא ברור) שאלנו אותו גם, הוא אמר, בהתחלה היה כתוב, באחד הנספחים כתוב ככה, אחד כתוב ככה, קיצור, שתל שמה כל מיני דברים. אז אמרנו, אם זה בית ספר, וכמו שאתה אומר, אי אפשר לעשות בית ספר, אנחנו מוכנים לאפשר חריגה. אבל אם זה דירות להשכרה או שזה יחידות לסטודנטים או כאלה דברים, לפי סעיף 188 כמו שהוא רצה דירות להשכרה וכאלה דברים, לא מאשרים.

אמי ארבל:

נו?

אריאל גולן:

אז אם אי אפשר בית ספר, אז אי אפשר.

אליעזר ראובברגר:

אי אפשר לפי 188.

אריאל גולן:

מה, מעונות סטודנטים?

יוחנן וייצמן:

לא, זה שטח,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אריאל גולן:

דירות להשכרה?

אליעזר ראוכברגר:

זה שטח פרטי.

יוחנן וייצמן:

לא צריך.

אריאל גולן:

לא משנה, לא (לא ברור) שימושים ציבוריים.

יוחנן וייצמן:

לא, דברים תואמי 188.

אליעזר ראוכברגר:

תואמי 188, בסדר, תואמי.

אריאל גולן:

אז אם אי אפשר אז אי אפשר, זהו.

אמי ארבל:

נו, אז למה לאשר?

אריאל גולן:

אמרתי לך, אם הוא יציג תלמוד תורה, אז אומר יוחנן,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אבל שניה, השאלה מה הוא מבקש,

אריאל גולן:

אוקי, (לא ברור) תלמוד תורה.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אריאל, השאלה מה הוא מבקש כעת,

אמי ארבל:

זה מה שהוא מבקש.

אליעזר ראוכברגר:

מבקש בית ספר או לא מבקש בית ספר.

אריאל גולן:

הנה, תסתכל.

אמי ארבל:

בתכנית כתוב מבני ציבור לחינוך,

אריאל גולן:

דיור מוגן או מעונות סטודנטים,

אמי ארבל:

או מעונות סטודנטים או (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) זה הכל.

אמי ארבל:

אבל אי אפשר לעשות בית ספר כזה.

יוחנן וייצמן:

אלף, יש כאלה בתי ספר בשכונות.

אמי ארבל:

תשע קומות ב-400 מטר?

יוחנן וייצמן:

שמונה קומות במאה שערים, כן.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמי ארבל:

אני לא חושב שיש.

אריאל גולן:

יוחנן,

אליעזר ראוכברגר:

400 מטר? אולי מלפני 50 שנה שלא היה צריך חצרות ולא היה צריך שום דבר, כמו, אני יודע שמה, בבית יעקב הישן. אולי כמו בבית יעקב הישן, כל אלה שלא היה צריך חצרות, לפני 50 שנה,

אמי ארבל:

זה לא רציני.

אליעזר ראוכברגר:

או מקום המדינה. לא, לא היום, אין חיה כזאת היום. מה, אתם השתגענתם? על מה אתם מדברים? עכשיו, אם הוא רוצה משהו אחר, אז שיבוא. אם הוא רוצה משהו אחר, שיבוא עם משהו אחר ויביא את זה.

יוחנן וייצמן:

תראה, אתה יכול לא לאשר לו,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוחנן וייצמן:

הוועדה יכולה לא לאשר לו, זה בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

אני ממליץ לא לאשר.

יוחנן וייצמן:

בן אדם בא ואומר, אני רוצה את זה למבנה חינוך,

אליעזר ראוכברגר:

אני ממליץ לא לאשר.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שזה,

חיים כהן:

אני מצטרף ליושב ראש.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא חושב שזה הגיוני, עם כל הכבוד, בוא.

חיים כהן:

אני חושב, עוד פעם,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

דובר לא מזוהה:

בסבירות.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא עובר בסבירות. זה רחוק מאד מסבירות. כן, אני מסכים איתך.

חיים כהן:

(לא ברור) הוועדה אומרת את זה לא, אתה רוצה משהו אחר? תציג משהו אחר.

אליעזר ראוכברגר:

תציג משהו אחר. משהו שהוא (לא ברור) בסבירות, זה הכל.

אמי ארבל:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

אני דרך אגב לא דיברתי כרגע על הגובה או על הדברים, אני מדבר משהו שיהיה סביר, לעשות בית ספר או מבנה חינוך תשע קומות,

אריאל גולן:

או דיור מוגן או זה או זה או זה.

אליעזר ראוכברגר:

תשע קומות, בוא, אין לזה היתכנות אפילו מינימלית. אפילו מינימלית אין.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) תראה, זה כאלה שלא לוקחים כסף מהמדינה, לא (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

מה זה משנה עכשיו כסף מהמדינה? אז מה, אז הילדים שלהם, אז הילדים שלהם לא,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) יש לכם עניין לזרוק אותם, תזרקו אותם.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אין לי עניין, חלילה, אני רוצה לעזור להם כאילו הם לוקחים את כל הקופה של המדינה.

אמי ארבל:

אין לו פה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה לא רלוונטי, הילד צריך מקום לשחק.

יוחנן וייצמן:

אז מה הוא יעשה?

אליעזר ראוכברגר:

הילד צריך כיסא,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) בית ספר, מה הוא יעשה?

אליעזר ראוכברגר:

הילד צריך כיסא נורמלי, שולחן נורמלי, נו, בחייד.

יוסי חביליו:

זה לא יהיה בית ספר, הוא יעשה בזה מגורים, מה.

יוחנן וייצמן:

ואתה נותן לו (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אין לי בעיה, שיגיש מגורים.

יוסי חביליו:

אה, יגיש, נדבר.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

יוסי חביליו:

ולא יקבל את זה.

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות שאז ההמלצה של אמי תהיה חיובית.

יוסי חביליו:

אה, עד אז?

אליעזר ראוכברגר:

כן, יכול להיות. לא, לא לבית ספר, למגורים.

יוסי חביליו:

אני יודע, אבל הוא אמר חמש קומות זה המדיניות, מה.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע.

יוחנן וייצמן:

לא, תשע. לא, המדיניות למגורים היא תשע.

אליעזר ראוכברגר:

אבל אולי הוא יגיש חמש, אני לא יודע.

יוסי חביליו:

שיגיש, נדבר.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, בדיוק, שיגיש. אני לא,

אמי ארבל:

(לא ברור) המדיניות של וייצמן זה תשע.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא קובע עמדה,

יוסי חביליו:

אה, של וייצמן. למה 9, למה לא 19?

אליעזר ראוכברגר:

חביליו,

צחי:

לא, אבל זה לא משנה, זה לא רלוונטי כרגע.

אליעזר ראוכברגר:

אני מבקש לקבוע עמדה על מה שיש בפנינו.

יוסי חביליו:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

כל מה שאין בפנינו לא מדברים עליו.

יוסי חביליו:

אוקי, בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

זה הכל.

יוסי חביליו:

אז אני נגד.

אליעזר ראוכברגר:

גם אני נגד.

יוסי חביליו:

יופי.

אמי ארבל:

מישהו בעד?

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) נגד, כן.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמי ארבל:

נדחה.

אליעזר ראוכברגר:

אז אנחנו מקבלים את המלצת מהנדס העיר לדחות את התכנית. הלאה.

תיק 1377407

אמי ארבל:

תכנית 23 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

הנה, (לא ברור) מהר.

אמי ארבל:

תכנית 1377407, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, דיון להפקדה, תכנית של מתחם פינוי בינוי. האמת, במקרה הזים פה בחוץ, שאל אם אתם רוצים שיבוא להציג.

אליעזר ראוכברגר:

מה להציג?

אמי ארבל:

את התכנית.

אליעזר ראוכברגר:

למה, אתה לא יודע להציג?

אמי ארבל:

אני יודע, אבל אני לא היזם.

יוסי חביליו:

אני כבר מעדכן שפה להציג, עם התצ"אות, עם הכל. זה גועל נפש.

אמי ארבל:

מזל שאמרת, יוסי.

יוסי חביליו:

מה?

אמי ארבל:

לא חשבתי על זה.

יוסי חביליו:

לא, יש פעמים שעד שאני מדבר כבר עוברים, אתה יודע את זה.

אמי ארבל:

כן, אבל זה כבר על הלוח.

חיים כהן:

אמי, מה היה ב-22?

אמי ארבל:

מה?

חיים כהן:

22.

אליעזר ראובברגר:

כן, כן, דחינו, קיבלנו את המלצת מהנדס העיר. זה לא דוחים,

יוסי חביליו:

עוד חמש שנים, ברגל אתה לא תעבור שמה.

אמי ארבל:

יש פה מתחם שנמצא בין רחוב בוליביה לרחוב שטרן, אתם רואים. כל הקו הכחול פה כרגע זה כמה תכניות שמקובצות ביחד במתחם הזה. מתוך זה, זה הקו הכחול של המתחם, של הקו הכחול הזה. פה באמצע כבר קודמה תכנית בוועדה הקודמת שהייתה, אם אתם זוכרים, וביקשנו לצרף אליה את המרכז המסחרי הקטן שלידה, ודיברנו על החשיבות של יצירת הרצף של השצ"פ באמצע. זה תכניות קודמות, (לא ברור) תכניות ליד, סליחה. הנה, זה הקו הכחול בגדול. העקרונות של התכנון שאנחנו רצינו לעשות זה לייצר שורת בניינים על רחוב בוליביה ושורת בניינים על רחוב שטרן, ובאמצע ציר ירוק ומבנה ציבור. המתחם פה כולל כרגע שלושה מתחמים כמו שאתם רואים כרגע, מתחם אחד 34 יחידות במצב הנכנס, מתחם 2 24 במצב הנכנס ומתחם 3 34 במצב הנכנס. שלושת אלה ביחד, וזה השטח שיצא ונמצא בתכנית מקודמת ליד והייתה כבר בוועדה.

יוסי חביליו:

רגע, רגע, לא ראיתי פה את המגדלים.

חיים כהן:

אין מגדלים.

יוסי חביליו:

אין מגדלים?

אמי ארבל:

קיים.

יוחנן וייצמן:

לא, רק 36 קומות.

יוסי חביליו:

קיים, קיים, זהו, קיים, כן.

אליעזר ראוכברגר:

מרקמי, מרקמי.

יוחנן וייצמן:

רק 36 קומות, מי אמר שזה מגדל?

אמי ארבל:

הרעיון, כמו שאמרתי,

יוחנן וייצמן:

שלוש שורות רעפים שמה במאה שערים זה מגדל, צריכים להצביע נגד. אבל זה סך הכל 36 קומות, מה.

אמי ארבל:

זה יותר. הרעיון פה לייצר איזשהו ציר שהוא ציר ירוק בין כל המתחמים ביחד, כמו שאמרתי, ולייצר את הבניינים בשתי השורות. זה בעצם מה שמוצע פה כרגע,

יוסי חביליו:

אבל תגיד לי, אמי, אתם לא רואים שהתשתיות לא יכולות לעמוד בזה? כל שבוע אתם מביאים לי עוד מגדלים בשטרן.

אמי ארבל:

תנו לי לסיים ואז אתה,

יוסי חביליו:

ואני עדכנתי אותך שאני נסעתי שמה ולא יכולתי לזוז. עם האוטו, נכון.

אליעזר ראוכברגר:

אל תיסע שם, לך ברגל.

יוסי חביליו:

(לא ברור) בפקק.

אמי ארבל:

עדכנת אותי בלייב?

יוסי חביליו:

מה?

אמי ארבל:

עדכנת אותי בלייב?

יוסי חביליו:

לא, בפעם הקודמת שהיה, לפני שבוע שבועיים.

אמי ארבל:

אה, אוקי.

יוסי חביליו:

לא בלייב. פעם הבאה אני אעדכן אותך בלייב, אני אצלם סרט.

אמי ארבל:

מיותר לי. אני בקריית יובל לפחות פעמיים בשבוע.

יוסי חביליו:

אז לך לשמה, תראה.

אליעזר ראוכברגר:

גם אני.

יוסי חביליו:

בונים איזה בניין אחד, כבר זה סותם את כל התנועה.

אליעזר ראוכברגר:

גם אני פעם פעמיים בשבוע בקריית יובל.

אמי ארבל:

לא, בונים הרבה יותר. אמרתי, ההורים שלי גרים בקריית יובל וגם חמותי גרה בקריית יובל, ואני גדלתי בקריית יובל, מכיר מצוין את קריית יובל.

יוסי חביליו:

באיזה רחוב גדלת?

אמי ארבל:

במאיר אבנר ואחרי זה אורוגוואי. התכנית למעשה מציעה, כמו שאתם רואים פה,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) זה שני אזורים שונים.

יוסי חביליו:

אורוגוואי זה לא מנחם? אה, לא, לא, אורוגוואי זה ליד המרכז המסחרי.

אמי ארבל:

המרכז המסחרי.

יוסי חביליו:

נכון, כן.

אליעזר ראוכברגר:

אורוגוואי זה,

יוסי חביליו:

שיוורד מהמרכז המסחרי,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) זה טהון.

אמי ארבל:

זה המרכז המסחרי, המגדל של,

אליעזר ראוכברגר:

זה טהון, בפינה של טהון שמה.

אמי ארבל:

אחרי הסיבוב, כן.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אריאל גולן:

(לא ברור) העיר, יוסי.

אמי ארבל:

המתחם למעשה כולל, כמו שאתם רואים, לא מעט שטחים ציבוריים שזה השטחים הירוקים והחומים שמציעים פה כרגע, והשדרה שאנחנו בתכנית הקודמת כמו שאמרתי, הרעיון היה לייצר בעצם, התכנית שקודמה קודמה רק על המתחם הזה, אנחנו ביקשנו לכלול גם את זה כדי לייצר שני בניינים, כדי לייצר את כל זה כהמשך של הירוק, כאילו, אז כל זה למעשה יהיה שטחים ירוקים, זה כלול בתכנית השנייה, בתכנית פה יש, כמו שאמרתי, שלושה מתחמים. מציעים פה כרגע,

אליעזר ראוכברגר:

התכנית הנוכחית זה מה שמסומן פה בקו כחול?

אמי ארבל:

כן, כל הקו הכחול הזה. התכנית למעשה מציעה פה חמישה בניינים, אתם רואים, זה 36 קומות, 30 קומות, 14 קומות, 30 קומות ו-30 קומות, ופה שטח משמעותי של מספר קומות שמייצר את הפער בין הפרשי הטופוגרפיה.

עמנואל זלטס:

נו, זה לא טוב, מה?

אמי ארבל:

זה ההשלמה לכאורה של התכנית שיש באמצע, שאמרתי, שינינו אותה, היא לא תיראה ככה, אבל זה בעצם המתחם.

יוסי חביליו:

רגע, מה המכפיל?

אמי ארבל:

המכפיל, אני אגיד לך תיכף.

יוחנן וייצמן:

ויש לו חתימות?

אמי ארבל:

כן, וודאי, זה היה בדיון הצטרפות בוועדה הקודמת.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו הצטרפנו פה?

אמי ארבל:

הצטרפנו.

יוחנן וייצמן:

כן.

יוסי חביליו:

והיה לו חתימות כשהצטרפנו?

אליעזר ראוכברגר:

בטח שהיה.

אמי ארבל:

כן, כן, היה.

יוחנן וייצמן:

פעם אחת לא אישרנו כי לא ידענו, ואחרי זה (לא ברור) קיבלנו.

אמי ארבל:

נכון, זה היה פעם אחת ואז.

אליעזר ראוכברגר:

כמה אחוז מהשטח זה ירוק?

אמי ארבל:

אני עוד שניה אגיד לך. יש לנו סך הכל 558. 558 לחלק ל-122, המכפיל פה 4.6. כמה שטחים ירוקים?

יוסי חביליו:

כמה דירות (לא ברור) ?

אמי ארבל:

במצב הנכנס, 122.

יוסי חביליו:

ובמצב היוצא?

אליעזר ראוכברגר:

תעשה חשבון, מה.

אמי ארבל:

558.

אליעזר ראוכברגר:

בערך 600, מה. כמה?

מיכל:

558.

אמי ארבל:

מרים:

למה בעצם נגנזו?

אמי ארבל:

שטח ציבורי פתוח יש פה סך הכל 5.4 דונם כרגע במכלול של כל השטחים הירוקים ביחד.

אליעזר ראוכברגר:

מתוך?

אמי ארבל:

מתוך 13.6 דונם שזה סך הכל. במצב הנכנס או במצב היוצא?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, ביוצא.

אמי ארבל:

ביוצא, אני מדבר על היוצא. זה התכנון המוצע, בסדר. מצב היוצא יש פה סך הכל מגורים, 6.4 דונם, שזה 46%, שטח ציבורי פתוח 5.4 דונם ועוד מבני ציבור, כאילו על שטח חום ירוק, אמרתי, ניצולים של טופוגרפיה, זה 1,227. יש פה הרחבת דרך קטנה. אז סך הכל זה המתווה. סך הכל תכנית מבחינתנו, מרים: מפלצתית.

אמי ארבל:

מתואמת, מקובלת. מפלצתית זה שאלה של הגדרה, את יודעת, אבל בסוף זה ה-,

אליעזר ראוכברגר:

מה, מה אמרת?

אמי ארבל:

מפלצתית.

מרים:

מפלצתית.

יוסי חביליו:

רגע, ויש פה תוספת של 20%.

אמי ארבל:

אנחנו חושבים שיש פה הרבה מאד,

יוסי חביליו:

אופציה, אמי,

אמי ארבל:

כן, אבל התייחסתי.

יוסי חביליו:

מה שיביא אותך למכפיל של מעל,

אמי ארבל:

אבל התייחסנו לזה בהמלצה.

יוסי חביליו:

של קרוב ל-6 כבר.

אמי ארבל:

התייחסנו לזה בהמלצה. יש פה סך הכל יצירה של מרחב ציבורי גדול, משמעותי,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה ה-20%?

אמי ארבל:

זה משהו שקורה עכשיו,

יוחנן וייצמן:

גמישות.

אמי ארבל:

בכל התכניות של הזמן האחרון, שמוסיפים סעיף גמישות של 20% תוספת,

יוחנן וייצמן:

אחוז, ואז (לא ברור) להוריד את זה,

יוסי חביליו:

(לא ברור) להגדיל יותר את הזה.

אמי ארבל:

לא, אנחנו אומרים, יש פה, אתם רוצים, יש פה דוח שמאי, זה הכל מבוסס על דוח שמאי, אז יתייחסו בדוח שמאי להכל ואז תתנו אפשרות ש-, מרים:
מה עם הפרשות ציבוריות?

אמי ארבל:

כתוב בהמלצה הכל, אני אגיד לכם מה ביקשנו.

אריאל גולן:

לא ברור לי אם יש בריכה בסוף או אין בריכה.

אמי ארבל:

הבריכה זה לא,

יוחנן וייצמן:

שלוש מעונות, ארבע גנים,

אמי ארבל:

במצגת יש בריכה.

יוחנן וייצמן:

שני בתי כנסת.

אריאל גולן:

מה?

אמי ארבל:

במצגת יש בריכה.

מרים:

מה, מה אמרת?

יוחנן וייצמן:

שלוש מעון, ארבע גן, שתיים בתי כנסת.

אמי ארבל:

כן, (לא ברור)

אריאל גולן:

לא, כי מראים בהצעה התכנונית כאילו כתוב.

מרים:

זה כל מה שהוא זה וזה כל ה-,

יוחנן וייצמן:

לא, ושטח ירוק ענק.

אמי ארבל:

בסדר, זה הוא הציע, לא מה שאנחנו ביקשנו.

אריאל גולן:

כן, כן.

יוסי חביליו:

הוא מגיע כבר כמעט ל-6 אם אתה נותן לו את התוספת.

אמי ארבל:

מה? מה, יוסי?

יוסי חביליו:

מה ההמלצה שלכם לגבי התוספת?

אמי ארבל:

לא הבנתי. למכפיל?

יוסי חביליו:

כן.

אמי ארבל:

מכפיל צריך לבדוק שמאית, אין פה שאלה,

יוסי חביליו:

כן, אבל זה סתם, זה דיבור ככה חארטה.

אמי ארבל:

אני לא יודע מה להגיד לגבי הסתם הזה.

יוסי חביליו:

הנה, אתה אומר, המכפיל גבוה יחסית לאזור, 5, רגע, ואתה מציע לא לאשר את התוספת?

אמי ארבל:

(לא ברור) לבדוק שמאית ולצמצם לפי השמאות.

יוסי חביליו:

לא, על ה-20% הנוספים.

אמי ארבל:

כן, כן, גם זה הורדנו אחר כך.

יוסי חביליו:

איפה? תראה לי. לא ראיתי את זה.

אריאל גולן:

בית ספר זה שטח לבית ספר, נכון? כאילו,

אמי ארבל:

לא, אין פה שטח לבית ספר.

אריאל גולן:

השטח החוס, אמרת שהוא (לא ברור)

אמי ארבל:

לא, הוא קטן, 1.200 דונם רק.

מרים:

אבל זה,

אריאל גולן:

מה אפשר לעשות בדונם מאתיים?

אמי ארבל:

רק דונם מאתיים.

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה לא בית ספר.

אריאל גולן:

לא, אני אומר מה אפשר לעשות,

אמי ארבל:

אני לא אמרתי בית ספר.

אליעזר ראוכברגר:

אז מה יהיה שם, גני ילדים, מעונות?

אמי ארבל:

כן.

מרים:

מעון. שלושה מעונות ושני בתי כנסת.

אמי ארבל:

עמוד, סעיף 67,

מרים:

מה עם עוד, לא יודעת,

אמי ארבל:

יוסי,

מרים:

מועדוני נוער,

אריאל גולן:

לא, אצלנו זה לא אותם סעיפים אולי.

מרים :

יש עוד שימושי ציבור.

יוסי חביליו :

רגע, אני בודק, שניה.

דובר לא מזוהה :

יש שם פרויקט ליד.

אליעזר ראוכברגר :

השאלה מה יש ברחוב, לא צריך,

יוחנן וייצמן :

יש פה פרויקט ליד.

מרים :

אבל זה, יש, כמה דירות הולכות להיות פה, 600 דירות?

אליעזר ראוכברגר :

כן, אבל אם יש מועדון נוער אחד כבר בפרויקט ליד למשל,

יוסי חביליו :

רגע, אתה לא מבטל את ה-20%. אם הדוח שמאי יאשר להם, אתה כותב,

אמי ארבל :

אני רושם שב-, התכנית מבקשת 20% (לא ברור) בטבלה 5 יצוין מספר יחידות הדיור המקסימלי, ותבוטל הגמישות.

יוסי חביליו :

אבל בלי התוספת.

אמי ארבל :

כן, תבוטל,

יוסי חביליו :

לא, כי אתה כותב,

אמי ארבל:

תבוטל הגמישות.

יוסי חביליו:

מספר יחידות הדיור יהיה בהתאם לדוח שמאי.

אמי ארבל:

ברור.

יוסי חביליו:

ואם יבוא דוח שמאי שמוסיף להם 20%?

אמי ארבל:

לפי דוח שמאי.

יוסי חביליו:

אה, דוח שמאי שאני לא מאמין לו כלום, שהיזם מביא אותו, הוועדה המחוזית, ואז אתה תביא את זה למכפיל 6, כשאתה אומר ש-5 הוא גבוה? תודיע שאתה מתנגד ל-20%, אני מציע את זה.

מרים:

למה אנחנו חייבים להוסיף לו את ה-20%?

אמי ארבל:

אני ביטלתי את ה-20% האלה.

מרים:

אה.

אמי ארבל:

רק יוסי אומר, עדיין השארת את זה לכמה יחידות דיור יהיו בסוף,

יוסי חביליו:

לשמאי.

אמי ארבל:

לשמאי.

מרים:

אז למה להשאיר לשמאי?

אמי ארבל:

כי אני לא יכול לבדוק את זה, מי יכול לבדוק את זה?

יוסי חביליו:

אבל אנחנו יודעים את השמאים האלה, היזם, השמאי שלו הוא מוטה, והוועדה המחוזית גם מוטה.

מרים:

לא, אבל אנחנו יכולים להחליט.

אמי ארבל:

אליעזר, מה אתה רוצה לעשות פה (לא ברור)?

מרים:

אנחנו יכולים להחליט.

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שצריך,

אמי ארבל:

להחליט מה אבל?

יוסי חביליו:

שלא נותנים לו 20%.

אמי ארבל:

אבל אני לא נותן לו 20%, בוטל ה-20%.

יוסי חביליו:

אוקי, אז תוריד לפי חוות דעת שמאית.

אמי ארבל:

20% בוטל, יוסי.

יוסי חביליו:

לא, אז תכתוב,

אמי ארבל:

יוסי,

יוסי חביליו:

מה שהוא דורש או פחות.

אמי ארבל:

יוסי, תהיה איתי.

יוסי חביליו:

הבנתי. אתה אומר, אני חושב שהמכפיל גבוה וצריך שמאי. נכון?

אמי ארבל:

את זה אמרנו.

יוסי חביליו:

אז תכתוב שהכמות תהיה לא יותר מ-X.

אמי ארבל:

איך אני יודע,

יוסי חביליו:

אלא רק פחות.

אמי ארבל:

מה ה-X?

יוסי חביליו:

אלא רק פחות.

אמי ארבל:

מה ה-X אבל?

יוסי חביליו:

הוא היום מבקש בלי ה-20% כמה?

אמי ארבל:

558,

יוסי חביליו:

558.

אמי ארבל:

כן.

יוסי חביליו:

אז אתה אומר לי, תקשיב, אני גם חושב,

אמי ארבל:

נו?

יוסי חביליו:

שגם ה-558 זה גבוה,

אמי ארבל:

נכון, אני חושב.

יוסי חביליו:

ולכן צריך שמאי.

אמי ארבל:

ואם השמאי יגיד שצריך 559?

יוסי חביליו:

לא.

אמי ארבל:

בסדר, אז אני לא שמאי,

יוסי חביליו:

לא, לא, כי אנחנו מבינים. אני אחזור על מה שאני אומר שנביא חוות דעת שלנו?

אמי ארבל:

תחזור. אליעזר, מה אתה רוצה לעשות פה?

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, אני חושב שמה שכתבת ומה שאתה אומר זה מצוין, הורדת את ה-20%, שלום על ישראל.

יוסי חביליו:

אז תוריד.

אליעזר ראוכברגר:

אם השמאי יגיד, בוא, אז מה אתה רוצה? מה אתה רוצה שאני אגיד לו?

יוסי חביליו:

לא מעניין אותי השמאי, גם ככה זה מוגזם. אני רוצה שתגיד מקסימום,

אמי ארבל:

אבל הכל מבוסס, אבל הכל,

יוסי חביליו:

ואם השמאי יגיד,

אליעזר ראוכברגר:

אז תגיד,

יוסי חביליו:

אפשר יהיה להוריד.

אליעזר ראוכברגר:

אז תגיד שאתה נגד התכנית בכלל.

אמי ארבל:

הוא יגיד.

יוסי חביליו:

זה בכל מקרה אני חושב.

אליעזר ראוכברגר:

אז מה זה משנה? אז מה זה משנה?

יוסי חביליו:

אני מנסה לשפר לכם.

אליעזר ראוכברגר:

אה, תודה רבה, הבנתי אותך.

יוסי חביליו:

תנער את זה, אמי, למה זה בפנים?

אליעזר ראוכברגר:

אני סומך על אמי ולא מצפה לשיפורים שלך.

יוסי חביליו:

לא, אבל אמי, המחשבה שלו כמו שאני.

אליעזר ראוכברגר:

אבל בוא, לא, בסוף,

יוסי חביליו:

אמי חושב שצריך להוריד גם מה-558.

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא אמר שהוא חושב,

יוסי חביליו:

הוא כותב את זה, המכפיל 5 הוא גבוה.

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא חושב שצריך להוריד,

יוסי חביליו:

הוא כותב את זה פה בסעיף 3.

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר שצריך לבדוק, לבחון.

אמי ארבל:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא אומר שצריך כי הוא לא שמאי.

יוסי חביליו:

כן, אבל הוא אומר, אני מבטל את ה-20%.

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא שמאי, אמי הוא איש מקצוע. הוא אומר, אני אם המקצוע שלי זה נגר אני לא יודע להיות סנדלר. זה הכל.

יוסי חביליו:

בוא, בוא, בוא, הוא לא במקצוע רחוק כל כך.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה קשור? הוא בתכנון, הוא בשמאות.

יוסי חביליו:

עובדה שהוא אומר, על פניו זה נראה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא בתכנון, הוא בשמאות.

יוסי חביליו:

אמי,

אליעזר ראוכברגר:

בגלל, בגלל, למה הוא אומר? הוא אומר בגלל, כנראה בגלל תכניות בסביבה. יפה. אבל יכול להיות שהתכנית הזאת יש לה אתגרים אחרים, יש לה חישובים אחרים,

יוסי חביליו:

כל התכניות (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

יש גדלי דירות בנכנס יותר מאשר במקומות אחרים, לא יודע.

יוסי חביליו:

אני נתתי לך הצעה להביא שמאי שלנו,

אליעזר ראוכברגר:

יוסי,

יוסי חביליו:

ואתה לא רוצה לקבל אותה.

אליעזר ראוכברגר:

אה, הבנתי אותך.

יוסי חביליו:

אתה מביא לי זליגמן יביא לי כסף, לא יביא לי כסף.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

יוסי חביליו:

אני ההצעה שלי להגיד, המקסימום 558, ובהתאם לחוות דעת שמאי תהיה הפחתה. ולא לאפשר לו עוד להגדיל, אז אתה מביא לו מה שהוא רוצה, בהפוכה, אמי, נגד מה שאתה חושב. אתה כתבת בסעיף 3, המכפיל 5,

אמי ארבל:

נכון.

יוסי חביליו:

הוא גבוה, וצריך לשקול להוריד אותו.

אמי ארבל:

אבל יוסי, ענה לך לפני רגע היושב ראש על זה.

יוסי חביליו:

מה הוא ענה? אני שואל אותך, לא אותו, הוא יעשה מה שתגיד לו.

ישראל קלרמן:

מה זה? אבל הוא ענה לך.

אמי ארבל:

אני לא שמאי.

יוסי חביליו:

אמי, אבל אתה בעצמך חושב שהמכפיל גבוה.

אמי ארבל:

נכון, אבל אני לא שמאי.

יוסי חביליו:

אז עושים (לא ברור) השמאים של היזם והוועדה המחוזית?

אמי ארבל:

אז מה נעשה?

מרים:

למה אתה לא יכול לבדוק (לא ברור)?

יוסי חביליו:

אז אני מציע לך, אני לא אומר לך לבטל את השמאי,

אמי ארבל:

(לא ברור) ככלל.

מרים:

לא,

יוסי חביליו:

אמי,

אמי ארבל:

אני יכול להראות לך את הטבלה של כל תכניות הפינוי בינוי למשל בקריית יובל, מה המכפילים שלהם.

יוסי חביליו:

כולם מופרזות.

אמי ארבל:

יש כמות מאד גדולה, אני יכול להראות את זה.

יוסי חביליו:

כולם מופרזות.

אליעזר ראוכברגר:

יש שונות מתכנית לתכנית כי זה תלוי במצב הנכנס לפי גודל דירות,

יוסי חביליו:

תלוי בחזירות של היזם.

אליעזר ראוכברגר:

לפי ההסכמים של היזם עם הדיירים. אני לא יודע, לכל דבר יש לו את השיקולים שלו ויש לו,

מרים:

לא, אבל זה לא ש-,

יוסי חביליו:

תלוי בחזירות של היזם ובשיטת המצליח.

מרים:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לכן אמר אמי, אני לא רוצה את ה-20%. אבל אם השמאי יבוא ויגיד שכן, אתה צריך (לא ברור) שמאות נגדית שלו. אפשר להתווכח.

יוסי חביליו:

מי יביא את השמאות? מי יביא?

אליעזר ראוכברגר:

אתה.

מרים:

לא, אבל השאלה,

יוסי חביליו:

אני, בסדר,

מרים:

השאלה כמה הוא יכול,

יוסי חביליו:

על כל תכנית אני אביא שמאי?

מרים:

עד כמה הוא יכול, עד 20% אחרי השמאי?

אליעזר ראוכברגר:

לא, השמאי יכול להגיד לך גם מכפיל 10. לשמאי אין גבולות.

אמי ארבל:

הוא בוחן את זה שמאית.

מרים:

נו, אז,

אליעזר ראוכברגר:

אם הוא, עוד פעם,

מרים:

יש לנו בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

אבל הוא לא ילך לעשות, איך אומרים, עוול או שקר במקצועיות שלו. אם המכפיל הנכון והצודק הוא נאמר לצורך השיחה 5 והוא יגיד 7, את תבדקי אותו, בואי, הוא יכול לאבד את הרישיון שלו, יכול לאבד את השם שלו, את המקצועיות שלו.

חיים כהן:

טוב, אולי נעשה הצבעה ונגמור עם זה?

אריאל גולן:

רגע, שניה.

אליעזר ראוכברגר:

אלא אם כן,

מרים:

רגע, יש חברתי.

אליעזר ראוכברגר:

אלא אם כן, רגע, שניה, בואו, אני אתן לך. אלא אם כן, אלא אם כן תגיד, אדוני, כל אנשי המקצוע

הם (לא ברור) אבל אנחנו לא אומרים את זה.

מרים:

לא, זה לא מה שאני אומרת.

יוסי חביליו:

לא, אבל אני,

מרים:

אני אומרת שאנחנו,

יוסי חביליו:

אני הצעתי לך מנגנון של מישור נייטרלי. אני על הוועדה המחוזית הזאת לא סומך.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אתה לא סומך,

יוסי חביליו:

נתתי לך מנגנון, הפעלת אותו פעם אחת, נכון,

אליעזר ראוכברגר:

למעט יוסי חביליו, יושבי השולחן סומכים על הוועדה המחוזית.

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא.

אליעזר ראובברגר:

אז למה אתה בא לשם?

יוחנן וייצמן:

הם לא אחראיים, אני מנסה להציל מה אני יכול.

אליעזר ראובברגר:

אה, הבנתי. תגיד להם, למה שמה אתה לא אומר את זה?

יוחנן וייצמן:

אמרתי.

אליעזר ראובברגר:

אתה רואה את שירה מולך, אתה עושה במכנסיים.

מיכל:

רגע,

יוחנן וייצמן:

מה, רגע, בדיון האחרון לא אמרתי לה את זה?

יוסי חביליו:

אתה רואה את שירה מה?

אליעזר ראובברגר:

לא. לא. לא אמרת.

יוחנן וייצמן:

בדיון האחרון אמרתי לה את זה.

אליעזר ראובברגר:

לא אמרת שאתה לא סומך עליה. לא, לא אמרת.

יוחנן וייצמן:

אמרתי לה, (לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

לא אמרת שאתה לא סומך.

יוחנן וייצמן:

לא אמרתי את המילים לא סומך, אמרתי (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אה, לא אמרת (לא ברור),

עמנואל זלטס:

אמרתי, אמרתי, אמרתי,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

בואו,

יוסי חביליו:

אני אגיד את זה בשמו.

אליעזר ראוכברגר:

גם אני וגם חיים היינו שם, לא אמרת את זה. חלמת.

יוחנן וייצמן:

אמרתי את לא הוגנת.

אליעזר ראוכברגר:

חלמת. בסדר,

יוחנן וייצמן:

אמרתי לה שהיא מתנהגת לא בהגינות.

חיים כהן:

לא דיברת, לא דיברת בכלל על הנושא של השמאות.

יוחנן וייצמן:

לא דיברתי על השמאות, הנושא אז לא היה שמאות.

אליעזר ראובברגר:

שמה זה לא היה שמאות.

יוחנן וייצמן:

הסוגייה לא הייתה שמאות.

חיים כהן:

אז על מה?

אליעזר ראובברגר:

זה לא היה פינוי בינוי.

חיים כהן:

אז על מה דיברת?

מרים:

אולי לשמוע את החברתי?

יוחנן וייצמן:

הסוגייה הייתה (לא ברור) מתייחסת לאזרחים או לא, ואמרתי לה, את לא מתייחסת לאזרחים, תראי לי פעם אחת,

אליעזר ראובברגר:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

שקיבלת את ההתנגדות של (לא ברור). אמרתי לה בפנים מה שאף אחד ממכם לא העז להגיד.

יוסי חביליו:

אני העזתי להגיד לה את זה.

(מדברים ביחד)

חיים כהן:

תתמודדו עם זה בחוץ.

יוסי חביליו:

מה?

ישראל קלרמן:

לא אמרת את זה חזק.

יוסי חביליו:

אין בעיה, אני אגיד את זה פעם הבאה חזק, אני אגיד, קלרמן אמר לי, לא אמרת מספיק חזק. אין בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) במעון יום יש טעות, אמי.

אמי ארבל:

מה?

יוסי חביליו:

יופי, נתת לי גיבוי להגיד לה יותר חזק.

אליעזר ראוכברגר:

510 מטר,

אמי ארבל:

זה השתנה, זה גדל.

אליעזר ראוכברגר:

אה, כן? מתי עכשיו?

אמי ארבל:

ההנחית השתנו.

אליעזר ראוכברגר:

מתי, עכשיו?

יוסי חביליו:

מה?

אמי ארבל:

ממש לא מזמן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

אה, כי זה היה תמיד 440.

אמי ארבל:

נכון, זה גדל.

אליעזר ראוכברגר:

אה, בחודש האחרון?

אמי ארבל:

שינו את זה. (לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

אה, יפה, לא ידעתי.

אמי ארבל:

גודל מעון השתנה לפי ההנחיות.

אליעזר ראוכברגר:

אה, לא ידעתי.

מרים:

מכמה לכמה?

אמי ארבל:

מ-440 ל-510.

אליעזר ראוכברגר:

מ-440 ל-510.

עמנואל זלטס:

יותר טוב.

אליעזר ראוכברגר:

עוד 70 מטר.

מרים:

יפה.

אסף:

משמעותי.

אליעזר ראוכברגר:

בטח משמעותי.

אסף:

זה 20%.

מרים:

אם הילודה גדלה, גם המעונות גדלים.

אמי ארבל:

(לא ברור) זה סטנדרט, זה סטנדרט.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא קשור לילודה, זה קשור לנוחות הילד. כי מספר הילדים שמותר במעון לא גדל, רק כמה מטר לילד זה גדל.

מרים:

לא, אבל היו לך הרבה, לאורך השנים הרבה מעונות שהיו,

אליעזר ראוכברגר:

הרבה מעונות, בסדר,

מרים:

שהם היו חצי ריקים, ועכשיו הם הרבה מלאים.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא קשור לחצי ריקים, קטנים. את יודעת שהיום יש לנו בעיר גנים שהם נחשבים לתקניים במבנים, כן, מבני קבע, שהם 80-85 מטר גן. היום התקן של גן זה 128 מטר. תראי את הפער, זה 50% יותר.

מרים:

נכון.

אליעזר ראובברגר:

למה? כי בשנות ה-80 זה הגנים שבנו, שנות ה-90, זה הגנים שבנו, זה היה התקן. היום, עוד מעט התקן יגדל ל-140 מטר. ככה זה. טוב, חברתי, בבקשה. רק את שמך.

מרים:

בסוף נהיה שוודיה.

מיכל:

כן.

מרים:

תיכף נהיה שוודיה.

אסף:

אנחנו כפסע.

מרים:

כפסע.

מיכל:

כפסע משוודיה.

אליעזר ראובברגר:

כן, קדימה.

מיכל:

אוקי, אני אתחיל מהסוף.

אליעזר ראובברגר:

כן, רק את שמך.

מיכל:

אמרתי, מיכל ישראל. מדובר בעצם בשלושה תת מתחמים, כמו שאמי הציג. התושבים לא מסונכרנים, הם לא רואים ולא יודעים את התמונה המלאה, ולכן אני רוצה לבקש כתנאי להפקדה תיאום יותר הדוק איתנו. התושבים מציינים שכל הנושא של נוף וכיווני אוויר מאד מטרידים אותם, הנושא של מופרדות מהפרויקט הנוסף שצמוד אליהם מטריד אותם, העירוב שימושים, מכיוון שיש המון אוכלוסייה של קשישים לצד גידול במשפחות צעירות, צריך לראות שהתכנון הוא מיטבי ולא פוגע כל אחד באוכלוסייה השנייה. כל הדבר הזה,

מרים:

מה למשל הם מבקשים?

מיכל:

מה?

מרים:

מה,

מיכל:

הם מבקשים שיהיה ריכוז של הגנים ודברים כאלה באזור מסוים, ואז הדירות שיינתנו לאוכלוסייה המבוגרת לא יהיו באזור הזה. אוקי?

מרים:

זה אפשרי?

אמי ארבל:

שמה? סליחה.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה נקרא לא יהיו באזור הזה?

מיכל:

הם מדברים על עירוב,

אליעזר ראוכברגר:

מה, ייתנו להם בפרויקט אחר?

מיכל:

הם מדברים על העירוב שימושים,

אמי ארבל:

נו?

מאיר:

יש המון אוכלוסייה מבוגרת,

אמי ארבל:

איזה עירוב שימושים? אין פה אבל עירוב שימושים חוץ מ-,

מרים:

לא, הם אומרים, מבני ציבור.

אמי ארבל:

מבני ציבור.

מיכל:

לא, יש שם גם מסחר, אמור להיות שם גם מסחר,

אליעזר ראוכברגר:

מבני ציבור זה בניין נפרד.

מיכל:

בסדר, לא משנה, אני לא יודעת מה הולך להיות, כמו שאמרתי,

אמי ארבל:

אוקי.

מיכל:

אני רואה חצאי דברים,

אמי ארבל:

אוקי.

מיכל:

כי יש תכניות ישנות,

אליעזר ראוכברגר:

למה? אבל יש פה עכשיו תכנית העמדה שאמי הרעה.

מיכל:

בגלל זה אני אומרת, אנחנו מבקשים את התיאום איתנו. הם טוענים שהאוכלוסייה המבוגרת שהיא משקל גבוה שגם רוצה לחזור, לא רוצה להיות בסמוך לגני ילדים. אומרים, יש פה מתחם גדול, בואו נסדר את זה.

אמי ארבל:

זה לא בשלב הזה.

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שזה שיח בינם לבין היזם, זה לא,

מיכל:

אז זה,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא קשור לתב"ע, לא קשור להחלטות וועדה.

מיכל:

אבל מכיוון שהעירייה הצטרפה אז הם מרגישים שאין שם (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל זה לא דברים שאנחנו יכולים לקבל בהחלטת וועדה,
מיכל:
לא, בגלל זה אני אומרת,

אליעזר ראוכברגר:

האם משפחת זליקוביץ' תקבל דירה בקומה ראשונה,
מרים:
ברור,
מיכל:
לא ביקשתי את זה.
מרים:
אבל הם יכולים לבקש ממך שתבקש שתארגן את השטח בצורה כזאת עם המבני ציבור בצורה
שיותר תתאים לדיירים הנוכחיים.

אליעזר ראוכברגר:

אז הראינו תכנית העמדה, יש מבנים שהם, באופן טבעי מכיוון שיש כל כך הרבה, יש כאלה שהם
יותר קרוב ויש כאלה שיותר רחוק.
מיכל:
בגלל זה אני ביקשתי,

אליעזר ראוכברגר:

שיתאמו עם היזם שיקבלו ביותר רחוק, מה.
מיכל:
בגלל זה ביקשתי תנאי להפקדה את התיאום מולנו.

עמנואל זלטס:

את זה עושים אחרי זה בשלב ההיתרים.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל,

אמי ארבל:

כן, אבל לא צריכים להיכנס לדברים האלה (לא ברור)

יוסי חביליו:

לא, אבל גם אין תיאום שם עם התושבים והיזם, היא אמרה את זה מראש.
מיכל:
הם לא (לא ברור),

יוסי חביליו:

צריך להוריד את זה מסדר היום עד שיהיה תיאום.

אמי ארבל:

זה לא מה שהיא אמרה, יוסי.
מיכל:
אני כן אמרתי. התחלתי עם זה.

יוסי חביליו:

אה, בבקשה, בבקשה, הנה,

אמי ארבל:

אנחנו,

אריאל גולן:

מה, להוריד את התכנית?

יוסי חביליו:

יצאת לא בסדר, אמי.

אמי ארבל:

יצאתי בסדר גמור, כי אם זה היה המצב לא הייתי מעלה את זה לדיון.

יוסי חביליו:

אל תעלה את זה לדיון, תוריד את זה.

אמי ארבל:

אם זה היה המצב וקיבלתי אישור להעלות את זה לדיון,

יוסי חביליו:

ממי קיבלת אישור?

מיכל:

נכון, קיבלת אישור להעלות את זה לדיון.

יוסי חביליו:

ממי?

מיכל:

נכון.

אמי ארבל:

נכון.

יוסי חביליו:

ממד?

מיכל:

כן.

יוסי חביליו:

אמרת שאת רוצה את זה תנאי להפקדה.

מיכל:

אני רוצה תנאי להפקדה עבודה יותר הדוקה איתנו,

יוסי חביליו:

כן, אבל בלי אישור שלהם,

מיכל:

זה לא אומר שהם לא יכולים לעלות לדיון.

יוסי חביליו:

לא, אבל אני חושב שאת צריכה להגיד שזה יחזור לפה, כי אחרת זה חארטה בונה.

אמי ארבל:

(לא ברור) את צריכה להגיד.

יוסי חביליו:

המחוזית צוחקת עליי.

עמנואל זלטס:

היא צריכה להגיד.

יוסי חביליו:

את עשית טעות, את צריכה להגיד לאמי אל תעלה את זה.

(צוחקים)

יוסי חביליו:

עכשיו אנחנו נקבל החלטה שיורד מסדר יום עד שהיא לא מביאה לנו אישור להחזיר את זה, שיש תיאום.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, מי בעד לקבל את המלצת מהנדס העיר?

אריאל גולן:

רגע, רגע, שניה.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוסי חביליו:

איפה אתה, אריאל גולן,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אריאל, כן.

יוסי חביליו:

חברי ש"ס כאילו דואגים לעניים, לא מעניין אותכם כלום.

אליעזר ראוכברגר:

נו?

אריאל גולן:

למה? למה? אנחנו דואגים לכולם.

יוסי חביליו:

לא, לא.

מרים:

רגע, אבל אמרת עוד משהו בהתחלה.

אריאל גולן:

אני מבקש (לא ברור) הפרשות קרקע, סעיף 5.

אליעזר ראוכברגר:

איזה, הפרשות?

מיכל:

(לא ברור) את כל התכניות,

אריאל גולן:

סעיף 5,

אליעזר ראוכברגר:

נו?

אריאל גולן:

להוסיף שם שימוש דת שיהיה שמה,

חיים כהן:

יש.

אריאל גולן:

יש? לא, אין.

חיים כהן:

שני בתי כנסת.

אריאל גולן:

לא קשור, יש עוד שטח חום.

מרים:

רגע, היושב ראש, היושב ראש, מיכל אומרת בצדק, שהם מפחדים מהנפרדות,

אריאל גולן:

(לא ברור) שטח חום. בשטח החום,

אליעזר ראוכברגר:

אריאל, שניה. שניה. שמה?

מרים:

מיכל אומרת ובצדק שהתושבים מפחדים מהנפרדות של שני הפרויקטים, ואין תיאום כולל בין כל הדברים, והם לא ראו את התכניות, ראו חצאי תכניות. השאלה אם אפשר לעשות עוד משהו,

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה שלב ראשון, אחרי זה יהיה שלב התנגדויות, יש עוד דרך ארוכה. יש את ההפקדה בפועל, יש דרך ארוכה, ואם אנחנו אומרים שיעשו תיאום עם היזם מול העיריה ומול התושבים אז יש דרך ארוכה לזה.

מיכל:

(לא ברור) של הוועדה, אני מבינה שזה (לא ברור),

יוסי חביליו:

לא, בוא נלך על הרצוי, למה? בוא נגיד שמורידים את זה מסדר היום עד שיהיה, תגידי שיש תיאום.

זה רצוי או לא רצוי?

מיכל:

זה רצוי.

יוסי חביליו:

שמעת? רצוי. עכשיו אריאל גולן וכהן חיים,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

יוסי חביליו:

תדאגו לתושבים המסכנים האלה.

אליעזר ראוכברגר:

אריאל, מה אתה רוצה?

אריאל גולן:

סעיף 5, להוסיף גם שימוש דת. פה, פה, אמי.

יוסי חביליו:

(לא ברור) שאתה בא איתי.

אריאל גולן:

רגע.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

יוסי חביליו:

או שאתה דואג לבתי כנסיות, זה מה שאתה דואג?

אריאל גולן:

בטבלה 5, יש שמה סעיף,

מרים:

למה דת? הוא כתב שיש בתי כנסת.

עמנואל זלטס:

יש שטח חום.

אמי ארבל:

בתקנון?

אליעזר ראוכברגר:

יש מבונה ויש שטח פתוח.

אריאל גולן:

במבונה גם הייתי מציע שלושה בתי כנסת. יש שמה 600 דירות,

מרים:

כאילו, אתם רוצים מעבר לשניים,

אריאל גולן:

עדיף שלושה.

יוסי חביליו:

תראו, תראי אלה, מדושנים. היזמים. הבוכטות של הכסף.

(מדברים ביחד)

חיים כהן:

אתה יושב שמה? אז מה אתה אומר? אתה יושב פה (לא ברור)

יוסי חביליו:

זה לא קשור לתפקיד שלך,

אריאל גולן:

מה, אתה יושב בשקט, מה?

חיים כהן:

אל תשב בשקט, תגיד. בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

מה עוד?

אריאל גולן:

בטבלה, לגבי מרפסות.

אמי ארבל:

כן.

אריאל גולן:

אני לא רואה סתם בהמלצות פה שום דבר לגבי מרפסות,

אליעזר ראוכברגר:

מרפסות סוכה.

אריאל גולן:

מרפסות סוכה. בטבלה יש, (לא ברור) מרפסות בשטח ממוצע עד 12 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

אמי,

אמי ארבל:

זה מרפסות מקורות.

אליעזר ראוכברגר:

אמי,

אריאל גולן:

שטח מרפסות כולל מרפסות מקורות.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) מרפסות סוכה.

אריאל גולן:

כולל מרפסות מקורות. כאילו,

אמי ארבל:

זה רק מרפסות מקורות ה-12.

אריאל גולן:

אבל כתוב כולל, זה מה שאני רציתי להבין. כתוב כולל מקורות,

אמי ארבל:

המרפסת שמרפסת סוכה לא מחושבת (לא ברור)

עמנואל זלטס:

תפתח שניה את התקנון, אמי, את התקנון של התב"ע.

אריאל גולן:

(לא ברור) כתוב כולל מקורות, השאלה,

עמנואל זלטס:

אמי, את התקנון של התב"ע.

אמי ארבל:

12 מטר זה רק מקורות.

אריאל גולן:

טוב.

עמנואל זלטס:

שניה, שניה, מה התקנון, אמי?

אמי ארבל:

רגע, אני פותח, שניה.

מרים:

היה שם כנס?

מיכל:

מהחודש הקודם. וגם, הם (לא ברור) את זה לשלושה תתי מתחמים. את מבינה? הם קיבלו כנס אחר, הם קיבלו כנס אחר, הם קיבלו כנס אחר.

מרים:

כל אחד עם היזם שלו, לא?

יוסי חביליו:

זה יזם אחד.

מיכל:

אותו יזם.

מרים:

זה אותו יזם?

מיכל:

זה אותו יזם, (לא ברור) והם אומרים, אני לא יודע על זה, אני שומע 14 קומות, אני שומע 38, אני יודע שלושה מתחמים, אני יודע זה.

יוסי חביליו:

יכול להיות שהם עושים את זה בכוונה, הפרד ומשול?

מיכל:

הכל יכול להיות, אני לא יודעת.

מרים:

לא, מה האינטרס שלהם? זה יותר משאבים בשבילם.

מיכל:

כי הם רוצים לקדם את ה (לא ברור),

יוסי חביליו:

רגע, ויש חתימות או אין?

מיכל:

יש חתימות. אתה יודע, יש הרבה אנשים ש (לא ברור),

אמי ארבל:

אין שום מילה בתקנון חוץ מ (לא ברור) הסעיף הזה.

אריאל גולן:

לא, יש, בסעיף 2.

אמי ארבל:

תסתכל, חוץ מהסעיף הזה.

אריאל גולן:

אין.

אמי ארבל:

זה מה שאני אומר, זה מרפסות מקורות אבל.

אריאל גולן:

כולל מקורות. מה זה כולל מקורות?

עמנואל זלטס:

תכתובת יתאפשר.

מיכל:

(לא ברור) אין שם אחידות. לא בשלבים, לא בהבנה, לא במספרים.

יוסי חביליו:

הם לא שומעים אותך בכלל. אמי, עשית טעות שהבאת את זה, תוריד את זה.

עמנואל זלטס:

מאוחר מדי.

יוסי חביליו:

מאוחר מדי? למה מאוחר מדי? אם הוא יבקש את זה מהיושב ראש הוא יסביר.

עמנואל זלטס:

בוא נראה. בוא נראה.

יוסי חביליו:

בוא נראה. (לא ברור) רלי, אני היחיד שדואג פה לתושבים, אני מודיע לך את זה, לא הם.

אמי ארבל:

מה תעשה?

יוסי חביליו:

מה?

אמי ארבל:

מה תעשה?

ישראל קלרמן:

מה הוא מודיע לנו?

רלי חיים:

הוא היחיד שדואג לתושבים.

ישראל קלרמן:

שמה, מה הוא עושה?

רלי חיים:

היחיד שדואג לתושבים.

ישראל קלרמן:

היחיד?

יוסי חביליו:

כן, לא אתם. אתם דואגים ליזמים,

רלי חיים:

ישראל, (לא ברור)

יוסי חביליו:

אצלכם בשכונה ביטלתם שכירות, למה? כי אתם דואגים לכסף של היזם, של בינגו, רוצים להביא לו זכייה בבינגו.

(מדברים ביחד)

יוסי חביליו:

ביטלתם לו שכירות.

ישראל קלרמן:

זה בית ספר.

אריאל גולן:

עכשיו.

יוסי חביליו:

בית ספר יש בכל מקרה שמה, יש שם 100 דירות. למה ביטלתם את השכירות?

ישראל קלרמן:

4,000 מטר, (לא ברור) לציבור 4,000 מטר,

יוסי חביליו:

אז מה, זה היה, ככה הוא קנה,

ישראל קלרמן:

בנוי.

יוסי חביליו:

ככה הוא קנה את המגרש. ככה הוא קנה את המגרש, שיבנה את זה. אני מכיר מצוין, למדתי את זה. אתם דואגים לכסף של היזמים. נתתם לו מתנה של עשרות מיליונים. למה? כי הריבית גבוהה, לפי מה שאומר לייזר. אני לא אתן לזה לקרות. אנשים אומרים לי, מה אכפת לך, זה של החרדים. אמרתי, אבל תדעו שגם חרדים באים אליי. אתם לא,

ישראל קלרמן:

היום כבר לא, פעם היו באים אליך.

יוסי חביליו:

הם באים, ואתם דואגים,

ישראל קלרמן:

כשהיית פרטי היו באים אליך, היום לא.

יוסי חביליו:

אתם דואגים ליזמים ולא,

ישראל קלרמן:

היום אף אחד לא בא אליך, אל תגזים.

יוסי חביליו:

אה, ומאיפה אני יודע את כל הדברים האלה, מסבתא שלי?

ישראל קלרמן:

אתה לומד עם ההוא חברותא, עם ה-, איך קוראים לו, לא זוכר את השם שלו.

אליעזר ראוכברגר:

יש עוד תיקונים?

עמנואל זלטס:

שניה, קו בניין לארון קודש במבונה. תעשה קו בניין לארון קודש במבונה.

אריאל גולן:

לא, אבל זה נמצא בשטח החום. עמנואל,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה במבנה, זה לא,

עמנואל זלטס:

לא, במבונה שיהיה קו בניין לארון קודש.

אליעזר ראוכברגר:

אבל לא צריך.

אריאל גולן:

לא, במבונה,

אליעזר ראוכברגר:

במבונה זה גם בציבורי, זה בבניין נפרד.

עמנואל זלטס:

זה לא בתוך הבניין מגורים?

אליעזר ראוכברגר:

זה לא בבניין. רגע, המבונה זה בבנייני מגורים, אמי? טוב, חברים, מי בעד לאשר בהתאם להמלצת

מהנדס העיר כולל התיקונים שעשינו וכולל הבקשה של המחלקה החברתית?

מרים:

אני נגד.

אליעזר ראוכברגר:

ישראל?

מרים:

רגע, מה עם שלביות ביצוע?

אליעזר ראוכברגר:

מה עם שלביות ביצוע, שואלת מרים.

אמי ארבל:

אין פה, מה זה,

אליעזר ראוכברגר:

שלביות ביצוע למה?

מרים:

למה לא חשוב ל-,

אמי ארבל:

יש פה שלושה מתחמים,

אליעזר ראוכברגר:

למה?

מרים:

נניח להתיר אכלוס בהתאם לשטחים פתוחים וכל מיני כאלה.

אמי ארבל:

שטחים פתוחים אין פה הרבה בגדול, ועד שלא יבנו את הבניינים אין היגיון לעשות אותם כי,

מרים:

והשטחים המבונים?

אמי ארבל:

השטחים המבונים,

אליעזר ראוכברגר:

חייב להיות.

אמי ארבל:

הוא בונה בבניינים.

אליעזר ראוכברגר:

זה בתוך הבניין,

אמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא יכול לבנות את הקומה ה-30 בלי שהוא בנה את הקומה הראשונה,

מרים:

(לא ברור) בניין?

אמי ארבל:

כן, כן, יש הפרשות מבונות, ויש את המגרש החום הנפרד.

אליעזר ראוכברגר:

זה חייב להיות בתוכו.

אמי ארבל:

זה למעשה שלושה מתחמים שיכולים להיות בנפרד.

אליעזר ראובברגר:

זה לא בחוץ, זה לא כמו בית הספר שם.

מרים:

אני חייבת להגיד שממה שאני שומעת מחוות הדעת החברתית זה נשמע תהליך חצי כוח.

דובר לא מזוהה:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

אבל זה תמיד ככה.

אליעזר ראובברגר:

בשביל זה,

מרים:

בסדר, אני אומרת, זה מה שאני שומעת,

אריאל גולן:

הפוך, אנחנו מעדיפים שלושה מתחמים שיש לך הכל מסודר,

אליעזר ראובברגר:

בשביל זה אנחנו עושים תנאי להפקדה,

אריאל גולן:

(לא ברור) שצ"פ,

מרים:

בסדר, בסדר.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) אותו חזק מאד.

מרים:

אני מקווה ש (לא ברור),

אמי ארבל:

יש יתרון,

יוסי חביליו:

אבל התנאי להפקדה, המחוזית לא מכבדת את זה.

מרים:

אני מקווה,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

למה אתה אומר ככה? זה לא נכון, מה שאתה אומר.

יוסי חביליו:

תנאי להפקדה, אבל אני רוצה שלא יהיה,

אליעזר ראוכברגר:

ממש לא נכון מה שאתה אומר, המחוזית כן מקבלת.

יוסי חביליו:

בוא נראה?

אליעזר ראוכברגר:

מה, את התנאי להפקדה של החברתית מקבלים, כן. טוב, חברים.

אמי ארבל:

טוב, תכנית 24,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, מי בעד אישור התכנית בהתאם להמלצת מהנדס העיר כולל התיקונים שעשינו? ישראל. עוד לא סיימנו כי מרים שאלה שאלה. ישראל, חיים, אריאל, אליעזר, מי נגד? יוסי. מי נמנע?

חיים כהן:

וייצמן.

אליעזר ראוכברגר:

מרים. טוב.

חיים כהן:

וייצמן, וייצמן.

אליעזר ראוכברגר:

וייצמן לא משתתף בהצבעה.

יוסי חביליו:

רגע, וייצמן, נמנעת או לא השתתפת?

ישראל קלרמן:

הוא לא היה.

אליעזר ראוכברגר:

כולל תנאי להפקדה, כן.

יוסי חביליו:

איפה הוא? פה, לא?

ישראל קלרמן:

לא, הוא במחוזית, בזום.

מיכל:

תודה רבה לכם.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא, יש לו ניגוד עניינים.

מיכל:

תודה רבה.

יוסי חביליו:

להתראות.

מיכל:

ביי ביי.

יוסי חביליו:

אתם צריכים להיות יותר חזקים, יותר נוקשים מול אמי.

חיים כהן:

מעניין אותי כחסידי גור (לא ברור) בונה בניינים.

מיכל:

אני מגיעה לתכניות המשך, אני אעבוד על זה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, הלאה. די, התקדמנו, חברים.

1469527

אמי ארבל:

תכנית 24 בסדר היום, תכנית 1469527, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, דיון להפקדה, רחוב הצדיק משטפנשט.

ישראל קלרמן:

שטפנשט.

אליעזר ראוכברגר:

שטפנשט.

ישראל קלרמן:

שטפנשט.

אמי ארבל:

ידעתי שתתקנו אותי.

ישראל קלרמן:

שטפנשט.

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה רוצה, בחייד?

עמנואל זלטס:

רגע, תגיד עוד פעם, עכשיו תגיד עוד פעם עכשיו.

ישראל קלרמן:

הוא לא צריך להגיד עוד פעם.

יוחנן וייצמן:

אבל אתה כן רומני.

אמי ארבל:

רמת שלמה. התכנית מציעה תוספות בנייה, המלצנו להפקיד,

ישראל קלרמן:

אמי,

אמי ארבל:

קיבלנו פנייה נרגשת, בבקשה, ישראל, תציג אותה.

ישראל קלרמן:

אני רוצה רק להציג דבר אחד.

אמי ארבל:

כן.

ישראל קלרמן:

אני אומר, וזה שונה מהבוקר. הבוקר קיבלנו את כל מה שאמרת, (לא ברור)

אמי ארבל:

כן.

ישראל קלרמן:

במקום של שתי יחידות והגיעו לשבע ולא יודע, ליחידות דיור ועוד דיוריות וכולי וכולי.

אמי ארבל:

כן.

ישראל קלרמן:

פה מדובר שאדם בונה לעצמו בתוך ביתו, כך שלא, יש גם אנשים ש(לא ברור) יש לו הרבה, יש לו משפחה גדולה, הוא רוצה שיהיה לו מטרים, הוא השקיע את כל כספו במקום הזה, כי זה מקום, כמו שאתה אומר, באמת לדירה אחת. אין לי בעיה שבן אדם במרתף,

אמי ארבל:

אני אגיד לך,

ישראל קלרמן:

שניה.

אמי ארבל:

אני אגיד לך מה הבעיה.

ישראל קלרמן:

שיוסיף לעצמו עוד מטרים, אין לי בעיה גם ל (לא ברור) ל-75, זה גם לא סתירה למדיניות, כי אין פה איזה ציפוף או משהו. דיורית זה גם נורמלי, כי באמת יש לו אמא ואבא, לא שלו, לו אין אבא, אבל יש לאשתו, חמיו וחמותו זקנים באמת שהולכים לגור אצלו, אז אין לי פה שום בעיה מבחינת הזה, אז אין לי בעיה לאשר את זה.

אמי ארבל:

אני אתקן אותך בשני דברים. אחד, יש מדיניות שאושרה גם בוועדה המחוזית,

ישראל קלרמן:

כן, לא, אמרתי שאין מדיניות, אמרתי שאין פה סתירה למדיניות.

אמי ארבל:

רגע, שניה, שניה. לא, זה כן סתירה למדיניות.

ישראל קלרמן:

למה?

אמי ארבל:

כי אם (לא ברור) מטר והוסיף 300 מטר, זה סתירה למדיניות.

ישראל קלרמן:

כן,

אמי ארבל:

זה אחד. שתיים,

יוסי חביליו:

אה, אולי זה כבר היה.

אמי ארבל:

אם זה נכון כל מה שאתם אומרים,

יוסי חביליו:

1398130.

אמי ארבל:

(לא ברור) שכולם צריכים דירות גדולות וכולם רוצים הרחבות, אז לא היה עבירות בנייה ולא היה דירות נפרדות בכל רמת שלמה ובכל האזורים של בנה ביתך בירושלים, ובכולם יש. אין פה ברחוב הזה, אני מבטיח לך, דירה אחת שאין בה השכרה של דירות,

ישראל קלרמן:

מסכים.

אמי ארבל:

חוקיות או לא חוקיות להשכרה.

ישראל קלרמן:

מסכים איתך, אבל לא פה.

אמי ארבל:

אז הנה,

ישראל קלרמן:

הכוונה שלי היא,

אמי ארבל:

פה ספציפית זה (לא ברור) זה צדיק.

ישראל קלרמן:

לא, אני מכיר את הבן אדם.

עמנואל זלטס:

אני אגיד לך למה לא פה?

אמי ארבל:

זה צדיק משטפנשט.

עמנואל זלטס:

לא,

ישראל קלרמן:

משטפנשט.

עמנואל זלטס:

ממה? ממה, אמי?

ישראל קלרמן:

שטפנשט.

אליעזר ראוכברגר:

שטפנשט. שטפנשט.

עמנואל זלטס:

לא, אמי, אמי, אני אגיד לך למה פה לא,

אמי ארבל:

הצדיק זה הדגש.

עמנואל זלטס:

אני אגיד לך למה פה לא, בצורה מאד פשוטה.

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) לקבר שלו וזהו.

עמנואל זלטס:

כי פה אין עבירת בנייה אחת כי מדובר בקרקע, זה ריק.

אמי ארבל:

נכון.

עמנואל זלטס:

הבן אדם רוצה היום לבנות בדיוק לפי היתר הבנייה. הוא לא רוצה לחרוג ואז לעשות,

אמי ארבל:

אבל פה עכשיו הוא בונה, מה הסיכוי שאחרי ש (לא ברור) יהיה דירה חוקית,

עמנואל זלטס:

לא, אין פה, אין דירה חוקית, לא, לא, אין דירה חוקית פה,

אמי ארבל:

אחרי שייבנה הבניין,

עמנואל זלטס:

אין, בחלק הזה במאה אחוז לא.

אמי ארבל:

למה לא?

עמנואל זלטס:

כי הוא רוצה את זה לעצמו. באמת, באמת.

אמי ארבל:

בסדר, אני לא מתווכח איתכם, חבר'ה, זה סמכות מחוזית,

עמנואל זלטס:

לא, זה הסיבה, זה הסיבה. זה קרקע ריקה,

אמי ארבל:

לא משנה. אחרי שייבנה יהיה פה עבירות בניה.

עמנואל זלטס:

אין בעיה, מאושר כמו שהוא ביקש.

ישראל קלרמן:

אז בסדר, זה מה שאני אומר.

עמנואל זלטס:

נכון.

אמי ארבל:

אין בעיה, אני מבטל את סעיף 2,

עמנואל זלטס:

לא, שניה,

אמי ארבל:

כמו שאמרתי, רק תדאגו שבמחוזית,

עמנואל זלטס:

לא, זה לא רק 2.

אמי ארבל:

מה עוד?

עמנואל זלטס:

יש לך את סעיף 3, יש לך את,

אמי ארבל:

כן, תסביר לי את סעיף 3, כן. נו?

עמנואל זלטס:

יש לצמצם ל-75 מטר, כי אתה רוצה שיהיה בסמכות מקומית.

ישראל קלרמן:

(לא ברור)

עמנואל זלטס:

תסתכל מה כתוב.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) התכנית מציעה,

עמנואל זלטס:

תראה את סעיף 3.

ישראל קלרמן:

אה, (לא ברור) 4, בסדר.

אמי ארבל:

(לא ברור) לבדוק.

עמנואל זלטס:

גם זה, אמי.

אמי ארבל:

לא, זה לא.

ישראל קלרמן:

למה לא?

אמי ארבל:

(לא ברור) 65 מטר שירות, תסביר לי?

ישראל קלרמן:

ממ"ד, מחסן, וחדר, וטכני, לשים (לא ברור),

עמנואל זלטס:

זה אין בעיה.

ישראל קלרמן:

זה 45,

עמנואל זלטס:

אין בעיה, זה אין בעיה.

ישראל קלרמן:

מה אין בעיה?

עמנואל זלטס:

הוא מקבל את כל מה שהוא ביקש.

ישראל קלרמן:

עמנואל, (לא ברור) אפשר להוריד את זה. אתה רוצה, לא, אפשר להוריד ל-55, אין לי בעיה.

אמי ארבל:

למה 55?

ישראל קלרמן:

אמרתי לך, ממ"ד, אתה אמרת, 20 מטר ממ"ד, 14 מטר ממ"ד, 20 מטר מחסן, וחדר מכוונות.

עמנואל זלטס:

אמי תיקן את זה. אמי תיקן את זה. אבל כתוב את זה.

אמי ארבל:

(לא ברור) לממ"ד, מחסן 20 מטר, וחדר מכוונות.

עמנואל זלטס:

אין בעיה, אין בעיה.

ישראל קלרמן:

אה, אז תכתוב 50.

אמי ארבל:

לא תכתוב 50, כמה שצריך.

עמנואל זלטס:

אמי, את סעיף 5 אתה יכול להוריד, אמי.

אמי ארבל:

מה זה 5?

עמנואל זלטס:

(לא ברור) כי ההמלצה מתוקנת כבר.

אמי ארבל:

אה, לא,

עמנואל זלטס:

זה לא רלוונטי.

אמי ארבל:

(לא ברור) מקומית.

עמנואל זלטס:

עכשיו קווי הבניין.

אמי ארבל:

כן.

עמנואל זלטס:

קווי הבניין, תסתכל, הוא מבקש פה ביחס לגבול אחורי שאין שם שום דבר,

אמי ארבל:

(לא ברור) אבל כתוב, איפה שיש קירות תמך אז מותר קו אפס, אין בעיה.

עמנואל זלטס:

לא, לא, מה פתאום.

אמי ארבל:

למה לא?

עמנואל זלטס:

רק (לא ברור) הבניינים השכנים.

אמי ארבל:

למעט מקומות בהם,

עמנואל זלטס:

נו?

אמי ארבל:

מה זה, לחלקות,

עמנואל זלטס:

צריך זה.

אמי ארבל:

פונה לקירות תמך. לקירות תמך של הבניינים השכנים או הכביש.

עמנואל זלטס:

לא, זה לא הכביש, גם החלק האחורי אין כביש.

אמי ארבל:

זה או בניינים או כביש, אין משהו אחר.

עמנואל זלטס:

יש, כן. החלק האחורי הוא לכיוון היער, זה לא קשור לכביש.

אמי ארבל:

אין פה יער.

עמנואל זלטס:

יש, יש, תפתח, אני אראה לך. זה לא יער, זה הרחוב התחתון מתחת, זה בטופוגרפיה מתחת.

ישראל קלרמן:

מה הכוונה בקווי בניין, מה הבעיה בקווי בניין?

אמי ארבל:

(לא ברור) קירות תמך.

עמנואל זלטס :

הנה, הנה, אתה רואה פה? לא, לא,

אמי ארבל :

פה יש קירות תמך.

עמנואל זלטס :

לא, קירות תמך יש אבל יש פה שצ"פ,

אמי ארבל :

נו?

עמנואל זלטס :

ואז מתחיל בכלל רחוב בפער טופוגרפי של איזה 10-15 מטר. זה רחוב הרב שך.

אליעזר ראוכברגר :

זה הרחוב התחתון, נו.

עמנואל זלטס :

כן. ויש שצ"פ ביניהם.

אליעזר ראוכברגר :

זה אפילו יותר מ-10,

עמנואל זלטס :

זה פער פסיכי.

אליעזר ראוכברגר :

זה פער גדול מאד, של יכול להיות אפילו,

עמנואל זלטס :

אבל זה ריק, ריק, הוא לא בנה.

אליעזר ראוכברגר :

יכול להיות אפילו 30-40.

ישראל קלרמן:

למה?

עמנואל זלטס:

הוא עוד לא בנה.

אמי ארבל:

אבל למה שיחיה קו אפס? לא הבנתי.

עמנואל זלטס:

כי כל, תסתכל,

אמי ארבל:

אף אחד לא בקו אפס.

עמנואל זלטס:

לא, אמרתי, אז לא 4 מטר אבל לא צריך,

אליעזר ראוכברגר:

למה? למה? תסתכל את השמאלי, זה בקו אפס.

עמנואל זלטס:

תסתכל, חלונות, חלונות.

אמי ארבל:

זה עבירות בנייה, זה פרגולה.

עמנואל זלטס:

נכון, לא, לא רק פרגולה. תראה, כבר היינו (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

שמה יש גם חלונות.

עמנואל זלטס:

תסתכל,

אמי ארבל:

איפה שפה מתחת לקיר ופה מתחת לקיר ופה מתחת לקיר (לא ברור), מה הבעיה?

עמנואל זלטס:

שניה, תסתכל.

ישראל קלרמן:

מה הבעיה? לא הבנתי. איפה ה-4 מטר שאתה מדבר עליו?

אמי ארבל:

בחזית שעכשיו פונים אליה.

עמנואל זלטס:

תסתכל, פה, פה, פה, פה. סליחה. תראה,

אמי ארבל:

נו?

עמנואל זלטס:

אתה רואה? תסתכל. זה בנוי,

ישראל קלרמן:

מזגנים, זה לא (לא ברור)

עמנואל זלטס:

(לא ברור) מזגנים. זה בנוי. תראה כמה. זה בנוי. זה בנוי.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) אבל, אתה יודע.

עמנואל זלטס:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

כן, אני לא יודע מה הבעיה.

עמנואל זלטס:

ברור, זה (לא ברור) עכשיו, זה קרקע ריקה.

אמי ארבל:

מה זה קשור לקרקע ריקה?

עמנואל זלטס:

זה שצ"פ, אין פה, זה שצ"פ בלי גישה, בלי מעבר בין רחובות,

אמי ארבל:

חבר'ה, אתם יורים לעצמכם, (לא ברור) אבל סבבה. זה שכולם עשו עבירות בנייה בקו אפס אז זה הצדקה לעשות בקו אפס?

עמנואל זלטס:

לא, אז אתה יכול פחות מקו אפס.

אמי ארבל:

לא אכפת לי.

עמנואל זלטס:

תן לו מטר, שני מטר, אבל לא 4.

אמי ארבל:

תעשו מה שאתם רוצים.

עמנואל זלטס:

לא, אתה יכול גם פחות.

אמי ארבל:

לא אכפת לי.

יוסי חביליו:

לא, אני איתך, אני אכפת לי.

ישראל קלרמן:

תשאיר את זה, הוא יעשה כמו שצריך.

אמי ארבל:

הלאה, מה עוד?

ישראל קלרמן:

זהו, בסדר.

עמנואל זלטס:

שניה, רגע. תרד למטה. עוד למטה.

ישראל קלרמן:

11.

דובר לא מזוהה:

לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

כן?

ישראל קלרמן:

תשמע, זה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

איפה שהוא רוצה הוא נגד,

יוחנן וייצמן:

לא, אבל זה נגד אזרחים.

עמנואל זלטס:

שניה, שניה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא, הוא לא נגד, הוא לא. לא משנה מה, הוא לא.

אמי ארבל:

שיעשה יחידת דיור (לא ברור) .

עמנואל זלטס :

הוא עושה כניסות לרחוב?

אמי ארבל :

הוא מראה כיוונים של כניסות.

עמנואל זלטס :

כן, לכן אני אומר, אין פה משהו זה. זהו, בסדר גמור.

אמי ארבל :

טוב, הלאה.

אליעזר ראוכברגר :

יאללה.

אמי ארבל :

תכנית 25,

יוסי חביליו :

רגע, (לא ברור) אמי, או לא?

אמי ארבל :

לא.

יוסי חביליו :

אז אני נגד, תעשה הצבעה.

עמנואל זלטס :

מה זה הדבר הזה?

יוסי חביליו :

נכון שזה קטן, אבל אני נגד.

אליעזר ראוכברגר :

אתה נגד התושבים תמיד, זה ידוע. כן, טוב.

יוסי חביליו:

אתה יודע, מדבר שקר ירחק.

אליעזר ראוכברגר:

תרשום שיוסי,

רלי חיים:

על 24 אתה נגד?

אליעזר ראוכברגר:

מדבר לעשות, לקום בבוקר ולחשוב איך אני עושה רע לציבור, תרחק מאד.

יוסי חביליו:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שאתה.

יוסי חביליו:

זה שמה אני נמצא, לא אתם. אתם דואגים ליזמים, לא לציבור.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, קדימה, לרשום שיוסי מתנגד.

אמי ארבל:

תכנית 25,

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

תיק 1368232

אמי ארבל:

תכנית 25 בסדר היום, תכנית 1368232, תכנית, דוד ניב 16 פסגת זאב, דיון להפקדה בסמכות מחוזית. יש שם בקשה להכשרת עבירת בנייה, תוספת יחידת דיור ברחוב דוד ניב, תכנית שנדחתה בעבר כי האוורור לא ראוי, ואנחנו ממליצים גם עכשיו לדחות אותה.

אליעזר ראוכברגר:
הלאה.

תיק 1280031

אמי ארבל:
תכנית 26 בסדר היום, תכנית 1280031, בסמכות מקומית ברחוב ימימה, זה תיקון החלטה. בטעות נרשם בהחלטה דיורית והם לא רצו ולא התכוונו לקבל דיורית, ולכן אנחנו מורידים את הסעיף הזה.

אליעזר ראוכברגר:
להוריד?

אמי ארבל:
כן, הם לא ביקשו ולא רצו.

תיק 1439520

אמי ארבל:
תכנית 27 בסדר היום, תכנית 1439520, סמכות מקומית, בית צפאפא, דיון להפקדה, התכנית מציעה תוספות מעל בניין קיים, ממליצים להפקיד לפי המדיניות.

תיק 1451400

אמי ארבל:
תכנית 28 בסדר היום, תכנית 1451400,

יוסי חביליו:
פה אני מבקש רגיל, את הקומפלט המלא.

אמי ארבל:

תכנית בסמכות הוועדה המקומית, הייתה כבר בדיון, תכנית שמציעה להוסיף שתי קומות על בניין קיים, קומה אחת להשכרה וקומה אחת רגילה. נכתב בהחלטה בטעות, לא בטעות, ביקש אסף, איפה אסף? פה. שיהיה פה סקר אדמה, ופנו אלינו ובצדק שהם בעת שלב היתר בנייה, והתכנית רק מוסיפה קומות מעל הבניין ולכן הם מבקשים להוריד את זה. התייעצנו עם המחלקה לאיכות הסביבה,

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שלא רק שיש היתר בנייה, נדמה לי זה בבנייה כבר.

אמי ארבל:

כן, יכול להיות.

אליעזר ראוכברגר:

זה אפילו בבנייה בפועל, לא רק בהיתר.

אמי ארבל:

כן, התייעצנו עם המחלקה לאיכות הסביבה שאמרה ש (לא ברור) את זה.

יוסי חביליו:

לא, רגע, אבל זה בניגוד שתי קומות תוספת.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא הנושא אבל עכשיו פה.

יוסי חביליו:

לא משנה, אני נגד התכנית אז אני גם נגד זה.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) נגד.

יוסי חביליו:

אבל המינהל הקהילתי מתנגד.

אליעזר ראוכברגר:

אה, נו, ממש מרגש.

יוסי חביליו:

טוב, תעשה הצבעה. הי, הצבעה.

אליעזר ראוכברגר:

מי בעד לקבל את המלצת מהנדס העיר?

מרים:

למה הם מקבלים כאן שינוי מספר קומות?

אליעזר ראוכברגר:

לא מקבלים,

יוחנן וייצמן:

הם מבקשים אחת להשכרה.

אליעזר ראוכברגר:

זה החלטה קיימת כבר.

מרים:

אה,

יוסי חביליו:

בסדר, אבל אתה מאשר את ההחלטה ההיא.

אליעזר ראוכברגר:

מה שבא עכשיו זה רק הנושא של מה שהוא ביקש סקר קרקע. אמרו, למה סקר קרקע, אני כבר בבנייה, אני בבנייה של מה שאישרו לי בפעם הקודמת, ועכשיו יש לי את הנושא של התוספת שקיבלתי גם כן. בתוספת הכניסו לו את זה. אז הוא אומר, לא צריך כי זה בבנייה. זה הכל. והמחלקה לאיכות סביבה הסכימה עם זה.

מרים:

אליעזר ראוכברגר:

רגע, מי בעד המלצת מהנדס העיר? כולם, חוץ מיוסי. יוסי מתנגד.

ישראל קלרמן:

על מה?

אליעזר ראוכברגר:

על מקור חיים, על להוריד את התנאי הזה של הסקר. של הבדיקה, סקר, לא יודע מה.

תיק 1443092

אמי ארבל:

תכנית 29 בסדר היום, 1443092, תכנית בסמכות מקומית, גאולה 9, דיון להפקדה, תכנית שמבקשת תוספת זכויות בנייה.

ישראל קלרמן:

הושע 9.

אמי ארבל:

מה?

ישראל קלרמן:

הושע 9. מה זה גאולה 9?

אמי ארבל:

הושע 9?

יוחנן וייצמן:

גאולה,

ישראל קלרמן:

הושע 9 בגאולה, שכונת גאולה, הושע 9.

אליעזר ראוכברגר:

רחוב הושע.

ישראל קלרמן:

כן, כתוב הושע 9.

אמי ארבל:

אוקי. התכנית מציעה תוספת מעל בניין קיים, אנחנו המלצנו להפקיד, ביקשנו לצמצם לפי הגובה של המדיניות של מע"ר צפון.

יוחנן וייצמן:

למה?

ישראל קלרמן:

לא, אבל,

אמי ארבל:

כי יש מדיניות שעדיין תקפה, גם בוועדה פה,

ישראל קלרמן:

אבל אמרנו שלא,

אמי ארבל:

וגם בוועדה המחוזית. ואגב, כשקראתי, עברתי על הסדר יום של הנקודתית האחרונה, כל התכניות פה במע"ר צפון קיבלו לפי המדיניות.

ישראל קלרמן:

לא, אבל שימוש בחלל גג הם נותנים.

אמי ארבל:

לא נכון, לא מעבר למדיניות. לא נכון, ישראל, לא נכון.

ישראל קלרמן:

תוריד את סעיף 1.

אמי ארבל:

בכל הוועדה האחרונה הם ,

ישראל קלרמן:

אמי, אמרתי לך (לא ברור) ,

יוחנן וייצמן:

חוץ מזה, אנחנו לא חושבים כמו הוועדה המחוזית. הוועדה המחוזית זה גוף שמתעלל באזרחים והולך רק בעד יזמים.

ישראל קלרמן:

למה אתה מדבר לא יפה (לא ברור) ?

יוחנן וייצמן:

זה מה שקורה שמה.

יוסי חביליו:

נכון.

יוחנן וייצמן:

יש אזרח קטן, זורקים אותו לעזאזל, בעד יזמים גדולים הם נמרחים על הרצפה. זה מה שקורה.

ישראל קלרמן:

טוב.

יוחנן וייצמן:

אני לא אומר שהם עושים את זה משחיתות, הם עושים את זה כאידיאל, הם באמת מסתכלים על הגדול ולא על הקטן, להבדיל מיוסי שחושב שזה מושחת. אבל זה מה שקורה במחוזית.

אמי ארבל:

טוב, את סעיף 1,

יוחנן וייצמן:

יש יזם גדול אז הם,

אמי ארבל:

בוטל סעיף 1.

תיק 1342284

אמי ארבל:

תכנית 30 בסדר היום, תכנית 1342284, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, יחזקאל 9 בשכונת גאולה, דיון להפקדה.

יוחנן וייצמן:

מה הדיון שם?

אמי ארבל:

מבקשים פה הרחבות, תוספת קומות למבנה קיים, אנחנו המלצנו להפקיד.

יוחנן וייצמן:

מה שהם ביקשו?

אמי ארבל:

אה, דווקא פה הם מציעים שש קומות. זה נמצא ממש, פה אין וויכוח על הקומות, יש פה וויכוחים,

יוחנן וייצמן:

לא, זה שבשימור כבר,

אמי ארבל:

(לא ברור) שימור היה פה, ביקשו לשמר חזיתות. זה נמצא ממש,

יוחנן וייצמן:

אנחנו ביקשנו לא לשמר חזיתות, נכון? מה ביקשנו? מה חוות דעת שימור? אנחנו ביקשנו להרחיב את המדרכה, אם אני זוכר נכון.

אמי ארבל:

אתם לא ביקשתם, אבל אני גם ביקשתי את זה. זה נאמר בדיון וקיבלנו את זה, זה נכון ואנחנו ביקשנו בעצם עד הקיר לשימור להרחיב את המדרכה. לגבי ה-,

יוחנן וייצמן:

אין שמה, יש שמה קיר לשימור?

אמי ארבל:

מה יש שמה?

יוחנן וייצמן:

יש שמה קיר לשימור?

אמי ארבל:

כן, כן. (לא ברור) וועדת שימור. זה נמצא כאן, זה ממש על הכיכר הרחבה שיש פה, ההתרחבות הגדולה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) התחנה.

אמי ארבל:

כן. אז אנחנו ביקשנו בעצם שעד הקיר, יש פה עבירות בנייה על המדרכה, זה הקיר לשימור, שכל השטח שבין הזה ישומר למעשה כהרחבת מדרכה אין פה מדרכה רחבה. (לא ברור) הערות?

תיק 1143088

אמי ארבל:

31 בסדר היום, תכנית 1143088 סמכות מקומית, אבינועם 2, זה בניין שמשמש למוסד, בנו בעבירת בנייה מדרגות יותר רחבות ממה שהיה להם בתכנית המאושרת. זה קו בניין שהוא קצת בעייתי אבל לא מהותי ולכן המלצנו להפקיד.

דובר לא מזוהה:

איפה זה?

צחי:

אבינועם ילין.

אסף:

אבל רגע, מוצע פה פיר מעלית גם, אם ראיתי את ה-,

אמי ארבל:

זה הכל בנוי.

אסף:

הכל בנוי?

אמי ארבל:

כן.

אסף:

כי זה כן אזור לחקר קרקע, השאלה,

אמי ארבל:

הקרקע נחקרה.

יוחנן וייצמן:

זה כבר אחרי.

אמי ארבל:

הקרקע כבר נחקרה.

יוחנן וייצמן:

אנחנו אחרי היתר, אחרי הכל. אתה יודע שהיה בעיות בהיתר?

אסף:

אין בעיות בהיתר, אני רק אומר, זה אזור,

אמי ארבל:

כן, (לא ברור) לשימור, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה בנוי.

אמי ארבל:

אמרתי, אמרתי.

אסף:

בקיצור, אם זה בנוי אין מה לעשות.

אליעזר ראוכברגר:

בנוי. דרך אגב, בנוי יפה מאד. בנייה יפהפייה. גם אמי הסכים,

אמי ארבל:

קצת מאסיבי אבל בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

מאסיבי קצת אבל בניין יפה. רק איך אמי אומר, זה שזה בניין יפה זה לא אומר שמותר להרוס (לא

ברור) לשימור.

אסף:

אולי תראה לנו אותו?

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה משהו אחר,

אמי ארבל:

זה הבניין.

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה בנוי יפה מאוד.

אמי ארבל:

זה חדר המדרגות שהוא כבר בנוי. היה היתר מצומצם והוא,

אריאל גולן:

(לא ברור) בזריזות,

רלי חיים:

נראה כמו עזה.

אליעזר ראוכברגר:

בנו אותו כמו האמריקאים. האמריקאים. זה (לא ברור) זה אמריקאים, אמריקאים בונים צייק צ'ק, לא כמו אצלנו, כל דבר בירוקרטיה, בירוקרטיה, בירוקרטיה. אדוני, ישבו אצלי חבר'ה שרוצים לבנות, אמריקאים. אמרו, תבוא תראה אצלנו, ארבעה חודשים מוציאים היתרים, מוציאים הכל, בואו תלמדו.

יוסי חביליו:

איפה אצלנו?

אליעזר ראוכברגר:

למה פה, בארצות הברית.

מרים:

איפה? בסדר, בונים מעץ.

יוסי חביליו:

אבל אם חרגת במטר יהרסו לך את הבית, לא כמו פה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, עזוב עכשיו את העיר. אני אומר, אבל מבחינת הבירוקרטיה,
מרים:
בונים בעץ, זה גם מעץ.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא, בזה,

אמי ארבל:

כן, אבל יש שמה (לא ברור) מאד מאד ברורים.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, אבל מבחינת הבירוקרטיה,

יוסי חביליו:

קח ספר, תבנה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה עושה 3,

יוסי חביליו:

אבל אל תעז לזוז.

אליעזר ראוכברגר:

4-5 חודשים, למה פה צריך לקחת שלוש שנים? טוב, הלאה.

אמי ארבל:

טוב, תכנית, זה היה 32, סליחה.

ישראל קלרמן:

31 היה עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

31. עכשיו 32.

אמי ארבל:

32.

אליעזר ראובברגר:

עכשיו עושים 32.

יוחנן וייצמן:

לאשר.

ישראל קלרמן:

לאשר.

תיק 1424449

אמי ארבל:

אה, 32, סליחה. תכנית 1424449, תכנית בסמכות הוועדה המקומית, רש"י 37, מבקשים פה תוספת קומה וגג רעפים מעל בניין שכבר מאושר בחמש וגג רעפים.

יוחנן וייצמן:

נו, מה רע?

אמי ארבל:

יש מדיניות.

ישראל קלרמן:

לא מה רע. אישרו ליד זה גם, שני בניינים כאלה כבר אישרו.

אמי ארבל:

איפה אישרו?

יוחנן וייצמן:

בעיר, (לא ברור)

ישראל קלרמן:

(לא ברור) תחכמוני 40, 42 גם.

אמי ארבל:

שבע קומות לא אישרנו בשום מקום.

ישראל קלרמן:

שש פלוס.

דוברת לא מזוהה:

שש.

ישראל קלרמן:

שש פלוס.

אמי ארבל:

זה הבניין.

ישראל קלרמן:

כן.

יוחנן וייצמן:

כן.

אמי ארבל:

מה ההצדקה?

ישראל קלרמן:

בסדר,

אמי ארבל:

כן מה?

יוחנן וייצמן:

מעולה, חבל שלא (לא ברור) עוד קומה.

ישראל קלרמן:

כן (לא ברור)

אמי ארבל:

לא נכון.

ישראל קלרמן:

כן אישרת בתחמוני, (לא ברור)

צחי:

רש"י 40. רש"י 40, קלרמן.

ישראל קלרמן:

מה, רש"י 40?

יוחנן וייצמן:

רש"י 40. (לא ברור) הבניין הזה, זה הבניין שהתמוטט, 42.

ישראל קלרמן:

זה התחמוני, שהתמוטט.

צחי:

לא, רש"י 40.

מרים:

איך אפשר לגור (לא ברור) ?

יוחנן וייצמן:

איפה אנחנו?

אמי ארבל:

לא, אני הולך עכשיו לרש"י 40. רש"י 37.

אליעזר ראוכברגר:

כמה הוא יהיה אחרי האישור?

אמי ארבל:

שבע.

יוחנן וייצמן:

נו מה, מצוין. למה לא 9?

אמי ארבל:

איפה יש פה שבע?

אליעזר ראוכברגר:

למה לא 18?

אמי ארבל:

איפה יש פה גובה כזה?

ישראל קלרמן:

לא, בתכניות, אישרנו כבר.

אמי ארבל:

איפה, איפה?

ישראל קלרמן:

אז הוא אומר לך, 40.

יוחנן וייצמן:

40, רש"י 40. תסתכל מה אישרנו,

אמי ארבל:

רש"י 40, בוא נראה.

יוחנן וייצמן:

ורש"י 42 מה אישרנו.

אמי ארבל:

תחליט.

יוחנן וייצמן:

שניהם, 40 ו-42.

עמנואל זלטס:

הנה, שמאלה.

ישראל קלרמן:

לא, שניהם.

צחי:

40, 42.

אמי ארבל:

אה, הבניין הענק הזה?

יוחנן וייצמן:

כן, (לא ברור)

אמי ארבל:

כשבא הבניין הזה אז, אתם מצחיקים, תאמין לי. כשבא הבניין הזה אמרנו, מתחם נורא גדול, בניין שהוחרג מתכנית מע"ר צפון ולכן אפשר לתת לו קומה נוספת.

ישראל קלרמן:

42.

אמי ארבל:

ועכשיו אתה אומר זה,

ישראל קלרמן:

42. הפינה, אז הפינה.

אמי ארבל:

מה זה 42?

יוסי חביליו:

הם יגידו ככה ויגידו זה, העיקר לתת.

אמי ארבל:

תגיד לי, 42? אתה רציני?

צחי:

לא, אבל אמי,

אמי ארבל:

פה יצא היתר בנייה שאתם הצעתם,
צחי:
אמי, עדיין יותר נמוך מהגובה שמה.

אמי ארבל:

שלא היה להם זכויות בנייה, לא היה להם אישור.

ישראל קלרמן:

תיכנס לתב"ע, תיכנס לתב"ע, לתב"ע,
צחי:
לא בקומות, במטרים. כמה הגובה ב-42?

אמי ארבל:

מה זה 42?
צחי:
ב-40.

אמי ארבל:

40 זה לא רלוונטי, אמרתי, כי הוא הוחרג ממע"ר צפון, זה היה בניין גדול.
צחי:
עדיין הוא יותר נמוך ממנו.

אמי ארבל:

אבל עכשיו, חבר'ה, תקשיבו,

יוחנן וייצמן:

42 זה הוחרג ממע"ר צפון כי הוא התמוטט. ו-44,

אמי ארבל:

נכון, והוצאתם שם היתר בנייה ומסתבר שאין זכויות בנייה אז זה חזר לדיון. אבל זה לא המקרה,
חברים.

יוחנן וייצמן:

אבל למה? שש קומות, זה ממש, תאמין לי שאני רוצה לראות את רש"י ככה.

אמי ארבל:

אני יודע שאתה רוצה, אבל יש מדיניות שכרגע אנחנו (לא ברור),

ישראל קלרמן:

אבל זה לא בעיה,

אמי ארבל:

מה זה לא?

יוחנן וייצמן:

לא, הוועדה רוצה, הוועדה רוצה לראות שם יותר.

אליעזר ראוכברגר:

הוועדה? לא בטוח.

חיים כהן:

מה הבעיה? אני לא מבין.

יוחנן וייצמן:

ברש"י?

אמי ארבל:

חריגה ממדיניות.

צחי:

הבעיה זה חריגה של הגבהת הרעפים מרחוב רש"י,

אמי ארבל:

לא, זה גם תוספת קומה.

יוחנן וייצמן:

ברש"י יש לך בעיה עם שמונה קומות?

חיים כהן:

מה הבעיה?

ישראל קלרמן:

אין בעיה.

צחי:

(לא ברור) זה לא, זה הגבהה של רעפים.

חיים כהן:

בסדר, נו מה.

אמי ארבל:

מה, מה, מה זה לא?

חיים כהן:

(לא ברור) מה,

אמי ארבל:

בסדר מה?

יוחנן וייצמן:

זה לא חפץ חיים.

חיים כהן:

אני יכול להראות לך (לא ברור) חריגות שאנחנו עושים בכל האזורים,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא סמטה.

יוחנן וייצמן:

לא בסמטאות.

אמי ארבל:

אין בעיה, זה שאתם חוזרים על דברים (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

רש"י זה לא סמטה. רש"י זה,

צחי:

יוחנן, אפשר לבקש את זה שזה יהיה בנסיגה, הגבהה עם גג רעפים שיהיה בנסיגה.

אמי ארבל:

זה לא רק הגבהה, זה תוספת קומה אבל.

יוחנן וייצמן:

למה?

חיים כהן:

תוספת קומה,

ישראל קלרמן:

תוספת קומה ו (לא ברור) ,

אמי ארבל:

אז בוא נאשר פה את הכל. על מה עושים דיון? למה קובעים את הדיון? בוא נאשר את הכל.

ישראל קלרמן:

לא, לא, לא,

יוסי חביליו:

(לא ברור) אמי.

חיים כהן:

זה גם קרוב,

אמי ארבל:

מה לא?

ישראל קלרמן:

שמע, כשזה מגיע לאזור שלנו, (לא ברור) ,

חיים כהן:

קרוב מאד לקו רק"ל,

אמי ארבל:

כן, כן, אז אין מדיניות?

ישראל קלרמן:

יש מדיניות,

אמי ארבל:

אז כל מה שמבקשים מקבלים?

ישראל קלרמן:

לא, יש מדיניות,

אמי ארבל:

מה המדיניות?

ישראל קלרמן:

אבל המדיניות מפלה.

אמי ארבל:

מה המדיניות?

ישראל קלרמן:

מפלה.

יוסי חביליו:

אמי, כן, זה המדיניות שלהם.

אמי ארבל:

מה המדיניות?

מרים:

את מי היא מפלה?

ישראל קלרמן:

שמונה קומות.

אמי ארבל:

איפה?

ישראל קלרמן:

עוד לא עשיתם את זה, אבל אנחנו רוצים כאן לעשות את זה, שנתיים מבקשים את זה.

יוחנן וייצמן:

אנחנו כל היום רוצים את זה?

ישראל קלרמן:

אתה יודע טוב מאד.

אמי ארבל:

ממי אתה מבקש את זה?

ישראל קלרמן:

משירה, מכולם.

אמי ארבל:

נו, ומה, מה קרה עם הבקשה שלך?

ישראל קלרמן:

הם עסוקים בדברים אחרים, הם עסוקים בקריית יובל. זה הסיפור. מה, למה? למה (לא ברור)?

אמי ארבל:

ישראל, לפחות תהיו הוגנים במה שאתם אומרים, כי זה לא הוגן מה שאתה אומר.

ישראל קלרמן:

אתה יודע כמה חסר לנו הבנייה, אין לנו איפה לגור היום,

אמי ארבל:

זה לא הוגן מה שאתה אומר.

ישראל קלרמן:

לציבור שלנו, (לא ברור) למה שלא נגור שם?

אמי ארבל:

כי לציבור שלכם אין מענה לצרכי ציבור, ויש לו מחסור אדיר בצרכי ציבור,

ישראל קלרמן:

בגאולה?

אמי ארבל:

ולקחת את המגרשים,

ישראל קלרמן:

כל ה (לא ברור)

אמי ארבל:

כן, גם בגאולה. ולקחת את כל הבניינים האלה לעשות אותם שמונה קומות זה לא אחראי. זה לא אחראי לציבור שלכם, לא לשלי, כי אני לא גר שמה.

יוחנן וייצמן:

לא נכון.

ישראל קלרמן:

רש"י, רש"י,

אמי ארבל:

כן נכון.

יוחנן וייצמן:

אמי, אתה לא צודק.

אמי ארבל:

אני כן צודק.

יוחנן וייצמן:

אמי, זה ממש לא נכון.

אמי ארבל:

אתה כבר שנים אומר את מה שאתה אומר,

יוחנן וייצמן:

נכון.

אמי ארבל:

ומבחינתך לחרב את כל מע"ר צפון, לעשות הכל שמונה, עשר קומות.

יוחנן וייצמן:

אמן.

אמי ארבל:

וזה רע מאד בעיניי,

חיים כהן:

למה?

אמי ארבל:

וזה לא דואג לא רק לשימור אלא לציבור שלכם, זה דופק את הציבור שלכם.

יוחנן וייצמן:

ממש לא.

אליעזר ראוכברגר:

גם בעיניי זה (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

ממש לא.

אליעזר ראוכברגר:

גם בעיניי זה רע מאד.

אמי ארבל:

זה לא אחראי להגיד את המשפט הזה, זה לא אחראי.

אליעזר ראוכברגר:

רק ברחובות הראשיים,

יוחנן וייצמן:

אה, ברור.

אליעזר ראוכברגר:

לא בסמטאות.

יוחנן וייצמן:

לא, ברחוב חפץ חיים,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) זה רש"י.

חיים כהן:

זה רש"י.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) לא.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא דיברתי עכשיו על רחוב מסוים.

חיים כהן:

רש"י זה רחוב,

אמי ארבל:

אתה מבחינתך בכל הרחובות אתה אמרת.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא דיברתי על (לא ברור) דיברתי על כלל.

יוחנן וייצמן:

הסמטאות,

אמי ארבל:

תהיה לפחות הוגן, תהיו עקביים במה שאתם אומרים כל הזמן.

אליעזר ראוכברגר:

הכלל מה שדיבר אמי. ברחובות הראשיים, הרחבים יותר, אפשר.

חיים כהן:

זה מה שאני מדבר.

אליעזר ראוכברגר:

בסמטאות, זה התעללות בציבור. זה לא נורא.

ישראל קלרמן:

שש פלוס זה לא נורא, שש פלוס זה לא התעללות,

יוחנן וייצמן:

רש"י זה לא סמטה.

אליעזר ראוכברגר:

בסמטאות, בסמטאות זה התעללות.

ישראל קלרמן:

לא בסמטאות הקטנות, ברש"י, שרש"י זה,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא אומר. (לא ברור) בסמטאות זה התעללות.

יוחנן וייצמן:

אתה מדבר על רדב"ז.

ישראל קלרמן:

בדיוק.

יוחנן וייצמן:

רדב"ז לא.

ישראל קלרמן:

בדיון שהיה, אז היה רחבות מאד, כמו שאתה אומר, היה קצת פחות, והיה קצת זה.

יוחנן וייצמן:

רדב"ז, רדב"ז.

אמי ארבל:

מה?

ישראל קלרמן:

וזה לא הסכימו איתנו.

יוחנן וייצמן:

רדב"ז אני לא אגיד לך,

ישראל קלרמן:

אמי, תיזכר, אתה כן היית בדיון, אני גם הייתי בדיון.

אמי ארבל:

איזה דיון?

ישראל קלרמן:

לא, אני אומר, יש את הרחבות מאד, כמו שלייזר אומר, שזה נתנו גם 10 ו-11 ו-12.

אמי ארבל:

(לא ברור) סמטאות,

ישראל קלרמן:

יש את הסמטאות,

אמי ארבל:

נתתם שש ושבע ושמונה. אל תספר לי סיפורים. פה בוועדה אישרתם דברים כאלה, כי לא אכפת לכם.

ישראל קלרמן:

רש"י זה לא סמטה. רש"י, גם חניה וגם שני נתיבים, זה רחוב רחב, אני לא חושב ששבע, שבע קומות זה לא המכה.

חיים כהן:

סליחה, עד כמה שידוע לי זה קו מקביל לרחוב יפו. זה קו רק"ל.

ישראל קלרמן:

נכון, זה לא רחוק בכלל.

חיים כהן:

נו מה?

אמי ארבל:

מה הקשר רחוב יפו?

ישראל קלרמן:

זה קו רק"ל.

חיים כהן:

רק"ל, מה.

אמי ארבל:

מה אתה מדבר?

יוחנן וייצמן:

יש שמה, שלוש קווי רכבת יש שמה.

אמי ארבל:

זה המיקום. מה אתה מדבר?

חיים כהן:

איפה המיקום?

אמי ארבל:

זה הבניין,

חיים כהן:

בסדר, נו,

אמי ארבל:

ויפו פה. מה, מה קשור ליפו? בחייכם, נו, מה.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) יליו, לא, זה לא זה שאמרת.

חיים כהן:

זה לא פה.

אמי ארבל:

זה מספר התכנית.

ישראל קלרמן:

לא, לא.

חיים כהן:

מה?

אמי ארבל:

זה רש"י 37.

חיים כהן:

איפה זה רש"י 37?

אמי ארבל:

זה. זה הבניין הזה.

ישראל קלרמן:

זה דוד יליו.

יוחנן וייצמן:

לא, ממול זה (לא ברור),

חיים כהן:

איך דוד יליו? אני לא מצליח להבין.

אמי ארבל:

פה התכנית.

חיים כהן:

אה, בסדר, לא, אני חשבתי שאתה מדבר,

אמי ארבל:

אין שום קשר לרכבת הקלה ולרחוב יפו.

חיים כהן:

בתחילת רחוב רש"י יש שמה,

יוחנן וייצמן:

הנה, תסתכל, תסתכל כעת.

חיים כהן:

לא ראיתי.

אמי ארבל:

זה המיקום של הבניין.

יוחנן וייצמן:

זה רש"י מתתיהו.

צחי:

מתתיהו. תראה,

יוחנן וייצמן:

היה פה אפשר תשע קומות. זה על שני רחובות ראשיים.

צחי:

שני רחובות ראשיים.

אמי ארבל:

חבר'ה, כל עוד לא משתנה המדיניות,

ישראל קלרמן:

עכשיו זה השתנה.

צחי:

אז איך משנים את זה?

אמי ארבל:

עושים דיון, מציעים הצעות, מביאים דיון לוועדה המקומית, לוועדה המחוזית, שומעים את המדיניות, כמו שעושים בכל דבר. זה שצועקים פה כל דיון 'אנחנו נשנה', 'אנחנו נשנה', 'אנחנו נשנה' ולא משנים זה לא עוזר לאף אחד.

אליעזר ראוכברגר:

שבע לא אכפת לי.

אמי ארבל:

כי גם הוועדה המחוזית בדיון הקודם אמרה בדיוק אותו דבר, (לא ברור) את כל התכניות למע"ר צפון, לא חרגה במילימטר.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) של יוחנן,

ישראל קלרמן:

גם אני, לא לעשות בכל מקום.

יוחנן וייצמן:

חס וחלילה, יוחנן צריך להרוג אותו.

ישראל קלרמן:

לא עולה איתו לכל מקום לעשר קומות, בחיים לא. ברש"י,

אליעזר ראוכברגר:

יש אולי אולי 20% במע"ר צפון שאפשר לעלות איתו לשמונה.

ישראל קלרמן:

לא, אבל אני אומר, שבע קומות ברש"י,

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר, אני אומר,

ישראל קלרמן:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

אולי אולי אולי 20% במע"ר צפון אפשר לעלות לשמונה קומות,

חיים כהן:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

אבל לא מעבר לזה. רוב מע"ר צפון זה סמטאות קטנות.

חיים כהן:

אני מסכים.

אליעזר ראוכברגר:

זה (לא ברור). מה, אני צריך להתעלל בציבור שמה? מילא מי שיבוא ויקנה בחדש, אז הוא יודע שזה המציאות. אבל יש שמה אלה שגרים היום, למה אני צריך להתעלל בהם? צחי:

למה? אלה שגרים רוצים שיהיה שמה עוד.

אליעזר ראוכברגר:

מאיפה אתה יודע? שאלת אותם?

אריאל גולן:

(לא ברור) אם הם לא רוצים, מי אמר שאנחנו רוצים (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

בדקת איתם?

מרים:

זה שהם רוצים,

אליעזר ראוכברגר:

על מה אתה מדבר?

מרים:

זה שהם רוצים זה יפה, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

על מה אתה מדבר? תלך שמה, תצופף אותם, הם צועקים געוואלד,

מרים:

אנחנו צריכים להיות אחראיים לחיים שלהם.

צחי:

אלה ב-,

אליעזר ראוכברגר:

געוואלד הם צועקים.

צחי:

הם רוצים יותר.

אליעזר ראוכברגר:

געוואלד הם צועקים.

יוחנן וייצמן:

ממש לא.

אליעזר ראוכברגר:

לא נכון, הם צועקים געוואלד.

יוחנן וייצמן:

לא, לא.

אליעזר ראוכברגר:

על מה אתה מדבר? היו לי התנגדויות שם בצפניה, (לא ברור) בכל המקומות האלה, במלאכי, ביונה.

צחי:

לא, יש עוד הרבה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה יודע איזה התנגדויות היו לנו?

יוחנן וייצמן:

על צפניה היו התנגדויות,

אליעזר ראוכברגר:

על צפניה היו התנגדויות.

צחי :

צפניה כן, אבל,

יוחנן וייצמן :

על מלאכי, על יונה שש קומות,

אליעזר ראוכברגר :

בצפניה יש, במלאכי,

צחי :

לא, אני מדבר איתך על כל החלק השני שעל גבול הטורים,

אליעזר ראוכברגר :

נו?

צחי :

על גבול יפו, שמה,

אליעזר ראוכברגר :

לא, שמה, שמה, שמה,

צחי :

(לא ברור) וזה לא כולל שוק מחנה יהודה,

אליעזר ראוכברגר :

שמה זה אזור תעשייה.

צחי :

לא,

אליעזר ראוכברגר :

(לא ברור) אזור תעשייה. הוא מדבר על,

יוחנן וייצמן :

לא, הוא מדבר על האזור הזה.

צחי :

לא, אתה מבין על מה אני מתכוון?

אליעזר ראוכברגר :

על מה?

צחי:

על כל הציר של רש"י,

יוחנן וייצמן:

כן,

צחי:

רשב"ם, (לא ברור) גיורא,

יוחנן וייצמן:

כל האזור הזה.

צחי:

תחכמוני,

יוחנן וייצמן:

רש"י, רשב"ם, הטורים, מתתיהו, כל האזור הזה.

צחי:

אתה יודע מה קורה ביום חמישי בלילה?

אליעזר ראוכברגר:

נו?

צחי:

כל חמישי בלילה, איום ונורא. וככה,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה קשור? מה זה קשור ליחידות דיור?

צחי:

לא, הם רוצים (לא ברור) לציבור שלהם.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה קשור לתוספת יחידות דיור?

צחי:

לא, שיש יותר ציבור שלהם.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה משנה?

צחי:

בטח זה משנה. (לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

מה זה קשור? אם לא תוסיף שתי קומות, אז זה לא יהיה קרוב למחנה יהודה?
צחי:
לא, זה קרוב,

אליעזר ראוכברגר:

לקחת את זה ממחנה יהודה?
צחי:
אבל יותר אנשים שלך מסתובבים.

אליעזר ראוכברגר:

לא,
צחי:
לא, אני אומר, מבחינת ציבור יש ביקוש לזה.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא בטוח במה שאתה אומר. אני לא בטוח במה שאתה אומר. חוץ מזה, כל דבר צריך לבדוק.
צחי:
נכון.

אליעזר ראוכברגר:

צריך לבדוק את זה.
צחי:
נכון, אני לא אומר את זה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

בוא, הנה, אתה אמרת רשב"ם,
צחי:
אני לא אומר את זה גורף.

אליעזר ראוכברגר:

בוא, היום אי אפשר ללכת שם מרוב השטיבלך שם וכל זה.

יוחנן וייצמן:

למה, רשב"ם הוא (לא ברור)

אליעזר ראובברגר:

היום צפוף כמו אני לא יודע מה.

יוחנן וייצמן:

רשב"ם?

אליעזר ראובברגר:

כן, כן.

יוחנן וייצמן:

רשב"ם (לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

ושמה, מאחורי איפה שגר הראש ישיבה של בריסק, איך קוראים לזה שם,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) יהושע,

אליעזר ראובברגר:

(לא ברור) יהושע, נו, שמה, שמה גם,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) הולך להיות פינוי בינוי של אני לא יודע כמה.

אליעזר ראובברגר:

שמה, אני לא יודע מה הולך להיות פינוי בינוי, אבל שמה זה, אין מקום לכלום, זה רחוב ללא מוצא.

אמי ארבל:

איפה זה, (לא ברור) ?

יוחנן וייצמן:

לא, באלעזר המכבי.

אליעזר ראובברגר:

מאחורה, איפה שטאלנא, טאלנא שמה, איך קוראים לבית הכנסת שמה? צחי, איך קוראים לבית הכנסת שמה, טאלנא? לא טאלנא,

יוחנן וייצמן:

לעלוב, נו.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא. יש, לעלוב זה בהקצאה, יש את הבנוי, השטיבלך, נו.

יוחנן וייצמן:

לא, זה בעלז.

אליעזר ראוכברגר:

בעלז, בעלז, כן. (לא ברור) אתה יודע איזה עומס יש שם?

צחי:

יש עומס, נכון.

אליעזר ראוכברגר:

נו, בסדר. בוא, מתחת יש עומס,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור), זה עולמי, מה זה,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

אתה יודע מה זה (לא ברור)?

אמי ארבל:

זה בניין שכבר הוסיף שתי קומות, הוסיף חמש יחידות דיור, למה?

אליעזר ראוכברגר:

נכון, נכון, בסדר, צריך את זה, אבל,

אמי ארבל:

מה,

אליעזר ראוכברגר:

זה בא משהו אחד על חשבון משהו אחר תמיד, אין מה לעשות.

אמי ארבל:

טוב, מה ההחלטה?

יוחנן וייצמן:

להפקיד.

ישראל קלרמן:

להפקיד.

יוסי חביליו:

אני נגד. (לא ברור) נגד מדיניות, לא אכפת לכם כלום. אתה גם נגד.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא נגד.

יוסי חביליו:

בעד המלצת מהנדס העיר.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני לא נגד.

יוסי חביליו:

אתה אמרת עכשיו שזה התעללות בציבור.

אליעזר ראוכברגר:

לא שמעת מה שאמרתי,

יוחנן וייצמן:

הוא לא על זה.

ישראל קלרמן:

לא שמעת.

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי בסמטאות.

ישראל קלרמן:

אתה לא מקשיב.

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא מקשיב. אמרתי בסמטאות. זה רחוב יחסית רחוב, זה מה-20% של הרחובות שאני חושב שכן אפשר.

יוסי חביליו:

טוב, אני נגד.

אליעזר ראוכברגר:

יש בסמטאות, באידיש אומרים הגעסלאך. געסלאך זה הסמטאות, בסמטאות לעלות ל-8 קומות זה התעללות בתושבים.

אמי ארבל:

אבל אתם לא (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אתה יודע מה יותר (לא ברור)?

אמי ארבל:

ובעיניי זה לא ראוי ולא הוגן לאשר כל תכנית משהו אחר לפי היזם שמגיש את התכנית.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) חמש-שש גג.

אמי ארבל:

אצלי, אצל מהנדס העיר, אצל וועדה מחוזית, מה?

אליעזר ראוכברגר:

אין לך חניות, אין לך מבני ציבור, אין לך שצ"פים, אין לך כלום. אין לך כלום. אם היית בא ואומר לי, תשמע,

אמי ארבל:

אף אחד לא מוסיף (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אני מציע לקחת D9, להוריד את הכל ולתכנן מחדש,

אמי ארבל:

(לא ברור) לא רוצים וגם הוא לא רוצה.

יוחנן וייצמן:

אני לא רוצה.

אמי ארבל:

אתה לא רוצה.

אליעזר ראוכברגר:

אהלן וסהלן. אבל אז אני מתכנן גם את הרחוב של הרחוב,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה היום (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אני מתכנן גם את הרחוב של הרחובות, אני מתכנן את הכל מחדש. אבל לא זה הנושא, אז צריך בסוף להיות אנושי, אנושי עם אלה שגרים שם, אנושי עם מי שזה. לא סתם טאבולה ראסה ראש בקיר.

ישראל קלרמן:

אתה לא רוצה באמת לעשות דיון על זה פעם אחת?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

בוא נעשה על זה דיון.

אליעזר ראוכברגר:

שיביאו הצעה נורמלית, נעשה על זה דיון. לא סתם.

אריאל גולן:

מי יביא הצעה?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

ישראל קלרמן:

בוא נביא, תגיד לאמי. אמי, (לא ברור) מה שהוא אמר.

אריאל גולן:

(לא ברור) שיביא הצעה.

ישראל קלרמן:

כמו שאמי אומר, עד (לא ברור) לסיור, שיהיה את זה כמו שליזר אמר, לסמטאות סמטאות, ליותר רחבים וליותר רחבים.

יוחנן וייצמן:

אפשר לעשות מפה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

גם אז, גם אז, אם אתה זוכר, לא קיבלו את ההמלצה שלנו של הוועדה המקומית,

יוחנן וייצמן:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

הוועדה המחוזית (לא ברור).

ישראל קלרמן:

נכון. לא, כי יוסי בסוף הלך (לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

לא, איזה יוסי.

ישראל קלרמן:

לא (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

יוסי מכר, יוסי מכר אותנו במחוזית. זה הכל.

ישראל קלרמן:

יוסי הסכים. יוסי הסכים.

אליעזר ראובברגר:

תעשה לי טובה.

ישראל קלרמן:

מה?

יוחנן וייצמן:

יוסי מכר אותנו במחוזית.

אליעזר ראובברגר:

הוא לא יכל למכור כי זה, טוב, נו, (לא ברור)

רלי חיים:

יום הכיפורים.

אמי ארבל:

טוב.

ישראל קלרמן:

מה עשית, אמי?

אליעזר ראובברגר:

זה נמצא שמה המתחם,

אמי ארבל:

לא כתבתי כלום,

אליעזר ראוכברגר:

לא, ב-188, איך זה נקרא?

ישראל קלרמן:

אה, זה זה, לא הבנתי.

אליעזר ראוכברגר:

לא בנין, בנין הוא לא השתתף. בנין הוא הלך למרפסת, הוא ברח. אני מדבר עכשיו על המתחם ליד, מאחורי התחנת דלק של הטורים שהיה.

יוסי חביליו:

מי זה, יוסי דויטש?

יוחנן וייצמן:

אה, 180.

אליעזר ראוכברגר:

נו, 180.

יוחנן וייצמן:

דלק הטורים.

אליעזר ראוכברגר:

לא דלק הטורים עצמו, מאחורה, איך זה נקרא? בערבית.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) של חב"ד?

ישראל קלרמן:

לא, הגדול.

אליעזר ראוכברגר:

בערבית, נו, איך זה נקרא?

יוחנן וייצמן:

אבו בסל.

אליעזר ראוכברגר:

אבו בסל, הו, בדיוק, אבו בסל, בערבית. נו, אתה זוכר מה היה באבו בסל, בחייד, נו. טוב, נו, (לא ברור) בוודאי.

אמי ארבל:

טוב, תכנית 33 בסדר היום, תכנית 1313,

יוסי חביליו:

רשמת שאני נגד.

אמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

כן, לרשום שיוסי נגד. הלאה.

תיק 1313972

אמי ארבל:

1313972, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, דיון להפקדה, דרך שועפט 66, תכנית שמציעה הקמת בניין חדש, מסחר, תעסוקה ומגורים, ממליצים להפקיד לפי המדיניות. (לא ברור) מקומות שיש מדיניות.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

תיק 512 ב'

אמי ארבל:

תכנית 34 בסדר היום, תכנית בינוי 512 ב'.

ישראל קלרמן:

רגע.

אמי ארבל:

מה רגע?

ישראל קלרמן:

לא, בסדר. איפה אתה, 35?

אמי ארבל:

34, תכנית בינוי, בית ספר חדש שרוצים להקים בגילה, רחוב תירוש. ישבנו איתם, הציגו לנו. היה פה, מה שבעיקר הטריד אותנו היה הנושא של ה-, בית הספר למעשה יושב על ציר רכבת קלה, וישר מעל קירות תמך ולא ממש השתמש ב-, ניצל את העובדה שהוא יושב על רכבת קלה, ואנחנו קיבלנו תכנית מתוקנת שמשפרת באופן די משמעותי את קירות התמך ואנחנו שמחים. לא 100% מה שביקשנו אבל היות וזה כבר עבר משרד החינוך וזה כבר מאוחר מדי,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור)

אמי ארבל:

כן, בוודאי.

יוסי חביליו:

אתה יכול להראות את המקום רק? אני לא נגד, אני בעד,

אמי ארבל:

כן.

יוסי חביליו:

אבל תראה את המיקום בבקשה.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה המקום? זה בתירוש, מה, רחוב תירוש.

יוסי חביליו:

בסדר, אני מכיר את השם של בית הספר,

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה בית ספר קיים, ויש שם שטח חום.

אמי ארבל:

יש פה שטח חום מאוד מאוד גדול בכל השטח הזה, שיש בו היום בית ספר שקיים,

אליעזר ראוכברגר:

הנה, זה בית הספר למעלה.

אמי ארבל:

קיים פה היום בית ספר, פה יש חורשה מאוד מאוד יפה שהיא (לא ברור) בגדול לשימור, לא נוגעים בה, ואת בית הספר החדש רוצים לעשות כאן. הבעיה העיקרית,

יוסי חביליו:

זה בצד המערבי של השכונה, לא?

אמי ארבל:

זה בצד המערבי, כן. הבעיה העיקרית גם של המצב הקיים, תיכף תראו, שהיום יש קירות תמך מאוד גבוהים.

אליעזר ראוכברגר:

נו, אז מה? זה קיים.

אמי ארבל:

נכון, רוצים לשפר את זה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, מה שאפשר לשפר תמיד טוב.

אמי ארבל:

היום זה בעצם המצב הקיים.

אליעזר ראוכברגר:

הכניסה בכלל מאחורה לבית הספר.

אמי ארבל:

כיום הכניסה לבית הספר היא דרך רחוב תירוש שהוא רחוב ללא מוצא, ואנחנו במסגרת תכנית בינוי בינוי שמקדמים למתחם הזה אנחנו רוצים לחבר פה עם כביש, והם כבר לקחו את זה בחשבון גם לשלב העתידי שיהיה פה כביש שיחבר, וזה כביש שהוא חשוב (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

איפה יהיה הכניסה לבית הספר החדש?

אמי ארבל:

כאן, אני אראה לכם תיכף את התכנית בינוי אבל פה יש את הכניסה עם ההורדה וההעלאה לצורך בית הספר, בבית הספר למעשה יש,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה בתכנית בינוי, הבית ספר החדש?

אמי ארבל:

לא, זה לא תלוי, זה לא תלוי. הוא יכול להיכנס גם היום בשלב הראשון מכאן, ובשלב השני,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה לא מותנה בפינוי בינוי.

אמי ארבל:

לא, לא, זה לא מותנה בפינוי בינוי. כמובן שזה לא מותנה בפינוי בינוי.

יוסי חביליו:

יש שטח מספיק למבנה מכובד?

אמי ארבל:

כן, כן, אני אראה לכם.

אליעזר ראוכברגר:

הנה, תסתכל את הגודל, מה קרה לך? זה איזה 4 דונם נראה, משהו כזה, לא? כמה זה, 3.5?

אמי ארבל:

השטח הוא מאד גדול.

אליעזר ראוכברגר:

זה שטח מאד גדול.

אמי ארבל:

זה הכביש העתידי החדש שיהיה, זה המצב ההתחלתי שיש פה רק כניסה ל-drop off, וזה למעשה המבנה החדש.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, הרכבת הקלה זה במרגלית.

אמי ארבל:

הרכבת הקלה זה כאן, כן, כאן. אז בית הספר הקיים הוא היום כאן, זה מגרש הספורט של מה שרואים בכחול, שהוא נשאר, וזה בית הספר החדש, זה השימוש של כל החורשה פה ואנחנו בעצם בתיאום איתנו הנמכנו כמה שהיה אפשר במסגרת המגבלות, אתם רואים, הקו האדום המקווקו היום זה קירות התמך הקיימים היום.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אמי ארבל:

אז הורדנו פה בצורה מאד משמעותית ושיפרנו כמה שניתן, פה הורדנו בכלל, אבל בגלל שזה כבר עבר אישור משרד החינוך לא רצינו להפוך את הכל ולעכב את זה כי זה בית ספר חשוב. (לא ברור) אנחנו מרוצים מהתוצאה שקיבלנו ואנחנו ממליצים לאשר.

אליעזר ראוכברגר:

תעלה רגע למעלה שניה עוד פעם. התכנית של הפיתוח של הירוק גם תלויה בהקמת בית הספר,

אמי ארבל:

זה?

אליעזר ראוכברגר:

או שזה נפרדים?

אמי ארבל:

לא, זה לא קשור. יכול להיות שזה יהיה, אולי יעשו את זה במקביל, זה יהיה נחמד, אבל בגדול זאת חורשה לשימור, בית הספר גם,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה לא,

אמי ארבל:

יהיה נגיש לחורשה.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא חלק מחצרות בית הספר או משהו כזה.

אמי ארבל:

לא, לא, לא, ממש לא.

עמנואל זלטס:

לא, כתבתם משהו בזה שלכם, בהערות?

אמי ארבל:

לא. (לא ברור) כמובן על עצים כי חייבים להתייחס, (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

זאת אומרת, בית הספר לא תלוי בשצ"פ.

אמי ארבל:

לא, לא, לא. לא, צריך להגיד שגם היום, יש שצ"פ היום, זאת אומרת, היום המצב הקיים, כאן,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני מבין. זה שצ"פ מפותח? לא מפותח.

אמי ארבל:

הוא שצ"פ עם עצים, אתה רואה? זה המצב.

אליעזר ראוכברגר:

כן, לא מפותח, אתה רוצה לעשות בו מתקנים הרי.

אמי ארבל:

כן, מתקנים.

אסף:

סקר עצים אז צריך.

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אמי ארבל:

לא נוגעים בכל זה.

אליעזר ראוכברגר:

זה מה ששאלתי אותו, בית הספר לא קשור לשצ"פ.

אמי ארבל:

(לא ברור) ביקשנו סקר עצים כי זה כתוב בתכנית המאושרת וצריך להשלים את זה, אבל בכל הקטע הזה הם לא נוגעים, זה רק, עושים פה,

אליעזר ראוכברגר:

הם נוגעים רק בקטע השמאלי פה.

אמי ארבל:

כן, באזור הזה כאן.

אסף:

אבל אמי,

אליעזר ראוכברגר:

איפה שה-, בדיוק.

אמי ארבל:

באזור הזה כאן.

אסף:

קירות תמך יש להם סיבה, לא? אתה מציע להוריד אותם, אבל אין סיבה הנדסית? לא, אני שואל,

אמי ארבל:

לא, זה בניין חדש. היום הקירות קיימים, כמו שאתה רואה. תסתכל, היום זה המצב הקיים.

אסף:

לא, לא, אבל אתה רוצה להוריד אותם, לא?

אמי ארבל:

(לא ברור) הורידו. עשו מאמץ, הורידו את הקירות תמך שהיום בגובה כזה לגובה כזה.

אסף:

וזה עדיין ממלא את הייעוד, (לא ברור) ?

אמי ארבל:

מה, מה, מה?

אליעזר ראוכברגר:

שניה.

אמי ארבל:

מה?

עמנואל זלטס:

בסעיף 4, סעיף 5 גם כן,

אמי ארבל:

התכנית המאושרת מחייבת את זה, אין מה לעשות.

עמנואל זלטס:

לא, לא, אני לא אמרתי שלא.

אליעזר ראוכברגר:

התכנית שחלה על השטח?

אמי ארבל:

כן, מחייבת להתייחס לעצים.

עמנואל זלטס:

אני רק אמרתי שזה יהיה בשלב ההיתר.

אליעזר ראוכברגר:

למה? אבל אני רואה שזה גם לפי מתאר 62. אמי, אני רואה שזה לפי מתאר 62.

אמי ארבל:

יש פה תכנית, לא, לא, יש פה תכנית,

אליעזר ראוכברגר:

כך כתוב בסעיף 1.

אמי ארבל:

רגע, שניה.

עמנואל זלטס:

אולי כמה תכניות (לא ברור) ,

אמי ארבל:

יש פה תכנית 2825 שאושרה בשנת 1982, זה התכנית שחלה,

עמנואל זלטס:

(לא ברור) בלי זכויות.

אמי ארבל:

והיא קובעת, כן, היא מפנה מבחינת זכויות ל-62, אבל היא קובעת בין היתר, התכנית קובעת כי תנאי למתן היתר בנייה הוא אבחנה העצים (לא ברור) לעקירה לבין העצים שיש לשמרם על סמך תכנית מדידה של מודד מוסמך בתיאום עם מחלקת התכנון.

עמנואל זלטס:

זה בסדר.

אמי ארבל:

ההחלטה הסופית תיקבע תוך התחשבות בעצים הבוגרים שיוצעו לעקירה.

עמנואל זלטס:

לא,

אמי ארבל:

(לא ברור) כתוב במסמכי התכנית,

עמנואל זלטס:

זה בסדר, אמי,

אמי ארבל:

לאור העובדה שהשטח החום סומן על חורשה קיימת גדולה.

עמנואל זלטס:

לא, זה בסדר, אבל תכתוב בהחלטה פה,

אמי ארבל:

כן?

עמנואל זלטס:

שהדברים האלה בשלב ההיתר.

אליעזר ראוכברגר:

זה כתוב, תכנית התנועה תתואם בשלב ההיתר.

עמנואל זלטס:

לא, וגם אני מדבר על העצים.

אמי ארבל:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

אז תעשה את זה גם, שזה,

עמנואל זלטס:

בדיוק, גם שמה.

אליעזר ראוכברגר:

יתואם בשלב ההיתר. כן.

עמנואל זלטס:

כמו שכתוב בסעיף 5.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) אין בעיה. דרך אגב, למה את 3 אתה צריך? אתה אומר שקיבלת בתכנית המתוקנת.

אמי ארבל:

אבל תיקנתי את הסעיף. (לא ברור) ככל הניתן, כי הם לא תיקנו עדיין את המסמכים, זה רק הועבר במצגת.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אמי ארבל:

צריך לתקן (לא ברור), בסדר, זה מתואם על פי,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר גמור.

אמי ארבל:

על פי החתך שהראיתי כרגע.

אליעזר ראוכברגר:

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. הלאה.

תיק 1472695

אמי ארבל:

תכנית 35 בסדר היום, תכנית 1472695, תכנית במזור 6, סמכות מקומית, תיקון החלטה. הייתה החלטה להפקדה שהוסיפו קומה אחת על הבניין והיה שמה כמה סעיפים סותרים לגבי העיצוב, אז אנחנו מבהירים אותם והעיצוב ייקבע בשלב היתר הבנייה.

תיק 1339522

אמי ארבל:

תכנית 36 בסדר היום, תכנית 1339522, תכנית בסמכות הוועדה המקומית, אגריפס 115, תכנית שמבקשת תוספת למבנה קיים, אנחנו קיבלנו חלקית, קיבלתם גם פה פניה, אם אתם רוצים,

יוחנן וייצמן:

תראה, היא טוענת,

יוסי חביליו:

שניה, תציג את זה, מה.

יוחנן וייצמן:

אני לא זוכר אם זה היה בוועדת שימור או לא, כתוב פה שכן אבל אני באמת לא זוכר. היא טוענת כעת בפנייה, תנסה להעלות לנו את התמונות, שזה ממילא צמוד לבניין אחד (לא ברור),

ישראל קלרמן:

לא, היא אומרת שסיכמו איתכם את הדברים.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, לא. הוויכוח פה כעת הוא על השימוש ברעפים, לא סוכס, היא כותבת את זה.

אמי ארבל:

אבל זה לא (לא ברור) המדיניות היא חמש קומות לרחוב.

רלי חיים:

מה היא אומרת, יוחנן? ש-,

יוחנן וייצמן:

היא אומרת שזה צמוד לבניין גבוה ולכן אפשר לחרוג מהמדיניות של אגריפס.

אמי ארבל:

אז אין סיבה לחרוג כי בבניין הגבוה זה חניון (לא ברור), מה שנקרא, בניין (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

בסדר, אתה לא,

אמי ארבל:

אני לא מה?

יוחנן וייצמן:

לא מדובר פה באיזה פגיעה בנוף או משהו חזותי.

אמי ארבל:

לא, סתם מדיניות.

יוחנן וייצמן:

זה מסוגי הדברים שאפשר לחרוג, (לא ברור) .

אמי ארבל:

אני לא חושב.

יוחנן וייצמן:

ואפשר, לא, (לא ברור)

אמי ארבל:

נקבעה מדיניות של חמש קומות ברחוב הזה,

יוחנן וייצמן:

נקבע חמש באגריפס, נכון.

אמי ארבל:

אז מה הסיבה לחרוג?

יוחנן וייצמן:

חצי קומה?

אמי ארבל:

זה לא חצי קומה, כי בפועל יש לה בניין הרבה יותר גבוה כבר היום.

יוחנן וייצמן:

נכון.

אמי ארבל:

כי כשסופרים את הבניין יש לו חזית אחת לרחוב אגריפס, שזה, אני אראה את הבניין עוד שנייה, זה הבניין הזה, הבניין הזה.

יוחנן וייצמן:

זה הבניין המדובר.

אמי ארבל:

אז כבר היום אתה רואה, הוא אחת, שתיים, שלוש, ארבע, וקומה לכיוון אגריפס.

יוחנן וייצמן:

אז מה היא מבקשת, להגביה מפה והלאה.

אמי ארבל:

לכיוון הזה זה כבר חמש קומות, ולכיוון האחורי זה בכלל יהיה שש קומות אם לא שש וחצי קומות. אתה יודע.

יוסי חביליו:

אז מה העמדה שלכם, אמי?

אמי ארבל:

כתוב.

יוסי חביליו:

תגיד לי, אני לא מוצא.

יוחנן וייצמן:

לאשר רק קומה. אני חושב,

אמי ארבל:

לאשר חמש קומות וגג רעפים, לפי המדיניות.

יוסי חביליו:

אוקי.

אמי ארבל:

נראה לי סביר והגיוני.

יוחנן וייצמן:

אני לא, תראה, אני לא, דרך אגב, אני חייב לומר לך, הגג הזה כפי שאתה רואה אותו הרגע,

אמי ארבל:

הוא מכוער מאד.

צחי:

יוחנן, איפה זה?

אמי ארבל:

גג זוועתי.

יוחנן וייצמן:

אתה מסכים להתווכח על זה?

אליעזר ראוכברגר:

אגריפס.

אמי ארבל:

שמה, שהוא מכוער?

יוחנן וייצמן:

כן.

אמי ארבל:

אתה לא חושב שהוא מכוער?

יוחנן וייצמן:

לא.

אמי ארבל:

הגג הזה לא מכוער?

יוחנן וייצמן:

לא.

אמי ארבל:

מה, תסביר.

יוחנן וייצמן:

הוא חמוד, זה די יפה.

אמי ארבל:

מה חמוד בו?

יוחנן וייצמן:

יש בו משהו מעניין.

אריאל גולן:

זה עניין של טעם, זה עניין של טעם.

אמי ארבל:

לא, זה לא עניין של טעם.

צחי:

מה, הרעפים?

אמי ארבל:

זה גועל נפש.

יוחנן וייצמן:

לא,

צחי:

הרעפים?

אמי ארבל:

חברים, נו,

יוחנן וייצמן:

זה גג עם רעיון יפה, קוקיות חמודות, אני לא יודע, באמת, סתם, בעיניים שלי, של אזרח, של הולך רגל, אני לא אדריכל מדופלם,

רלי חיים:

בסדר, זה יותר יפה מגג בלי רעפים.

אמי ארבל:

זה לא יפה בכלל,

יוחנן וייצמן:

למה זה לא יפה? זה יפה מאד.

אמי ארבל:

בסדר, נו, אז זה עניין של טעם, נו, מה זה משנה.

אריאל גולן:

זה כמו בניין (לא ברור)

יוחנן וייצמן:

אז מה הבעיה? בוא ניתן לה את זה בעוד קומה.

אמי ארבל:

נתנו עוד קומה, אבל זהו.

יוחנן וייצמן:

לא בוא ניתן לה את זה בעוד קומה.

אמי ארבל:

נתנו קומה אחת במקום זה, ומעל זה גג רעפים כזה.

יוחנן וייצמן:

אז בוא ניתן ברעפים את זה,

אמי ארבל:

למה?

יוחנן וייצמן:

עוד שלוש שורות אבן.

אמי ארבל:

אני חושב שזה לא יפה ולא מתאים. ככה צריך להיראות גג רעפים, וככה צריך להיראות גג רעפים,

יוחנן וייצמן:

לא, אני מסכים איתך,

אמי ארבל:

ככה צריך להיראות גג רעפים, ולא ה-,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אני מסכים איתך שזה שונה,

אמי ארבל:

(לא ברור) אני לא יודע מה זה אפילו.

יוחנן וייצמן:

שזה שונה מגג רעפים סטנדרטי. אבל להגיד שזה לא יפה זה לא,

אריאל גולן:

אמי, איפה הבקשה ש (לא ברור) ?

אסף:

... סטנדרטי.

יוחנן וייצמן:

להגיד שזה לא יפה זה לא נכון.

אמי ארבל:

לא פתחתי את זה. אני אפתח את זה.

יוחנן וייצמן:

כמה קומות הבניין (לא ברור)

אריאל גולן:

לא, איפה זה?

אמי ארבל:

זה, הבניין הזה, הבניין הזה.

אריאל גולן:

אלה מבקשים עוד תוספת?

אמי ארבל:

כן.

יוחנן וייצמן:

היא מבקשת לעלות עוד קומה.

אמי ארבל:

היא קיבלה עוד קומה, היא רוצה יותר.

יוחנן וייצמן:

לא.

אמי ארבל:

היא רוצה עוד שתיים.

יוחנן וייצמן:

לא, היא קיבלה ממך את קומת הרעפים לקומה מלאה,

אמי ארבל:

נכון, ואז אתה מקבל חמש קומות ואז (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

היא מבקשת עוד קומה מלאה לא להפוך, כאילו,

אמי ארבל:

אין סיבה לתת.

אריאל גולן:

אמי, ואם תעשה את הגרעפים יפה וזה ?

אמי ארבל:

קבענו, מעל חמש קומות גרעפים, כן.

אריאל גולן:

לא, אבל,

יוחנן וייצמן:

אז תיתן לה שימוש ברעפים.

אמי ארבל:

שימוש היא יכולה לקבל, הבניין מספיק (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

לא, כאילו שלוש שורות אבן, מה שאנחנו. שלוש שורות אבן, על זה יקום ויפול דבר?

אמי ארבל:

לא, ירושלים לא תיחרב בגלל זה.

יוחנן וייצמן:

יאללה, אז נאשר את זה. שלוש שורות אבן, הדרמה הגדולה. זה באמת לא נורא.

צחי:

זאת אומרת, זה לא מוסיף קומה, כי זה בכל אופן מאושר.

אמי ארבל:

מה זה שלוש שורות אבן, 1.20 מטר?

יוחנן וייצמן:

כן. זה ייראה לך, נראה לך שהתוצאה הסופית תהיה רעה?

אמי ארבל:

כן. גם היום התוצאה רעה, אבל בסדר, (לא ברור)

יוחנן וייצמן:

ואתה, מה דעתך על הקוקיות.

אמי ארבל:

אני שונא קוקיות.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמי ארבל:

אני לא אוהב קוקיות.

יוחנן וייצמן:

בסדר, זה גם עניין שימור.

ישראל קלרמן:

על הילדים או ב-,

יוחנן וייצמן:

דבר ראשון, הקרחת שלי יותר יפה.

אמי ארבל:

אני חושב שזה מיותר, אני חושב שזה מיותר פשוט.

יוחנן וייצמן:

בסדר. לא, זה עניין של טעם, זה אני מסכים איתך.

אמי ארבל:

זה לא עניין של טעם, זה עניין של אופי של שכונה, אופי של גגות רעפים,

יוחנן וייצמן:

הבניין לידו יש שם קוקיות.

אמי ארבל:

כן, אבל עדיין הבניין שלידו, אם תראה, יש גג רעפים יחסית נורמלי.

יוחנן וייצמן:

נכון.

אמי ארבל:

יש פה גג רעפים,

יוחנן וייצמן:

לא, הוא לא נראה כמו לגו,

אמי ארבל:

מסודר מאד, עם ארבע כיוונים, שעשינו שלוש קוקיות (לא ברור) .

יוחנן וייצמן:

זה לא נראה שעשו את זה בלגו, אני מסכים איתך.

אמי ארבל:

זה נראה זוועה. מה לעשות? אבל בסדר, נו, יאללה, קיבלתם החלטה,

יוסי חביליו:

רגע, מה ההחלטה? אני בדעה של אמי.

אריאל גולן:

אבל צריך לתקן את כל ההחלטה, לא? מוסיפים,

יוסי חביליו:

שניה, אמי, מה ההמלצה שלך?

אמי ארבל:

(לא ברור) 1.20 מטר מוגבה.

יוסי חביליו:

חמש קומות, נכון?

צחי:

כן, אבל (לא ברור),

אמי ארבל:

הם ביקשו 1.20 מטר הגבהה בגג רעפים,

צחי:

הגבהה בגג רעפים

אמי ארבל:

מעבר לחמש קומות.

יוסי חביליו:

למה, מה אני מרוויח מזה? זה קומבינה אולי לעשות שם עוד דירה.

יוחנן וייצמן:

וואו, השם ישמור אותנו.

אמי ארבל:

בדיוק.

אריאל גולן:

אמי, אז תקרא את כל הסעיף. זה מסתדר?

אמי ארבל:

מה?

יוחנן וייצמן:

אל תגיד לנו את זה.

רלי חיים:

לרשום שאתה מתנגד, יוסי.

אמי ארבל:

אריאל, כל השאר לא סותר את זה.

יוסי חביליו:

אני מתנגד, אני בעד המלצת מהנדס העיר כמו שהיא.

אריאל גולן:

לא, הסעיף הראשון.

אמי ארבל:

כן.

אריאל גולן:

מסתדר לך?

אמי ארבל:

כן, כן.

ישראל קלרמן:

אז אתה א מסכים עם המלצת מהנדס העיר.

יוסי חביליו:

לא, אני מסכים בלי תוספת.

ישראל קלרמן:

כן מסכים?

יוסי חביליו:

עם ההמלצה כן, המקורית.

רלי חיים:

עם ההמלצה, לא עם ההחלטה.

אמי ארבל:

טוב, יאללה.

ישראל קלרמן:

לפני שניה הוא אמר שהוא מסכים להכל, מה.

תיק 1435924

אמי ארבל:

37 בסדר היום, תכנית,

אליעזר ראוכברגר:

הוא נגד התושבים, אין מה לעשות.

אמי ארבל:

תכנית 1435924, תכנית בסמכות הוועדה המקומית, רמת דניה, דיון להפקדה, תוספת זכויות במגרש ריק, ממליצים להפקיד.

ישראל קלרמן:

מי זה?

יוחנן וייצמן:

זה מגרש ריק?

אמי ארבל:

כן.

ישראל קלרמן:

זה היה פה?

אמי ארבל:

תכנית 38 בסדר היום, אה, זה יואל רוצה לבוא לזה. נקרא לו רגע?

יוסי חביליו:

רגע, מי צריך לבוא?

אליעזר ראוכברגר:

מי?

אמי ארבל:

יואל.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא עכשיו, לא עכשיו.

אמי ארבל:

לא עכשיו?

אליעזר ראוכברגר:

תמשיך,

אמי ארבל:

להמשיך?

אליעזר ראוכברגר:

נשאר את זה לסוף.

יוסי חביליו:

אז אולי נדחה את זה לשיבה הבאה.

אליעזר ראוכברגר:

אולי.

יוסי חביליו:

יש לי גם דירקטוריון בארבע ורבע.

תיק 1455658

אמי ארבל:

תכנית 39 בסדר היום, 39 בסדר היום, תכנית 1455658,

אליעזר ראוכברגר:

38 פתוח. כן.

אמי ארבל:

כן, תכנית 39, 1455658, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, רמת שרת, זה דיון להפקדה, מגרש ריק, הקמת בניין מגורים חדש חמש קומות לפי המדיניות,

יוסי חביליו:

חמש קומות זה המדיניות?

אמי ארבל:

כן. בסדר? ממליצים להפקיד. יש כאלה שעדיין מבקשים לפי המדיניות, תראה איזה יופי. ראית?

אריאל גולן:

אמי, איזה תיק זה?

יוסי חביליו:

פראירים.

תיק 101343

אמי ארבל:

תכנית 40, תכנית 101343, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית בראס אל עמוד, זה תכנית שהייתה בדיון פה כבר והייתה החלטה לדחייה. הם ישבו איתי והסבירו לי את התכנית והשתכנעתי שהתכנית סך הכל, אין חריגה כמעט, אין חריגה משמעותית בגובה הבניין ביחס לבניינים המאושרים וביחס ל (לא ברור) הבנייה. התכנית כן מציעה תוספת למעשה של שימוש בבניין וחצי מתוך הפרויקט עבור בית ספר, של בית ספר קיים. קיבלנו גם מכתב מאד ארוך, ולכן המלצנו להפקיד את התכנית. קיבלנו מכתב מאד ארוך מאדריכל, איפה זה, שמתנגד לתכנית. הוא פירט את כל ה-, יש פה מסתבר הרבה מאד דיונים על התיק הזה, במסגרת שימושים, במסגרת שימוש חריג. עו"ד עמאד עוידה. הוא מפרט פה את כל התהליכים שנעשו במסגרת הדיונים שהיו במסגרת השימוש החורג, והיו הרבה מאד דיונים על השימוש החורג, באמת היו החלטות שאי אפשר לקדם את זה בשימוש חורג ולכן בעצם מקדמים את התכנית ולכן גם אחרי שקראתי את כל המכתב שלו וגם התכתבתי איתו, אני עדיין חושב שנכון וראוי לאשר את התכנית לפי ההמלצה שכתבנו. הם גם תיקנו את זכויות הבנייה וגם עשו את ההפרדה בין קומת החנייה שמעל הקרקע למתחת לקרקע, ולמרות המכתב הארוך שמן הסתם עוד נפגוש אותו בהתנגדויות, אני עדיין חושב שנכון להפקיד את התכנית.

תיק 1088350

אמי ארבל:

תכנית 41 בסדר היום, תכנית 1088350, תכנית בסמכות הוועדה המקומית, דיון להפקדה, הבעל שם טוב 17, מבקשים תוספת קומה לשם תוספת יחידת דיור.

יוחנן וייצמן:

כן, אפשר לאשר.

אמי ארבל:

אנחנו אישרנו את מה שהם הגישו, אבל הם כתבו,

אריאל גולן:

יש פה איזה,

אמי ארבל:

פנו אליכם גם כן.

אריאל גולן:

היה איזה נספח.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) לעשות את הקומה כאילו.

אמי ארבל:

מה?

צחי:

לא, הם דיברו איתך על (לא ברור),

אמי ארבל:

הם ישבו איתו, הם רוצים להוסיף עוד קומה מעבר לזה ואני חושב שזה לא נכון.

אריאל גולן:

למה?

יוחנן וייצמן:

למה, מה רע?

אמי ארבל:

מאותם סיבות שאני, כי אני אומר שיש מדיניות. זה שאתם,

צחי:

לא, לא, לא,

אמי ארבל:

כל אחד שמגיש מה שהוא רוצה, זה מדיניות שאני לא מכיר.

אריאל גולן:

לא, אבל היה משהו שבהתאם למדיניות, שבחזית (לא ברור) חמש קומות,

יוחנן וייצמן:

ליישר, זה לא בדיוק עוד קומה.

צחי:

לא, זה לא עוד קומה.

אמי ארבל:

זה לא מאד מהותי אבל זה עדיין חורג מהמדיניות.

יוחנן וייצמן:

יאללה, אז בוא נאשר את זה.

צחי:

לא, ואז אתה מרוויח גם שאין את הרעפים שאתה לא אוהב.

אמי ארבל:

לא, לא קשור.

צחי:

כן, מורידים את הרעפים.

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא אותו (לא ברור),

צחי:

לא. באגריפס הוא לא אהב, (לא ברור)

אמי ארבל:

זה אותו גג, זה לא קשור. השאלה אם יהיה עוד (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

זה לא איפה שהתמוטט הקיר?

יוחנן וייצמן:

לא, לא, לא,

צחי:

זה לא, זה לא,

אמי ארבל:

זה לא קשור. תאמין לי, זה לא קשור.

אריאל גולן:

(לא ברור) שהגעתם להסכמה משהו, לא?

אמי ארבל:

לא הגענו להסכמה, הגענו להסכמה לאשר את מה שהיא הגישה, אבל היא רוצה עכשיו מעבר לזה.

יוחנן וייצמן:

היא הגישה נספח חדש, עם העוד קומה, עם העוד קומה בחצי השני של הגג, יאללה, באמת.

אמי ארבל:

יאללה, בוא נכתוב יאללה ונאשר.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז. דרך אגב, יאללה זה נימוק ארוך.

צחי:

זה מתיישר, זה מה שקורה.

יוחנן וייצמן:

תכתוב, הוצג,

אמי ארבל:

זה כמו ש-, אתה יודע, שאתה לוקח משהו ואתה שובר אותו לשניים ואז אחד יותר ארוך וכל פעם

שובר את השני עד שבסוף זה כי השני.

צחי:

רק בשביל הספורט, לראות אם אני לא טועה.

עמנואל זלטס:

לא, לא, (לא ברור)

יוחנן וייצמן:

אחד מהעונשים של עיריית ירושלים.

יוסי חביליו:

רגע, איפה אנחנו, אמי?

אמי ארבל:

42 עכשיו, אמרנו שיוּרד. נוריד 42, נכון? ים סוף.

יוחנן וייצמן:

42 יורד?

אמי ארבל:

הוא אמר שנגיע לזה.

אליעזר ראוכברגר:

לא 42, 43.

אמי ארבל:

42. ים סוף 1.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, 42.

צחי:

42 אמרת יורד.

אמי ארבל:

זה ים סוף 1.

אליעזר ראוכברגר:

כן, 42 יורד.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) עם זה?

אמי ארבל:

נשב איתם.

אליעזר ראוכברגר:

אתה מסוגל לטפל עכשיו ב-20 סעיפים? עברת על זה?

ישראל קלרמן:

לא, לא ראיתי את זה.

אליעזר ראוכברגר:

יש שם 20 סעיפים.

ישראל קלרמן:

מה, בפנייה?

אליעזר ראוכברגר:

כן, 20 סעיפים שנשלח ביום חמישי בלילה מאוחר. חוץ מלספור כמה סעיפים לא עשיתי שום דבר.

ישראל קלרמן:

לא ראיתי בכלל.

אליעזר ראוכברגר:

שישבו עם אמי, שישבו עם צוות התכנון וינסו להגיע להבנה. יצמצמו את זה לשניים, שלושה, ארבעה סעיפים, אז אפשר זה ושילחו את זה בזמן בפעם הבאה, את הפנייה. נבדוק, נראה אם הם צודקים או לא צודקים. אבל לשלוח 20 סעיפים ביום חמישי מאוחר בלילה, מתי רוצים שאני אבדוק את זה? בשבת? ביום שישי? מתי?

צחי:

(לא ברור) שלא תראה שאני מטעה אותך, אמי.

אמי ארבל:

מה?

צחי:

בסוף זה מתיישר, זה מה ש (לא ברור),

אמי ארבל:

כן, אבל זה חתך לכיוון אחד,

יוחנן וייצמן:

כן, אמי מכיר את זה,

אמי ארבל:

נו, יש עוד כיוונים, זה לא הכיוון היחיד.

צחי:

לכיוון השני גם.

אמי ארבל:

טוב, תכנית 43 בסדר היום, תכנית 1386,

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב, זה סמכות מקומית כך שאין פה מה לחשוש ממחוזית שיעשו מחטפים.

אמי ארבל:

כן, עוד שבועיים, פחות שבועיים.

אליעזר ראוכברגר:

עוד שבועיים.

ישראל קלרמן:

איפה, 42?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

צחי:

לא, 43 עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

43, כן. כן.

יוסי חביליו:

כן, תציג את זה, אמי.

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי שהוא יציג, תן לו. כן, אמי.

תיק 1386671

אמי ארבל:

תכנית 43 בסדר היום, תכנית 1386671, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, אברהם לינקולן 13 בטלבייה, מבקשים להרוס בניין קיים ולבנות בניין חדש 10 קומות מעל מפלס הרחוב, מה שנקרא רק"ל נפחי. יש לי איזה מצגת קטנה.

יוחנן וייצמן:

כמה זה רחוק מג'ורג', מקרן היסוד?

אמי ארבל:

קרן היסוד? זה על קרן היסוד, מה זאת אומרת?

יוחנן וייצמן:

אה.

אמי ארבל:

זה הבניין, כאן.

יוחנן וייצמן:

אה, זה לינקולן ו-, הבנתי, הבנתי, הבנתי.

אמי ארבל:

זה קרן היסוד,

יוחנן וייצמן:

הבנתי,

אמי ארבל:

פה כבר אושרה תכנית,

יוחנן וייצמן:

בסדר, מכיר.

אמי ארבל:

זה הבניין הזה, כאן, הבניין שמסומן בצהוב.

יוסי חביליו:

תראה לי.

אמי ארבל:

הבניין הזה מסומן בצהוב, פינת קרן היסוד לינקולן, הבניין ליד כבר אישר תכנית של 10 קומות נפחי ותכנית מאושרת. פה היתרון הנוסף שלו, זה מראה פה שזה רק"ל נפחי 10 קומות. התכנון המוצע למעשה מציע בנייה חדשה, חזית מסחרית,

יוסי חביליו:

אבל בלינקולן המדיניות זה שש קומות.

אמי ארבל:

לא, זה 10, מדיניות רק"ל.

יוחנן וייצמן:

זה לא לינקולן, זה קרן היסוד.

יוסי חביליו:

מה?

יוחנן וייצמן:

זה קרן היסוד.

אמי ארבל:

זה יושב על הרק"ל, זה מדיניות רק"ל. זה בסדר.

יוסי חביליו:

לא, זה מופרז, זה לא מתאים. רגע, בלינקולן לא המדיניות שש קומות?

אמי ארבל:

אני מסביר פעם חמישית שזה פינת לינקולן על קרן היסוד והבניין יושב בפינה, לכן זה מדיניות רק"ל 10 קומות.

יוסי חביליו:

אז תעשה שללינקולן יהיה יותר נמוך.

אמי ארבל:

אני לא חושב שיש צורך. גם הבניין שמאחורה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל בקרן היסוד אישרנו 10, זה המדיניות שם.

יוסי חביליו:

איפה?

אליעזר ראוכברגר:

בקרן היסוד.

אמי ארבל:

הבניין לידו.

אליעזר ראוכברגר:

גם ממול, מלון הנשיא.

יוחנן וייצמן:

ממול אישרו 17, 18.

יוסי חביליו:

לא, (לא ברור) אישרת 14, אני הייתי נגד.

אליעזר ראוכברגר:

לא אישרנו 14, אני אישרתי 10.

יוחנן וייצמן:

גם המחוזית אישרה בסוף?

יוסי חביליו:

המחוזית,

אליעזר ראוכברגר:

המחוזית אישרה (לא ברור) על תכנית האב המקורית,

אמי ארבל:

12 מעל מסחר.

אליעזר ראוכברגר:

ואנחנו אישרנו רק בפנים, לא בחוץ.

אמי ארבל:

המחוזית אישרה 12 מעל מסחר.

יוחנן וייצמן:

פראי אדם.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

אמי ארבל:

זה הבניין, סך הכל תכנית טובה, הגיונית,

אליעזר ראוכברגר:

לא (לא ברור) פראי אדם,

יוסי חביליו:

גם המכפיל פה הוא גדול. 42 יחידות דיור.

אמי ארבל:

זה לא קשור למכפיל, זה מדיניות רק"ל נפחית.

יוסי חביליו:

אז מה, אבל זה יותר מוגזם, זה לא מתאים. גם מבחינת הקומות, יש לך גם קומה טכנית, אז זה 11 יוצא, לא?

אמי ארבל:

קומה טכנית יש בכל בניין.

יוסי חביליו:

לא שומע.

אמי ארבל:

קומה טכנית יש בכל בניין. זה לא קומה.

יוסי חביליו:

כן, אבל בסך הכל זה נהיה 11.

אמי ארבל:

לא, קומה טכנית זה רק הדברים האלה, זה לא קומה (לא ברור).

יוסי חביליו:

הנה, גם המינהל הקהילתי נגד, להוריד קומה על קרן היסוד וארבע קומות בלינקולן.

אליעזר ראוכברגר:

זה עוד סיבה לאשר.

יוסי חביליו:

להגדיל את ההפרשה הציבורית לשטח (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

זה עוד סיבה לאשר.

יוסי חביליו:

לצרכי ציבור.

אליעזר ראוכברגר:

איפה שהמינהל הקהילתי אומר לא, סימן שצריך להגיד כן.

יוסי חביליו:

כן, כן, שמענו אותך. התכנית מורידה את כל העצים בחלקה. לא מתאימה. צריך להוריד נפח וקומות ולהוריד מכפיל למקסימום 2. זה האזור הכי יקר בעולם, זה.

אליעזר ראוכברגר:

לא צריך להגזים.

יוסי חביליו:

בין היקרים, בארץ בוודאי. למה צריך מכפיל 2.3, כשבמוסררה היה מכפיל 2 והיזם אמר סבבה? אתה זוכר את זה?

אמי ארבל:

זה תואם למדיניות, מה שהוא מציע.

יוסי חביליו:

מה?

אמי ארבל:

זה תואם למדיניות, מה שהוא מציע.

יוסי חביליו:

(לא ברור) זה לא תואם, בלינקולן. זה אולי תואם בקרן היסוד.

אליעזר ראוכברגר:

איפה שתואם מדיניות זה לא מוצא חן בעיניך זה לא טוב. איפה שלא תואם מדיניות,

יוסי חביליו:

לא, בעיניי זה מוגזם.

אליעזר ראוכברגר:

בעיניך זה לא טוב. אתה צריך להחליט איפה אתה?

יוסי חביליו:

לא צריך לאשר לו,

אליעזר ראוכברגר:

אתה צריך להחליט איפה אתה, אתה לא יכול כל הזמן,

יוסי חביליו:

לא צריך לאשר לו 42 יחידות דיור.

אליעזר ראוכברגר:

כל הזמן לזוג.

יוסי חביליו:

לא צריך לאשר לו פה 42 יחידות.

אליעזר ראוכברגר:

אתה כל הזמן מזוג.

אמי ארבל:

אנחנו סבורים,

יוסי חביליו:

לא מזוג, אתם מזוגים, אני ישר.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמי ארבל:

(לא ברור) לפחות.

אליעזר ראוכברגר:

ישר כמו קו עקום.

אמי ארבל:

אנשים אומרים כמו פלס מים עקום.

אליעזר ראוכברגר:

כמו פלס מים עקום. נכון. אני צריך לחפש את זה,

אמי ארבל:

טוב, הצבעה?

אליעזר ראובברגר:

לא, כולם בעד חוץ מיוסי. אנחנו בעד המלצת מהנדס העיר.

תיק 1282706

אמי ארבל:

תכנית 44 בסדר היום, תכנית 1282706, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, רבנו גרשום 41, תכנית שמציעה באזור של חמש קומות לפי המדיניות 11 קומות למגרש קטן. אנחנו המלצנו לדחות.

ישראל קלרמן:

צמוד לבר אילן? צמוד לבר אילן.

יוחנן וייצמן:

כמה זה רחוק מרק"ל?

ישראל קלרמן:

צמוד, לא, הם חיברו שמה. על בר אילן הוא יושב.

יוחנן וייצמן:

על בר אילן?

ישראל קלרמן:

כן, על בר אילן, כי הם חיברו את שני הבניינים. חיברו את שני המגרשים.

יוחנן וייצמן:

כמה זה רחוק מהרק"ל?

ישראל קלרמן:

5 מטר על בר אילן.

אמי ארבל:

זאתי החלקה.

צחי:

אבל יוחנן, הוא גם (לא ברור) יש לו פה הערות. צריך להוריד את זה מסדר היום.

אמי ארבל:

זאתי החלקה.

ישראל קלרמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

איפה זה החלקה?

אמי ארבל:

רגע.

ישראל קלרמן:

על בר אילן, תראה.

אליעזר ראובברגר:

מה גודל החלקה? 400 מטר נדמה לי.

אמי ארבל:

כן.

יוחנן וייצמן:

מה זה משנה? אבל זה רק"ל.

אמי ארבל:

זה לא רק"ל.

יוחנן וייצמן:

זה קו שני, קו שלישי לרק"ל, זה לא רק"ל?

אמי ארבל:

אין מושג כזה שנקרא,

אליעזר ראוכברגר:

זה כמו ה-80 מטר שעשו בצד השני, למה שם זה היה בסדר?

אמי ארבל:

איפה?

אליעזר ראוכברגר:

ליד גבעת השקד,

ישראל קלרמן:

הנה, ב-41, הנה, השני.

אליעזר ראוכברגר:

ליד גבעת השקד.

ישראל קלרמן:

הנה, השני.

אליעזר ראוכברגר:

אתה זוכר? ושמה עשו את זה 30 קומות, אני יודע כמה, 25. לא 10 קומות.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) מחברים אותו לזה.

אמי ארבל:

אבל חברים, אי אפשר עכשיו שהבניין הזה והבניין הזה והבניין הזה והבניין הזה,

יוחנן וייצמן:

למה?

אמי ארבל:

והבניין הזה והבניין הזה,

יוחנן וייצמן:

ברור שכן.

אמי ארבל:

כולם יהיו 11 קומות.

ישראל קלרמן:

לא,

אמי ארבל:

כי התכנית לא ראויה, כי פתרון החניה שלה לא טוב ולא מספק, יש פה מקומות חניה,

יוחנן וייצמן:

אבל זה מדיניות הרק"ל.

אמי ארבל:

לא, זה לא מדיניות רק"ל.

יוסי חביליו:

אמי, תרשום אותי נגד,

יוחנן וייצמן:

כן.

אמי ארבל:

לא נכון.

יוסי חביליו:

אני צריך ללכת.

אמי ארבל:

לא נכון. הכל שאלה של סבירות, וייצמן. באמת, אני לא יודע,

יוחנן וייצמן:

בוא נקרא שוב,

אמי ארבל:

(לא ברור) היום התכנית היא תכנית לא טובה.

יוחנן וייצמן:

אמי, אמי, באמת, אתה יודע שאני לא אוהב לחלוק עליך, אבל בוא נקרא שוב את מדיניות הרק"ל.

אמי ארבל:

מה כתוב במדיניות רק"ל, בוא נשמע.

יוחנן וייצמן:

שאנחנו נשקול קו שני.

אמי ארבל:

אין דבר כזה. והתכנית לא טובה בתוכן שלה. 11 קומות על מגרש של 400 מטר, 450 מטר, תראה את קווי הבניין שהיא מציעה,

יוסי חביליו:

תרשמי שאני נגד.

אמי ארבל:

המדיניות היא חמש, מה אני אגיד לך?

אליעזר ראוכברגר:

אבל בין 5 ל-11 יש הרבה מספרים.

אמי ארבל:

נכון, אבל זה פינוי בינוי, אני לא יכול להגיד עכשיו סתם שבע שמונה שש.

יוסי חביליו:

נגד המדיניות, אני נגד.

אמי ארבל:

זה לא, אין, זה לא אחראי מבחינתי.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, מבחינתם הכלכליות זה רק ב-11?

אמי ארבל:

אני לא יודע, זה מה שהם הגישו, מה אני אגיד לך? זה בניין מאד קטן, תראה את הנתונים.

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה דוח שמאי?

אמי ארבל:

אני לא ראיתי דוח שמאי.

אליעזר ראוכברגר:

כי אנחנו בעד פינוי בינוי.

אמי ארבל:

נכון, אבל לא כזה קטן ונקודתי.

אליעזר ראוכברגר:

נו, אז מה אתה רוצה שנעשה?

יוחנן וייצמן:

אין להם ברירה.

אליעזר ראוכברגר:

יש לך פתרון? מה, נשאיר את זה ככה עד שזה יתמוטט על הראש שלהם?

אמי ארבל:

אני לא בטוח שהבניין הזה הולך להתמוטט,

אליעזר ראוכברגר:

גם אני לא יודע, אבל זה בטח בניין ישן כי זה אזור כזה.

אמי ארבל:

בסדר, יש פה מאות תמ"א 38,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא נראה לי בניין שנבנה בעשרות שנים האחרונות.

אמי ארבל:

יש פה מאות תמ"א 38 שחזקו בניינים, זה לא הפתרון היחידי. להציע תכנית בקווי בניין שהוא מציע כרגע, בפתרון החניה שהוא מציע כרגע, בגובה הזה, זה לא סביר.

ישראל קלרמן:

מה, איזה פתרון חניה הוא נותן?

אמי ארבל:

אני אראה לך.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) יש לנו הפקעות, מצידו שלא יביא חניות.

אליעזר ראוכברגר:

אל תגזים.

אמי ארבל:

11 קומות בלי חניה?

אליעזר ראוכברגר:

1:1 צריך, אני חושב.

ישראל קלרמן:

האמת שהוא יושב ממש על הציר.

אמי ארבל:

תראו.

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא יושב על ציר. זה קו שני, אבל עשינו,

יוחנן וייצמן:

קו שני זה ציר.

אליעזר ראוכברגר:

עשינו אז עם ה-80 מטר של (לא ברור) ששירה סימנה, אתה זוכר? לא על עוד שתי קומות, על 20 קומות, 30, כמה היה שמה, אמי?

אמי ארבל:

30 קומות.

אליעזר ראוכברגר:

30 קומות. נו אז מה, פה לא?

אמי ארבל:

הוא מציע שלוש קומות חניה עם מעלית רכב, שבכל קומה יש 4 מקומות חניה. תגידו לי שזה פתרון הגיוני.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה 12 מקומות חניה?

אמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

וכמה יחידות דיור?

אמי ארבל:

לא, הפתרון הזה לא מעשי אבל,

אליעזר ראוכברגר:

למה?

אמי ארבל:

20 יחידות דיור.

ישראל קלרמן:

12 חניה?

אמי ארבל:

אף אחד לא יחפור את החניה הזאת.

ישראל קלרמן:

למה לא לחפור?

אמי ארבל:

לעשות מעלית,

אליעזר ראוכברגר:

לא יחפור, לא יהיה היתר, זה בניגוד לתכנית. תעשה את זה סטייה ניכרת.

ישראל קלרמן:

למה לא?

אמי ארבל:

אני,

אליעזר ראוכברגר:

תעשה את זה סטייה ניכרת.

אמי ארבל:

אני חושב שזה לא סביר. המעלית רכב ועוד בקו אפס לשצ"פ, יש לו קו אפס לרחוב, יש לו קו,

אליעזר ראוכברגר:

והשצ"פ,

אמי ארבל:

לשכן.

אליעזר ראוכברגר:

זה לכאן?

אמי ארבל:

ימינה זה השצ"פ.

אליעזר ראוכברגר:

ימינה, זה פה.

אמי ארבל:

פה השצ"פ, כן.

אליעזר ראוכברגר:

כן, דווקא נראה שצ"פ מפותח.

ישראל קלרמן:

כן.

אמי ארבל:

שצ"פ נחמד.

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה הצללה, ראיתי.

אמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

תחזיר את זה.

אמי ארבל:

לא, זה לא זה,

יוחנן וייצמן:

יש שמה שצ"פ בתכנית?

אליעזר ראוכברגר:

הנה,

ישראל קלרמן:

כן, כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

הנה, יש פה הצללה, זה נראה שצ"פ מפותח.

ישראל קלרמן:

הצללה, כן, חדש.

אליעזר ראוכברגר:

זה חדש.

יוחנן וייצמן:

זה הכל אותו, מה, במגרש שלנו?

אמי ארבל:

לא, זה החלקה.

אליעזר ראוכברגר:

זה החלקה. זה שתי חלקות נפרדות.

אמי ארבל:

חלקה נורא קטנה.

ישראל קלרמן:

אז רגע, אמרת שהוא לא מתחבר ל-33 שמה? ל-22?

אליעזר ראוכברגר:

איפה יש לך 33?

ישראל קלרמן:

לא, לחלקה 22 לידו.

אליעזר ראוכברגר:

לא, על זה כבר יש תכנית מאושרת.

ישראל קלרמן:

אה, זה חיברו.

אליעזר ראוכברגר:

הוא רוצה לקבל כמו ההוא.

ישראל קלרמן:

אה, הם התחברו.

אליעזר ראוכברגר:

נכון. הוא אומר, אני ציר רק"ל כמו שהוא ציר רק"ל.

ישראל קלרמן:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

אז נכון שאני קו שני, אבל דרך אגב, הוא קיבל 12 נדמה לי, לא?

אמי ארבל:

אפשר לבדוק.

אליעזר ראוכברגר:

אז הוא אומר, אני רוצה 11. ככה זכור לי.

אמי ארבל:

(לא ברור) מאד בעייתי.

אליעזר ראוכברגר:

כמה יחידות דיור יש היום בכלל במצב הנכנס, יש 24?

אמי ארבל:

שמונה.

אליעזר ראוכברגר:

אז זה לא פינוי בינוי.

יוחנן וייצמן:

זה לא פינוי בינוי מבחינת,

אליעזר ראוכברגר:

זה פינוי בינוי מבחינה מציאותית, לא מבחינת הכללי.

אמי ארבל:

זה הריסה ו-, וודאי, זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זאת אומרת שאנחנו הולכים לקבל שם היטל השבחה.

אמי ארבל:

כתוב (לא ברור), לדעתי הוא לא,

יוחנן וייצמן:

הוא זכאי,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אז אנחנו מקבלים היטל השבחה, אולי בגלל זה גם צריך את העוד גובה, שזה יהיה כלכלי.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) זכויות, זה הכל.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני מנסה להבין עכשיו, הוא צריך לתת היטל השבחה. בשביל לשלם היטל השבחה הוא צריך עוד הכנסה.

ישראל קלרמן:

אבל החניות בסדר גמור, מה אתה רוצה? זה 12 (לא ברור),

אמי ארבל:

לעשות חניון עם מעלית רכב כשיש 4 מקומות חניה בקומה זה בזבוז כספי ציבור לשווא.

ישראל קלרמן:

מה הכוונה? כספי ציבור של מי, של ההוא?

אמי ארבל:

לא שלי, לא אני בונה.

ישראל קלרמן:

זה מה שהם רוצים, מה, אני יודע מה?

יוחנן וייצמן:

זה גודל המגרש. זה הכלה.

ישראל קלרמן:

זה מה שניתן להם, אז מה,

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שאפשר לאשר את זה. אתה יודע מה? (לא ברור) ולו בלבד דבר אחד, שייכנס לנו כסף, היטל השבחה. יהיה לנו לבנות עוד קצת בתי ספר, עוד קצת גני ילדים, עוד קצת,

אמי ארבל:

זה לא סיבה לאשר תכנית (לא ברור) .

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) מה?

אמי ארבל:

זה לא סיבה לאשר תכנית (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא סיבה אני מסכים, אבל הכל ביחד,

אמי ארבל:

מה זה הכל ביחד אבל?

אליעזר ראוכברגר:

השביל ההוא של הזה. אני לא אשכח את זה אף פעם.

אמי ארבל:

איזה שביל ההוא?

אליעזר ראוכברגר:

שמה באזור של מלחה, של גבעת השקד, איך שעשו 80 מטר שביל והפכו את זה לציר שני. פה זה לא 80 מטר, פה זה 5 מטר.

ישראל קלרמן:

צמוד לבניין לידו.

אליעזר ראוכברגר:

כן, שמה 80 מטר עשו בשביל לעשות.

יוחנן וייצמן:

עבדו עלינו שזה רק"ל.

אליעזר ראוכברגר:

כן. שירה ודני.

אמי ארבל:

יש פה את צפניה 55, למה אתה הולך רחוק?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

צפניה 55 כן עומד בהוראות,

אמי ארבל:

לא.

יוחנן וייצמן:

כי יש שצ"פ באמצע.

אמי ארבל:

הוא לא עומד בהוראות. יש כביש אולי, זה לא.

יוחנן וייצמן:

כביש? נכון, אתה צודק.

אמי ארבל:

אבל זה סתם בדיחה. אני חושב שלעשות בחלקה כזאתי קטנה 11 קומות זה לא סביר. מה אני אגיד לכם.

אליעזר ראוכברגר:

בוא, איך אומרים?

אמי ארבל:

זה קווי בניין לא סבירים לשכנים,

אליעזר ראוכברגר:

נראה אם זה יעבוד או לא יעבוד. אם לא יעבוד, לא ייבנה.

אמי ארבל:

מה זה לא יעבוד? מאיזה בחינה זה לא יעבוד?

אליעזר ראוכברגר:

אם לא יעבוד, אם זה לא יעבוד ולא יהיה תכנית מסודרת להיתר שזה יכול לעבוד, הוא הרי לא יפרק את הבניין. הוא לא יהרוס אותו בלי שהוא יכול לעשות. מה הוא יעשה עם הדיירים? מה, הוא ישלם, לכל החיים ישלם להם שכירות? יפשוט רגל.

אמי ארבל:

מה עם קווי בניין?

אליעזר ראוכברגר:

אז יהיה, איך אומרים? תכנית (לא ברור).

ישראל קלרמן:

לשצ"פ אין לך בעיה.

אמי ארבל:

למה אין לך בעיה?

ישראל קלרמן:

יש לך?

אמי ארבל:

כן, למה שיהיה מטר קו בניין לשצ"פ, בגובה 11 קומות, שהילדים משחקים, שצריכים מול המרפסת לראות את השכנים? מה?

אליעזר ראוכברגר:

זה לא סוף העולם. זה הילדים,

אמי ארבל:

שום דבר לא סוף העולם.

אליעזר ראוכברגר:

הילדים שגרים שם בבניין, יעשו היי לאמא.

ישראל קלרמן:

כמה הבניין לידו התרחק?

יוחנן וייצמן:

לא, יש הצללה.

אליעזר ראוכברגר:

יעשו היי לאמא, לסבתא, מה. בסדר.

ישראל קלרמן:

אז לכיוון הזה אין לי בעיה. ולכיוון השני כמה?

יוחנן וייצמן:

כמה הוא ביקש?

אמי ארבל:

מטר וחצי. לא יודע מה להגיד.

אליעזר ראוכברגר:

אם זה אדריכל טוב,

אמי ארבל:

זה לא אדריכל טוב.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא אדריכל טוב?

אמי ארבל:

זה אדריכל קש.

אליעזר ראוכברגר:

קש.

(מדברים בלחש)

אליעזר ראוכברגר:

אליך הייתה פה פנייה?

ישראל קלרמן:

כן, כן.

אמי ארבל:

כן, הוא כתב, מבקש להוריד מסדר היום לאור ההמלצות.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא קיבלתי.

אמי ארבל:

הוא כתב הבוקר שהוא,

ישראל קלרמן:

לא, הוא אמר לך בבוקר. אתה אמרת לא להוריד.

אליעזר ראוכברגר:

אה, אני אמרתי, בוא נחכה עד ש-,

ישראל קלרמן:

כן, נכון.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא, אני עברתי על זה במסגרת מה שאני עובר על,

ישראל קלרמן:

סדר היום.

אליעזר ראוכברגר:

בהכנה לוועדה, ולא ראיתי כזה בעיה בגלל קו שני לרק"ל. אני אומר לך עוד פעם, מה שעומד לנגד עיניי זה השחיתות שהיה שם ב-80 מטר. זה עומד לנגד עיניי כל הזמן, שאז צעקנו את זה כמו אני לא יודע מה, אבל זה היה לדבר ל-,

יוחנן וייצמן:

לקיר.

אליעזר ראוכברגר:

זה היה לדבר אל הקיר, ואמי זוכר את זה, זה היה מעוות, גם אמי השתגע מזה. אתה זוכר, אמי?

יוחנן וייצמן:

אפילו לא צריך,

אליעזר ראוכברגר:

היא עוד הייתה פה, איך קוראים לה, שרון אני חושב עוד הייתה,

ישראל קלרמן:

לכיוון הבניין 3 מטר?

אליעזר ראוכברגר:

היא הייתה בגלגול הקודם.

אמי ארבל:

כן.

ישראל קלרמן:

לכיוון הבניין 3 מטר? כמה הוא ביקש?

יוחנן וייצמן:

כמה ביקשת לכיוון הבניין?

ישראל קלרמן:

3 מטר?

אמי ארבל:

אתה שואל אותי?

ישראל קלרמן:

כן.

אמי ארבל:

אני אמרתי לדחות את התכנית, מה קו בניין?

ישראל קלרמן:

לא, אבל אני שואל אותך סתם, לו נאשר (לא ברור),

אמי ארבל:

בניין של 11 קומות צריך 3-4 מטרים,

ישראל קלרמן:

לכיוון הבניין?

אמי ארבל:

למגורים שכנים.

ישראל קלרמן:

4?

אמי ארבל:

אבל לא, זה הורג לו את התכנית, כאילו, הוא לא יכול לחתוך פה 2 מטר מהבניין.

ישראל קלרמן:

אז 3. אז 3 לשם ומטר לשם, מאחורה ומקדימה.

אליעזר ראובברגר:

בוא, כולו 400 מטר, 400 מטר, מה, אתה רוצה עוד לצמצם?

ישראל קלרמן:

לא צמצמתי, להיפך, הוא עשה 4, רוצה 3.

אמי ארבל:

לא, הוא לא רצה 4, איזה 4 הוא רצה?

יוחנן וייצמן:

הוא רוצה אפס.

אמי ארבל:

הוא כרגע מציע, הוא מציע אפס לרחוב עם מרפסות, מלא במרפסות מעל הרחוב.

ישראל קלרמן:

לרחוב.

יוחנן וייצמן:

זה בסדר.

ישראל קלרמן:

אני מדבר איתך לבניין ול-,

אמי ארבל:

אמרתי, בערך מטר לכיוון שצ"פ.

ישראל קלרמן:

והאחורי?

אמי ארבל:

האחורי הוא מציע פה,

אליעזר ראובברגר:

דרך אגב, גם לכתוב שכל הדירות יכללו גם מרפסות סוכה.

יוחנן וייצמן:

כן, 5% (לא ברור) בוא נתחיל להיות בני אדם.

ישראל קלרמן:

אחורי?

ישראל קלרמן:

(לא ברור) מטר אולי.

אליעזר ראוכברגר:

בוא, באזור הזה, בלי מרפסת סוכה הוא יכול לחפש את החברים שלו, כן, מה.

ישראל קלרמן:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

הוא יכול לחפש את החברים שלו בלי מרפסת סוכה.

ישראל קלרמן:

אני שואל.

יוחנן וייצמן:

אמי,

ישראל קלרמן:

הוא אומר מטר וחצי,

יוחנן וייצמן:

מה?

ישראל קלרמן:

שני מטר,

יוחנן וייצמן:

לשצ"פ?

ישראל קלרמן:

לא, מטר לשצ"פ, 2 מטר לבניין,

יוחנן וייצמן:

2 מטר לבניין לא יעבוד, עזוב.

ישראל קלרמן:

כמה? כמה צריך, 3?

יוחנן וייצמן:

כן. איך תעשה 2 לבניין?

אמי ארבל:

פחות אפילו לדעתי יש מ-2.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמי ארבל:

אפילו פחות מ-2. או שאפס במסחר, נגיד נוריד את המסחר, אבל פה יש לו בערך מטר-מטר וחצי לבניין השכן. אתה רוצה לדעת כמה לבניין השכן נתנו קו בניין? בוא נראה רגע. הוא שמר 3 מטר לשכן. הוא צריך לשמור גם כן.

ישראל קלרמן:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

3 מטר לשכן זה בסדר.

ישראל קלרמן:

בסדר. 3 מטר לשכן זה בסדר.

יוחנן וייצמן:

אבל לכתוב מה שלייזר ביקש, שכל הדירות יקבלו מרפסות סוכה, כמה גודל?

אליעזר ראוכברגר:

לפחות 4 מטר.

יוחנן וייצמן:

4 מטר, או 4% מגודל הדירה?

אמי ארבל:

מה, מרפסות סוכה 4 מטר?

אליעזר ראוכברגר:

מינימום.

ישראל קלרמן:

זה משפחות חרדיות פה, מה.

אליעזר ראוכברגר:

שיוכלו לפחות לשבת כמה, (לא ברור)

יוחנן וייצמן:

שלא יבוא איתי לערד אחרת.

ישראל קלרמן:

שיהיה זימון.

אמי ארבל:

לא יודע איך (לא ברור)

ישראל קלרמן:

זהו, אתה עובר לשמה?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

לא, לחג, לסוכות, אין לי סוכה בבית.

ישראל קלרמן:

אה, אתה נוסע לערד?

יוחנן וייצמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

למה אין לך סוכה בבית?

יוחנן וייצמן:

כי אין לי, כי לא אישרתם לי.

אליעזר ראוכברגר:

עשה בשכל מי שלא אישר. אתה יכול להישאר בערד כל הזמן?

יוחנן וייצמן:

לא, וועדת ערר אישרה לי,

אליעזר ראוכברגר:

אתה יכול להישאר בערד גם אחר כך?

דובר לא מזוהה:

ערד לא תקבל אותו.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

דובר לא מזוהה:

הוא מדי מודרני, לא יקבלו אותו.

אליעזר ראוכברגר:

ערד לא מקבלים אותו?

אמי ארבל:

אני במקרה הזה, אני הייתי פוטר אותו מחניה.

אליעזר ראוכברגר:

הוא בא במחותרת?

יוחנן וייצמן:

אני איתך.

אליעזר ראוכברגר:

מתגנב? מתגנב?

דובר לא מזוהה:

לא יכניסו את הילדים שלו למוסדות.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמי ארבל:

אני הייתי, אני חושב שפתרון החניה פה הוא לא סביר, אליעזר.

יוחנן וייצמן:

שהפתרון לא סביר? אז תיתן לו אולי,

אליעזר ראוכברגר:

לא, למה פטור?

אמי ארבל:

הפתרון של מעלית,

אליעזר ראוכברגר:

פתרון, כן.

אמי ארבל:

הוא לא ריאלי.

אליעזר ראוכברגר:

אה, הוא לא ריאלי? זה הוא הציע, לא אני.

אמי ארבל:

הוא הציע.

צחי:

בסדר, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה רוצה? הוא הציע, שיעמוד בזה.

אמי ארבל:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

לא הולך, שיחזור אלינו, נחשוב מה עושים עם זה. אבל למה אני צריך לפטור אותו מזה אם הוא לא, מספיק אני נותן לו פחות 8, רציתי 1:1. דרך אגב, מה המכפיל? כמה יש לו, 8 יחידות דיור?

אמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אז המכפיל 2.5. בסדר, הגיוני.

יוחנן וייצמן:

כן, זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה הגיוני.

יוחנן וייצמן:

לא מדובר בתכנית חזירית.

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה הגיוני.

יוחנן וייצמן:

כמו ש-, אני כעת חביליו.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא חזירי.

יוחנן וייצמן:

וועדה של יזמים. פה זה לא.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה?

דובר לא מזוהה:

קפה.

אליעזר ראוכברגר:

אכלנו בשרי.

יוחנן וייצמן:

אני לא אכלתי.

דובר לא מזוהה:

לא נתנו לי.

יוחנן וייצמן:

יש שם עוד חלב?

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) תה?

דובר לא מזוהה:

תה, אני אביא לך גם.

יוחנן וייצמן:

צמוד לרק"ל, אפשר לפטור,

ישראל קלרמן:

כן, 12 הוא נותן אבל.

אליעזר ראוכברגר:

12 הוא נותן.

צחי:

אמי אומר שה-12 לא ריאלי.

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה לא אנחנו מציעים את זה.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) שלא ריאלי, הוא אומר שריאלי, הוא הגיש.

אליעזר ראוכברגר:

ככה הוא הגיש את זה, אז שיעמוד בדיבורו, מה.

ישראל קלרמן:

מה אני, יותר צדיק מהאפיפיור? (לא ברור) הוא הגיש את זה.

אמי ארבל:

כן, אבל אם אתה מדבר, יש לך פה משהו שהוא חורג, תראה את החתך, תראה, תראה כמה הוא חופר וכמה הוא בונה מתחת לקרקע בשביל לעשות (לא ברור). כל זה הוא חופר בשביל לעשות את קומות החנייה. אני הייתי מוריד לו את כל החניות, נותן לו אפס חניה ומוריד שתי קומות. חוסך לו את כל החפירה הזאת. למה,

יוחנן וייצמן:

אל תעשה לנו התקף לב.

אמי ארבל:

למה, אם זה שאלה כלכלית ואתה מוריד לו חפירה של שלוש קומות תת קרקעיות,

ישראל קלרמן:

אבל היום אנשים רוצים שם חניות.

יוחנן וייצמן:

לא, שמה אנשים היום רוצים חניות,

ישראל קלרמן:

אנשים נגד וייצמן. נגד וייצמן.

עמנואל זלטס:

לא, זה עוד דירות, יוחנן אומר.

ישראל קלרמן:

שאתה תגיד את זה לפרוטוקול, תגיד לי? השתגעת?

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל איך מגיעים לשם, רק עם המעלית?

אמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

לא, שאלתי אם רק עם המעלית מגיעים.

אמי ארבל:

מדרגות גם.

אליעזר ראוכברגר:

אה, יש גם מדרגות? אם הוא הציע מעלית, שיעמוד בדיבורו.

אריאל גולן:

אמי, איפה המיקום של זה? סליחה על ה-,

אליעזר ראוכברגר:

יאללה, קדימה.

חיים כהן:

על מה דילגת?

אליעזר ראוכברגר:

רק על קריית הממשלה.

אמי ארבל:

זה בר אילן, הבניין הוא כאן.

ישראל קלרמן:

עכשיו 45?

אריאל גולן:

כמה קומות?

אמי ארבל:

זה, הבניין הקטן הזה.

עמנואל זלטס:

הוא עושה לעצמו פינוי בינוי?

אמי ארבל:

כן.

עמנואל זלטס:

כמה קומות?

אמי ארבל:

11 קומות.

אליעזר ראוכברגר:

כן, בר אילן, זה קו שני לרק"ל.

ישראל קלרמן:

45?

אליעזר ראוכברגר:

אני כל הזמן מזכיר שליד מלחה עשו קו שני לרק"ל 80 מטר מרחק, מגדל 30 קומות. אני לא אשכח את זה,

אמי ארבל:

שלושה מגדלים.

אליעזר ראוכברגר:

שלושה מגדלים. אני לא אשכח את זה אף פעם, את הבלוף הזה.

יוחנן וייצמן:

לייזר, נהיית עדין היום.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

נהיית עדין.

אליעזר ראוכברגר:

נהייתי עדין, טוב. הלאה.

דובר לא מזוהה:

עשרת ימי תשובה.

אליעזר ראוכברגר:

הר נוף.

תיק 1351907

אמי ארבל:

טוב, 45 בסדר היום, תכנית 1351907, תכנית בסמכות מקומית, הר נוף, האדמו"ר מבאיאן 30, תכנית שמציעה תוספות לבית פרטי, המלצנו להפקיד.

תיק 988790

אמי ארבל:

תכנית 46 בסדר היום, 988790, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, דיר אל עמוד בצור באהר, מזרחית לצור באהר, תכנית שמציעה תוספת זכויות לבניין קיים, תוספת כמה יחידות דיור, המלצנו להפקיד.

תיק 1450170

אמי ארבל:

תכנית 47 בסדר היום, תכנית 1450170, תכנית בסמכות הוועדה המקומית, פזנר חיים 12, תכנית שמציעה הרחבת יחידת דיור אחת בבניין של 33 יחידות דיור.

חיים כהן:

(לא ברור) לייזר?

אמי ארבל:

אנחנו המלצנו לדחות.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

44 רצית?

ישראל קלרמן:

הוא דיבר על זה היום בתחילת היום.

עמנואל זלטס:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

47.

עמנואל זלטס:

אמי יודע כבר.

אמי ארבל:

מה אני יודע?

עמנואל זלטס:

אגב, אני אוסיף למה ש-,

ישראל קלרמן:

לא, הוא אמר שלייזר דיבר על זה כבר.

יוחנן וייצמן:

זה מה שרציתם לאשר, זה מה שרציתם לאשר.

ישראל קלרמן:

לייזר דיבר על זה כבר.

עמנואל זלטס:

אני אוסיף עוד דבר אחד שלא אמרנו מקודם,

אמי ארבל:

כן.

עמנואל זלטס:

אפשר לראות בנתונים שכבר יש מספר תכנית שהוגשה בעבר, שהם ניסו לקדם, יש מספר תכנית כבר.

ישראל קלרמן:

לא, לכולם.

עמנואל זלטס:

בדיוק, בדיוק.

ישראל קלרמן:

מה שאתה אומר שעושים רק לאחד. הם ניסו לקדם לכולם והם לא רצו.

עמנואל זלטס:

הם כבר ניסו,

ישראל קלרמן:

מה זה השטויות? יש את זה. יש מספר, מה, הוא הראה לך.

עמנואל זלטס:

לא, הם ניסו להגיש.

אמי ארבל:

תישאלו אמינים. חבל,

עמנואל זלטס:

למה, אמי?

אמי ארבל:

(לא ברור).

ישראל קלרמן:

מה, זה שקר?

עמנואל זלטס:

זה לא אמין אצלך?

ישראל קלרמן:

לא, זה לא קשור לאמין.

עמנואל זלטס:

תענה, תענה, אמי.

ישראל קלרמן:

לא קשור אליך.

אמי ארבל:

(לא ברור)

עמנואל זלטס:

לא, לא, לא.

ישראל קלרמן:

לא קשור אליך. קשור למחשב.

עמנואל זלטס:

לא, אמי נפל עכשיו בזה.

ישראל קלרמן:

זה לא קשור.

אמי ארבל:

לא, לא נפלתי. בכלל לא נפלתי.

ישראל קלרמן:

לא, לא, אבל אמי, זה קשור למחשב.

אמי ארבל:

מה זה קשור למחשב?

ישראל קלרמן:

אני אתן לך את המספר.

אמי ארבל:

של מה?

ישראל קלרמן:

של התיק.

אמי ארבל:

שמה?

ישראל קלרמן:

שקידמו לפני שנתיים,

עמנואל זלטס:

הם ניסו לקדם תכנית.

ישראל קלרמן:

הם לא רצו, השכנים.

עמנואל זלטס:

(לא ברור) של השכנים. לכן, למה זה לא התקדם?

ישראל קלרמן:

למה זה לא התקדם?

עמנואל זלטס:

למה הם הגישו את זה?

ישראל קלרמן:

אני אומר לך, זה המציאות.

אמי ארבל:

(לא ברור) מה הגישו גם, אפשר לבדוק אם אתם רוצים. מה המספר? בוא תגיד לי, מה המספר?

עמנואל זלטס:

אני אגיד לך.

ישראל קלרמן:

אני אתן לך את המספר.

אמי ארבל:

מה המספר?

ישראל קלרמן:

המספר הוא,

אליעזר ראוכברגר:

1450170.

ישראל קלרמן:

זה?

אליעזר ראוכברגר:

זה התכנית של היום.

אמי ארבל:

לא של היום הוא רוצה.

ישראל קלרמן:

לא, אני רוצה את הקודמת.

עמנואל זלטס:

אני אגיד לך.

צחי:

הם רצו לקדם.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) מה זה משנה עכשיו? בוא, זה מקרה הומאני,

ישראל קלרמן:

לכתחילה שבלכתחילה.

אליעזר ראוכברגר:

הכי גבוה שיש. זה אלמנה, תשעה ילדים,

עמנואל זלטס:

10091

אליעזר ראוכברגר:

מה אנחנו?

ישראל קלרמן:

תשע ילדים,

אליעזר ראוכברגר:

אלמנה,

צחי:

אלמנה עם תשע ילדים.

אליעזר ראוכברגר:

אז מה אנחנו נלך להתעסק איתה?

עמנואל זלטס:

אגב, זה גם שטח מוצמד אליה.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) היא צריכה לחיות, מה.

אליעזר ראוכברגר:

עשרת ימי תשובה, אלמנות, יתומים, זה הדבר הכי חשוב שיש לעזור להם.

יוחנן וייצמן:

כן.

אמי ארבל:

(לא ברור) יותר מדי אלמנות ויתומים במדינה הזאת.

ישראל קלרמן:

אמי, עם זה אנחנו באים ביום כיפור.

אליעזר ראוכברגר:

אני מסכים איתך.

אמי ארבל:

אם אתם רוצים לאשר, אני מבקש לא לאשר את ה-,

אליעזר ראוכברגר:

לכן אמרתי את מה שאמרתי,

ישראל קלרמן:

לא לאשר את מה?

אליעזר ראוכברגר:

את הקברים היום, שבעזרת השם שלא נצטרך להשתמש בהם יותר, שלא יהיה לנו לא אלמנות ולא יתומים ולא הורים שכולים.

ישראל קלרמן:

מה אתה לא רוצה לאשר?

אמי ארבל:

אם אתם רוצים לאשר את התוספת פה, אני לא מסכים איתכם, אבל לפחות אל תאשרו את הלא ברור) האלה. לא יודע אפילו מה ההיגיון בזה, הם עשו בקומה הזאתי, כל זה זה התוספת המוצעת פה.

עמנואל זלטס:

יש לי תמונה של ה-,

ישראל קלרמן:

של מה, של מה?

אמי ארבל:

זה תוספת שזה הכשרת עבירת בנייה ופה הם עושים את כל התוספת הזאתי, הם עושים פה חדר מדרגות שעולה למעלה לחדר אחד.

ישראל קלרמן:

למה לא? בשביל הסוכה.

אמי ארבל:

כי זה מטומטם.

ישראל קלרמן:

חדר לסוכה, למה לא?

אמי ארבל:

(לא ברור) אתה מבזבז למטה מקום לחדר מדרגות ועושה מדרגות שעולות למעלה בשביל חדר אחד?

ישראל קלרמן:

זה סוכה. זה סוכה.

אמי ארבל:

סוכה שיעשו לבד, מה זה קשור לסוכה?

ישראל קלרמן:

זה מרפסת.

אמי ארבל:

שיעלו עם מרפסת.

ישראל קלרמן:

מרפסת.

עמנואל זלטס:

רגע, אמי, אמי, אמי,

אמי ארבל:

בלי החדר למעלה.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) תוספת.

עמנואל זלטס:

אמי, שניה, אמי, כמה גודל הדירה?

ישראל קלרמן:

אה, בלי החדר?

עמנואל זלטס:

כמה גודל הדירה? כמה גודל הדירה למטה?

אמי ארבל:

כמה גודל הדירה?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אני לא מבין, כל הגג הזה הוא פתוח, נכון?

אמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

נו, אז זה כמו שישראל אומר, זה סוכה.

אמי ארבל:

(לא ברור) בלי התוספת פה, החדר עבודה, לא יודע מה זה שהם מציעים פה.

עמנואל זלטס:

תראה כמה,

אמי ארבל:

(לא ברור) על הגג.

אליעזר ראוכברגר:

חדר מחסן לקרשים של הסוכה. מה.

עמנואל זלטס:

לא, זה חדר עבודה, זה שטח עיקרי.

אמי ארבל:

לא, זה חדר, זה שטח עיקרי. מה גודל הדירה למטה?

עמנואל זלטס:

כמה גודל הדירה למטה?

אמי ארבל:

מה גודל הדירה למטה?

אליעזר ראוכברגר:

אז שיעשו אותו מחסן ב-2.20,

אמי ארבל:

זה גודל הדירה.

אליעזר ראוכברגר:

אז זה יהיה רק לאחסון ה-, מה?

עמנואל זלטס:

לא הבנתי.

אמי ארבל:

(לא ברור) זה דירת שלושה חדרים. לא יודע, מה זה מה גודל הדירה?

עמנואל זלטס:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

מה דירת שלושה חדרים, חדר אחד על הגג?

אמי ארבל:

הוא שאל מה גודל דירה קיימת.

עמנואל זלטס:

למטה, מה יש למטה. אה, והם מציעים כמה?

צחי:

עמנואל שאל אותו כמה הגודל למטה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל מה אכפת לך שיהיה להם אפשרות לעלות לגג?

אמי ארבל:

אמרתי, שיהיה רק עלייה לגג בלי חדר.

אליעזר ראוכברגר:

ואם נעשה אותו מחסן?

אמי ארבל:

לא עושים מחסן על הגג.

ישראל קלרמן:

שניה, למה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, בשביל הקרשי סוכה.

ישראל קלרמן:

שניה, למה לא חדר? למה לא חדר, מה הבעיה?

אמי ארבל:

כי זה נראה רע תכנונית,

יוחנן וייצמן:

בוא נראה איך זה נראה.

עמנואל זלטס:

אבל איך הם יעלו?

אמי ארבל:

הנה, זה נראה ככה.

עמנואל זלטס:

איך הם יעלו? באיזה צורה הם יעלו?

אמי ארבל:

זה נראה ככה.

עמנואל זלטס:

לא, אבל זה,

ישראל קלרמן:

למה לא?

עמנואל זלטס:

אני אגיד לך משהו, זה (לא ברור) טכנית, תכנונית, זה מרפסת,

אמי ארבל:

(לא ברור) חדר מדרגות, שיעלו למעלה. מה הבעיה?

עמנואל זלטס:

לא, אבל זה מרפסת מוצמדת אליהם בטאבו.

ישראל קלרמן:

אבל,

אמי ארבל:

(לא ברור)?

עמנואל זלטס:

לא, אני יש לי במסמכים גם.

אמי ארבל:

בסדר, אז שיהיה (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) הירוק.

אמי ארבל:

שיהיה עלייה לגג בלי חדר.

ישראל קלרמן:

למה לא חדר? מה מפריע לך חדר?

עמנואל זלטס:

לא, אז איך זה עובד?

אמי ארבל:

כי זה נראה רע תכנונית.

עמנואל זלטס:

איך זה עובד? איך זה עובד?

ישראל קלרמן:

לא, (לא ברור)

עמנואל זלטס:

הם עולים לדירה במדרגות, ואיך, איך,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא רוצה (לא ברור),

ישראל קלרמן:

לא, הוא רוצה רק יציאה, רק יציאה,

אליעזר ראוכברגר:

חדר יציאה קטן צריך.

ישראל קלרמן:

כמו שעשינו פעם, פעם היינו מקבלים את זה, פעם היו מקבלים רק ליציאה בהקלה.

אליעזר ראוכברגר:

חדר יציאה קטן.

אמי ארבל:

מדרגות עולות לגג, כן, בלי חדר. זה הכל.

אליעזר ראוכברגר:

לא כאילו שבסוף המדרגות פתאום הראש שלך יוצא לאוויר הצח.

עמנואל זלטס:

זה מה שאמרתי,

אמי ארבל:

לא, לא.

עמנואל זלטס:

לכן תכנונית איך זה עובד.

ישראל קלרמן:

לא, אז אומרים רק חדר יציאה, זה מה שאמי אומר.

אליעזר ראוכברגר:

אבל אמי, מה אכפת לך לעשות את זה שטח לא עיקרי, מחסן?

ישראל קלרמן:

למה לא?

אליעזר ראובברגר:

שיוכל לאחסן שם את הקרשים של הסוכה.

ישראל קלרמן:

למה לא?

אמי ארבל:

כי זה נראה גרוע.

אליעזר ראובברגר:

למה? תנמיק את התקרה.

ישראל קלרמן:

מה הכוונה נראה גרוע?

אליעזר ראובברגר:

לא, רגע, מה אכפת לך לשים שם אחסון?

אמי ארבל:

לא עושים מחסן על גג.

אליעזר ראובברגר:

בשביל קרשים של הסוכה, שינמיק אותה ל-2.20.

אמי ארבל:

אליעזר, לא עושים מחסן על גג.

עמנואל זלטס:

אמי,

אליעזר ראובברגר:

למה? בשביל לאחסן,

עמנואל זלטס:

כמה גודל החדר?

אליעזר ראוכברגר:

את הקרשים של הסוכה.

ישראל קלרמן:

הבעיה שלו זה הגובה? עם הגובה אין לי בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, הבעיה שלו זה שטח עיקרי.

אמי ארבל:

הבעיה שזה נראה לא טוב, לא זה עיקרי או שירות.

ישראל קלרמן:

מה הכוונה לא נראה טוב? איך זה לא נראה טוב? כולם, כל פסגת זאב בנויה ככה עם חדר בגג.

עמנואל זלטס:

כמה גודל החדר הזה?

ישראל קלרמן:

כל פסגת זאב בנויה ככה, מה לא נראה טוב?

אמי ארבל:

לא נכון.

עמנואל זלטס:

זה 4-5 מטר.

יוחנן וייצמן:

כן, כשנותנים את ה-35 מטר.

ישראל קלרמן:

כן. בהרבה מקומות.

עמנואל זלטס:

זה 5 מטר.

ישראל קלרמן:

אין לך בעיה עם זה. 2.70 על 2.70,

עמנואל זלטס:

גם לשיטתך, כמה צריך לצמצם את זה? הרי פה צריך להיות מדרגות, כמה?

אמי ארבל:

לא, להוריד את זה, זה הכל.

ישראל קלרמן:

למה?

עמנואל זלטס:

אבל במקום ה-5 מטר יהיה 3 מטר, 2 מטר?

ישראל קלרמן:

למה?

אמי ארבל:

לא, יהיה רק את זה. אתה יוצא פה, אתה יוצא לגג.

עמנואל זלטס:

צריכים משהו לצאת.

ישראל קלרמן:

אבל למה שלא יהיה שם את זה?

אמי ארבל:

די, תפסיקו, אתם מגזימים, נו, חבר'ה, יש שיקולים תכנוניים גם. בליטה על הגג לא עושים בשום מקום.

ישראל קלרמן:

לא,

צחי:

תאמין לי,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) יש את זה בהרבה מקומות.

אמי ארבל:

לא נכון.

יוחנן וייצמן:

בפסגת זאב יש את זה.

אמי ארבל:

לא נכון. יש 30 מטר לכל דירה על הגג.

ישראל קלרמן:

ואם אני אצלם לך?

יוחנן וייצמן:

30 מטר, נו?

אמי ארבל:

אבל זה לא 30, זה סתם (לא ברור) על הגג, בשביל מה?

יוחנן וייצמן:

ואם הוא יעשה את זה 30?

אמי ארבל:

תאשרו מה שאתם רוצים, יאללה, אין לי כוח, נו, אתם לא אכפת לכם,

עמנואל זלטס:

בכל מקרה אי אפשר (לא ברור),

ישראל קלרמן:

אז תגדיל את זה. לייזר, הוא מעדיף להגדיל את זה מבחינה תכנונית, אז תגדילו את זה ל-10 מטר.
הוא מעדיף חדר.

יוחנן וייצמן:

או ל-30.

ישראל קלרמן:

לא 2.70 על 2.70.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה משנה? הוא רוצה חצי חדר, מה הבעיה?

ישראל קלרמן:

אני גם אמרתי כזה דבר. בסדר, אמי, אז לייזר אומר לאשר וזהו.

אליעזר ראוכברגר:

חצי חדר, אני לא מבינה מה הבעיה.

רלי חיים:

ללא החדר עבודה?

ישראל קלרמן:

לייזר רצה ל-, הוא אומר שתכנונית,

אמי ארבל:

זה תכנונית נראה רע. זאת הבעיה.

עמנואל זלטס:

אבל אמי, גם ככה יראו,

אמי ארבל:

לא אכפת לכם מתכנון אז בסדר.

עמנואל זלטס:

לא, אבל אמי, גם ככה יראו את זה כי יש חדר מדרגות שעולה למעלה,

אמי ארבל:

אני יודע שיראו את זה,

ישראל קלרמן:

בסדר, אז הוא מאשר, בסדר.

אמי ארבל:

אתה מלמד אותי עכשיו תכנון גם? אז אני שמח, תודה רבה. תעשה לי קורס אחרי זה.

ישראל קלרמן:

לייזר, סיימנו? אפשר ללכת?

אליעזר ראוכברגר:

לא, מה פתאום?

רלי חיים:

רגע, מה עם זה?

ישראל קלרמן:

למה לא? חביליו הלך כבר.

אליעזר ראוכברגר:

לא, יש תכנית 48.

רלי חיים:

ומה אנחנו עושים עם 38, אליעזר?

ישראל קלרמן:

חביליו הלך, ראית.

רלי חיים:

אליעזר, מה אנחנו עושים עם 38?

חגית משה:

מה נשמע?

אריאל גולן:

חגית, מה, קראו לך לתגבורת?

חגית משה:

לא צריך תגבורת, אני גם לפעמים יכולה להיות. מי יושב כאן?

ישראל קלרמן:

את.

חגית משה:

אני זה טוב.

אליעזר ראוכברגר:

כמה שניסיתי למשוך בשביל שאת כבר לא תהיי במליאה, ובכל זאת (לא ברור)

(צוחקים)

אמי ארבל:

48?

עמנואל זלטס:

מה זה?

אמי ארבל:

48?

רלי חיים:

טוב, אז זהו?

אמי ארבל:

אליעזר, 48?

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, כן.

עמנואל זלטס:

שניה,

אמי ארבל:

תכנית 104,

חגית משה:

אם יהיה לי נחמד אני אבוא כל שבוע, תיזהרו.

אליעזר ראוכברגר:

אז זה יהיה בסדר,

עמנואל זלטס:

אבל לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

אז זה יהיה בסדר. מה?

עמנואל זלטס:

כן או לא?

אליעזר ראוכברגר:

כן, בהתאם למוצע, מה.

אמי ארבל:

תכנית 48 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

לא, מה פתאום. בשביל 38.

חגית משה:

מה זה 38?

ישראל קלרמן:

מי?

אליעזר ראוכברגר:

כן.

ישראל קלרמן:

מה הקשר?

אריאל גולן:

תכנית לכביש 1, תכנית של מהנדס העיר.

אליעזר ראוכברגר:

זה התחום שלה, היא דואגת ל-,

חגית משה:

אתם חצופים.

ישראל קלרמן:

למה?

חגית משה:

עד שבאתי, איזה יופי שאת איתנו,

אליעזר ראוכברגר:

היא דואגת לערבים.

ישראל קלרמן:

אני שמח.

חגית משה:

VIP. יאללה.

עמנואל זלטס:

חגית, בבקשה, קחי.

אליעזר ראוכברגר:

היא דואגת לערבים.

חגית משה :

למה לערבים?

אליעזר ראוכברגר :

כן, בשביל הערבים.

דובר לא מזוהה :

לדתיים לאומיים היא דואגת.

אליעזר ראוכברגר :

איזה דתיים לאומיים?

ישראל קלרמן :

מה זה 48? זהו.

חגית משה :

יאללה.

אליעזר ראוכברגר :

48. לא, לא, זה לא זהו.

תיק 1040138

אמי ארבל :

48, תכנית 1040138, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, סולם יעקב 29.

חגית משה :

רגע, למה אתה אומר שזה לערבים? לפני שאני אצביע.

אליעזר ראוכברגר :

זה יהיה לערבים. אם זה יקרה,

יוחנן וייצמן :

מי יגור שמה?

אליעזר ראוכברגר:

מי יגור שמה? זה צמוד לערבים.

חגית משה:

והציבור שלנו לא גר בתוך הערבים, בכפר, בסילוואן וזה?

אליעזר ראוכברגר:

אבל לא ב-1,500 יחידות דיור.

חגית משה:

מה זאת אומרת?

אמי ארבל:

בוא נשמור את זה ל (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אבל בוא,

יוחנן וייצמן:

יש אנשים שהולכים, בסילוואן מי שהולך הולך בשליחות, נכון?

חגית משה:

שם זה לא שליחות לייעד?

יוחנן וייצמן:

1,500 איש, משפחות, את רואה שילכו שליחות לגור באזור,

חגית משה:

אם זה יהיה כמו שצריך וזה יהיה יותר בנייה,

אליעזר ראוכברגר:

את יודעת מה? אני עושה איתך עסק.

דובר לא מזוהה:

אתה יודע ש (לא ברור) ?

יוחנן וייצמן:

מה?

חגית משה:

ייתן מענה, למה לא?

אליעזר ראוכברגר:

אני עושה איתך עסק.

יוחנן וייצמן:

הייתי שם אתמול, הלכתי, הייתי שם אתמול פעמיים, אבל בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו עושים עוד (לא ברור),

חגית משה:

ברמות.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אליהו, איך זה נקרא?

חגית משה:

ברמות.

אליעזר ראוכברגר:

פסגת שאול.

עמנואל זלטס:

נופי אליהו, נופי אליהו.

אליעזר ראוכברגר:

נופי אליהו.

עמנואל זלטס:

נופי אליהו.

חגית משה :

קנה את כל העיר שלו, עכשיו אורות אליהו מפריע לו. מכל היחידות דיור,

אליעזר ראוכברגר :

נעשה החלפה עם נופי אליהו.

דובר לא מזוהה :

לא, זה צמוד לרמ"י, לפרויקטים של רמ"י.

חגית משה :

לא, אתה מבין? הוא כל העיר בונה,

אליעזר ראוכברגר :

לא,

חגית משה :

עכשיו,

אליעזר ראוכברגר :

נעשה החלפה עם נופי אליהו.

חגית משה :

עכשיו הוא מפריע לו אורות אליהו, זה עכשיו הבעיה.

אליעזר ראוכברגר :

אריאל, אתה בעד?

אריאל גולן :

בעד.

אליעזר ראוכברגר :

זהו, גם אני בעד.

אריאל גולן :

דרך אגב, גם בלי זה,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אריאל גולן:

מי שיודע מה שקורה שמה, בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

עוד מעט זה יבוא עוד פעם.

חגית משה:

מה זה, אורות אליהו?

אליעזר ראוכברגר:

נופי אליהו.

חגית משה:

זה צריך ל-,

אריאל גולן:

מה, עשו כבר הקצאה, איזון, מה עשו?

חגית משה:

הם רוצים להגדיל את מספר היחידות. טוב.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) רוצים.

אריאל גולן:

עכשיו דחפו להם ליד לא רחוק,

אליעזר ראוכברגר:

ליד, איך קוראים לזה, ליד הרצוג.

חגית משה:

קריית משה.

אריאל גולן:

מתחת, לא, מתחת סחרוב שם,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה לא קריית משה,

אריאל גולן:

מתחת עקיבא אזולאי.

אליעזר ראוכברגר:

זה גבעת שאול.

אריאל גולן:

מתחת עקיבא אזולאי.

אליעזר ראוכברגר:

מאחורי הרצוג, בין הרצוג לעקיבא אזולאי. טוב, יאללה, 48, אמי.

אמי ארבל:

כן. רגע.

אריאל גולן:

יש להם מסוף אוטובוסים יפה ליד.

חגית משה:

איזה זה.

יוחנן וייצמן:

זה לא מפה.

דובר לא מזוהה:

זה מהזה שהיה (לא ברור),

אמי ארבל:

טוב, תכנית 48, תכנית 104,

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שהיה היום אירוע פה.

עמנואל זלטס:

שמרנו לך, אמרו שתגיעי עוד מעט, שמרנו לך.

חגית משה:

איזה אירוע היה פה?

דובר לא מזוהה:

ראשי אגפים.

אליעזר ראוכברגר:

לא בשבילך.

צחי:

חגית, את לא רוצה לדעת (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

את מודרת מזה, את מודרת מזה.

חגית משה:

הכל אנחנו מודרים.

אריאל גולן:

זה בלי הכשר.

אליעזר ראוכברגר:

אני יודע.

חגית משה:

בוא, אל תעשה כאילו אתה לא.

אליעזר ראוכברגר:

אני יודע, אני גם.

עמנואל זלטס :

לייזר,

חגית משה :

אנחנו כולנו מודרים.

אליעזר ראוכברגר :

אני לא אמרתי עלייך, התכוונתי, אמרתי את זה, אני כבר הפנמתי את זה, את עוד לא.

דובר לא מזוהה :

יש פעם בחודש, עושים לראשי אגפים,

ישראל קלרמן :

לייזר, לייזר,

דובר לא מזוהה :

שעה, שעה וחצי ש(לא ברור) להם הרצאות. לראשי אגפים.

חגית משה :

אה, באמת? יפה.

אליעזר ראוכברגר :

את מודרת מזה. אני כבר השלמתי עם זה. את לא ידעת, אז לכן אמרתי לך שאת עכשיו תשלימי עם זה.

חגית משה :

אם לא יודעים לא כואב.

עמנואל זלטס :

עכשיו זה ירד יותר טוב בגרון עכשיו.

חגית משה :

אם לא יודעים לא כואב.

עמנואל זלטס :

יורד לך עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

יש מצב שגם אם יודעים כבר מפסיק לכאוב.

חיים כהן:

לייזר, התיק הזה קשור לחגית?

חגית משה:

הו.

אליעזר ראוכברגר:

הו, הנה חיים הגיע.

חגית משה:

שלום.

חיים כהן:

לא, לא (לא ברור),

חגית משה:

ככה (לא ברור),

צחי:

(לא ברור) עד הבוקר,

אליעזר ראוכברגר:

יאללה, נו, אבל אמי עוד לא מעלה את זה, אמי.

חגית משה:

אבל הוא זה.

אמי ארבל:

אנחנו ב-48 בכלל.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אנחנו ב-48 עכשיו.

אמי ארבל:

אוקי. תכנית 48 בסדר היום, תכנית 1040138, דיון להפקדה, סמכות מחוזית, סולם יעקב 29. אני אראה לכם רגע במה מדובר. יש פה תכנית שמציעה למעשה פינוי בינוי בשכונת רמות, אין לנו הרבה כאלה האמת.

יוחנן וייצמן:

כל הכבוד.

אמי ארבל:

תכנית שמציעה להרוס 52 יחידות דיור ולהציע שלושה בניינים שהם 145 יחידות דיור, תשע קומות מצד אחד, 12 קומות מצד שני. היתרון בתכנית למעשה שהיא עושה חילופי קרקע, 1040138. התכנית למעשה עושה חילופי קרקע עם שטח שהיום נמצא עליו הבניין, זה השטח שהיום נמצא עליו הבניין וזה הקו הכחול. היום זה הבניין, והתכנית למעשה מציעה להרוס את הבניין הזה?

אליעזר ראובברגר:

איפה השטח של רמ"י?

אמי ארבל:

איזה?

אליעזר ראובברגר:

השטח של רמ"י? בצד השני?

אמי ארבל:

לא, פה, פה. התכנית מציעה בעצם לבטל את הכביש הזה, לעשות, להעמיד פה שלושה בניינים לצורך העניין, כאן,

אליעזר ראובברגר:

אוקי.

אמי ארבל:

ואת השטח הזה להפוך לחום וירוק. אז בעצם מייצרים פה בנייה חדשה שיושבת על הרחוב הראשי, (לא ברור) כביש פנימי, מציעה במקומו כביש אחר שמגיע (לא ברור) את שאר הבניינים, מציעה פה שטח חום וירוק אפקטיביים ומשמעותיים שיוכלו גם כן להתרחב בעתיד למשהו יותר משמעותי. זה

תכנית שתואמה איתנו, האמת, הרבה מאד זמן, כולל התייחסות לכל, איזושהי תכנית אב לכל המתחם הזה לראות מה יקרה אם כולם יעשו אותו דבר.

אליעזר ראוכברגר:

שחתכתם אותם ב-60 יחידות דיור.

אמי ארבל:

אנחנו לא חתכנו שום דבר.

אליעזר ראוכברגר:

בהתחלה היה מוצע 200 ומשהו, היום זה 150, 145.

אמי ארבל:

המגבלה לא נובעת מאיתנו, לנו אין בעיה שיהיה פה בנייה יותר גבוהה, זה מהציבור שרוצה עד 12 קומות.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל גם אז היה עם אותו גובה עם מספר יחידות דיור.

אמי ארבל:

לא, אני לא מכיר.

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי.

אמי ארבל:

אני לא מכיר את זה.

אליעזר ראוכברגר:

אני זוכר,

אמי ארבל:

אין לו יכולת לעשות,

אליעזר ראוכברגר:

אני זוכר, זה היה בשלב, הרי הצטרפנו.

אמי ארבל:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

התכנית שהצטרפנו שונה ממה שיש עכשיו.

אמי ארבל:

זה אני לא זוכר, אני יכול לבדוק מה שהיה.

אליעזר ראוכברגר:

אני זוכר.

אמי ארבל:

בסדר, אמרתי שאני לא זוכר.

אליעזר ראוכברגר:

לכן שאלתי אותך איפה השטח של רמ"י, כי פתאום הצטרף רמ"י.

אמי ארבל:

אני אראה לך, רגע.

אליעזר ראוכברגר:

ואז רמ"י ירצו זכויות. הם חנוקים עד לכאן, איך ייתנו גם לרמ"י?

אמי ארבל:

זה התכנית שהגישו, כמו שאמרת לפני רגע.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אני חושב ש-,

יוחנן וייצמן:

הם לא מתואמים איתנו?

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני חושב שאתם ביקשתם שיצרפו את רמ"י, לא היזם.

עמנואל זלטס:

תראה בהמלצה.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמי ארבל:

התכנית שמקודמת פה כרגע, לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

תסתכל בסעיף 2, תסתכל בסעיף 2.

אמי ארבל:

כן, כן, אני אסביר שניה, תראו. הבנתי עכשיו מה אתה אומר, זה לא כזה פשוט. היום הבניין נמצא כאן, אתם רואים? נמצא ויושב כאן.

עמנואל זלטס:

איפה?

אמי ארבל:

זה הבניין, זה. יושב,

אליעזר ראוכברגר:

זה הנכנס.

אמי ארבל:

איפה שהיום החום והירוק יושב הבניין.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

אמי ארבל:

התכנית מציעה לעשות פה שלושה בניינים.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אמי ארבל:

והתכנית גם מציעה את הכביש הזה שהיום משרת גם את הבניין הזה, היא מציעה להרוס. הכביש הזה מבוטל למעשה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

חגית משה:

רגע, איפה כביש מספר 1?

אמי ארבל:

אנחנו צריכים לייצר,

חגית משה:

איפה,

עמנואל זלטס:

לא פה.

אריאל גולן:

(לא ברור) זה לא התכנית הזאת.

אמי ארבל:

לא קשור, לא קשור.

יוחנן וייצמן:

זה לא מה ש-,

אריאל גולן:

זה כמות.

אמי ארבל:

מה שאנחנו ביקשנו,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה לא בשביל זה באת, את יכולה ללכת לשתות עוד קפה ולחזור.

יוחנן וייצמן:

לא קפה, קולה.

אליעזר ראוכברגר:

זה לחרדים, לא לדתיים לאומיים.

חגית משה:

עכשיו אני אעשה הכי טוב לחרדים, אני אראה לך.

עמנואל זלטס:

יאללה.

אמי ארבל:

אליעזר,

חגית משה:

אתה חושב שאתה, עכשיו אני אשאל את השאלה.

אמי ארבל:

אליעזר, התכנית למעשה נותנת,

חגית משה:

ברמות זה (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) שחביליו לא פה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, שניה, תנו לאמי.

ישראל קלרמן:

וייצמן.

אמי ארבל:

היום התכנית למעשה לוקחת את הכביש הזה, שהיום משרת גם את הבניין שבתכנית, גם את הבניין הזה,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אמי ארבל:

ומבטלת אותו.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אמי ארבל:

היות ומבטלים אותו והבניין שנמצא פה עובר לפה, הוא לא צריך גישה, הבניין הזה עדיין צריך גישה, אז מה שהתכנית מציעה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל פה בכל מקרה אין מבני ציבור, צריך כן גישה.

אמי ארבל:

אנחנו ביקשנו להחליף את החום והירוק, שהחום יהיה פה והירוק יהיה פה,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אמי ארבל:

כדי שתהיה לו גישה לכביש,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי. אוקי.

אמי ארבל:

מה שהתכנית מציעה חליף לזה, היא מציעה לעשות כביש עכשיו ככה, ככה, להיכנס דרך זה לכביש הזה, ולהיכנס לכאן, לפה.

עמנואל זלטס:

זה כבר קיים, הכביש הזה, לא?

אמי ארבל:

אנחנו ביקשנו לצרף את זה ואת זה לתכנית, כי זה לא בייעוד דרך. אז אם מבטלים דרך אני חייב לעשות דרך שתגיע לאותו מקום.

עמנואל זלטס:

אבל זה כבר קיים, אמי, לא?

אמי ארבל:

לכן הצענו לצרף את זה ואת זה, זה הכל.

עמנואל זלטס:

אבל זה כבר קיים היום, אמי, לא?

אמי ארבל:

מה זה זה?

עמנואל זלטס:

זה לא קיים היום?

רלי חיים:

תכנית 48.

אמי ארבל:

לא, זה דרך (לא ברור),

יוסי חביליו:

מה עם משרדי ממשלה, היה?

רלי חיים:

לא,

אמי ארבל:

זה גם דרך,

רלי חיים:

נסיים עם זה ואז אחר כך.

אמי ארבל:

(לא ברור) לצרף את זה, כי היום,

עמנואל זלטס:

גם זה דרך, גם זה חניה.

אמי ארבל:

לא, זה חניה פרטית אבל.

ישראל קלרמן:

חניה זה לא דרך.

אליעזר ראוכברגר:

זה השטח של רמ"י.

אמי ארבל:

זה,

צחי:

לכן הם צירפו את רמ"י.

אליעזר ראוכברגר:

זה רמ"י.

אמי ארבל:

זה מגרש פרטי היום. כן. עכשיו, אם אתה מבטל דרך שמגיעה לפה, אני צריך לתת דרך אחרת שמגיעה לפה, מה אני יכול לעשות?

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו, אנחנו יכולים,

אמי ארבל:

אחרת אין להם גישה.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אבל אנחנו יכולים לקבל החלטה שזה יהיה (לא ברור) בלי לתת להם זכויות?

אמי ארבל:

בלי לתת להם זכויות? למי, לרמ"י?

אליעזר ראוכברגר:

כן. דרך אגב, זה היה בוועדה האחרונה, וועדה מחוזית, וייצמן, אתה זוכר? שקיבלנו החלטה לצרף של רמ"י ולא לתת להם זכויות.

יוחנן וייצמן:

השאלה אם זה יעבוד.

אליעזר ראוכברגר:

למה בוועדה מחוזית זה עבד בפעם הקודמת?

יוחנן וייצמן:

לא, השאלה מה רמ"י,

אליעזר ראוכברגר:

כי אז שירה רצתה ופה אנחנו רוצים? אתה לא זוכר את זה שזה היה?

אמי ארבל:

אני לא יכול שלא לצרף את זה, כי אחרת אין לי גישה לבניין הזה פשוט, אני משאיר בניין בלי גישה.

ישראל קלרמן:

אני זוכר ששירה התווכחה, מה היה בסוף אני לא זוכר.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל מצד שני אם אתה מצרף את זה ורמ"י יבקשו זכויות, אז זה הופך את התכנית ללא כלכלית.
צחי:
פנחס,

ישראל קלרמן:

תראה לי רגע את הרחוב.

אמי ארבל:

מה, את הרחוב? ב-GIS?

ישראל קלרמן:

כן.

צחי:

עמנואל,

אליעזר ראוכברגר:

אבל דרך אגב, אתה גם כותב שכביש הגישה המבוקש שלו הוא לא ריאלי. אז אם הוא לא ריאלי אתה לא צריך את זה, אתה בעצם תרתי דסתרי. או כביש הגישה לגמרי לא, או קיים אבל מוסיפים את השתי קוביות האלה.

חיים כהן:

לא, כביש הגישה,

חיים כהן:

סעיף 3.

חיים כהן:

אתה גם לא יכול, את כביש הגישה אתה גם לא יכול.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אם אתה אומר שכביש הגישה לא יכול, בשביל מה אתה צריך לצרף את שתי הקוביות האלה? כל מה שאתה מצרף אותם,

חיים כהן:

(לא ברור) כביש חדש.

אליעזר ראוכברגר:

בשביל שכן נהפוך אותם לרחוב, אז אתה אומר תרתי דסתרי. אתה אומר שני דברים סותרים.

אמי ארבל:

איפה, איפה? תראה לי מה,

אליעזר ראוכברגר:

בסעיף 3. רגע, שניה, אני אחזור לך להמלצת מהנדס העיר.

אמי ארבל:

לא שמעתי. מה? מה, מה לעשות? זה הבניין.

עמנואל זלטס:

היה פה פרויקט של זה שנפטר, נו.

אמי ארבל:

זה הבניין.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) שכטר ממול.

עמנואל זלטס:

שכטר,

ישראל קלרמן:

זהו, זה הכניסה, ופה,

אמי ארבל:

ועכשיו את הכביש הזה אנחנו מבטלים, אז כדי להגיע לבניין הזה שעדיין לא נהרס בתכנית, אני צריך לתת כניסה אחרת למגרש שלו. מה אני יכול לעשות?

חגית משה:

אבל שם יש בית ספר,

עמנואל זלטס:

אמי, תעלה שניה,

אמי ארבל:

אני לא יכול לבטל לו את הכביש בלי לתת לו מענה אחר.

חגית משה:

זה אהבת ישראל. נכון? זה הבית ספר.

ישראל קלרמן:

כן, יש שמה בית ספר, יש שמה בית ספר.

חגית משה:

זה הבית ספר. ואיך יגיעו לבית ספר אם אתה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה מה שהוא אומר,

ישראל קלרמן:

זה מה שהוא אומר, זה הכביש שהוא עושה.

חגית משה:

חייב לעשות.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) בעד הכביש, או זה או זה.

אמי ארבל:

אני דואג לחיבור אחר שמגיע לאותה נקודה, זה מה שאמרתי.

עמנואל זלטס:

תעשה ייעודי קרקע שניה.

אמי ארבל:

מה אתה רוצה? ייעודי קרקע.

עמנואל זלטס:

ייעודי קרקע.

ישראל קלרמן:

איפה הבניין יהיה? איפה הבניין יהיה?

חגית משה:

צמוד לכביש כאילו, צמוד לאבנים.

אליעזר ראוכברגר:

הבניין יהיה צמוד לכביש, זה נכון, המיקום נכון, המיקום הוא המיטבי, כאן.

עמנואל זלטס:

אה, הנה, פה, אין פה כביש.

אמי ארבל:

זה הכל פרטי. נו.

עמנואל זלטס:

זה הכל פרטי. כן. חייב שיהיה פה אדום.

אמי ארבל:

כן. אז ביקשתי שהקובייה הזאתי תשונה לדרך, והקובייה הזאתי תשונה לדרך. מה אני אעשה? אין לי ברירה אחרת.

עמנואל זלטס:

אגב, להשאיר אותו באותו ייעוד ולהשתמש בזה, אין אפשרות?

חגית משה:

זה פרטי, מה?

ישראל קלרמן:

למה, מה העניין?

אמי ארבל:

זה מגרש פרטי. אתה לא מפקיע,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) להיכנס.

אמי ארבל:

כי היום אתה לא מפקיע,

עמנואל זלטס:

לא, כי היום זה גם מוגדר כ-,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) חניה, אז למה לא לדרך?

אמי ארבל:

אבל אם אתה מפקיע, אם אתה לא מפקיע איך אתה יכול להשתמש?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, ומה הבעיה,

ישראל קלרמן:

איפה הבעיה?

אליעזר ראוכברגר:

מה הבעיה שזה יגיע עד לפה?

אמי ארבל:

איך יגיעו לבניין הזה? הבניין הזה לא נהרס בתכנית, היום הגישה שלו היא כזאת.

אליעזר ראוכברגר:

איך יגיעו אתה מדבר עם רכב?

אמי ארבל:

כן, היום הגישה (לא ברור) היא מכאן. הכביש הזה אני מבטל אותו היום, אני חייב להגיע לנקודה הזאת,

אליעזר ראוכברגר:

אבל גם בכביש הזה אין לך המשך עד לפה, הוא נעצר כאן, האדום נעצר כאן, זהו.

אמי ארבל:

אני עוצר עד כאן,

אליעזר ראוכברגר:

פה.

אמי ארבל:

אז גם פה אני עוצר פה.

אליעזר ראוכברגר:

אז תעצור 5 מטר יותר למעלה.

אמי ארבל:

אני לא יכול, כי זה פרטי.

אליעזר ראוכברגר:

לא,

עמנואל זלטס:

אמי, שאלה, איך מגיעים לפה היום חוקית סטטוטורית? תסביר לי.

אמי ארבל:

הנה, דרך הכביש הזה.

עמנואל זלטס:

איך? אבל זה פרטי.

אמי ארבל:

נכון.

עמנואל זלטס:

אז איך אפשר?

אמי ארבל:

תפרידו בין מה קורה מעשית לבין סטטוטורית.

עמנואל זלטס:

הו, אז אתה אומר ש-,

אמי ארבל:

בפועל אפשר לנסוע שמה, זה פתוח, זה מגרש חניה, מי שרוצה להגיע מגיע.

חגית משה :

אבל אם אתה חוסם את זה לא יהיה לך.

עמנואל זלטס :

לא, אתה לא חוסם.

אליעזר ראוכברגר :

לא, אתה לא חוסם.

עמנואל זלטס :

אתה משאיר את זה עד לפה.

אליעזר ראוכברגר :

אתה מגיע עד לשם ומכאן זה פרטי, זה רק ברישומי.

עמנואל זלטס :

תראי, תראי, זה מאד פשוט, תראי. במקום שמגיעים לפה, יגיעו לפה.

אליעזר ראוכברגר :

נכון. זה רק ברישום.

עמנואל זלטס :

זה אותו דבר בדיוק, במקום שהאדום יגיע עד לפה, הוא יגיע עד לפה.

אליעזר ראוכברגר :

יגיע עד לפה.

אמי ארבל :

את זה אני חייב (לא ברור) ,

ישראל קלרמן :

לא, לא, לא, לא,

אליעזר ראוכברגר :

כן, כן, כן, כן.

ישראל קלרמן:

לא, הוא רוצה להוסיף את זה.

אליעזר ראוכברגר:

לא מה שהוא אומר, מה שהם מציעים.

ישראל קלרמן:

לא, אבל הוא רוצה להוסיף.

אליעזר ראוכברגר:

אמי רוצה להוסיף את הקובייה.

עמנואל זלטס:

ואז רמ"י,

אליעזר ראוכברגר:

אומר היזם,

אמי ארבל:

(לא ברור) לא מציעים את זה אבל.

אליעזר ראוכברגר:

אם אתה מוסיף לי את הקובייה הזאת, אז אתה מכניס לי את רמ"י שותף. אתה מכניס לי את רמ"י שותף, אני צריך לתת לו זכויות. אין לי לתת.

אמי ארבל:

אבל גם זה לא ייעוד דרך.

אליעזר ראוכברגר:

אין לי לתת לו.

אמי ארבל:

גם זה לא ייעוד דרך. זה.

עמנואל זלטס:

אבל זאת (לא ברור) כמו פה, אותה סוגייה כמו פה.

אמי ארבל:

לא. הכביש, אי אפשר להתחבר מפה ככה.

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב, את זה אני (לא ברור),

אמי ארבל:

אתה נוסע ככה ככה וככה. אני אראה לך את הנספח תנועה רגע, שניה.

אליעזר ראוכברגר:

אה, רגע, רגע, רגע, מה שאתה אומר אם ככה זה רק אולי את העליון, זה לא התחתון.

אמי ארבל:

זה מה שהיא אמרה, (לא ברור) את התחתון לא.

אליעזר ראוכברגר:

אולי את התחתון לא חייבים.

עמנואל זלטס:

בוא נראה, בוא נראה את זה שם, זה בדיוק אותו דבר, במקום ככה ככה.

אליעזר ראוכברגר:

בוא נראה את זה רגע. ומה הם חשבו, היזמים, כשישבת איתם? שאלת אותם את השאלה הזאת, מה הם אמרו?

אמי ארבל:

הם לא חשבו יותר מדי.

אליעזר ראוכברגר:

לא, הם מבינים שצריך הרי להגיע לבתים שליד. הם לא מטומטמים.

חגית משה:

אבל צריך לרדת עד למטה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני מדבר עכשיו על הלמעלה.

חגית משה:

אתה חייב אבל שיהיה לך אפשרות עד למטה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, בסדר.

חגית משה:

עד הכניסה.

אמי ארבל:

עד הנקודה הזאת.

אליעזר ראוכברגר:

אבל הלמטה הגענו להבנה שלא צריך את זה,

חגית משה:

שלא נוגעים בו.

אליעזר ראוכברגר:

אפשר להסתדר. כן, יעברו,

חגית משה:

מה שהיה ימשיך להיות.

אליעזר ראוכברגר:

בדיוק.

עמנואל זלטס:

מה שהיה הוא שיהיה.

אליעזר ראוכברגר:

אבל החלק העליון אתה לא יכול, מחר ישימו מחסום שמה, מה תעשה?

חגית משה :

נכון.

אליעזר ראוכברגר :

לכן אני אומר, אם הם ישבו עם היזם למה הם לא שאלו אותנו, האדריכל, צריך לשאול אותנו. אני מניח שיש פה אדריכל כן קצת שמבין עניין.

חגית משה :

שמבין עניין.

ישראל קלרמן :

בועז.

אליעזר ראוכברגר :

מי זה?

ישראל קלרמן :

בועז.

אליעזר ראוכברגר :

בועז, בועז הוא אדריכל שמבין עניין.

אמי ארבל :

(לא ברור) זה מה שהגישו.

אליעזר ראוכברגר :

הוא לא, זה לא מה ששאלתי אותך קודם, אמרת לי שזה אדריכל דרדלה, בתכנית לפני איזה שתיים שלוש תכניות.

אמי ארבל :

אתה רואה, זה הכביש שהם מציעים, אתם רואים? נוסע ככה, ככה, מסתובבים דרך זה ואז מגיע לכאן.

אליעזר ראוכברגר :

אני חושב שאנחנו נקבל החלטה שאת זה יהפכו לדרך בלי לתת זכויות לדרך בלי לתת זכויות לרמ"י.

אמי ארבל:

שניה,

אליעזר ראוכברגר:

כמו שהמחוזית עושה.

אמי ארבל:

עוד פעם, עוד פעם?

אליעזר ראוכברגר:

לעשות,

חגית משה:

שזה יהיה דרך, בלי רמ"י.

אליעזר ראוכברגר:

להפוך את זה לדרך בלי לתת זכויות לרמ"י. כמו שהמחוזית עשו. למה להם מותר ולי אסור?

אמי ארבל:

אני לא יודע מה המחוזית עשו, אבל אני ל אידוע איך עושים את זה.

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר לך, זה מה שהיה בוועדה האחרונה.

אמי ארבל:

ככה (לא ברור) בהחלטה?

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן.

אמי ארבל:

אני לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא שלחו החלטות? לא שלחו החלטות כבר של?

אמי ארבל:

של איזה דיון?

אליעזר ראוכברגר:

של יום ראשון האחרון, מה ש (לא ברור) ביקש.

אמי ארבל:

לא שלחו.

אליעזר ראוכברגר:

לא שלחו. אני ראיתי שלא שלחו. אגב, שלחתי לך נקודתית של (לא ברור) .

אמי ארבל:

(לא ברור) קטנה היום.

אליעזר ראוכברגר:

כן, לא משנה, דין פרוטה כדין מאה.

אמי ארבל:

הנה, תסתכל כאן, תראה. הם עולים כאילו ככה, עולים לפה, דרך זה, דרך זה, ויורדים,

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי, הבנתי.

אמי ארבל:

אז נגיד, אוקי, זה אתה אומר כמו למעלה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, את זה להוריד ולהשאיר את ההוא.

עמנואל זלטס:

כן, זה נשאר פה, זה נשאר.

אמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

בואו, בוא נעשה ככה, (לא ברור) את העליון, (לא ברור)

אמי ארבל:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

את התחתון נוריד, את העליון נשאיר, כי אין מעבר מזה. אמי צודק. אבל אני אומר, בועז הוא לא פראייר, בועז הוא אדריכל, יש לו, הוא כן מבין עניין, אז שמקסימום יגיש התנגדות עצמית, או ש (לא ברור)

יוסי חביליו:

כמה קומות זה, אמי?

אמי ארבל:

בין 9 ל-12.

יוסי חביליו:

מה?

אמי ארבל:

בין 9 ל-12.

אליעזר ראוכברגר:

זה פינוי בינוי, פינוי בינוי בחרדי.

יוחנן וייצמן:

טוב, אז אני מתנגד.

יוסי חביליו:

שמה המכפיל, יוסי.

יוסי חביליו:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, עכשיו סעיף 13.

ישראל קלרמן:

מה אתה מרוויח מזה, סתם, אבל שאתה אומר אחד כן אחד לא?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

עמנואל זלטס:

אמי, שיניית את זה, אמי? שיניית את זה?

אליעזר ראוכברגר:

רמ"י, רמ"י אני לא רוצה (לא ברור) אם אתה מכניס לי שטחים של רמ"י,

ישראל קלרמן:

אין רמ"י אבל.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, אבל יש אחד שאין ברירה.

ישראל קלרמן:

אה, (לא ברור)

אמי ארבל:

אתה חייב לתת גישה. אתה חייב לתת גישה חלופית.

אליעזר ראוכברגר:

אתה חייב לתת גישה. אחד מצאנו פתרון, השני לא מצאנו פתרון.

ישראל קלרמן:

אה.

אמי ארבל:

מה זה סעיף 13?

אליעזר ראוכברגר:

הנושא של מרפסות סוכה.

אמי ארבל:

זה לא סעיף 13. אה.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) המרפסות המקורות יצומצם ל-12 מ"ר (לא ברור),

עמנואל זלטס:

זה סעיף 15.

אמי ארבל:

זה מקורות, זה לא,

עמנואל זלטס:

כן, אבל אפשר להוריד את זה, אמי.

אמי ארבל:

למה?

עמנואל זלטס:

אני אגיד לך יותר מזה למה פה,

אמי ארבל:

נו?

עמנואל זלטס:

כי ברגע שאתה רוצה להגדיל את המרפסת מקורה שתהיה גם סוכה, ככל שאתה מצמצם אותה יותר אתה מצמצם את הסוכה.

אמי ארבל:

ה-12 מטר זה רק מרפסות מקורות.

ישראל קלרמן:

קירוי מלא.

עמנואל זלטס:

ברור, אני יודע, אבל ככל שאתה,

אמי ארבל:

(לא ברור) זכויות בנייה, כאילו, ציופר. מה זה קשור למרפסות סוכה?

חגית משה:

אין לך,

אמי ארבל:

מה הקשר?

חגית משה:

זה מקורה, איזה סוכה יש לך במקורה?

אמי ארבל:

אין קשר.

עמנואל זלטס:

לא, לפעמים כשאתה מצמצם, יש לך בנייה מדורגת, ככל שאתה מצמצם את הגודל של המקורה אתה פחות יכול לשחק עם האחרים בדירוג שלהם, אז זה ישפיע על ההמשך של המרפסת. יש לך מרפסת שחלקה היא מקורה, כשאתה היום מגיע לרישוי אתה צריך, אם יש לך מרפסת,

אמי ארבל:

(לא ברור) בתכניות, נו,

עמנואל זלטס:

נכון, אבל פה צריך (לא ברור) הרבה יותר משמעותי. פה, כשאחד,

אמי ארבל:

זה שטחים עיקריים, המרפסות האלה אבל.

עמנואל זלטס:

נכון, אבל היום,

אליעזר ראוכברגר:

מה, מקורה הוא עיקרי.

ישראל קלרמן:

מה הבעיה, אז הוא אומר לך, אתה רוצה אחרי זה לא מקורה, אתה עושה, מאריך אותו.

עמנואל זלטס:

לא, אתה,

ישראל קלרמן:

אין לך בעיה, כי אין לך היום בעיה.

עמנואל זלטס:

אבל כשאתה היום מגיע לשלב ההיתר,

אמי ארבל:

נו?

עמנואל זלטס:

אומרים לי אם יש לך קומה מעל או שתיים מעל מרפסת, צריך שטח תחתון כמקורה.

ישראל קלרמן:

נכון.

אמי ארבל:

זה התקנון.

ישראל קלרמן:

זה הוא קיבל.

עמנואל זלטס:

לא, אז כל מה שצריך,

ישראל קלרמן:

שניה,

חגית משה:

הוא כבר קיבל את זה בתור מקורה.

אליעזר ראובברגר:

(לא ברור),

עמנואל זלטס:

לא,

כולל בלתי מקורה.

עמנואל זלטס:

לא.

ישראל קלרמן:

תסביר לי שניה אחת. אתה מפחד, אתה אומר שאתה רוצה לצאת קצת ללא מקורה. נכון?

עמנואל זלטס:

לא,

ישראל קלרמן:

זה מה שאתה רוצה.

עמנואל זלטס:

אני אומר לא להגביל היום את ההגדרה של עד 12 ממוצע,

אמי ארבל:

אתה חייב, כי (לא ברור) לזה מטרים.

עמנואל זלטס:

תרוויח שם מרפסות, מה קרה?

אמי ארבל:

נו, לכתוב שמה?

עמנואל זלטס:

יותר שטחים למרפסות בטבלה 5.

אמי ארבל:

למה?

עמנואל זלטס:

כי ככל שיש לך הרבה יותר מרפסות מקורות,

אמי ארבל:

אבל אתה אומר משהו שהוא לא נכון, אני מצטער. נו, אין קשר בין מה שאתה אומר לבין מרפסות סוכה.

אליעזר ראוכברגר:

אתה חושב שהם טעו וחשבו,

עמנואל זלטס:

לא.

אליעזר ראוכברגר:

שזה הגבלה 12 מטר,

עמנואל זלטס:

לא.

אליעזר ראוכברגר:

גם מקורה וגם לא מקורה?

עמנואל זלטס:

לא. כי ככל שאתה עושה מרפסת,

אמי ארבל:

זה רק מרפסות מקורות.

אליעזר ראוכברגר:

אה?

אמי ארבל:

זה רק מרפסות מקורות.

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שזה,

עמנואל זלטס:

ברור שזה רק מקורה.

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שזה נובע מזה.

עמנואל זלטס:

אני יודע שזה רק מקורה.

אליעזר ראוכברגר:

אתה יודע, אני חושב שהם טעו.

אמי ארבל:

בוא נבדוק את זה, עמנואל, נו, בואו, לא צריך כל תכנית להתחיל את הגלגל מחדש. בוא נבדוק את זה מול הרישוי, נראה מה הבעיה ונבין אותם.

אליעזר ראוכברגר:

לא, מול הרישוי כבר ראינו הרבה פעמים.

אמי ארבל:

להבא,

עמנואל זלטס:

בדיוק,

אמי ארבל:

(לא ברור) להבא אבל.

עמנואל זלטס:

(לא ברור) סוכה שאתה ממשיך אליה. ככל שאתה מצמצם את זה, אז אתה הרבה יותר בבלוק קטן,

חגית משה :

אז אתה רוצה,

עמנואל זלטס :

ואז המשחק שלו הוא אחר.

חגית משה :

אז אתה רוצה שהמרפסת תהיה יותר קטנה? זה מה שאתה אומר?

עמנואל זלטס :

לא,

אליעזר ראוכברגר :

המקורה. המקורה.

עמנואל זלטס :

המקורה.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר :

המקורה, כדי שיהיה (לא ברור) לא כל המרפסת,

עמנואל זלטס :

הם הרי אחד מעל השני.

אליעזר ראוכברגר :

כל המרפסת תלוי, (לא ברור) מקבל יותר גדול, (לא ברור)

אמי ארבל :

(לא ברור) חלק יותר גדול, חלק יותר קטן, מה הבעיה?

אליעזר ראוכברגר :

זה לפי הדירוג.

עמנואל זלטס :

אני אומר,

נתי :

אפשר התייחסות חברתית?

אליעזר ראוכברגר :

כן, בוודאי.

נתי :

אחלה, תודה. רק מילה,

אליעזר ראוכברגר :

לא, לא, בסדר, בסדר,

נתי :

(לא ברור) ממש טוב.

אליעזר ראוכברגר :

רגע, רגע, שניה, שנגמור רק את הנושא התכנוני.

ישראל קלרמן :

(לא ברור) עכשיו 12,

עמנואל זלטס :

יופי.

ישראל קלרמן :

שכולם מקורות. עכשיו מה אתה רוצה, אתה רוצה 16?

עמנואל זלטס :

לא. אתה, מה שאתה תגרום עכשיו, שהמרפסת צריכה להיות כמה שפחות אחת מעל השנייה ככה.

ישראל קלרמן :

לא.

עמנואל זלטס :

למה, כי אם אתה עושה ככה זה כבר מקרה את זה.

ישראל קלרמן:

הם מעל השניה.

חגית משה:

לא, (לא ברור) לעשות לך את זה ככה.

ישראל קלרמן:

הם מעל השניה. אחת מעל השניה.

חגית משה:

אחת מעל השניה.

עמנואל זלטס:

ואז זה לא סוכה.

ישראל קלרמן:

אין סוכות.

חגית משה:

זה לא סוכה,

ישראל קלרמן:

זה מה שהוא אומר, אין סוכות.

חגית משה:

זה מקורה.

אמי ארבל:

זה לא סוכה.

ישראל קלרמן:

יש חוץ מזה סוכה, חוץ מזה תעשה סוכות איפה שאתה רוצה.

עמנואל זלטס:

אני אסביר שניה. כשאתה עושה מרפסת בצורה כזאתי,

אמי ארבל:

כן?

עמנואל זלטס:

אתה רוצה שממנה, נגיד, גם סוכה שאתה לא מחשב אותה בשטח,

ישראל קלרמן:

שיצא הלאה ממנה?

עמנואל זלטס:

רגע, שניה, אתה תבין את זה מיד. כשאתה עושה ככה מרפסות,

חגית משה:

נו?

עמנואל זלטס:

אם אתה ממשיך מפה מרפסת בשביל שיהיה להוא סוכה, אתה חייב שהכל יהיה הרבה יותר גדול, והחלק שלו שמתחת לזה הוא גם נהיה מקורה, כי הוא מתחת לעליון. אז אתה צריך לעשות לו עוד מרפסת מקורה, והתחתון עוד יותר גם הוא מקורה כי הוא שתי קומות מעל, אז אתה צריך להגדיל לו את השטחים.

אמי ארבל:

אבל זה לא (לא ברור),

ישראל קלרמן:

(לא ברור) 25 אחרי זה תעשה את זה.

עמנואל זלטס:

אז לכן ככל שאתה עושה (לא ברור),

ישראל קלרמן:

מה הוא אומר לך, הוא אומר לך משהו אחר. פה זה לא מקורה, אחרי זה לא מקורה תעשה מה שאתה רוצה, איפה שאתה רוצה,

עמנואל זלטס:

אבל אין לך לא מקורה.

אליעזר ראוכברגר:

תסתכל, תסתכל, בוא אני אסביר לך את זה בצורה.

עמנואל זלטס:

לא נכון.

אליעזר ראוכברגר:

זה ככה. עכשיו פה זה הסוכה. כאן אתה יכול למתוח אותו עד לכאן.

אמי ארבל:

לא, אבל זה כבר חלק מהדירה אבל, לא נכון.

אליעזר ראוכברגר:

אז זה כבר הופך להיות, זה כבר הופך להיות יותר מ-12.

אמי ארבל:

אבל זה כבר חלק מהדירה.

אליעזר ראוכברגר:

פה יכול למתוח אותו עד לכאן, אז זה כבר יותר מ-12.

אמי ארבל:

ברור.

אליעזר ראוכברגר:

אז עכשיו אתה יכול למתוח עד לכאן, אז זה וודאי יותר מ-12. הבנת?

אמי ארבל:

אליעזר, אתם טועים,

אליעזר ראוכברגר:

ולכן הוא אומר, אל תגביל לי ב-12.

אמי ארבל:

זה כבר חלק משטח,

אליעזר ראוכברגר:

בגלל שבגלל הדירוג, כל אחד נותן לי עוד,

עמנואל זלטס:

בדיוק.

אליעזר ראוכברגר:

למה שאני אעצור אותו כאן? אני אעצור אותו כאן, סתם, זה שטח מבוזבז.

אמי ארבל:

אבל זה כבר חלק מהדירה.

אליעזר ראוכברגר:

הבנת, חגית?

עמנואל זלטס:

זה לא חלק מהדירה,

אליעזר ראוכברגר:

זה פשוט מאד.

עמנואל זלטס:

(לא ברור) מתחת או מעל.

אמי ארבל:

אז מה?

עמנואל זלטס:

אז הוא מקורה כבר, לפי התקנות.

אליעזר ראוכברגר:

הוא צודק. הוא צודק, אמי. הבנת את זה?

אמי ארבל:

לא.

אליעזר ראוכברגר:

למה לא הבנת?

חגית משה :

אז מה אתה מציע?

אליעזר ראוכברגר:

אני אצייר את זה עוד פעם.

חגית משה :

אז מה אתה מציע?

אליעזר ראזנברג:

תסתכל.

עמנואל זלטס:

יש מרפסת מקורה,

אליעזר ראוכברגר:

לא להגביל. לא להגביל. מה אכפת לך, שיהיה לו 20 מטר (לא ברור) מה אכפת לי?

אמי ארבל:

אבל אתה חייב לקבוע מטרים בתקנון, אליעזר.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמי ארבל:

זה מטרים שמחושבים כשטחים עיקריים.

אליעזר ראוכברגר:

זה חשבון שלו, זה חשבון של היזם, שיבוא לו דירה ויגיד, אני רוצה יותר גודל מרפסת, שהילדים ישחקו בחוץ. מה זה אכפת לי? לא בשביל סוכה, בשביל לשחק. מה אכפת לי?

עמנואל זלטס:

לא, הוא תכנן, אמי, הוא תכנן.

אמי ארבל:

אנחנו, אני חייב להגיד לכם שאני לא מבין אותכם. אנחנו בהרבה מאד שנים אמרנו, מעבר למדיניות של אחוזי הבנייה, לא משנה אם זה 200, 300 או 400,

אליעזר ראוכברגר:

תסתכל,

אמי ארבל:

ניתן מרפסות סוכה,

אליעזר ראוכברגר:

תסתכל,

אמי ארבל:

(לא ברור) מרפסות מקורות,

אליעזר ראוכברגר:

זה,

אמי ארבל:

(לא ברור) עודף,

אליעזר ראוכברגר:

לא יהיה לו רק את זה מקורה,

אמי ארבל:

(לא ברור) עוד 12 מטר, (לא ברור) .

אליעזר ראוכברגר:

יהיה לו את כל זה מקורה. עד לפה.

אמי ארבל:

זה חלק מהדירה.

אליעזר ראוכברגר:

עד לפה יהיה לו מקורה,

אמי ארבל:

אני לא אכפת לי, (לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

וזה יהיה לו עד לפה, וזה יהיה לו עד לפה. אתה מבין? אז לזה יהיה פה, לזה יהיה פה ולזה יהיה פה.

עמנואל זלטס:

לא,

חגית משה:

נו, אז מה הבעיה?

אליעזר ראוכברגר:

שום דבר, רק שלא (לא ברור) זה הכל.

עמנואל זלטס:

רק לא לצמצם, כתוב פה לצמצם.

אמי ארבל:

אבל זה חלק מהשטחים העיקריים פה, זה לא מרפסות סוכה.

אליעזר ראוכברגר:

אתה צודק, אני לא מתווכח איתך,

עמנואל זלטס:

אבל זה משליך.

אליעזר ראוכברגר:

אבל (לא ברור) את זה לשיקולו.

יוחנן וייצמן:

מה זה משנה? זה מתוך ה-,

אמי ארבל:

(לא ברור) זכויות אבל.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) זכויות שלו.

עמנואל זלטס:

לא נכון. לא נכון.

אמי ארבל:

כן נכון, זה חלק מהדירה בסוף.

יוחנן וייצמן:

אתה בא בסוף, הוא עושה לך,

אמי ארבל:

מרפסת מקורה בסוף זה חלק מהדירה לכל דבר ועניין, בסדר?

יוחנן וייצמן:

נכון.

אמי ארבל:

אז שיתכן איך שהוא רוצה ויגיש בכל הזכויות שהוא רוצה, (לא ברור) מרפסות מקורות .

עמנואל זלטס:

מרפסת מקורה היא חלק בחלק מסוים, אבל אם (לא ברור) המקורה מעל זה כבר לא חלק מהדירה.

אמי ארבל:

זה כן חלק מהדירה.

עמנואל זלטס:

איך זה חלק מהדירה?

חגית משה:

אם אתה היום סוגר מרפסת שהיא לא נכנסת לך לתוך הדירה, זה גם (לא ברור) מרפסת, היא נכנסה לך לתוך השטח של הדירה.

עמנואל זלטס:

לא ביחס למה שהם הציעו פה,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אני בעד לא (לא ברור) בכלל, בלי הגבלה.

עמנואל זלטס:

בשביל זה יש טבלה של מרפסות. למה עושים למרפסות טבלה?

אמי ארבל:

(לא ברור) היו אחוזי בנייה לפי מדיניות שאתם (לא ברור) אחוזי בנייה,

עמנואל זלטס:

לא,

אמי ארבל:

וזה היה ציפור מעבר לזה.

עמנואל זלטס:

(לא ברור) זה מעבר לזה. הרי אתה מבקש לצמצם, כי כנראה (לא ברור) כלול בדירה.

אמי ארבל:

(לא ברור)

עמנואל זלטס:

למה?

אמי ארבל:

לא יודע למה, כי הוא רוצה יותר זכויות, למה. כולם רוצים יותר זכויות.

עמנואל זלטס:

לא, מרפסות. הרי את זה הוא לא יכול לקחת לשטח הדירה.

אליעזר ראוכברגר:

איפה הדף, עמנואל? איפה הדף שהיה פה?

אמי ארבל:

טוב, מה אתם רוצים לכתוב, בקיצור?

עמנואל זלטס:

רק להוריד את הצמצום הזה.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שניה. איפה הדף (לא ברור)?

ישראל קלרמן:

איזה מספר זה ה-,

אליעזר ראוכברגר:

מה שהבאת לי.

ישראל קלרמן:

איפה הסעיף הזה? הנה, הנה, תסתכל את 15, תסתכל, תסתכל.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, שניה.

דובר לא מזוהה:

אמי,

ישראל קלרמן:

הנה, זה פה.

אליעזר ראוכברגר:

נו, להוריד את זה, להוריד לגמרי.

ישראל קלרמן:

לא, אבל תראה את הסעיף הכתוב. רגע, 13, טבלה 5, (לא ברור) מרפסות מקורות יצומצם ל-12 מטר לדירה ולא 16.

אליעזר ראוכברגר:

זה ההמלצה של אמי, לא הבקשה שלהם.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) מה שהם ביקשו,

אליעזר ראוכברגר:

לא.

ישראל קלרמן:

הם כתבו.

אמי ארבל:

כן, בתקנון.

ישראל קלרמן:

הם כתבו, זה מה שאני מסביר לך.

אליעזר ראוכברגר:

אז יכול להיות שהם כבר עשו את החישוב, מה שאני עשיתי. יכול להיות שמה שאני עשיתי הם כבר עשו את החישוב הזה.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) 13,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא עשיתי.

עמנואל זלטס:

כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא עשיתי את החישוב הזה. עכשיו, מה היה עוד אחד אחרון? איפה זה, עמנואל?

עמנואל זלטס:

סעיף 41, הקצאות מבונות.

אליעזר ראוכברגר:

לא, איפה אמרת לי ווטסאפ?

עמנואל זלטס:

פה.

אליעזר ראוכברגר:

אה, אצלך. אה, הם רוצים לבטל גני ילדים. אני לא יודע איך מבטלים גני ילדים.

חגית משה:

מה זה? מה זה? מה, מה, מה?

אמי ארבל:

באיזה נימוק, מה?

אליעזר ראוכברגר:

שאין להם חצרות.

אמי ארבל:

יש להם חצרות.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע (לא ברור),

אמי ארבל:

אני יכול להראות לך את החצרות שלהם, אין שום בעיה.

חגית משה:

יש חצרות ב-, איך אתה יכול לעשות גן ילדים בלי חצר? לא יאשרו לך את זה בתור סמל מוסד.

יוחנן וייצמן:

זה מה שליזר אומר.

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שהם טוענים.

עמנואל זלטס:

הם אומרים, במקום גן תבקשו משהו אחר. רק אם אתה רוצה גן,

אליעזר ראוכברגר:

הם אומרים, יש הפרשה. אמרנו פה, אמרו במדיניות תכנון, תעשה שני גני ילדים.

אמי ארבל:

תראה איזה יופי של חצר, תראה איזה חצר,

חגית משה:

לא, אבל,

(מדברים ביחד)

אמי ארבל:

אליעזר, תראה איזה יופי של חצר, יש לך פה חצר,

יוחנן וייצמן:

שיבנה את זה לבד.

אמי ארבל:

זה יכול להיות חצר וזה יכול להיות חצר.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא חושב ש-, לא, הם אמרו שאת זה אפשר לעשות בשטח החום המוצע, מה שאתה הצעת.

אמי ארבל:

זה בית ספר יהיה.

חגית משה:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

בשטח, למה, כמה השטח שם?

אמי ארבל:

3 דונם.

אליעזר ראוכברגר:

החום הוא 3 דונם?

אמי ארבל:

(לא ברור) 3 דונם.

חגית משה:

זה יפה, מה, חבל לבזבז אותו.

ישראל קלרמן:

רגע, אז להשאיר גנים.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) בית ספר,

עמנואל זלטס:

רגע, מה מוצע?

ישראל קלרמן:

אז אתה משאיר גנים?

חגית משה:

מה אכפת לך שיהיה גנים?

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מתנגד, אני הפוך, אני אמרתי שאני חושב,

ישראל קלרמן:

הוא משאיר גנים.

חגית משה :

שיהיה גנים.

אליעזר ראוכברגר :

כן. רק הם טענו שאין להם חצר. אמרתי לאמי, תבדוק את זה.

חגית משה :

יש חצר, וגם,

אליעזר ראוכברגר :

יש חצר. בסדר.

חגית משה :

אמי, וגם היום עושים,

עמנואל זלטס :

שניה, אמי, בשטח חום כמה זכויות בנייה, מה מבקשים?

חגית משה :

רגע, תקשיב. בית ספר הוא אמר.

אמי ארבל :

בית ספר.

אליעזר ראוכברגר :

בית ספר.

עמנואל זלטס :

מה, כמה זכויות בנייה, כמה קומות?

אליעזר ראוכברגר :

240% נדמה לי.

עמנואל זלטס :

אפשר להגדיל,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אפשר להגדיל שמה.

עמנואל זלטס:

בוא נוסיף עוד.

אליעזר ראוכברגר:

לעשות עוד, לעשות עוד דברים שמה.

עמנואל זלטס:

בשטח חום, בתב"ע.

חגית משה:

לגני ילדים אם אין חצר,

עמנואל זלטס:

יש, יש.

חגית משה:

אתה יכול לעשות היום חצר פנימית. ראיתי בתל אביב שעושים,

אמי ארבל:

חלקה מקורה אפשר לעשות.

אליעזר ראוכברגר:

זה עוד יותר גרוע.

חגית משה:

למה?

יוחנן וייצמן:

צריכים להתחיל,

אליעזר ראוכברגר:

כי זה לוקח מדירה. זה לוקח מדירה.

יוחנן וייצמן:

אבל הפתרון הזה הוא טוב. מה זה משנה?

חגית משה:

מצוין, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

זה לוקח להם דירה.

יוחנן וייצמן:

נכון, אבל בחרדים אי אפשר לעשות את זה,

חגית משה:

למה?

יוחנן וייצמן:

כי אתה לא רוצה לעלות (לא ברור). את צודקת, בכל פרויקט,

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא יכול לעשות את זה,

יוחנן וייצמן:

נכון, אתה כן רוצה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אתה לא יכול לעשות את זה.

חגית משה:

למה?

יוחנן וייצמן:

אנחנו מדברים על חרדים.

אליעזר ראוכברגר:

בגלל שאת לוקחת למטה דירה של חצר.

חיים כהן:

אתה החלטת מה החרדים רוצים?

חגית משה:

נו? אז יש לך חצר, אז אין בעיה.

אליעזר ראובברגר:

זה מה שאמרתי.

חיים כהן:

אתה לא מייצג את החרדים.

אליעזר ראובברגר:

ביקשתי מאמי שיבדוק אם יש חצר, כי הם בפנייה שפנו אליי אמרו לי, אין לנו חצר ולא יכולים לעשות. עכשיו, בסדר,

יוחנן וייצמן:

חרדים, אני לא יודע מי החרדים.

אליעזר ראובברגר:

אם הוא אומר שיש אז יש. איך אומרים? יבוא בועז שהוא האדריכל, (לא ברור) יש חצר, זה הכל. בגני ילדים זה חובה, ב-145 יחידות דיור (לא ברור) חצר של גן ילדים? בלי גן ילדים?

(מדברים ביחד)

חגית משה:

צריך לעשות שם גם בית כנסת. אחר כך יבואו ויעשו אוהלים בחוץ, זה מה שיהיה.

אליעזר ראובברגר:

אני מסכים איתך,

חגית משה:

לא,

אליעזר ראובברגר:

אז שיעשו בית כנסת גם.

חגית משה :

אני לא צוחקת, אני לא צוחקת.

אליעזר ראוכברגר :

רגע, אפשר להכניס בשטח החום בית כנסת? אפילו שניים. כן.

חגית משה :

אני אגיד לך למה, כי אחר כך אתה מקבל אוהלים.

אליעזר ראוכברגר :

אחר יעשו קרוואנים.

חגית משה :

אתה תקבל אוהלים, ואז זה נראה slums. מה, למה? מה עשו ברמות הירוקה למטה? אוהלים, אוהלים, אוהלים. תבנו כמו שצריך. אתם מביאים אנשים מתפללים, מה לעשות?

אליעזר ראוכברגר :

ירוקה? זה לא ירוק ולא חום ולא אדום, זה רמות.

חגית משה :

זה לא קשור.

אליעזר ראוכברגר :

(לא ברור) רמות הירוקה?

חגית משה :

ככה קוראים לפרויקט, לא? מה, הוא צהוב?

אליעזר ראוכברגר :

רמות.

חגית משה :

רמות הירוקה, ככה קוראים לזה, ככה הם קוראים לעצמם.

אמי ארבל:

מה אתה רוצה, תקנון?

עמנואל זלטס:

תקנון של ה-,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני רוצה לראות שיש שם שטח גם לבית כנסת.

אמי ארבל:

מה אתה מחפש?

עמנואל זלטס:

את השטח חוס, באיזה תא שטח הוא.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

דעת יחיד, בסדר.

יוחנן וייצמן:

אז לא, הוויכוח מיהו חרדי. לא,

חיים כהן:

לא, לא נכון.

אליעזר ראוכברגר:

לא, יש דעת יחיד, מותר להיות דעת יחיד. גם אצל התנאים יש הרבה פעמים חולקים, ויש דעת יחיד.

עמנואל זלטס:

אמי,

חיים כהן:

לא, אני מנהג ירושלים, זה יותר חזק.

אליעזר ראוכברגר:

איזה מנהג ירושלים, של הפרושים או של ה-,

דובר לא מזוהה:

של הפרושים.

עמנואל זלטס:

(לא ברור) קומות או דברים כאלה?

אמי ארבל:

כתבתי עכשיו.

עמנואל זלטס:

כמה קומות?

אמי ארבל:

שש קומות, 240%, (לא ברור) .

עמנואל זלטס:

שש קומות, 240%,

חגית משה:

בתי כנסת וגני ילדים.

עמנואל זלטס:

לא, שניה רגע, עכשיו (לא ברור) ,

חגית משה:

לא, לא גני ילדים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, למה? עוד גני ילדים, למה לא?

חגית משה:

אמרנו בית ספר אבל.

אליעזר ראוכברגר:

גם, אז כתוב.

חגית משה:

אז לא כתוב בית ספר.

אליעזר ראוכברגר:

כתוב.

אמי ארבל:

בית ספר יסודי.

חגית משה:

אה.

אליעזר ראוכברגר:

כתוב. רק לקרוא, לא צריך יותר מזה.

חגית משה:

הוא עשה באדום, אני קראתי את האדום.

אליעזר ראוכברגר:

התוספת, מה שביקשנו. הקודם זה כבר היה במובנה.

ישראל קלרמן:

יש עוד את החברתי.

אליעזר ראוכברגר:

כן. טוב, בוא נשמע עכשיו את המחלקה החברתית. רק שם לפרוטוקול.

נתי:

בר נחמיאס.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

נתי:

מהבדיקה החברתית במתחם, קודם כל היה אחלה תהליך חברתי באופן כללי, גם היזם וגם,

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, אתה מוכן להקשיב?

יוסי חביליו:

בסדר, אני מקשיב, יש לי משהו דחוף.

יוחנן וייצמן:

החברים שלי.

יוסי חביליו:

הוא אומר שהמצב הוא בסדר. אם לא, לא הייתי רגוע.

נתי:

רק עלה צורך היום,

עמנואל זלטס:

אמי, בתי הכנסת (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, חכה שניה, בוא נשמע אותו, אחר כך.

נתי:

היה צורך לפגישות עם האזרחים הוותיקים במתחם, זה גם אנחנו זיהינו וגם היועץ החברתי של היזם, אז אם אפשר להכניס בבקשה בהחלטות פגישות פרטניות עם בעלי הדירות הוותיקים במתחם, זה לא הרבה, וגם היזם יודע שצריך את זה, אז ככה שיהיה מעוגן אם אפשר.

חגית משה:

כשאתה הורס ובונה.

אמי ארבל:

שילבנו פה את כל ההמלצה שלכם, זה לא שונה ממה שאמרת עכשיו.

עמנואל זלטס:

מה,

נתי:

כן, התייחסתי למה שמבחינתנו הוא הכי,

עמנואל זלטס:

כתוב, 54 זה מה שאמרת עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

כמה יש שם במצב הנכנס?

אמי ארבל:

יחידות דיור?

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמי ארבל:

52 יחידות דיור.

אמי ארבל:

45. מכפיל 3. פחות מ-3.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמי ארבל:

פחות מ-3.

אליעזר ראוכברגר:

פחות מ-3.

אמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

מכפיל נמוך.

אמי ארבל:

כן.

חגית משה:

למה לא להגדיל (לא ברור) ?

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה מה שצריך. זה השמאות, תקן 21. טוב, רק את הזה, שני בתי כנסת, כן.

עמנואל זלטס:

זה אמי,

אליעזר ראוכברגר:

400 לחלק את זה לשניים. שני בתי כנסת, 200 מטר כל אחד.

עמנואל זלטס:

וגם אגב קו בניין לארון קודש מחוץ לבניין.

חיים כהן:

כן,

עמנואל זלטס:

תוסיף גם כן.

אליעזר ראוכברגר:

כן, גם את זה.

עמנואל זלטס:

שלא יגורו מעל.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אוקי. זהו, עכשיו אנחנו נחזור לתיק 38.

אמי ארבל:

תכנית 38 בסדר היום, 1181593,

עמנואל זלטס:

לא, אמי, אתה (לא ברור) אחר כך, אמי? עכשיו תוסיף?

אמי ארבל:

כן, כן.

חגית משה:

שני בתי כנסת 200 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

200 מטר כל אחד.

עמנואל זלטס:

סעיף 46. הנה, פה.

רלי חיים:

ומה אמרת על הזה, עמנואל?

עמנואל זלטס:

בתי כנסת, לא, כל אחד,

אליעזר ראוכברגר:

שני בתי כנסת,

רלי חיים:

שני בתי כנסת,

אליעזר ראוכברגר:

200 מטר כל אחד.

רלי חיים:

ועל הארון,

אליעזר ראוכברגר:

זהו.

רלי חיים:

על ארון הקודש.

חיים כהן:

וסטייה לארון הקודש.

אליעזר ראובברגר:

אה, קו בניין מחוץ,

עמנואל זלטס:

קו בניין,

אליעזר ראובברגר:

חריגה של קו בניין בשביל ארון הקודש, כן. קו בניין נפרד. 38 זה קריית הממשלה, קריית בגין, איפה שתקראו לזה, (לא ברור) בגין.

חגית משה:

לא כל כך נורא שאני פה.

אליעזר ראובברגר:

אף אחד לא אמר,

חגית משה:

כל כך נבהלת. (לא ברור)

אליעזר ראובברגר:

מישהו אמר שזה נורא?

עמנואל זלטס:

חשבתי שהגעת בשביל זה, חגית.

חגית משה:

לא, אני רק רוצה לראות שהוא בהאזנה, כי הוא נבהל, הוא ראה אותי,

ישראל קלרמן:

אלף לא נבהלתי,

אליעזר ראובברגר:

ממש לא.

ישראל קלרמן:

שמחתי מאד, אמרתי לך את זה.

חגית משה:

נבהלת, נבהלת, חכה,

אליעזר ראוכברגר:

ממש לא.

ישראל קלרמן:

אמרתי לך שתחכי,

אליעזר ראוכברגר:

ממש לא.

ישראל קלרמן:

יתחילו לדבר על התכנית של מלחה.

אליעזר ראוכברגר:

ממש לא.

תיק 1181593

אמי ארבל:

טוב, תכנית 38 בסדר היום, תכנית 1181593,

אליעזר ראוכברגר:

בואו, תנו לאמי, תנו לאמי.

אמי ארבל:

תכנית קריית הממשלה. תכנית שהוצגה פה בוועדה הקודמת גם, יש לי גם מצגת להראות אותה. למעשה מדובר פה על שטח מאד גדול שהוא סוג של, אי תנועה בין מערכת כבישים משמעותית. יש היום במתחם, זה המתחם, המתחם למעשה כלוא בין כבישים ראשיים, רכבת קלה, נתקדם קצת.

יואל אבן:

קודם כל, זה פרויקט של הדיור הממשלתי, אוקי? שתבינו.

חגית משה:

כל השטח?

יואל אבן:

כל השטח.

אמי ארבל:

היום יש שם משרדי ממשלה,

יואל אבן:

מי שמוביל זה משרד האוצר למעשה, יהלי למעשה הוא מנהל הדיור הממשלתי וזה פרויקט שאמור, שניה לפני שאתה מציג את הפרטים אני רק אומר בפרטים כלליים. זה פרויקט שאמור לתת מענה גם לצרכי הדיור הממשלתי. יש שם הרחבה משמעותית גם של,

חגית משה:

של משרדי ממשלה?

יואל אבן:

של משרדי ממשלה, גם מה שקשור במטה הארצי שהולך להתרחב בצורה משמעותית מבחינת הכמות. משרד השיכון שנמצא שם גם הוא נבנה בצורה אחרת בכמות יותר גדולה, כלומר, הוא נותן פה מענה משמעותי לצרכי הדיור הממשלתי, ובנוסף לזה כחלק מאותו מענה יש גם את מה שאמי יציג מבחינת יחידות דיור כולל דיור להשכרה. חשוב שתבינו, מדובר פה במענה כלכלי אחיד, כלומר, זה לא שמשרד האוצר היום מממן את הפרויקט הזה. המימון של העתקת המטה הארצי, הגדלה שלו כולל, אמור להגיע לפה השב"ס ועוד משרדי ממשלה אמורים להיות כחלק מהפרויקט הזה. זה מענה כלכלי אחיד, זה אומר שמה שאנחנו עושים פה מבחינת יחידות דיור זה אמור לתת מענה כלכלי לטובת הקמת מה שהדיור הממשלתי שצריך, זה ברקע של הדברים, שתבינו,

חגית משה:

מהרווחים בעצם, מהרווחים של הפרויקט,

יואל אבן:

כן,

חגית משה :

יבנו את כל ה-,

יואל אבן :

זה לא שמשרד האוצר,

חגית משה :

יבנו את המשרדי ממשלה ההם.

יואל אבן :

נכון. הדיור הממשלתי פועל בשני מישורים.

אליעזר ראובברגר :

ואם לא יהיה רווחים, אז לא יבנו את משרדי הממשלה?

יואל אבן :

אז לא יבנו, אז יישאר ככה.

אליעזר ראובברגר :

לא יבנו את משרדי הממשלה?

יואל אבן :

לא, פה לא.

יוחנן וייצמן :

לא, לא יצאו למכרז.

יואל אבן :

זה לא פרויקט מתוקצב.

יוחנן וייצמן :

אם המכרז ייכשל,

יואל אבן :

לא, לא, זה לא פרויקט מתוקצב. יש, באמת, זה שאלה טובה, יש פרויקטים שמדינת ישראל מתקצבת בנפרד, כמו בקריית הממשלה, בקריית הלאום.

אליעזר ראובברגר:

למה לא שיתקצבו את זה לפני?

יואל אבן:

כי פה זה, משרד האוצר לא מתקצב את זה בנפרד. ניסינו, ניסינו גם להפחית דרך אגב בחלק מהדיונים איתם,

חגית משה:

איך זה מתכתב עם כל האמירות של הממשלה כל שנה בירושלים,

יואל אבן:

יש, יש,

אליעזר ראובברגר:

לא, הם נמצאים שם כבר.

חגית משה:

להעביר את משרדי הממשלה לירושלים? לא, להעלות.

אליעזר ראובברגר:

יש משרדים שנמצאים כבר,

יואל אבן:

הם לא עומדים לעשות פינוי בינוי,

חגית משה:

אבל יש כאלה ש-,

אליעזר ראובברגר:

לא, המשטרה נמצאים ומשרד השיכון נמצאים,

חגית משה:

ואחרים?

אליעזר ראוכברגר:

ומרחיבים אותם. לא מביאים עוד.

יואל אבן:

מרחיבים, מגדילים.

אליעזר ראוכברגר:

לא מביאים עוד.

יואל אבן:

מביאים עוד, השב"ס אמור להיכנס לפה.

חגית משה:

נו, אתה רואה?

אליעזר ראוכברגר:

שב"ס זה לא משרד ממשלתי.

יואל אבן:

אבל זה גם הדיור הממשלתי.

אליעזר ראוכברגר:

זה יחידה, זה (לא ברור) כזה.

יואל אבן:

משרד האוצר מימן פרויקטים מסוימים כמו בקריית הממשלה כן מימנו פרויקטים שיש את,

חגית משה:

גינרי וכל אלה.

יואל אבן:

את הגינרי ופרויקטים מהסוג הזה. פה לא, פה זה אמור להיות חלק ממענה הוליסטי, אם היו פה אז היו מספרים. בגלל זה זה נבדק כלכלית.

יוסי חביליו:

לא, זה קצת בעייתי, שכמו שאת ההתחדשות העירונית עכשיו הממשלה תגיד, אני רוצה לבנות מגדלים פה כדי לממן את משרדי הממשלה.

יואל אבן:

זה לא קשור,

חיים כהן:

נו, למה לא?

יואל אבן:

בכל מקרה התכנית צריכה להיות בסדר,

חיים כהן:

למה לא?

ישראל קלרמן:

אתה בעד.

חגית משה:

למה לא?

יואל אבן:

בלי קשר,

יוסי חביליו:

אני לא בעד המגדלים,

יואל אבן:

אני דיברתי,

יוסי חביליו:

אני בעד משרדי ממשלה.

יואל אבן:

לא, אני דיברתי,

יוחנן וייצמן:

למה, עד שיש פתרון לציבור,

יואל אבן:

שניה.

יוחנן וייצמן:

במזרח ירושלים עוד שכונה אז אתה נגד?

יואל אבן:

זה לא מזרח ירושלים. אבל אני דיברתי על נושא מסוים, האם צריך (לא ברור) דיור כן או לא,

אליעזר ראובברגר:

אני אתמוך אם יהיה כתוב בתקנון שזה מיועד לתושבי מזרח ירושלים.

יוחנן וייצמן:

אי אפשר לכתוב את זה.

חגית משה:

לא, למה? אני מתנגדת, מה פתאום?

אליעזר ראובברגר:

אני בעד.

חגית משה:

למה?

אליעזר ראובברגר:

צריך לתת להם גם קצת פתרונות דיור.

חגית משה:

יש להם מספיק. אל תדאג, אנחנו (לא ברור)

אליעזר ראובברגר:

(לא ברור) פתרונות דיור, את יודעת איזה מצוקה יש להם? את יודעת איזה מצוקה יש להם?

יואל אבן:

זה לא אמור לתושבי מזרח ירושלים.

ישראל קלרמן:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, יש להם מחסור גדול.

חיים כהן:

בטח.

יואל אבן:

אם עכשיו תראה גם את המבנים החדשים אז נראה גם כן את ה-,

חיים כהן:

(לא ברור) שר האוצר שיממן,

יואל אבן:

את הפרויקט של רמ"י שיש,

חיים כהן:

(לא ברור) במזרח ירושלים.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, אני גם חושב ככה.

יואל אבן:

עוד שניה נראה, עוד שניה אמי יעלה, יעלה במצגת, עוד רגע תראו פה את הפרויקט של רמ"י.

יוסי חביליו:

גם היה, הייתי בדיון פה, זה רק במועצה (לא ברור) אמי,

אמי ארבל:

מה?

יוסי חביליו:

(לא ברור) יש בעיה איך אתם עושים את השטח הירוק, הרבה באמצע, לא באמצע.

אמי ארבל:

זה יבוא לדיון פעם אחרת.

יוסי חביליו:

מה?

(מדברים ביחד)

חגית משה:

רגע, אתה רואה? תראה לנו את זה רגע. אמי, תראה לנו את זה.

יוסי חביליו:

מה הגובה של המגדלים?

חגית משה:

אמי,

אליעזר ראוכברגר:

כל זה מזרח ירושלים, חגית.

חגית משה:

די, זה לא מזרח ירושלים, זה ירושלים.

אליעזר ראוכברגר:

לא,

חגית משה:

אין מזרח ירושלים.

חיים כהן:

אין מזרח ירושלים.

חגית משה :

גם הכותל (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר :

אבל כל היום אנחנו מדברים פה מערב, צפון, דרום, זה השיח פה.

חגית משה :

זה מרכז העיר.

אליעזר ראוכברגר :

זה השיח בתכנון ובנייה.

חיים כהן :

כן, (לא ברור)

יואל אבן :

זה לא מזרח ירושלים.

חגית משה :

אבל רגע, בוא תראה פה מה אתה רוצה לעשות.

יואל אבן :

אני אסביר שניה, דקה.

אליעזר ראוכברגר :

כל הבניינים פה, כל האוכלוסייה פה (לא ברור) .

יואל אבן :

דקה, דקה אני אסביר, שניה. אמי,

חגית משה :

זה שטח (לא ברור) של מעלות דפנה.

יואל אבן :

דקה, תנו לי להסביר.

חגית משה :

למה מזרח ירושלים?

יואל אבן :

שיח ג'ראת, כל האזור מזרח העיר זה פה. האזור הזה זה אזור שאנחנו גם משייכים אותו לא למזרח ירושלים משתי סיבות.

חיים כהן :

מרגע זה.

יואל אבן :

קודם כל, מה שיש פה היום,

חגית משה :

מה זה שם, משרדי ממשלה יש?

יואל אבן :

זה האזור של לרנר, אוקי?

יוסי חביליו :

זה הגבעה הצרפתית.

חגית משה :

הגבעה הצרפתית.

אליעזר ראוכברגר :

(לא ברור) בצד השני של הכביש.

יואל אבן :

בצד השני של הכביש. עד פה, זה האזור שהוא כולו מיועד היום, רמ"י שיווקו כבר, הולכים לשווק,

חגית משה :

דירות.

יוחנן וייצמן :

שיווקו, שיווקו.

יואל אבן:

(לא ברור) זה פרויקט שנמצא באזור הזה, פה זה גבעת התחמושת, פה עוברת הרכבת הקלה שגם עוברת פה, פה ופה, אוקי? מוקפת ברכבות קלות. זה לא מזרח העיר כמו שיש פה וזה באמת בלב, לא, זה בקצה,

יוסי חביליו:

איפה המגורים?

יואל אבן:

זה מחובר לגבעה הצרפתית. זה הגבעה הצרפתית. לקחת היום ולהגיד שזה שייך דווקא לשם?

יוסי חביליו:

איזה גבעה צרפתית? זה (לא ברור)

חגית משה:

למה? למה?

יואל אבן:

זה לא הגיוני.

יוחנן וייצמן:

זה רמת אשכול.

יואל אבן:

זה הרבה יותר,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא הגבעה הצרפתית, זה רמת אשכול. הגבעה הצרפתית זה שם למעלה.

יואל אבן:

רמת אשכול זה פה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הגבעה הצרפתית זה יותר למעלה. כן.

יואל אבן:

בסדר,

יוסי חביליו:

הגבעה הצרפתית זה למעלה, זה הצהוב.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר, גבעת המבטר,

חגית משה:

אבל זה ביחד, זה ממשיך קו אחד.

יואל אבן:

זה מבחינתי הגבעה הצרפתית, רמת אשכול, לא משנה איך תקרא, כל האזור הזה זה מתחבר הרבה יותר לפה.

חגית משה:

תסתכל, ההיפך.

יואל אבן:

זה נמצא אכן באמצע, הרחק משיח ג'ראח, אני לא רואה את אנשי מזרח העיר באים דווקא לפה, לאזור משרדי ממשלה,

חיים כהן:

ואם כן? נו, אז מה?

יואל אבן:

ואם כן, צודק. אבל שמירה של משרדי הממשלה, המטה הארצי שנמצא פה, יהיה כאן שב"ס, זה אזור אחר לגמרי. פה זה עמליה, לא עמליה, איך נקראים החבר'ה שלכם שפה, מקודם אמרתם את השם שלהם?

חגית משה:

הגבעה הצרפתית.

יואל אבן:

לא, לא, לא.

עמנואל זלטס:

לא, נחלה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא,

עמנואל זלטס:

לא נחלה,

יואל אבן:

איך הם נקראים פה?

עמנואל זלטס:

לא נחלה, נו, יש לזה,

חגית משה:

שמעון הצדיק, נו.

יואל אבן:

לא.

אליעזר ראוכברגר:

לא.

חיים כהן:

זה הבניין של ה-,

עמנואל זלטס:

כן.

חיים כהן:

(לא ברור) שלכם, נו.

עמנואל זלטס:

ארגון,

יואל אבן:

הארגון הזה.

עמנואל זלטס:

של ההתיישבות.

חגית משה:

אמנה. אמנה.

עמנואל זלטס:

אמנה, אמנה.

יואל אבן:

אמנה, אמנה נמצאת פה, הם רוצים דרך אגב גם לייצר פה בינוי, הם נמצאים פה, גם פה יש להם
היום מוסד שלהם.

עמנואל זלטס:

כן, כן.

יואל אבן:

וזה מתחבר לגמרי לאזור הזה.

יוסי חביליו:

רגע, אמי, איפה,

חגית משה:

זה גם החלטה שלנו,

יואל אבן:

הרבה יותר, הרבה יותר מהאזור הזה.

אליעזר ראוכברגר:

אבל יואל, אתה יכול לקחת את זה שמאלה ויכול לקחת את זה ימינה.

יואל אבן:

אבל אני,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו, לא יודע, אולי חגית היא שמאל,

חגית משה:

אבל רגע,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו אנשי ימין.

חיים כהן:

רגע, רגע,

יואל אבן:

אני חושב,

חגית משה:

אבל רגע, גם אם אתה צודק שזה,

חיים כהן:

מהרגע הזה, מהרגע הזה,

אליעזר ראוכברגר:

היא שמאל, אנחנו ימין.

יואל אבן:

זה (לא ברור) מסוים.

חגית משה:

רגע, תקשיבו,

יואל אבן:

אבל זה (לא ברור) לא מזרח העיר.

חגית משה :

גם אם זה חצי חצי וצריך להתווכח איפה זה שייך, אם זה מזרח או לא, בוא נכריע שזה בצד של הימין.

חיים כהן :

אז אם זה בימין,

חגית משה :

של (לא ברור) , רגע,

אריאל גולן :

ימין זה ערבים.

אליעזר ראוכברגר :

ימין זה שיח' ג'ראח.

חיים כהן :

מזרח ירושלים.

חגית משה :

רגע, רגע,

אמי ארבל :

אז רגע, אז אני אסובב את זה, אני אסובב את זה.

ישראל קלרמן :

תסובב את זה,

חגית משה :

לא, אל תסובב,

יוחנן וייצמן :

(לא ברור) את המפה.

חגית משה :

אל תסובב.

יואל אבן:

זה לגמרי בינינו (לא ברור)

חגית משה:

אתה יכול להחליט שזה נמצא בצד שלנו ולא בצד ההוא, למה אתה מעביר אותו?

יואל אבן:

זה הרבה יותר, אני אומר לכם, (לא ברור)

חגית משה:

(לא ברור) שהוא מבלבל.

יואל אבן:

משרדי ממשלה,

חגית משה:

לא, בסדר, אני עונה לו במטבע שלו, אל תדאג.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) זה הרבה יותר,

יוסי חביליו:

איפה המגורים?

אליעזר ראוכברגר:

זה כמו גבעת השקד ו (לא ברור) ,

ישראל קלרמן:

בוא, יואל, יואל,

חגית משה:

נקבל החלטה שזה (לא ברור) הפיתוח יהיה שם.

אליעזר ראוכברגר:

אין לקבל החלטה, זה שוק פתוח.

חגית משה:

מה זה שוק פתוח? (לא ברור) משרדי ממשלה אם הם נמצאים שם.

יוסי חביליו:

רגע, איפה המגורים?

ישראל קלרמן:

זה הייאת, זה הייאת.

יואל אבן:

לא, זה הייאת.

אליעזר ראוכברגר:

לא, הייאת זה בצד השני של הכביש.

ישראל קלרמן:

לא, זה.

יוחנן וייצמן:

אתה יכול להצפין את המפה, אמי?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, הייאת זה פה.

יוחנן וייצמן:

אפשר להצפין את זה?

אליעזר ראוכברגר:

הייאת זה שמה.

יוסי חביליו:

הנה, זה זה, בדיוק.

ישראל קלרמן:

איפה?

אליעזר ראוכברגר:

שמה. שמה. כן.

חגית משה:

הנה, עכשיו זה ככה.

אמי ארבל:

צפון למעלה עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

חגית משה:

יפה.

ישראל קלרמן:

איפה?

חגית משה:

הנה, עכשיו הצפון למעלה.

אליעזר ראוכברגר:

צפון למעלה.

יואל אבן:

אוקי, פה הייאת למעלה, פה. עוד פעם, זה השכונה של רמ"י, לרנר. אני רואה פה הרבה יותר,

חגית משה:

הגיוני שזה,

יואל אבן:

גם האנשים של הגבעה הצרפתית, סטודנטים, מרפסות, יהיה כאן דיור להשכרה דרך אגב, זה לגמרי לא (לא ברור) של מזרח העיר.

חגית משה :

האוניברסיטה, מה יש לכם?

אליעזר ראוכברגר :

אתה אומר יהיה דיור להשכרה, (לא ברור) מה יהיה באמצע, (לא ברור) שהכל יהיה.

יוסי חביליו :

אמי, איפה המגרשים של שיחי ג'ראח? למטה שמה?

יואל אבן :

(לא ברור) זה לא כלכלי. הכלכליות מדברת על 1,500 יחידות,

אליעזר ראוכברגר :

אבל על סמך זה הצטרפנו.

ישראל קלרמן :

אמי,

יוסי חביליו :

אני לא חושב שצריך לעשות ביזנס (לא ברור),

יואל אבן :

(לא ברור) 150 או 250.

אמי ארבל :

התכנית של המגרשים שם, אני אראה לך איפה זה.

יואל אבן :

מעבר לזה זה לא יצליח.

אמי ארבל :

זה תכנית מאושרת.

יוסי חביליו :

מה הגובה של המגדלים?

אמי ארבל:

1,000 יחידות דיור.

אריאל גולן:

41 קומות.

אמי ארבל:

הייאט פה, זה הייאט.

יואל אבן:

אנחנו גם רוצים (לא ברור),

אמי ארבל:

זה הייאט.

ישראל קלרמן:

מה אתה אומר לי למעלה? הנה הייאט.

אמי ארבל:

זה הייאט.

אריאל גולן:

(לא ברור) מרפסות סוכה?

ישראל קלרמן:

צמוד.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמי ארבל:

זה מול הייאט.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) צפונה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, כי הוא סובב את זה עכשיו.

יוחנן וייצמן:

כעת זה מוצפן.

אליעזר ראוכברגר:

אחרי שהוא סובב את זה. קודם זה היה שמה. לא, זה מקודם היה בצד שמאל, לכן אמרתי לך, זה היה ככה, כל התמונה הייתה ככה.

חגית משה:

אז עכשיו זה התחלף.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו זה התחלף.

יואל אבן:

לא, זה לא תצורת בינוי של מזרח העיר.

אליעזר ראוכברגר:

אמי אמר הוא יחליף לו, לא אמרת שאמי אמר אני אסובב את זה?

חגית משה:

לא, אבל זה עושה רצף הגיוני מאד שזה צריך,

יואל אבן:

ברור. אני אומר לכם, זה לא תצורת בינוי של מזרח העיר, מזרח העיר לא חיים בתוך מתקן דיור ממשלתי.

חגית משה:

מה, אתה רוצה שליד הייאת וכל הבניינים של 1,500 יחידות יהיה שמה כלום ושום דבר?

יואל אבן:

ישימו פה, זה יהיה שכונה שגם תשרת את הדיור הממשלתי.

חגית משה :

בסדר, אוקי.

יואל אבן :

האנשים שיבואו לעבוד פה בדיור הממשלתי יגורו גם פה, זה ברור.

חגית משה :

וגם האוניברסיטה, וגם סטודנטים,

יואל אבן :

וגם אם כמה (לא ברור) שיבואו זה לא,

חגית משה :

כן.

יואל אבן :

אבל ברור, זה לא תצורות בינוי שמתאימות למזרח העיר.

חגית משה :

אבל בוא רגע תצלול לתוך מה, איך אתם, מה זה הקוביות האלה, איך הם,

יואל אבן :

כן, יש שם במצגת דווקא את התמונה הראשונה. נראה.

אמי ארבל :

זה מה שקיים היום אגב במגרשים,

חגית משה :

אוקי.

אמי ארבל :

זה המטה הארצי.

אליעזר ראובברגר :

שאל חביליו איפה המגורים.

אמי ארבל:

זה 120 דונם סך הכל,

יוסי חביליו:

כמה?

אמי ארבל:

120 דונם.

אליעזר ראוכברגר:

כמה מתוכם משרדי ממשלה כמה מתוכם סחיר?

עמנואל זלטס:

יש גם היום מגורים בשטח.

אליעזר ראוכברגר:

יש כמה קטנים.

אמי ארבל:

יש ארבעה בניינים קטנים.

חגית משה:

איזה בית אחד,

אליעזר ראוכברגר:

כמה קטנים יש, כן, כמה,

אמי ארבל:

(לא ברור) היסטוריים כנראה,

יואל אבן:

יש גם מאגר שמראה,

אליעזר ראוכברגר:

שדיברנו על זה שזה שימור, לא שימור, לא יודע.

אמי ארבל:

הנה,

יואל אבן:

הנה, הנה,

אמי ארבל:

זה החלוקה שמוצעת כרגע.

יואל אבן:

זה מה שיש פה. אוקי?

חגית משה:

תעסוקה,

יואל אבן:

מגורים, תעסוקה, דיור ממשלתי,

יוסי חביליו:

איפה, לא, תראה לי אבל בכללי.

יואל אבן:

תעסוקה, דיור ממשלתי. שניה, עוד מעט. פה יהיה לך את מי אתה יותר אוהב, אבא או אמא. תיכף נגיע לזה. אבל, מה אתה יותר לא אוהב, מגדלים או דיור ממשלתי? כי אתה חייב (לא ברור),

יוסי חביליו:

נכון.

יואל אבן:

אבל יש לך פה (לא ברור) דיור ממשלתי,

יוסי חביליו:

זה אני אוהב.

יואל אבן:

יש לך תעסוקה 80,000. המגורים האלה,

יוסי חביליו:

זה אני לא אוהב.

יואל אבן:

זה, (לא ברור) לא משנה.

חגית משה:

למה אתה לא אוהב? תסביר לי למה אתה לא אוהב.

יואל אבן:

זה מגורים, מתוכם דיור להשכרה. אנחנו רצינו לתת כמה שיותר,

אמי ארבל:

דיור להשכרה זה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, דיור להשכרה (לא ברור) 30,000.

יואל אבן:

אה, סליחה.

חגית משה:

(לא ברור) וכאלה. זה על הרכבת (לא ברור) אין לך כלום שם.

יואל אבן:

30,000. אנחנו רצינו לתת כמה שיותר דיור להשכרה. הנושא הכלכלי פה היה חלק בלתי נפרד מהדיון. הם היו פה, השמאי שעשה את הבדיקה מטעמם היה והציג בדיוק את העבודה השמאית שנעשתה, עכשיו הוא כדי שכל הדבר הזה יקרה, כולל זה שכמו שאמרתי, אין תקצוב חיצוני, זה מתוך הפרויקט, בעצם 1,500 יחידות דיור, 1,500,

עמנואל זלטס:

כתוב עד 1,500.

יואל אבן:

1,500 יחידות דיור שהם רגילות, בנוסף יש דיור להשכרה,

אליעזר ראובברגר:

אה, יש עוד חוץ מה-1,500?

חגית משה:

סליחה,

יואל אבן:

כן.

אליעזר ראובברגר:

לא מתוך ה-1,500?

יואל אבן:

1,200, בסביבות 250 יחידות דיור,

אליעזר ראובברגר:

זאת אומרת 1,750 ביחד?

יואל אבן:

1,750 ביחד.

חגית משה:

ב-14,000 מטר של,

יואל אבן:

זה שטח ענק, זה עשרות דונמים.

חגית משה:

יואל,

יואל אבן:

30 דונם. זה שטח נורא גדול, אנחנו לא מכירים שטחים כאלה.

חגית משה:

יואל, ב-14,000 של השטחי ציבור, עכשיו, מעניין אותי מאד מה אתם הולכים להכניס שם. כי אם אתה שם 1,500 יחידות דיור, ודירות להשכרה,

אליעזר ראובברגר:

לא, זה לא 14,000 דונם.

חגית משה:

לא, 14,000 מטר.

יואל אבן:

14,000 מטר.

אליעזר ראובברגר:

14,000 מטר.

חגית משה:

מטר, מטר. צריך לדעת שהם נכנסים שם, כי אתה שם שם, זה המון יחידות דיור לשטח כזה.

יואל אבן:

נכון.

עמנואל זלטס:

והם חיים שמה.

חגית משה:

וזה חלק,

עמנואל זלטס:

והם חיים שמה.

חגית משה:

בדיוק. זה לא שהם נמצאים ויש להם לאן לצאת.

יואל אבן:

ברור.

חגית משה :

כשהם יגיעו הם יהיו די שם.

עמנואל זלטס :

ילדים לא יעברו כבישים ככה,

חגית משה :

בדיוק. ולכן צריך לראות,

יואל אבן :

(לא ברור) ברכבת.

חגית משה :

לא, לא, לא, עכשיו ברצינות, יואל,

יואל אבן :

לא, אבל זה 14,000 מטר.

אמי ארבל :

לא, אבל לכן יש פה שטח גדול מאד,

חגית משה :

ומה נכנס שם?

אמי ארבל :

יש פה שטח גדול מאד ירוק בלב התכנית וזה היה הרעיון שכאילו חשבנו,

עמנואל זלטס :

(לא ברור)

אמי ארבל :

שניה, אני שמעתי מה שהיא אמרה. אני אומר, הרעיון בתכנית שלא יהיה כבישים בתוך המתחם, כל המתחם מגורים (לא ברור) ובאמצע כמעט ואין כבישים חוץ מכמה כבישים פנימיים לנגישות. יש פה שטח מאד מאד גדול בלב הפרויקט שאמור להיות שטח ציבורי פתוח מאד מאד גדול, ושטח לבית ספר. ואז כל לב הפרויקט למעשה הוא שטחים ציבוריים,

חגית משה :

כמה השטח של,

אמי ארבל :

שייתן מענה,

חגית משה :

רגע, שטח לבית ספר, שטח לבית כנסת, כל הדברים האלה,

עמנואל זלטס :

כמה דונם (לא ברור)

אמי ארבל :

יש, יש.

חגית משה :

צריכים להיות פנימה. כי אחרת,

יואל אבן :

יש, יש מענה פרוגרמטי.

אמי ארבל :

יש, יש.

חגית משה :

מה? מה? אני רוצה לדעת.

אמי ארבל :

הנה, אז המענה הפרוגרמטי אמרתי מקודם. אריאל.

חגית משה :

תראה לי.

אמי ארבל :

זה כל הפרוגרמה שיש כאן.

חגית משה :

גני ילדים, יסודי,

אריאל גולן :

תגדיל את זה קצת, אמי, תגדיל את זה.

עמנואל זלטס :

הכל זה מבונה?

אמי ארבל :

חוץ מבית הספר, (לא ברור)

חגית משה :

רגע, יסודי, 25 כיתות וגן ילדים, מעון יום, יפה.

אליעזר ראובברגר :

(לא ברור) גם אני יודע, כולם יודעים, גם חגית.

חיים כהן :

את קינג הוא הזמין. את קינג הוא הזמין.

ישראל קלרמן :

את קינג הוא הזמין?

חגית משה :

בית כנסת.

(צוחקים)

חגית משה :

מה, מה עכשיו? מה עכשיו? אתה, חכה, חכה. תבואו אליי כאילו זה,

ישראל קלרמן :

לא.

חגית משה :

אני אעשה עליך סטנדאפ.

ישראל קלרמן :

אבל הוא אומר לך.

חגית משה :

מה אמר?

ישראל קלרמן :

שבן גביר הביא את התקציב לזה.

חגית משה :

זה לא בן גביר, איזה בן גביר?

חיים כהן :

לא, היא,

ישראל קלרמן :

לא לזה,

חיים כהן :

היא מדברת על זה ואתה מדבר על משהו אחר.

ישראל קלרמן :

לאירוע, האירוע של קהילות.

חגית משה :

מה פתאום, זה ראש העיר, זה כל שנה הוא עושה.

ישראל קלרמן :

אז למה הוא הזמין את קינג ואותנו לא?

חגית משה :

כי אתם לא דתי לאומי, הוא עושה את זה רק לדתי לאומי.

אליעזר ראוכברגר:

אבל למה אותך הוא לא הזמין?

ישראל קלרמן:

לא רק דתי לאומי, זה שלנו גם.

חגית משה:

הרבנים שלכם יבואו?

אליעזר ראוכברגר:

למה הוא לא הזמין אותך?

חגית משה:

אני מוזמנת.

אליעזר ראוכברגר:

הם אומרים שרק קינג.

חגית משה:

מה פתאום.

ישראל קלרמן:

אה, הוזמנת?

חגית משה:

כל שנה אני מוזמנת, מה? תבואו, אני אעשה לכם מקום של כבוד.

ישראל קלרמן:

לא, אני אוכל פה עכשיו לפני שכולם באים.

חגית משה:

אני אתן לך את המקום שלי.

ישראל קלרמן:

אני אוכל פה עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

לא מעניין אותי, מעניין האוכל.

חגית משה:

אז בוא לאכול, תאכל קודם.

ישראל קלרמן:

לכי תראי מה הביאו שמה.

חגית משה:

מה, באמת?

(צוחקים)

עמנואל זלטס:

ישראל, בוא (לא ברור),

חגית משה:

ישראל, אתה יודע? אתה אף פעם לא מרוצה. זה הבעיה. לא יודעת, אתה לא מרוצה. (לא ברור) אתה לא מרוצה, האוכל אתה לא מרוצה.

אליעזר ראוכברגר:

כמה יש פה דירות להשכרה, 250?

יואל אבן:

250 נדמה לי, נכון? משהו כזה.

אמי ארבל:

הוא רשם פרוגרמה כזאת.

אליעזר ראוכברגר:

כולל מעונות סטודנטים?

יואל אבן:

כולל מעונות סטודנטים? כן, נדמה לי שהכניסו. אני לא זוכר את כל הפרטים.

אליעזר ראוכברגר:

כמה השכרה כמה סטודנטים?

אריאל גולן:

לא, זה נפרד סטודנטים.

יואל אבן:

בוא נראה, אני לא זוכר.

אמי ארבל:

השכרה 200 מטר ועוד 200 יחידות,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, שניה, מעון יום,

אמי ארבל:

לא, לא, פה, בצד.

אליעזר ראוכברגר:

אה, אוקי.

אמי ארבל:

1,500 יחידות דיור,

אליעזר ראוכברגר:

שניה, תן לי לראות קודם כל את הפרוגרמה.

אמי ארבל:

פרוגרמה, (לא ברור) .

אליעזר ראוכברגר:

שניה, רגע, אל תרוץ.

אמי ארבל:

לא, רק עליתי לפה.

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב, כמה מתוך זה מבונה?

אמי ארבל:

אמרת, חוץ מהמגרש של בית הספר היסודי הכל מבונה.

אליעזר ראוכברגר:

חוץ מ-?

אמי ארבל:

המגרש של בית הספר.

חגית משה:

מה זה,

אליעזר ראוכברגר:

איזה בית ספר? יש פה שניים, 25 ו-28.

אמי ארבל:

לא, על יסודי זה לא בתכנית, יש רק הצעה בתכנית ליסודי. בצד שמאל, תראה, (לא ברור) מגרש חלופי מחוץ לתכנית בתיאום עם רמ"י, לעל יסודי

חגית משה:

גם כאן צריך שני בתי כנסת.

אמי ארבל:

1,500 לא (לא ברור)

חגית משה:

לייזר, לייזר.

אליעזר ראוכברגר:

רק שניים? ארבע. מה, ל-1,500 איש דתי לאומי? אם יהיה שמה 1,500, נאמר שיש מתפלל אחד,

חגית משה:

זה לא תימנים, זה לא תימנים, תימנים צריך על כל,

אליעזר ראובברגר:

רגע, שניה, אבל בוא נגיד שיש מתפלל אחד לכל משפחה, אחד, זאת אומרת, זה 1,500 כיסאות. 1,500 כיסאות זה בית הכנסת הגדול. בית הכנסת הגדול את יודעת כמה הוא? הוא 1,500 מטר.

חגית משה:

צריך עוד בית כנסת. לא, אחרת זה אוהלים, יהיה אוהלים, יופי.

עמנואל זלטס:

(לא ברור)

אליעזר ראובברגר:

1,500 מטר.

חגית משה:

לא, אחרת זה אוהלים, יהיה אוהלים, יופי.

עמנואל זלטס:

כמה ילדים יש בכל ה-1,500? 1,500 דירות, 1,660 ילד. איך זה מסתדר?

אליעזר ראובברגר:

אם זה דתי לאומי זה לפחות 4 במשפחה, אם לא יותר.

עמנואל זלטס:

איך 1,500 דירות יהיה רק 1,660 ילדים מ-0 עד 17? זה הכמות ילדים שיהיה שמה?

אליעזר ראובברגר:

לא יכול להיות, בדתי לאומי יש מינימום 4 אם לא 5, ואם זה חרד"לי זה יכול גם להגיע ל-10-8.

עמנואל זלטס:

לכל משפחה יש ילד אחד,

חגית משה:

נכון, נכון.

עמנואל זלטס:

איך זה מסתדר?

חגית משה:

נכון, זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא פרוגרמה מציאותית.

חגית משה:

נכון.

אריאל גולן:

לא, אבל כתוב שמה שגודל משק בית ממוצע זה 3.8,

חגית משה:

נו?

אריאל גולן:

אז איפה נעלם ה-?

אליעזר ראוכברגר:

נו, 3.8 בדתי לאומי זה לא נכון, בחרד"לי זה קל וחומר קל וחומר לא נכון,

חיים כהן:

זה הבעיה, שיש שם (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אבל גם בדתי לאומי זה מינימום 6. אין משפחה דתית לאומית עם פחות מ-4 ילדים.

יואל אבן:

אבל תראה, תראה את כמות הכיתות,

חיים כהן:

(לא ברור) לציבור ערבי.

יואל אבן:

יש שם 28 כיתות על יסודי,

אליעזר ראוכברגר:

ערבי, שמה זה 20 נפשות.

אריאל גולן:

(לא ברור) ירדנו, הורדנו את זה.

יואל אבן:

פה צריך לבדוק את זה.

עמנואל זלטס:

אין, אין, לא קיים.

אמי ארבל:

לא קיים על יסודי.

יואל אבן:

לא קיים?

עמנואל זלטס:

כתוב בהערות.

אמי ארבל:

רק העל יסודי לא.

רלי חיים:

לא, רק העל יסודי ירד.

חגית משה:

לא, זה לא, לא הגיוני. מבני הציבור, צריך לעשות על זה (לא ברור),

יואל אבן:

לא, אבל משהו לא מסתדר לי פה, כי יש פה 14 גני ילדים ועשרה מעונות יום, זה לא ל-1,660, זה לא, נראה לי המספר פה,

ישראל קלרמן:

יש פה טעות בזה, כן.

אליעזר ראוכברגר:

אמי,

יואל אבן:

ל-1,660 ילדים אין עשרה מעונות יום ו-14 גני ילדים ו-25 כיתות יסודי, זה לא,

ישראל קלרמן:

מטורף.

אליעזר ראוכברגר:

אני מסכים איתך.

אמי ארבל:

זה טעות במספר.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

יואל אבן:

של ה-1,660.

אמי ארבל:

כן, כן.

יואל אבן:

כן, כן, זה לא הגיוני.

אמי ארבל:

הפרוגרמה היא אמיתית, (לא ברור) את המספר 1,660, זה נראה כמו טעות.

אליעזר ראוכברגר:

אני מסכים איתך. הפרוגרמה היא בסדר,

אמי ארבל:

הפרוגרמה נראית בסדר גמור.

אליעזר ראוכברגר:

אבל לא ב-1,660.

אמי ארבל:

לא, אני מסכים, אני מסכים, זה נראה לי טעות.

אליעזר ראוכברגר:

ודרך אגב, מה זה 200 ו-200?

חגית משה:

איפה אתה רואה 200?

אליעזר ראוכברגר:

למעלה.

אמי ארבל:

יחידות דיור להשכרה ומעונות סטודנטים.

אליעזר ראוכברגר:

200 יחידות דיור ו-200 להשכרה?

אמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אז זה לא 250, זה 400. מקודם אמרנו 250.

אמי ארבל:

אמרנו 30,000 מטר. לא, לא אמרנו מספר.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אמר מקודם יואל שזה 1,500 פלוס 250, יוצא 1,750. פה יוצא 1,900.

אמי ארבל:

זה 30,000 מטר שמחולק ככה, ל-200 השכרה ו-200,

עמנואל זלטס:

אז זה 1,900.

אמי ארבל:

מעונות זה לא בדיוק יחידות דיור אבל זה 400 סך הכל.

עמנואל זלטס:

וזה חוץ מהדיוריות.

אמי ארבל:

נכון, חוץ מדיוריות.

עמנואל זלטס:

יהיה פה עוד זה.

אמי ארבל:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

אני הייתי עושה פה יותר דירות להשכרה מאשר מעונות.

חגית משה:

יש פה עוד למעלה.

אמי ארבל:

זה קרוב לאוניברסיטה אבל.

חגית משה:

יש פה עוד למעלה.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמי ארבל:

זה קרוב לאוניברסיטה.

חגית משה:

אבל יש פה,

אמי ארבל:

אפשר להשאיר את הגמישות, האמת.

חגית משה:

תעגן את זה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, העיר צריכה מאד דיור להשכרה, אין מה לעשות, אין מה לעשות. מעונות יש בכל העיר בשפע,

חגית משה:

יש למעלה, יש למעלה.

אליעזר ראוכברגר:

רק עכשיו עשינו באיך קוראים לזה, בעין כרם שמה.

אמי ארבל:

נכון.

יואל אבן:

כן. אפשר דרך אגב,

אמי ארבל:

כן, זה אזור (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

דיוור להשכרה זה היום, איך אומרים? יד אדם נורמלי לא משיגה, זוג צעיר נורמלי, לא משנה כרגע אם הוא חרדי או דתי לאומי או חילוני, זה לא חשוב, או ערבי, לא יכול לקנות דירה בעיר. ערבים אולי בונים, (לא ברור)

יואל אבן:

אפשר להעביר את זה, אפשר להעביר את זה.

אליעזר ראוכברגר:

והפתרון להשאיר ושיוכלו להמשיך להתגורר בעיר זה דיוור להשכרה. מפקח, דרך אגב, זה מדובר על מפקחת?

יוחנן וייצמן:

גם לא מפקחת.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, מדובר על מפקחת?

אמי ארבל:

מה זה מפקחת?

יואל אבן:

להשכרה (לא ברור), כן, כן, 20 שנה. כן.

עמנואל זלטס:

לא, לא (לא ברור)

יואל אבן:

זה דירה להשכיר.

אליעזר ראוכברגר:

דירה להשכיר.

יואל אבן:

(לא ברור) סליחה, זה לנצח בעצם, נכון?

אמי ארבל:

לא, לא, זה לא.

יואל אבן:

פה זה לנצח הדיור להשכרה.

אליעזר ראוכברגר:

לצמיתות?

יואל אבן:

כן, כן, לצמיתות, אני זוכר שזה מה שהתחייבו. אז אפשר לעשות 200 לצמיתות ו-200 ל-20 שנה, דירה להשכיר.

אליעזר ראוכברגר:

לא, תשאיר מעונות סטודנטים, קצת, אבל יותר דירות להשכרה.

חגית משה:

אבל יש לך יואל, למעלה,

אליעזר ראוכברגר:

זוגות צעירים צריכים דירות להשכרה, אין מה לעשות.

חגית משה:

במתחם של האוניברסיטה יש לך שם מעונות סטודנטים, אני לא יודעת אם,

אליעזר ראוכברגר:

יש גם בלרנר,

חגית משה:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

בלרנר יש בשפע מעונות סטודנטים.

חגית משה:

נכון, אני לא יודעת כמה הם עמוסים, אני חושבת שצריך לבדוק את זה. אולי לא צריך.

יואל אבן:

תראי, בלרנר, עכשיו הוצאנו בלרנר הרי והעברנו לעין כרם.

חגית משה:

כן, אבל יש שמה המון בינוי.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. בסדר, (לא ברור) את זה עכשיו.

יואל אבן:

השכרה לצמיתות, אני זוכר.

אליעזר ראוכברגר:

אני הייתי מוריד מהמעונות סטודנטים ומעביר את זה לדיור להשכרה.

יואל אבן:

300 ו-100?

חגית משה:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

300 ו-100, כן, אוקי.

חגית משה:

אבל,

יואל אבן:

טוב.

יוחנן וייצמן:

אני יכול להציע הצעה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, מה יש בבתי כנסת?

חגית משה :

בתי כנסת.

אליעזר ראוכברגר :

רגע, תראה לי את הפרוגרמה של בתי הכנסת.

חגית משה :

תירגע אתה, אתה מחליף אותו? אל תחליף אותו, הוא,

אליעזר ראוכברגר :

הנה, בוא, יש פה 5 בתי כנסת.

עמנואל זלטס :

איך?

חגית משה :

איך?

עמנואל זלטס :

איך זה מוגדר?

אליעזר ראוכברגר :

כתוב,

חגית משה :

אה, 1,600 מטר.

אליעזר ראוכברגר :

5 בתי כנסת, 1,600 מטר, 250 כל אחד. זה 1,500 ביחד,

עמנואל זלטס :

רגע, רגע,

אליעזר ראוכברגר :

אבל לא משנה.

עמנואל זלטס:

ואז מה זה, בהערות, כ-400 מ"ר למוסד (לא ברור) מוסד,

חיים כהן:

לא, זה לא קשור לבתי כנסת.

אמי ארבל:

לא, זה כבר פירוט לאיפה זה יהיה,

יואל אבן:

1,600 מטר לבתי כנסת.

אליעזר ראוכברגר:

1,600, 1,500, זה 6 בתי כנסת של 250. זה בסדר.

חגית משה:

יפה.

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר. אפשר לקהילות, לנוסחים, למנהגים, לתימנים,

חגית משה:

לא, גם,

אליעזר ראוכברגר:

למרוקאים, לאשכנזים,

עמנואל זלטס:

זה מה שאמרתי.

אליעזר ראוכברגר:

לתוניסאים, לחסידים וליטאים, אפשר הכל.

חיים כהן:

לחסידים (לא ברור),

יואל אבן:

מוקף בשלושה פאות של רכבות קלות.

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב, רגע, רגע, מה עם המסגדים? מה עם המסגדים?

עמנואל זלטס:

אמרתי לה שיש אחד כזה, אחד כזה, אחד כזה, זה בסדר.

חגית משה:

תגיד לי, אתה, לא ידעתי שזה ה-,

חיים כהן:

ראית איך חביליו ברח? ראית איך חביליו ברח?

עמנואל זלטס:

ועדיף שיהיה הפרדה.

אליעזר ראוכברגר:

אתה יודע כמה מהם יש היום בגבעה הצרפתית?

חיים כהן:

ראית, ראית איך הוא ברח? כמו איזה נקניק.

חגית משה:

היום כן, קונים דירות של יד שנייה.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה משנה?

חיים כהן:

למה? כדי שהוא יוכל להגיד אחר כך,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה משנה? קונים דירות יד שנייה כי זה מה שיש, אין משהו אחר. ברגע שיהיה משהו אחר הם יתלבשו גם פה.

חיים כהן:

סיימנו?

יוחנן וייצמן:

אפשר? לא, אני רוצה להציע הצעה.

חגית משה:

איד, איד,

אליעזר ראובברגר:

רגע.

חגית משה:

רגע, תגיד לי רגע. ממול, את ה-1,500 יחידות דיור שיש ממול שעכשיו בשיווקים, למה שם אין ערבים שהגישו?

אליעזר ראובברגר:

מי אמר שלא?

יוחנן וייצמן:

מי אמר שלא?

אליעזר ראובברגר:

לא, זה לא קשור לזכיין, זה קשור למי ימכור.

חגית משה:

מי ימכור.

עמנואל זלטס:

מי קונה, מי קונה.

אליעזר ראובברגר:

בוא נראה מי קונה.

יוחנן וייצמן:

מי אמר לך שלא ניגשו ערבים?

אליעזר ראוכברגר:

מי אמר שלא ניגשו ערבים לקנות? מי אמר שלא ניגשו ערבים ולא זכו בגלל שהם הציעו הצעה אולי לא ריאלית, לא יודע, אני לא מכיר.

חגית משה:

לא, זה מחיר למשתכן הוא אומר, וייצמן.

חיים כהן:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

חלק, אבל גם במחיר למשתכן זה זכיינים.

יוחנן וייצמן:

מחיר למשתכן מי שניגש.

אליעזר ראוכברגר:

מי שניגש, זה גם מכרז. מה ההצעה שלך, יוחנן?

יוחנן וייצמן:

אני חושב שאפשר פה להפחית את גובה כל המבנים ל-12 קומות, 10-12,

חיים כהן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

נו?

חיים כהן:

כן, לא, אני חושב שבכלל שמונה, למה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, שניה, למה אתה מתערב לו? אתה תרצה להציע הצעה אחרת, תציע.

יוחנן וייצמן:

תציע, אתה יכול להציע שמונה, זה בסדר.

חיים כהן:

אני משפר את ההצעה שלו.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אל תשפר בתוך כדי דיבור שלו, תן לו להשלים את הדברים.

יוחנן וייצמן:

אני מציע 12 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

12 קומות,

יוחנן וייצמן:

מה?

יואל אבן:

אתה יודע לאיזה ציבור ה-12 קומות. (לא ברור) גם ב-12 קומות זה מסוכן למה שאמרתם עכשיו,

חיים כהן:

עזוב, יואל, נו,

יואל אבן:

ערבים,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, תן לו להשלים את המשפט, נו.

יוחנן וייצמן:

ולעשות חישוב מחודש כמה כסף, אם צריך הפחתה לאזן את זה בין צרכי הציבור של הדיור הממשלתי והתעסוקה.

אליעזר ראובברגר:

מה, שכאילו חלק הממשלה תשלם, את ההפרש?

יוחנן וייצמן:

לא, חלילה, לא, אני מוכן לרעיון שהממשלה לא מוכנה לשים,

אליעזר ראובברגר:

אה, שהממשלה לא תרחיב כל כך הרבה (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

ברור.

חיים כהן:

טוב.

אליעזר ראובברגר:

אה, הבנתי. אני בעד,

חיים כהן:

טוב. תעלה את זה להצעה,

אליעזר ראובברגר:

אני בעד ההצעה של יוחנן.

חגית משה:

מה ההצעה שלו? לא הבנתי.

חיים כהן:

אוקי, בסדר.

חגית משה:

אני חינוך מיוחד.

חיים כהן:

יאללה.

אליעזר ראוכברגר:

אני בעד ההצעה של יוחנן.

חגית משה:

מה הוא הציע? מה הצעת, יוחנן?

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז.

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב, כמה מבנים של 30 קומות יש? 36, אמרת מקודם.

אריאל גולן:

7, 8 מבנים. 7 ב-31.

אליעזר ראוכברגר:

אתה יכול להראות לנו תכנית העמדה של,

יואל אבן:

כן, זה על הרק"ל, תזכרו.

יוחנן וייצמן:

בסדר, לא משנה, אפשר לעשות שמה גם,

יואל אבן:

זה תואם את (לא ברור),

חגית משה:

רגע, אבל שניה, אני דיברתי אז רגע, עכשיו ברצינות,

אמי ארבל:

סך הכל 17 מגדלים.

חגית משה:

לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

17 מגדלים שכולם במגורים או חלק זה הדיור הממשלתי?

יואל אבן:

לא, לא כולם,

אמי ארבל:

לא, לא כולם מגורים, כמובן.

חגית משה:

לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

חלק זה (לא ברור),

ישראל קלרמן:

17?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמי ארבל:

הרוב זה לא המגורים.

אליעזר ראוכברגר:

כמה המגורים שאלתי.

ישראל קלרמן:

17?

אמי ארבל:

כמה מגדלים למגורים?

יואל אבן:

ב-60 דונם.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע,

יואל אבן:

(לא ברור) בשטחים יותר קטנים.

אליעזר ראוכברגר:

אבל חלק זה למשרדי הממשלה.

חגית משה:

משרדי ממשלה. רגע, אבל לייזר, יש,

אמי ארבל:

לדעתי זה חמישה.

יואל אבן:

תסתכל איזה שטח זה, זה שטח ענק.

אליעזר ראוכברגר:

כמה, כמה?

יואל אבן:

אל תתרשם מהמספר. הפינוי בינוי שאישרתם היום, אישרתם הרבה יותר מגדלים בפחות שטח.

חגית משה:

שניה רגע,

אמי ארבל:

מגורים זה 5 לדעתי, חמישה מגדלים.

יואל אבן:

זה שטח ענק.

חגית משה:

רגע, שניה אחת. אני, עכשיו ברצינות,

אליעזר ראוכברגר:

חמישה מגדלים?

אמי ארבל:

כן.

חגית משה:

עכשיו ברצינות, אפשר רגע?

אליעזר ראוכברגר:

אבל כל הזמן (לא ברור),

אמי ארבל:

עד עכשיו לא היה ברצינות?

יואל אבן:

(לא ברור) 17 דונם של שטח פתוח,

חגית משה:

רגע, לא, לא, רגע.

עמנואל זלטס:

חמישה זה אומר 200 (לא ברור),

חגית משה:

זה מה שיהודה ביקש. תעזור לי רגע,

אליעזר ראוכברגר:

איזה יהודה?

חגית משה:

פרוידינגר.

חיים כהן:

אז אנחנו לא מקבלים, אז אנחנו דוחים.

ישראל קלרמן:

ענק. ענק.

חיים כהן:

אל תקלקלי.

ישראל קלרמן:

מה, את שליחה שלו?

ישראל קלרמן:

כן.

חיים כהן:

אל תקלקלי.

אליעזר ראובברגר:

נותנים, תן לה, אולי פעם אחת יצא לנו משהו טוב מיהודה.

עמנואל זלטס:

שמונה קומות.

חגית משה:

הוא אומר, כאן הרי זה שטח ירוק,

אמי ארבל:

לב הפרויקט.

חגית משה:

זה הירוק הזה ש(לא ברור), עכשיו כשזה יהיה בנוי יהיו בניינים, בניינים, בניינים, לא יהיה שום, לא יהיה ירוק בכניסה לצפון העיר, האם אפשר את הירוק הזה,

יואל אבן:

היום זה אספלט.

חגית משה:

שניה רגע,

יואל אבן:

אין שם ירוק היום.

חגית משה:

למה אין שם ירוק?

יואל אבן:

היום זה אספטים, יש שם,

אליעזר ראוכברגר:

לא, יש שמה ירוק,

ישראל קלרמן:

לא, (לא ברור) לאיפה את יכולה להעביר,

אליעזר ראוכברגר:

בסטטוס.

חגית משה:

מה שהוא מנסה להגיד,

יואל אבן:

חגית משה:

רגע, לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

ככה הוא אומר, אני לא בדקתי.

חגית משה:

רגע, שניה, אבל אני לא סתם אומרת, כי יש בזה היגיון, יואל. את הבניינים האלה שהם כאילו על
כביש הרכבת הקלה שלא היו מאד מאד צמודים לכביש, להכניס אותם פנימה, וחלק מהירוק שיהיה
כאן.

יואל אבן:

זה לא טוב.

חגית משה:

למה?

יואל אבן:

בגלל מה שאמרתם מקודם, עם זהות האנשים. שצ"פים שצמודים לאזורים כאלה זה יותר מורכב.

חגית משה:

למה?

אליעזר ראוכברגר:

כי מי יבוא לשמה,

יואל אבן:

כי מי יבוא לשצ"פים? עם זה אני מסכים.

עמנואל זלטס:

השצ"פ יהיה לציבור.

אמי ארבל:

זה גם לא נכון תכנונית.

יואל אבן:

(לא ברור) ארמון הנציב. מי שיהיה לך פה בשצ"פ, זה באמת הסכנה.

חגית משה:

אבל היום זה שצ"פ, היום יש לך שם שצ"פ.

יואל אבן:

את לא רוצה לייצר שצ"פ כאן,

אליעזר ראוכברגר:

תעלה רגע תלת ממד.

יואל אבן:

כי אז באמת יעברו כביש.

עמנואל זלטס:

את רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, תעלה רגע תלת ממד,

יואל אבן:

את רוצה,

עמנואל זלטס:

(לא ברור) לאלה מפה.

יואל אבן:

בדיוק, אלה שיגורו בדיור הממשלתי,

אליעזר ראוכברגר:

שניה, שניה, חגית,

חגית משה:

אבל הוא אומר,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, הוא מעלה תלת ממד, רגע, הוא מעלה תלת ממד.

אמי ארבל:

איפה יש שצ"פ היום? לא הבנתי.

אליעזר ראוכברגר:

תעלה, תעלה תלת ממד.

עמנואל זלטס:

לא, זה רמות, זה רמות.

יואל אבן:

היום זה לא שצ"פ. אבל אני אומר לך,

רלי חיים:

זה יהיה קרוב ל (לא ברור) ,

יואל אבן:

זה לא נכון.

אמי ארבל:

אה, את הייעודי קרקע,

יואל אבן:

בגלל זה עכשיו בארמון הנציב (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, קודם כל ייעודי קרקע.

חגית משה:

לא, זה רמות.

אמי ארבל:

רגע, זה לא שם.

חגית משה:

זה רמות בכלל.

אמי ארבל:

זה לא שם, רגע.

יוחנן וייצמן:

באמת אין הצדקה, נו, סיימנו.

ישראל קלרמן:

אמי, שחרר אותה, (לא ברור) אמי.

אמי ארבל:

זה המצב המאושר.

אליעזר ראוכברגר:

זה הכל בינוי,

עמנואל זלטס:

הכל בינוי.

אליעזר ראוכברגר:

הצהוב זה,

אמי ארבל:

אין שום ירוק.

אליעזר ראוכברגר:

זה הכל, אין פה ירוק. זה הכל בינוי.

חגית משה:

איפה הכביש?

אליעזר ראוכברגר:

הנה, זה הכביש.

אריאל גולן:

חגית, חגית,

אמי ארבל:

זה הכביש, זה הכביש, זה הכביש,

אריאל גולן:

חגית, יש פה סעיף בתקנון, בתשריט, סעיף 15,

אליעזר ראוכברגר:

תעשה רגע שקיפות, אמי, תעשה שקיפות,

אריאל גולן:

15 זה עונה לד.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, תעשה שקיפות רגע. (לא ברור) לא, לא, תחזיר רגע.

אריאל גולן:

אמי, אמי,

אליעזר ראוכברגר:

הנה, המשרד לביטחון פנים,

אריאל גולן:

אמי, אמי.

אמי ארבבל:

מה?

אריאל גולן:

תקריא לה את סעיף 15 בתקנון, זה עונה לה גם כן.

אליעזר ראוכברגר:

הנה, את רואה? זה הכל מגורים.

אריאל גולן:

(לא ברור) 7.5 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עמנואל זלטס:

(לא ברור) עכשיו משנה.

יואל אבן:

(לא ברור) רוצים שצ"פ פה.

עמנואל זלטס:

עכשיו משנה, זה, מה שיוחלט פה זה מה שייקבע בפועל.

יואל אבן:

טעות מוחלטת לגמרי.

אליעזר ראוכברגר:

מה השאלה?

יואל אבן:

זה הסיבה,

צחי:

(לא ברור) משמש את תושבי המקום.

אריאל גולן:

כתוב בתקנון שיהיה שמה 8 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה מחוץ לקו הכחול.

יואל אבן:

זה הקיים. הירוק שיורד לתוך (לא ברור) זה גם הצרחה.

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה מחוץ לקו הכחול.

אמי ארבל:

לא, לא, זה בקו הכחול. הירוק הזה, פה בונים את המשטרה.

יואל אבן:

פה המשטרה, חלק מהירוק הזה עובר לפה ומוגדל. ואני אומר שוב, פה, לעשות פה ירוק זה טעות שאסור לעשות אותה. זה בדיוק הסיבה שאנחנו לא רוצים,

חגית משה:

אתה מבין שהירוק הזה שיש לך, אתה נכנס, אתה עולה על כביש מספר 1 לכיוון פסגת זאב,

עמנואל זלטס:

פה פסל (לא ברור),

יואל אבן:

נכון.

חגית משה:

זה הפסל, זה נראה ירוק, זה נראה משהו כאילו יותר עדין, זה לא הבניינים האלה של ניו יורק.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

חגית משה:

אז הוא אומר, תעשו איזשהו משהו שתשמרו על הירוק הזה, כאילו, או כאן או כאן,

יואל אבן:

אז הירוק הזה מוכנס פנימה.

חגית משה:

אוקי, אז הוא אומר,

יואל אבן:

ומוגדל. ומוגדל.

חגית משה:

כשזה פנימה לא רואים אותו, זה ייראה בניינים בניינים בניינים.

אליעזר ראוכברגר:

מה, הוא רוצה שזה יהיה כאילו בפינה?

חגית משה:

זה מה שהוא אומר ויש בזה היגיון כי אתה הופך לבניינים מאד מאד גבוהים על הכביש, זה נראה כמו ניו יורק, זה מה שזה ייראה, איזה מין חומה של בטון.

יואל אבן:

לא, (לא ברור) היום על החזיתות המסחריות, בואי תראי מה קורה בקריית יובל,

חגית משה:

(לא ברור) אתה אשם.

יואל אבן:

אנחנו צריכים על מגדלים שיושבים דווקא על רק"ל עם חזיתות מסחריות טובות והשצ"פ מאחורה שישמש את האנשים, ולא הפוך. יש לך פה, אם לא היה רכבת קלה הייתי אומר בסדר. אבל רכבת קלה, (לא ברור),

חגית משה:

רגע, ומה הבעיה שיהיה כאן גם ירוק קצת?

יואל אבן:

כי,

חגית משה:

אל תיתן עכשיו ירוק דונס,

יואל אבן:

כי זה לא,

חגית משה:

תן רצועה. רצועה.

יואל אבן:

בגלל שאנחנו רוצים לראות דווקא חזיתות מסחריות על הרכבת הקלה, כשאתה נוסע ברכבת הקלה, ואת הירוק אתה רוצה שישמש לא כ-,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) מסחרי זה לא בדיוק הדבר,

(מדברים ביחד)

דובר לא מזוהה:

חזיתות מסחריות.

חגית משה :

לא, זה לא יפה.

אמי ארבל :

לייזר,

חגית משה :

אבל זה לא, יואל, זה מכוער. אתה רוצה גם ברכבת הקלה, אתה רוצה ירוק,

אליעזר ראוכברגר :

אני מסכים איתך לגבי השצ"פ מי יבוא לשם.

חגית משה :

אתה רוצה,

יואל אבן :

לא, פה אין סיכוי.

חגית משה :

לא אמרתי שצ"פ עכשיו,

יואל אבן :

אם היית רוצה פה, היה בזה היגיון. פה עשו שצ"פ, פה היה, יש לזה היגיון מסוים, עדיין,

אריאל גולן :

רגע, שניה, שניה, צריך את המחשב עדיין.

יואל אבן :

אבל זה, אין מצב שפה יהיה שצ"פ.

חגית משה :

בסוף,

יואל אבן :

אז זה,

חגית משה :

תעשה איזשהו שטח.

אמי ארבל :

גם השצ"פ הזה לא באמת אפקטיבי.

חגית משה :

רגע, שניה. (לא ברור)

רלי חיים :

הילדים ירוצו לכביש. תגיד להם, אמי. צריך שזה ישמש את הדיירים, לא את אלה שנוסעים באוטו.

חגית משה :

(לא ברור) לא יהיה לך.

יואל אבן :

חגית, מה את מחפשת?

חגית משה :

זה (לא ברור) לרחוב יפו.

יואל אבן :

שצ"פ גדול (לא ברור),

חיים כהן :

חגית, בוא נקצר, אני אצלם אותך וזהו.

אריאל גולן :

רגע, שניה, אמי.

(מדברים ביחד)

רלי חיים :

שהירוק משמש את הדיירים, לא מי שנוסע באוטו וצריך לראות ירוק.

חיים כהן:

לייזר, סיימת את הדיון? לייזר, סיימת?

רלי חיים:

וגם שהירוק (לא ברור) לכביש. הילדים יורדים לשצ"פ לבד.

חיים כהן:

לייזר, סיימת?

אריאל גולן:

יש את זה, חגית, חגית.

רלי חיים:

אמי אומר שכל ה-,

אליעזר ראוכברגר:

גם אמי חושב כמוני.

יואל אבן:

שמה?

יוחנן וייצמן:

אז למה הוא לא אומר ישר מה שהוא רוצה?

(מדברים ביחד)

אריאל גולן:

תסתכלי בסעיף 15.

אליעזר ראוכברגר:

אולי חביליו.

חיים כהן:

(לא ברור) ואז הוא יתקוף אותכם.

אליעזר ראוכברגר:

אה, מה עם שלביות הביצוע? אמי, מה עם שלביות הביצוע?

אריאל גולן:

רגע,

אמי ארבל:

זה בעזרת השם.

אליעזר ראוכברגר:

אה?

אמי ארבל:

בעזרת השם.

רלי חיים:

בעזרת השם.

אליעזר ראוכברגר:

בעזרת השם ברור, אבל מה עם שלביות הביצוע?

ישראל קלרמן:

מה הכוונה, (לא ברור) ?

אריאל גולן:

רגע, רגע, אמי, שניה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני לא רוצה שיבנו פה 1,000 יחידות דיור ועוד לא יהיה גן ילדים אחד.

ישראל קלרמן:

אה, זהו, הציבורי.

אליעזר ראוכברגר:

ולא בית כנסת אחד. צריך לשלב את הציבורי, שיהיה,

ישראל קלרמן:

בדיוק.

אמי ארבל:

רוב השטחים,

אליעזר ראוכברגר:

מסונכרן עם ה-,

אמי ארבל:

רוב השטחים הציבוריים בתוך הבניינים, אז אם ייבנו הבניינים ייבנו גם השטחים הציבוריים שלהם.

אליעזר ראוכברגר:

אז מה שמבונה אתה צודק,

אמי ארבל:

חוץ מבית הספר שהוא מגרש נפרד.

אליעזר ראוכברגר:

כל השאר זה בתוך הבניינים?

אמי ארבל:

כן.

עמנואל זלטס:

לא, אבל מה נקבע בשלבויות? מה (לא ברור) השלבויות?

אריאל גולן:

לא, אבל תנועת נוער זה בשטח בית הספר,

אמי ארבל:

זה לא,

אריאל גולן:

אריאל גולן:

המינהל הקהילתי בשטח בית הספר.

עמנואל זלטס:

כן צריך התייחסות, נגיד יש פה גשר, יש פה גשר לרכבת.

אריאל גולן:

רגע,

אליעזר ראוכברגר:

העיקר,

עמנואל זלטס:

(לא ברור) גשר לרכבת,

אליעזר ראוכברגר:

העיקר זה הגני ילדים, מעונות יום, בתי כנסת,

עמנואל זלטס:

מה זה?

אליעזר ראוכברגר:

זה העיקר.

אריאל גולן:

יש בתי כנסת, לייזר.

אליעזר ראוכברגר:

בוא, אף אחד לא שם מינהל קהילתי, חגית, ברמות הירוקה אף אחד לא שם מינהל קהילתי באוהלים, רק חגית.

חיים כהן:

וחביליו ו-,

אליעזר ראוכברגר:

עם קומבינה להפוך את זה לבית כנסת. אבל,

חגית משה :

שאני לא אדבר על בית הכנסת שעשיתם לי מול הבית, אל תתחיל איתי.

חיים כהן :

טוב.

אליעזר ראוכברגר :

אבל,

אריאל גולן :

רגע,

חגית משה :

אבל,

אליעזר ראוכברגר :

אבל, אבל פה בית הכנסת כן ייבנה. מה שחשוב זה שלושה דברים, גני ילדים, זה עושים,

חגית משה :

צודק.

אליעזר ראוכברגר :

זה עושים,

אריאל גולן :

בתי כנסת ומעונות.

אליעזר ראוכברגר :

קרוואנים.

חגית משה :

אתה חייב.

אליעזר ראוכברגר :

מעונות יום, שזה לצערי לא עושים כלום, כן? או לוקחים דירות. ובתי כנסת. אף אחד לא עושה בית ספר בקרוואנים, לא מכיר את זה.

אריאל גולן:

רגע,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) בהיתרים.

אריאל גולן:

לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

או משהו חריג, או משהו חריג שאחד שמורידים לו דברים מסדר היום עושה את זה בלי היתר.

יוחנן וייצמן:

אפשר רגע (לא ברור) ?

אריאל גולן:

לייזר, סעיף 45, רגע, שניה בבקשה.

אמי ארבל:

רגע, תעשו הצבעה על הקומות, לא?

אריאל גולן:

שניה, לא, לא, שניה.

יוחנן וייצמן:

יש לי גם הערה סתם,

אריאל גולן:

אני רק רוצה לתקן, סעיף 45.

אליעזר ראוכברגר:

נו, מה כתוב בסעיף 45?

אריאל גולן:

45. שלושה בתי כנסת של 1,400. (לא ברור) פרוגרמה של 1,600,

חיים כהן:

תיקנו, תיקנו את זה.

חגית משה:

הנה, תיקנו.

אריאל גולן:

לא תיקנו פה, תיקנו במצגת רק.

חגית משה:

הנה, חמישה.

אליעזר ראוכברגר:

אז אמרנו, חמישה, אמרנו,

חיים כהן:

חמישה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, שישה,

חיים כהן:

לא, שישה.

אליעזר ראוכברגר:

שישה בתי כנסת שכל אחד 250, סך הכל 1,500. זה מה שהיה בטבלה.

צחי:

אבל זה לא כתוב,

חגית משה:

אז הוא צודק.

אריאל גולן:

לא, אבל זה המצגת, זה לא בטבלה.

אליעזר ראוכברגר:

אז שיתקן את זה, תתקן את זה. שישה בתי כנסת שכל אחד 250,

חגית משה:

אתה, אמי, בכלל צריך,

אליעזר ראוכברגר:

סך הכל 1,500.

חגית משה:

את מה שעשיתם בפרוגרמה להכניס לתוך הסעיפים.

עמנואל זלטס:

זהו, זה שונה.

אמי ארבל:

זאתי הפרוגרמה, זה מה שעשה היזם.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל סליחה,

חגית משה:

אבל אנחנו מדברים,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו רוצים לפי הטבלה.

עמנואל זלטס:

(לא ברור) רק יותר, לא פחות.

אליעזר ראוכברגר:

הטבלה היא בסדר, חברי הוועדה ראו את הטבלה, זה מה שמקובל עליהם, תכניס את זה בהמלצה.

חגית משה :

צריך לעשות התאמות של מה שהוא עשה בטבלה ל-,

אליעזר ראוכברגר :

נכון, שזה ייכנס בהמלצה.

חגית משה :

נכון.

אליעזר ראוכברגר :

כן.

חיים כהן :

טוב.

אליעזר ראוכברגר :

בעצם להחלטה, זה כבר לא המלצה.

יוחנן וייצמן :

אפשר עוד דבר, אדוני היושב ראש?

חיים כהן :

אתה מעלה להצבעה?

אליעזר ראוכברגר :

כן, בטח. רגע, אבל הוא רוצה עוד דבר.

יוחנן וייצמן :

לא, לא, לא, עזוב, בלי קשר למה שדיברתי קודם, לתכנית הראשית.

אליעזר ראוכברגר :

נו?

יוחנן וייצמן :

עושים את זה בתכניות ותמ"ליות, כותבים בתכנית גדולה שאורך לה זמן להתבצע, לא, להתבצע,

אליעזר ראובברגר:

כמה זמן, כמה תוקף התכנית.

יוחנן וייצמן:

לא, תוקף בלי סוף, זה יכול להיות שגם לא יהיה ב-10 שנים הבאות וזה בסדר, אין לי טענות.

אליעזר ראובברגר:

לא, זה ברור שזה לא יהיה,

יוחנן וייצמן:

דקה, אני רוצה, דקה,

אליעזר ראובברגר:

כי זה תכנית גדולה, אבל כמה תוקף כתוב, אמי, בתקנון?

אמי ארבל:

אני לא יודע (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

20 שנה.

ישראל קלרמן:

לא, לא הכוונה תוקף.

אמי ארבל:

מה משוער לביצוע?

אליעזר ראובברגר:

מה?

אמי ארבל:

אין לזה שום משמעות.

ישראל קלרמן:

מה רצית אבל? מה רצית?

יוחנן וייצמן:

דקה. מה שהותמ"ל עושה, היא כותבת שאישור תכנית זו עדיין לא מעביר חסימה לתת אישורי בנייה מכח תכניות שבתוקף.

עמנואל זלטס:

מה יש פה בכלל? אין פה כלום,

יוחנן וייצמן:

לא משנה, משרד השיכון רוצה לשים מעלית חיצונית וכדומה.

חגית משה:

(לא ברור) יהרסו לו. יהרסו לו.

דובר לא מזוהה:

לחיים כץ.

חיים כהן:

אוקי.

אליעזר ראוכברגר:

מה, רגע, אני רוצה,

יוחנן וייצמן:

זה הצעה פשוטה, שאישור התכנית הזאתי לא ימנע אישורים, הותמ"ל עושה את זה, אני יכול כעת לשלוח לך את הסעיף,

חיים כהן:

הוא אמר.

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב, גם אנחנו עשינו את זה רק בשבוע שעבר, על ממ"ד.

חגית משה:

רגע, סליחה רגע,

אריאל גולן:

רגע, שניה.

אליעזר ראוכברגר:

בפעם הקודמת.

יוחנן וייצמן:

אבל עדיין החרגת את זה לממ"דים.

אליעזר ראוכברגר:

עשינו את זה לממ"ד ברחוב שטרן, אם אתה זוכר.

יוחנן וייצמן:

נכון.

ישראל קלרמן:

מה זה?

אליעזר ראוכברגר:

שדרך אגב, זה היה גם במחוזית, וגם שם הסכימו ואישרו את זה.

חיים כהן:

אני אפסיד מנחה, נו.

צחי:

הוא רוצה לרדת למנחה.

אליעזר ראוכברגר:

היה פה מנחה.

חיים כהן:

אני לא התפללתי, יש לי פה בחמש וחצי.

אליעזר ראוכברגר:

אה, נו, עכשיו חמש ועשרים.

יוחנן וייצמן:

נו, יש לך שמונה דקות.

חגית משה:

אני רוצה רגע, אני רוצה רגע,

צחי:

הוא צריך להכין את עצמו, הוא צודק.

חגית משה:

לייזר.

חיים כהן:

(לא ברור) צריך להכין.

אליעזר ראוכברגר:

כן, נו?

חגית משה:

בתכנית היה בית ספר על יסודי והורידו אותו. למה הורידו אותו?

אליעזר ראוכברגר:

לא, אמרו, לא, הוא ייבחן, לא הורידו.

אמי ארבל:

אין להם מקום בתכנית.

אליעזר ראוכברגר:

אין להם בינתיים מקום בתכנית.

אמי ארבל:

(לא ברור) נגישות ומיגון?

יוחנן וייצמן:

מה?

אמי ארבל:

נגישות ומיגון?

יוחנן וייצמן:

לא, הכל.

חיים כהן:

ההצעה של חגית, להוריד את התכנית בגלל ש(לא ברור) ,

יוחנן וייצמן:

כל היתר תואם תכנית שבתוקף, אפשר עדיין להגיש.

חגית משה:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא רק נגישות ומיגון.

אליעזר ראוכברגר:

שניה, אני רוצה,

עמנואל זלטס:

להוסיף וכן מכח תכניות שבתוקף.

יוחנן וייצמן:

שהתכנית לא מבטלת אותו.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, תכנית בינוי,

יוחנן וייצמן:

אני אשלח לך את הנוסח גם כן הותמ"לי.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, תכנית בינוי שיציגו בפני הוועדה, בכל שלב,

אמי ארבל:

תנאי להיתר בנייה?

אליעזר ראוכברגר:

תנאי להיתר בנייה, בוודאי.

אריאל גולן:

לייזר, (לא ברור) המגורים, רוצה להוסיף מרפסות.

אליעזר ראוכברגר:

שניה, תנאי להיתר בנייה להציג תכנית בינוי לאישור הוועדה, בכל שלב. זאת אומרת, אם יביאו תכנית בינוי להכל, אז להכל. אם יביאו לשלב,

אמי ארבל:

תנאי לכל היתר בנייה. בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, לכל היתר בנייה. אוקי, בסדר.

חגית משה:

יש להם בית ספר על יסודי? הם יכולים בקלות לקבל שם?
צחי:

במקום שהם ייקחו שמה, (לא ברור)

חגית משה:

כי זה על יסודי, זה לא יסודי. יסודי הבנתי, אבל על יסודי יכול לתת מענה. יאללה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל זה הבעיה עם משרדי ממשלה. אומר זה, האם לתת אפשרות של היתר חפירה.

עמנואל זלטס:

או עדיף שלא, כי אחרת יחפרו ו-,

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות פה גם בור ל-20 שנה.

אריאל גולן:

לא,

עמנואל זלטס:

עדיף שלא יהיה חפירה,

אריאל גולן:

(לא ברור) של המרפסות סוכה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא בדיוור הממשלתי, במגורים.

חגית משה:

למה אין מרפסות סוכה? מי אמר שאין מרפסות?

יואל אבן:

אין סיכוי כי, הרי המגורים, זה ייתן להם את הכסף לטובת ה-,

חגית משה:

רגע, רגע, אתם קובעים מרפסות סוכה?

עמנואל זלטס:

לא קובעים, מאפשרים.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) לא צריכים.

(מדברים ביחד)

חגית משה:

אבל למה לא קובעים? רגע, אמי, למה לא קובעים מרפסות סוכה?

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, אתה יודע, אחד יכול,

אריאל גולן:

צריך לאפשר, לאפשר.

אליעזר ראוכברגר:

צריך להראות את זה בשביל ללכת לבנק, לקבל ליווי, לקבל (לא ברור) יכול להישאר חמש שנים ככה.

יואל אבן:

אין לי בעיה שזה (לא ברור) מניסיון, דווקא במקומות מהסוג הזה שמובלים על ידי רמ"י,

חגית משה:

אתה יכול לבדוק את זה? כי זה חשוב. אתה רוצה שדתי לאומי יבואו, הם צריכים בקומה 34.

(מדברים ביחד)

עמנואל זלטס:

אחר כך יבוא יזם, אחר כך יבוא יזם ויגיד שזה לא (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא ישווק לפרטיים.

יואל אבן:

הוא ישווק, יזכו.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, יזכו.

יואל אבן:

יזכו בזה,

חגית משה:

למה?

עמנואל זלטס:

וככה חלק מהמכרז יהיה (לא ברור),

אמי ארבל:

(לא ברור) מרפסות במגדלים.

יואל אבן:

אין לי בעיה לרשום (לא ברור),

חגית משה:

למה?

חיים כהן:

אין 34, אין, אי אפשר.

חגית משה:

אז לא בכל ה-34.

אליעזר ראוכברגר:

פינוי בינוי אתה צודק, מי שהמדינה משלמת שכירות וכל זה אתה צודק. זה נכון. זה עולה לו כל יום כסף. פה יש לנו בהרבה מקומות בעיר,

אמי ארבל:

אי אפשר לעשות,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) כמה שנים היה בור? בשערי העיר כמה שנים יש בור? ליד גילה, ליד ה-, איך קוראים לזה?

חגית משה:

מה עשינו בפרבשטיין?

יואל אבן:

Up Town.

עמנואל זלטס:

Up Town.

אליעזר ראוכברגר:

Up Town.

כמה יש שם, איזה 12,

חגית משה :

לא 34, אבל עשינו שם,

אמי ארבל :

לא יודע מה התוצאה שנקבל.

אליעזר ראוכברגר :

בלי סוף.

חגית משה :

(לא ברור) ישבנו איתך, אתה לא זוכר?

אמי ארבל :

לא, לא איתי.

חגית משה :

עם מי ישבנו אז?

אליעזר ראוכברגר :

בכתר שם בגבעת שאול, בית הדפוס, כבר שלוש שנים בור, לא עשה כלום. איפה שיש פינוי בינוי יזמים עושים.

יואל אבן :

כתר בעבודה, לא?

אליעזר ראוכברגר :

מה פתאום?

חגית משה :

אבל תיתן מענה כן למרפסות.

אליעזר ראוכברגר :

(לא ברור) מת.

יואל אבן:

בעבודה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא לא בעבודה, הוא גמר כבר את העבודה שלוש שנים.

יואל אבן:

מה, הוא חפר למטה, הצליח להגיע (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

חפר, חפר הכל, ועומד ככה כבר שנתיים שלוש.

יואל אבן:

לא כתר, אתה מתכוון ל (לא ברור) .

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא, כתר, מול רמי לוי.

יואל אבן:

באמת? (לא ברור) הם עבדו טוב.

עמנואל זלטס:

אז אמי תוסיף לגבי היתרי חפירה.

יואל אבן:

(לא ברור) שהוא מנסה למכור את זה הלאה.

אליעזר ראוכברגר:

הוא מנסה למכור, כן, ובינתיים זה לא עובד, והבור נמצא שם.

צחי:

(לא ברור) בינתיים הבור עומד.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, זה מה שאני אומר, זה גועל נפש, אני לא רוצה שיהיה בורות בעיר.

חיים כהן:

תראו, לייזר.

עמנואל זלטס:

בטח שינו את זה. אמי, תראה, 3.8, מרפסות סוכה.

חגית משה:

מה, מה?

יואל אבן:

היתרון של החפירה,

עמנואל זלטס:

סעיף 3.8, מרפסות סוכה.

יואל אבן:

זה שזה מאפשר למקבל את הזמן.

חגית משה:

סעיף?

עמנואל זלטס:

3.8,

יואל אבן:

הוא מתחיל לעבוד,

חגית משה:

כתוב, (לא ברור) אחת מעל השנייה ככל הניתן.

יואל אבן:

כי זה יכול לקחת זמן,

אליעזר ראוכברגר:

צודק,

יואל אבן:

בינתיים הוצאנו היתרים,

אליעזר ראוכברגר:

לא אכפת לי, לא אכפת לי, ל (לא ברור) בהחלטת וועדה.

חגית משה:

לא, זה לא (לא ברור), רגע.

עמנואל זלטס:

היא רוצה, אני אומר מה שהיא רוצה.

חגית משה:

רגע, אני רוצה שיהיו מרפסות. אמי, אמי, אני רוצה שיהיו מרפסות.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) שפ"ע ועוד זה, אני רוצה שיהיה אחרי החלטת וועדה, לא אכפת לי לתת.

חגית משה:

אני לא צוחקת. יואל,

אמי ארבל:

אני לא צחקתי.

יואל אבן:

מה?

חגית משה:

יואל, צריך שיהיו מרפסות.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אריאל גולן:

סוכה, מרפסות סוכה.

חגית משה :

שיהיו מרפסות. אתה רוצה שיבוא ציבור, אתה לא יכול לא לתת לו מרפסות.

יואל אבן :

זה בהתאם למדיניות שלנו. אני לא נכנס ל-, כאילו, לא יודע אם זה במדיניות,

חגית משה :

לא, אז תרשמו את זה.

עמנואל זלטס :

אבל פה כתוב שיהיה אחת מעל השנייה.

אמי ארבל :

ככל הניתן.

עמנואל זלטס :

היא אומרת שצריך סוכה גם, זה מונע את זה בתקנון.

יואל אבן :

ככל הניתן. בסדר,

עמנואל זלטס :

לא,

יואל אבן :

זה בסדר ככל הניתן.

אריאל גולן :

לא, לא, לא, לא, לא,

חגית משה :

לא, לא, לא, יש דרך,

אריאל גולן :

הפוך, ככל הניתן זה כמה שפחות מרפסות סוכה.

עמנואל זלטס :

לא,

אריאל גולן :

כן.

עמנואל זלטס :

הוא אומר, הוא אומר שיהיה בלתי מקורות ככל הניתן, ואז יהיה,

יואל אבן :

ככל הניתן זה אומר שאפשר יותר. זה לא אומר שלא יהיה.

עמנואל זלטס :

ככל הניתן בלתי מקורות.

אריאל גולן :

לא.

עמנואל זלטס :

כן, זה מה שהוא אומר.

אריאל גולן :

זה מה שכתוב.

עמנואל זלטס :

בסדר,

אריאל גולן :

ככל הניתן אחת מעל השנייה.

אליעזר ראובברגר :

הפוך, צריך להיות כתוב, מרפסות סוכה ייבנו ככל הניתן.

אריאל גולן :

ככל הניתן.

חגית משה :

נכון, תתקנו את זה ככה.

יואל אבן :

ככל הניתן מרפסות סוכה.

אליעזר ראוכברגר :

מרפסות סוכה ייבנו ככל הניתן.

יואל אבן :

אתה צודק. זה הרבה יותר,

חיים כהן :

ככל הניתן.

אליעזר ראוכברגר :

עכשיו עשינו להם ברית מילה. גירנו אותם.

חיים כהן :

גם הם עושים.

חגית משה :

לא, לא.

אליעזר ראוכברגר :

גירנו אותם.

יוחנן וייצמן :

אל תדאג, אל תדאג, לא יהיה.

אליעזר ראוכברגר :

גירנו אותם.

חגית משה :

אתה עוד תופתע.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אמי, לא יינתן היתר חפירה.

אריאל גולן:

צריך גם לתקן את הסעיף ב-,

אמי ארבל:

מה? למה לרשום את זה אז?

חיים כהן:

לא צריך לרשום את זה.

עמנואל זלטס:

כי לא, כי תעשה הינף אחד אם לא. כאילו, השלכיות פתוחה. או שאתה עושה הינף אחד, או שאתה אומר לא יהיה היתר חפירה. כי אחרת אין שלכיות, ואז הוא עושה מה שהוא רוצה לפי מה שהוא מבקש. כשאין לך הגבלה לשלכיות,

יואל אבן:

פה זה לא המקום שלי. זה לא יזם של פרטי שבורח וכולי, זה מדינה.

עמנואל זלטס:

כן, אבל יבוא,

יואל אבן:

אין לי בעיה שיירשם.

עמנואל זלטס:

יבואו,

חגית משה:

לא, הוא נבהל, הוא ראה אותי,

עמנואל זלטס:

ירצה לחפור שם,

חגית משה :

עשה פרצוף, מה את עושה פה,

יואל אבן :

זה אני רוצה שייבנה,

עמנואל זלטס :

תגיד לו לא? מה תגיד לו?

חגית משה :

מה את זה, למה באת, למה פה.

יואל אבן :

בסדר, אמרתי לכם (לא ברור) אם זה מה שאתה רוצה.

חיים כהן :

הם יורידו לך, הם יורידו לך את הסעיף הזה.

ישראל קלרמן :

לייזר,

חיים כהן :

לייזר, הם יורידו לך את הסעיף הזה.

ישראל קלרמן :

בסדר?

חגית משה :

אפשר ללכת?

אליעזר ראובברגר :

כן, רק (לא ברור) , בואו, הנה, זה מצאה חגית, זה חגית, עמנואל, בוא,

חיים כהן :

גמרנו?

אליעזר ראוכברגר:

אריאל מצא, בואו, אחד אחד.

חיים כהן:

אתה עושה הצבעה?

אליעזר ראוכברגר:

כולם פה בעד, מה?

חיים כהן:

לא, הוא לא.

אליעזר ראוכברגר:

אה, יוחנן נגד?

אמי ארבל:

10 קומות.

ישראל קלרמן:

גם אני, לא רוצה 30 קומות, למה?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

ישראל קלרמן:

למה 30 קומות?

חגית משה:

מה מפריע לך?

אליעזר ראוכברגר:

אז מה?

ישראל קלרמן:

בשטח כזה קטן?

חגית משה:

זה לא כזה קטן.

חיים כהן:

לייזר,

אמי ארבל:

120 דונם.

ישראל קלרמן:

17 בניינים?

אמי ארבל:

120 דונם.

ישראל קלרמן:

120 דונם?

חגית משה:

כן, מה יש?

צחי:

לפי החלוקה,

חיים כהן:

מי בעד ההצעה?

צחי:

שנותנים שבע-שמונה קומות ברחוב רש"י, אז אפשר פה 30.

חיים כהן:

נו, מי בעד ההצעה של מהנדס העיר לפי כל התיקונים?

עמנואל זלטס:

עם התיקונים.

חיים כהן:

עם התיקונים. נו?

צחי:

מתמטיקה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, מי בעד ההצעה של יוחנן וייצמן?

חגית משה:

מה הוא רוצה?

עמנואל זלטס:

שמונה קומות.

חגית משה:

די, תפסיק עם השטויות שלך.

חיים כהן:

נו, זהו.

אליעזר ראוכברגר:

יוחנן.

חיים כהן:

יופי.

אליעזר ראוכברגר:

מי בעד המלצת מהנדס העיר כולל התיקונים שעשינו? ישראל, אריאל, חגית,

חיים כהן:

כולם, חוץ מ (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:

צחי, חיים, אליעזר.

חגית משה:

בהצלחה.

אליעזר ראוכברגר:

מי נגד הצעת מהנדס העיר?

אריאל גולן:

(לא ברור) פתק, משהו?

אליעזר ראוכברגר:

הוא בעד ההצעה של עצמו.

ישראל קלרמן:

גמר חתימה טובה, תודה רבה, גמר חתימה טובה.

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה לכולם, הישיבה נעולה.

צחי:

רגע, רגע, רגע,

יוחנן וייצמן:

אני נגד.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, הוא הצביע בעד עצמו.

יוחנן וייצמן:

לא משנה, זה הצעה מול הצעה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, הוא בעד הצעת עצמו.

חגית משה:

זהו, יאללה. גמר חתימה טובה לכולם.

אליעזר ראוכברגר:

גמר חתימה טובה לכולם. תודה רבה.

יואל אבן:

גמר חתימה טובה. תודה רבה.

חגית משה:

היה מאד נחמד, אני אשקול לבוא שבוע הבא.

אליעזר ראוכברגר:

שבוע הבא סוכות, את יכולה לבוא אליי לסוכה.

חגית משה:

אז אני אשקול לבוא.

אליעזר ראוכברגר:

את יכולה לבוא אליי לסוכה.

חגית משה:

אז אני אשקול לבוא.

חיים כהן:

את צריכה לדעת, חגית,

אליעזר ראוכברגר:

חגית, את מוזמנת אליי לסוכה.

חיים כהן:

כשאת באה לפה, רק שתביני, כשאת לא נמצאת פה יש קואליציה עם חביליו. כשאת באה לפה אין קואליציה עם חביליו.

אליעזר ראוכברגר:

חגית, את מוזמנת אליי לסוכה שבוע הבא.

סיום הדיון